

**DRŽAVNI ZBOR
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Sejni zapisi

11. izredna seja

(16. in 17. julij 2009)

**Dokumentacijsko-knjižnični oddelek
Ljubljana, 2009**

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

11. izredna seja

(16. in 17. julij 2009)

Sejo so vodili dr. Pavel Gantar, predsednik Državnega zbora, ter France Cukjati, mag. Vasja Klavora, Miran Potrč, podpredsedniki Državnega zbora.

Seja se je pričela ob 10.00.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Pričenjam 11. izredno sejo Državnega zbora, ki je bila sklicana na podlagi prvega in drugega odstavka 58. člena ter prvega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščam vas, da se današnje seje ne moreta udeležiti naslednja poslanca: Milenko Zihherl in Milan Gumzar do 14.00 ure.

Na sejo sem povabil predsednika Vlade Boruta Pahorja in ministra za finance dr. Franceta Križaniča k 1. točki dnevnega reda, predstavnika Državnega sveta k 3. točki dnevnega reda ter predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na določitev dnevnega reda 11. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli s sklicem seje 9. julija 2009. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu z drugim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora.

Prehajamo na obravnavo in odločanje o predlogu širitev dnevnega reda. Po dogovoru na Kolegiju predsednika Državnega zbora predlagam, da se dnevni red seje razširi z obravnavo Predloga zakona o jamstveni shemi Republike Slovenije za fizične osebe, v okviru nujnega postopka. Predlog ste prejeli z dopisom z dne 13. 7. 2009. Želijo besedo predstavniki poslanskih skupin? (Ne želijo.) Zaključujem razpravo o predlogu širitve. Prehajamo na odločanje. Prosim, da preverite glasovalne naprave, in sicer mora na desni strani vložene kartice goreti oranžna lučka.

Odločamo o predlogu za širitev dnevnega reda. Glasujemo. Ugotavljam, da nismo sklepčni, zato bomo glasovanje ponovili. Glasujemo. Navzočih je 37 poslank in poslancev. Zbor ni sklepčen.

Prekinjam sejo za deset minut. Nadaljevali bomo ob 10.12. Hvala lepa.

(Seja je bila prekinjena ob 10.03 in se je nadaljevala ob 10.12.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi poslanke in poslanci.

Prehajamo na glasovanje, in sicer glasujemo tretjič o predlogu za širite dnevnega reda. Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 44 poslank in poslance.

Glasovanje ni bilo sklepčno.

Prekinjam sejo Državnega zbora za 30 minut. S sejo bomo nadaljevali ob 10.45.

Obveščam vas, da bomo po tretjem glasovanju ravnali v skladu s Poslovníkom Državnega zbora.

Hvala lepa.

(Seje je bila prekinjena ob 10.13 in se je nadaljevala ob 10.45.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi, poslanke in poslanci! Prosim za zbranost.

Četrtič glasujemo in odločamo o predlogu za širitev dnevnega reda. Prosim, da preverite glasovalne naprave, goretí mora oranžna lučka. Glasujemo. Navzočih je 50 poslank in poslancev, za je glasovalo 50, proti nihče.

(Za je glasovalo 50.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je predlog za širitev dnevnega reda sprejet. Zbor bo to točko obravnaval kot 2.a točko v petek, 17. julija 2009.

Predlogov za umik katere od točk dnevnega reda nismo prejeli.

Prehajamo na določitev dnevnega reda v celoti. Zboru predlagam, da za današnje sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem, s sprejeto dopolnitvijo oziroma spremembo. Glasujemo. Navzočih je 53 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, proti nihče.

(Za je glasovalo 52.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 11. izredne seje zbora določen.

Prehajamo na 1. TOČKO DNEVNEGA REDA - OBRAVNAVA PREDLOGA REBALANSA PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2009.

Predlog rebalansa proračuna je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Besedo dajem predsedniku Vlade Borutu Pahorju za predstavitev predloga rebalansa proračuna za leto 2009.

BORUT PAHOR: Spoštovani gospod predsednik, spoštovane poslanke in poslanci! Svoj uvod bom izkoristil pred predstavitvijo rebalansa proračuna s strani ministra Križaniča za predstavitev okoliščin, ki so vodile Vlado k temu, da letos drugič predlaga ta pomemben dokument temu visokemu zboru.

V prvem četrletju letošnjega leta se je gospodarska kriza v Sloveniji še poglobila, saj se je BDP glede na zadnje četrletje lani realno znižal za 6,4%. Ključna razloga za

takšen padec sta upad izvozne aktivnosti, za nekaj več kot 21%, in investicijske aktivnosti, za nekaj več kot 23%. Oba sta bila glavna dejavnika visoke gospodarske rasti v preteklih letih.

Zasebna potrošnja je v prvem četrtletju stagnirala, pozitivna pa je bila rast državne potrošnje. Na proizvodni strani so poglobitvi padca dodane vrednosti največ prispevale predelovalne dejavnosti, pa tudi gradbeništvo in tržne storitve. Podobno rast kot lani so ohranile le javne storitve.

Vrednost kazalnika gospodarske klime je junija ostala nespremenjena, potem ko maja, prvič po 16 mesecih, ni upadla, vendar obeti, to moram reči zelo jasno in glasno, za prihodnje mesece še vedno obstajajo precej negotovi. Po strmem padcu vseh kratkoročnih kazalnikov gospodarske aktivnosti v zadnjih dveh mesecih lanskega leta so se ti v prvih štirih mesecih letos ohranili in niso več padali. Tekoči kazalniki nakazujejo rahlo izboljševanje izvoznih naročil v drugem četrtletju. Junija se je že drugi mesec zapored izboljšal kazalnik izvoznih naročil, prav tako so se ponovno povišale vrednosti pričakovanega izvoza v prihodnjih treh mesecih. To je nekoliko izboljšalo tudi kazalnike pričakovane proizvodnje, saj predelovalne dejavnosti na tujih trgih realizirajo več kot 60% prodaje. No, kljub temu vsi omenjeni kazalniki ostajajo precej pod dolgoročno ravtnjo. Zaradi velikega znižanja primanjkljaja blagovne menjave je saldo tekočega računa plačilne bilance prvič po januarju 2007 izkazal presežek.

Poslabšujejo se tudi kazalniki na trgu dela, ker se je število delovno aktivnih zmanjšalo tako, da znaša število registriranih brezposelnih 86 tisoč 481, vendar pa se rast umirja, saj se zmanjšuje število ljudi, ki so delo izgubili, kar je po naši oceni tudi posledica ukrepa subvencioniranja skrajšanega delovnega časa. Razlika med številom oseb, ki so delo izgubile, in številom brezposelnih, ki so delo dobili, se je zmanjšala, vendar ostaja skoraj še enkrat višja kot pred enim letom. Vpliv neposrednih in posrednih gospodarskih spodbud v tem trenutku še ni viden, pričakujemo pa, da bodo rezultati vidni ob koncu letošnjega in v prihodnjem letu.

Zaradi nizke gospodarske aktivnosti ter nizke cene nafte in hrane se od junija lani inflacija v Sloveniji in v celotnem evrskem območju hitro znižuje in približuje ničelni stopnji, na ravni celotnega evrskega območja pa je prišlo do deflacije. Učinek bo seveda kratkotrajen, saj že jeseni pričakujemo ponovno naraščanje inflacije proti dolgoročno ravnotežnim ravnam. Zavedamo se, da bo tako prišli do potrebe po spremembi trošarinske politike, naftnih derivatov, na kar smo računali tudi v predloženem rebalansu proračuna.

Vrednost kazalnika gospodarske klime je junija po več kot enoletnem padanju ostala nespremenjena. Zaupanje se je rahlo poslabšalo v gradbeništvo in trgovini na drobno, rahlo izboljšalo pa v predelovalnih in storitvenih dejavnostih. Padanje vrednosti kratkoročnih kazalnikov gospodarske

aktivnosti v evrskem območju se kljub nekaterim znakom stabilizacija nadaljuje. Tudi OECD je sporočila, da smo blizu dno krize in za evropsko območje letos napovedujejo 4,8% padec BDP-ja, prihodnje leto pa stagnacijo. Podobno so tudi pričakovanja drugih institucij, med katerimi je novo napoved junija objavila tudi Evropska centralna banka, ki za evrsko območje letos pričakuje padec BDP-ja v razponu med minus 4,1% in minus 5,1%, prihodnje leto pa med minus 0% in 0,4%.

Opisane razmere so zahtevale novo in nižjo oceno prihodkov v vseh blagajnah javnega financiranja ter največjo možno prilagoditev odhodkov, ki so zaradi narave rebalansa, ki predstavlja zgolj popravek začrtanega proračuna, podvržene predvsem avtomatskim stabilizatorjem in manj strukturnim spremembam. Medtem ko se gospodarstvo sooča z manjšanjem naročil in omejeno možnostjo pridobivanja sredstva financiranja, se proračun sooča z upadom prihodkov zaradi krize, kakor tudi s posledicami spremembe strukture obdavčitev.

Davčna struktura se je v zadnjih letih spremenila v prid komponent, ki so bolj elastične in zato bolj podvržene vplivom gospodarskega cikla. V predlaganem rebalansu proračuna se bodo zato pomembno znižali davčni prihodki, ki bodo le za malenkost nad nominalno ravno leto 2006 in skoraj za eno milijardo pod lansko ravno.

Naj na kratko razložim, kaj se dogaja s prihodkovno stranjo proračuna in vas spomnim, kaj je storila Vlada že s prvim letošnjim rebalansom. Z dokončno ukinitvijo davka na izplačane plače se bodo davčni prihodki letos znižali za dodatnih 230 milijonov, zaradi nižje davčne stopnje slabših gospodarskih rezultatov v lanskem letu in sprejetih nekaterih protikriznih ukrepov bodo prihodki iz davka na dobiček manjši za 510 milijonov in se bodo v primerjavi z lanskim letom skoraj razpolovili.

Odhodkovna stran proračuna se v davčnih reformah ni prilagodila nižjem obsegu, nasprotno, obseg zakonskih obveznosti se je povečal. Tako je odhodkovna stran proračuna razmeroma toka, saj je več kot tri četrtine proračunskih odhodkov določeno z zakonskimi pravicami oziroma obveznosti, ki jih zaradi prej opisanih gospodarskih razmer nismo želeli spreminjati. O tem se bomo odločili ob pripravi proračuna za leto 2010 in 2011.

Skupni obseg potrebnega znižanja smo določili tako, da smo ocenili največji možni proračunski primanjkljaj v letošnjem letu, ki ne bo ogrozil javne stabilnosti javnih financ v prihodnje. Presodili smo, da bi predlagani proračunski primanjkljaj v višini 5% še zagotavljal, da bi v naslednjih dveh do treh letih, odvisno od hitrosti okrevanja gospodarstva, spet lahko zagotovili javnofinančni primanjkljaj pod mejo 3%. To bo mogoče ob restriktivni odhodkovni politiki v prihodnjih letih, ki bo zahtevala nekatere pomembne strukture tudi v obliki strukturnih reform.

Predlog rebalansa je po mojem mnenju dober, sama vsebina predlaganih prerazdelitev izdatkov pa je glede na spremenjene okoliščine optimalna. Minister bo dopolnil moj uvod. Prosim.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo dajem ministru za finance, dr. Francetu Križaniču, za predstavitev Predloga rebalansa proračuna za leto 2009. Gospod Križanič, kar za govornico, prosim.

DR. FRANC KRIŽANIČ: Spoštovani predsednik, spoštovane poslanke in poslanci! Dovolite mi, da predstavim še svoj del drugega rebalansa, ki ga sprejemamo v razmerah zaostrene finančne in gospodarske krize.

Proračun je eden najpomembnejših aktov ekonomske politike vsake države. V malem, odprtem gospodarstvu, ki je del širše monetarne unije, pa je proračun verjetno kar najpomembnejši akt ekonomske politike. V sedanjem obdobju krize, ki je nastala zaradi asimetričnega nihanja gospodarske dejavnosti v sodobnem načinu gospodarjenja, ki temelji na fleksibilnih informacijskih in telekomunikacijskih tehnologijah ter na zelo močnem prepletu medsebojne odvisnosti, zlasti finančnih subjektov na celotnem svetovnem trgu - temu prepletu rečemo sistemsko tveganje -, je prišlo do potrebe po reakciji ekonomske politike tako na monetarnem kot na fiskalnem področju. Prvič v zgodovini se je zgodilo, da je svet reagiral sorazmerno enotno. Reakcije ekonomske politike so bile poenotene in so zadevale tako monetarno kot fiskalno politiko.

Evropska unija, katere del smo, je reagirala s sproščeno monetarno politiko Evropske centralne banke, katere prednosti smo bili deležni v izraziti meri tudi v Sloveniji, in pa s posebnim načrtom usklajene fiskalne politike, ki je bila sprejeta na Ecofinu in potem na Svetu Evropske unije decembra lani in smo ji dali ime "Načrt gospodarske obnove". V tem okviru je bil pripravljen prvi rebalans proračuna, ki je kot sestavni del ostalih fiskalnih politik držav Evropske unije z močno ekspanzivno fiskalno politiko prispeval svoje k odpravi posledic finančne krize, pa tudi k zasnovam za začetek gospodarske rasti. Njegovi učinki bi se morali pokazati v poletnih mesecih. Če bodo premajhni, bo treba jeseni sprejeti novo, na evropski ravni še močnejšo injekcijo, da se ta kriza preneha. Pokazalo se je - imeli smo že več podobnih kriz, prva je bila leta 1987 in od takrat naprej sta bili vsaj še dve takšni -, da po nekem določenem obdobju vendarle gospodarski optimizem zopet prevlada, zopet se začne povečevati povpraševanje in gospodarska rast se povrne. Naša izhodna strategija po koncu krize bo odvisna od tega, kako hitro in kako močno se bo ta rast povrnila.

Kaj smo izvedli do danes? Do danes smo na monetarnem področju, ki ga reguliramo ustrezno našemu članstvu v Evropski monetarni uniji. Se pravi, zlasti pod vsemi pravili in omejitvami, ki nam jih Unija daje, smo najprej sprejeli, še

preden smo se konstituirali kot nosilci ekonomske politike, že v tem parlamentu garancijo od bank do prebivalstva; se pravi, garancijo za hranilne vloge v stoprocentnem obsegu. Nato smo sprejeli garancijo za nastope na medbančnem trgu; se pravi, garancijo bankam, da lahko črpajo sredstva na svetovnem medbančnem, zlasti na evropskem medbančnem trgu. Prvi tak projekt se sedaj končuje. Bilo je težko z izvedbo, ker so banke to pojmovale kot stigmatizacijo. Nato smo izbrali garancijo oziroma smo sprejeli garancijo od bank do gospodarstva. Tudi ta projekt že teče. In sedaj, mislim da jutri, bomo sprejeli še ponovno garancijo od bank do prebivalstva, da bi olajšali življenje v tej krizi najbolj prizadetim in najbolj ranljivim delom gospodarstva, pa tudi spodbudili gradbeništvo kot poseben sektor. Obenem smo z drugim rebalansom proračuna povečali javnofinančne izdatke. Po moji oceni z multiplikativnim skupnim učinkom na približno 7% BDP. Če ga ne bi sprejeli, bi bil upad gospodarske dejavnosti še za 7% slabši, seveda pa bistven vpad prihaja iz izvoznega povpraševanja in pa padca dela investicijskega povpraševanja, vezanega na gospodarski optimizem.

V prvem rebalansu proračun, kjer smo tudi sprejeli ukrepe, koordinirane z Evropsko unijo in sprejete ne Ecofinu in potem Svetu Evrope, smo začeli uvajati kvalitativne spodbude gospodarski rasti, ki so v naši prejšnji ekonomski politiki izostale. To je bilo zlasti spodbujanje malih in srednjih podjetij pri povečani investicijski dejavnosti in začetek intenzivnih dejavnosti Tehnološke agencije za spodbujanje izvajanja novih izdelkov in pa novih tehnologij tudi v večjih podjetjih. Tu so razpisi stekli. Pričakujemo, da bo prišlo do velikega preobrata z bistveno kakovostnejšim in hitrejšim uvajanjem tehnološkega napredka v naše gospodarstvo, z dvigom kakovosti, povečanja tržnega deleža in končno tudi v ravnovesju višjih plač in višjega standarda našega prebivalstva. Na to se je vezala še dejavnost Slovenske izvozne in razvojne družbe, ki smo jo dokapitalizirali, ji omogočili nastop na svetovnem kapitalnem trgu in plasma kvalitetnih kreditov za razvojne projekte slovenskega gospodarstva. Ta banka ima pomembno navezavo z Evropsko investicijsko banko, kjer smo začeli sredstva koristiti tudi za spodbujanje tehnološkega razvoja, deloma tudi na področje energetike in v manjši meri v cesto gradnjo, kot je bila priložnost v prejšnjih sistemih. V prvem rebalansu smo odprli tudi sredstva za wencher kapital. Mislim, da bo ta kapital z zakonom koncipiran v jesenskem obdobju in da bo lahko takrat začel tudi delovati. To bo pomemben premik v gospodarjenju na Slovenskem, saj ta sklad tveganega kapitala omogoča malim podjetjem, da rastejo v velika podjetja. Tukaj smo imeli velik manko v preteklosti. Velik del rebalansa smo namenili akcijam na trgu dela, ki bodo omogočile, da kriza ne bo povečala revščine, omogočile bodo, da bo vendarle vsakemu nudena ustrezna pomoč pri prekvalifikaciji, pri iskanju novih

delovnih mest ali pa enostavno pri pomoči, da bo lahko sam ustrezno in v nekem doglednem času našel rešitev za svojo eksistenco, v kolikor se bo znašel v neugodnem položaju.

Drugi rebalans proračuna sprejemamo zaradi padca prihodkov in varčevanja na strani materialnih stroškov in nekoliko zmanjšanih investicij. S tem smo multiplikativni učinek sicer nekoliko zmanjšali, še vedno ostajamo v okvirih, ki jih je od nas zahtevala ali želela Evropska unija, vendar bomo s tem zmanjšali tudi pritisk na plačilo obresti in pritisk dolga v naslednjih letih.

Samo strukturo bom pa sedaj predstavil nekoliko na drobneje. In sicer, glavni razlogi za predlagan rebalans proračuna so: drugačna gibanja proračunskih prihodkov od napovedanih in drugačne napovedi makroekonomskih agregatov, tistih, na katerih je temeljil sprejeti proračun - takrat smo pričakovali stagnacijo -; drugačni pričakovani prihodki v pokojninski blagajni in posledično večji transferni odhodki iz državnega proračuna v pokojninsko blagajno v višini 125 milijonov evrov; spremembe nekaterih ukrepov za blaženje ekonomske in finančne krize; novo ravnovesje med pričakovanimi proračunskimi prihodki in največjimi možnimi odhodki ob višjem proračunskem primanjkljaju. V predlaganem rebalansu državnega proračuna so predvideni prihodki, ki bodo za dobrih 1,7% bruto domačega produkta ali 617 milijonov evrov nižji od lanske realizacije in za 2,4% bruto domačega produkta ali 863 evrov nižji od prvotno načrtovanih proračunskih odhodkov. Prilagojeni proračunski odhodki, ki bodo zagotavljali tudi za 125 milijonov evrov dodatnih transfernih odhodkov v pokojninsko blagajno za nemoteno izplačevanje vseh pravic upokojencem, bodo nižje od sprejetega proračuna za 0,4% ali 157 milijonov evrov. To je neto primanjkljaj, ki ga s tem rebalansom uvajamo. Zato mu rečemo, da je tehnični rebalans, nima velikih vsebinskih poudarkov. Proračunski primanjkljaj bo znašal po tem rebalansu 1,8 milijarde evrov ali 5% bruto domačega produkta in bo za dobri 2% točki višji od prvotno načrtovanega, pa vendarle nižji od povprečnega kot v naših partnericah, članicah Evropske unije.

V proračunu na strani prihodkov upoštevamo nove makroekonomske napovedi in zato načrtujemo 7 milijard 920 milijonov evrov prihodkov. Od tega 6 milijard 727 milijonov evrov davčnih prihodkov, 352 milijonov evrov nedavčnih prihodkov, 27,3 milijone evrov kapitalskih prihodkov, donaciji in transfernih prihodkov ter 814 milijonov evrov prejetih sredstev iz proračuna Evropske unije. Oblikovali smo posebne delovne skupine, ki so uspele vendarle izboljšati črpanje, tako da se nam učinkovitost bistveno izboljšuje glede na strukturo, ki smo jo podedovali ob prevzemu vodenja ekonomske politike. Novonačrtovani prihodki za leto 2009 so nižji od sprejetega proračuna za 863 milijonov evrov ali 9,8%, in sicer davčni prihodki za 746 milijonov evrov ali 10,2%, nedavčni prihodki pa za 38,6 milijona evrov ali 9,9%. Prejeta sredstva

iz proračuna Evropske unije pa so nižja za 60 milijonov evrov ali 6,8%. Med davčnimi prihodki so se najbolj znižali prihodki od davka na dodano vrednost za 400 milijonov evrov, davka od dohodka pravnih oseb za 310 milijonov evrov in dohodnine za 62 milijonov evrov. Zaradi nove ocene zmožnosti izvedbe določenih projektov so nižja tudi sredstva, pridobljena iz proračuna Evropske unije za omenjenih 60 milijonov evrov.

Odhodki. Odhodki državnega proračuna se s tem novim rebalansom znižujejo za 157 milijonov evrov. Zaradi zakonskih obveznosti državnega proračuna do pokojninske blagajne in zmanjšanih izvirnih prihodkov pokojninske blagajne se morajo proračunski odhodki povečati za 125 milijonov evrov. Da bi proračunski primanjkljaj ostal v mejah vzdržnega, je bilo treba ostale proračunske odhodke znižati za 282 milijonov evrov. Skupno znižanje odhodkov državnega proračuna, kot je bilo omenjeno, pa znaša neto 157 milijonov evrov. Dodatne obveznosti do pokojninske blagajne, financiranje protikriznih ukrepov, povečanje izdatkov za socialno varnost, pogodbene obveznosti, ki zapadejo za plačila za vojaško opremo, ter črtanje sredstev iz evropskega proračuna zmanjšuje možnost večjega zmanjšanja proračunskih odhodkov na kratek rok. Skupno znižanje odhodkov za blago in storitve, se pravi materialnih stroškov, glede na sprejeti proračun znaša pri neposrednih proračunskih uporabnikih 55,2 milijona evrov. Če temu dodamo še del, ki je zajet v transferjih javnih zavodov, pa znaša skupni obseg zmanjšanja materialnih stroškov 68 milijonov evrov. Predvidena raven je za 2% višja od dosežene leta 2008, pri čemer lahko celotno povečanje prepišemo večjim odhodkom za opremo v vojski in policiji in to kljub temu, da smo z novim rebalansom te odhodke znižali glede na prvotni obseg za 38 milijonov evrov.

Če iz te skupine proračunskih odhodkov odštejemo izdatke, namenjene za posebne materiale in storitve, kamor štejemo izdatke za nakupe vojaške in policijske opreme, potem se izdatki za blago in storitve zmanjšujejo za dobra 2% pod raven leta 2008. Če upoštevamo še znaten porast sredstev za izvajanje projektov, financiranih iz evropskih sredstev, zaradi česar se obseg izdatkov za blago in storitve v letošnjem proračuna poveča v primerjavi z lanskim letom za skoraj 14 milijonov evrov, pomeni, da so proračunski uporabniki znižali odhodke za plačilo blaga in storitev, kot recimo redne odhodke, za dobre 4% pod raven lanskega leta. V okviru odhodkov za posebne materialne storitve, se za izvedbo pogodbenih obveznosti z lanskega leta načrtujejo sredstva v obsegu 28 milijonov evrov za plačilo prve dobave vozil Patria 8x8. Skupaj se investicijski izdatki zmanjšujejo za 118 milijonov evrov glede na rebalans dve, kar pa še vedno pomeni skoraj 24% več kot je bilo investicijskih izdatkov realiziranih v lanskem konjunktornem letu, kar vlada še vedno ocenjuje kot pozitiven prispevek k oživljanju gospodarske rasti. Ob tem bodo ostali v načrtu razvojnih programov skoraj

v celoti projekti, katerih izvedba v letošnjem letu ni vprašljiva. Kljub zmanjševanju skupnih sredstev za investicije se povečujejo sredstva za investicijske transfere občinam, kjer bomo spoštovali Zakon o financiranju občin, predvidevamo pa še dodatne investicijske transfere občinam v višini 50 milijonov evrov, ki bodo financirani pretežno iz prihodkov evropskega proračuna in pomenijo predvsem več projektov za regionalno infrastrukturo in vzpostavitev širokopasovnih omrežij elektronskih komunikacij v občinah. To je eden od protikriznih ukrepov, ki se financirajo direktno iz evropskega proračuna in v skladu z načrtom obnove gospodarske rasti, sprejetim decembra lani na Svetu Evrope.

Vsi investicijski programi so bili ponovno ocenjeni tako glede predvidene dinamike izvajanja kot glede vrednosti posameznega projekta. Posebej so se skrčili predvideni izdatki za novogradnje, rekonstrukcije in adaptacije - znižanje v višini 37,8 milijonov evrov - ter projektno dokumentacijo, nadzor in investicijski inženiring - znižanje v višini 36,2 milijonov evrov. Ob tem so proračunski uporabniki izvedli tudi racionalizacijo predvidenih nakupov zgradb in prostorov ter prevoznih sredstev v skupni višini 7,9 milijonov evrov.

Razvojna naravnost proračuna, kot strateška opredelitev sedanje ekonomske politike in koalicije. Razvojna naravnost proračuna se kljub varčevalnim ukrepom še vedno kaže iz predloga rebalansa. Kljub zniževanju sredstev za nekatere proračunske namene se ključna razvojna proračunska področja v primerjavi z letom 2008 in tudi predhodnimi leti še vedno občutno povečujejo. Tako se stroški oziroma izdatki proračuna na področju gospodarstva povečujejo za 552 milijonov evrov v A in B bilanci in znašajo v letu 2009 kar 820,4 milijonov evrov, kar pomeni 206% povečanje oziroma 106% povečanje glede na lansko leto. Področje znanosti, tehnologije in tehnološkega razvoja se povečuje v primerjavi z letom 2008 za 50% ali 106 milijonov evrov in področje izobraževanja se povečuje za 7,4%, pa vendar za 118 milijonov evrov.

Vlada bi želela za razvojne projekte države nameniti več sredstev, vendar smo ob teh zaostrenih fiskalnih razmerah izbirali lahko samo tiste program, ki jih lahko uresničimo v letošnjem letu in bodo po narejenih ocenah tudi najbolj učinkoviti. S prestrukturiranjem proračuna bo v naslednjih letih treba zagotoviti več sredstev za programe, ki imajo pozitivne razvojne učinke, treba pa bo poiskati tudi politično soglasje za ukinitvev oziroma zmanjšanje programov, ki takšnih učinkov nimajo oziroma imajo manjše pozitivne učinke. Razmišljati, da so samo investicije razvojno naravnost proračun, seveda ni ustrezno, čeprav zlasti v času gospodarske krize investicije, ki se financirajo iz javnih sredstev, pomembno spodbujajo oziroma ohranjajo posamezne dele gospodarstva. Kljub temu da predlog rebalansa zmanjšuje sredstva za področje investicij, je rast sredstev, nemenjenih investiranju, v primerjavi z leto 2008 izrazita in lahko

rečemo, da je s tega vidika proračun še vedno razvojno naravnan in makroekonomsko ekspanziven.

V nadaljevanju se bomo srečali s prijemom razvojno naravnane proračuna, novo strukturo proračunskih odhodkov, ki bo parlamentu omogočala tudi vpogled v pričakovane učinke posameznih razvojnih programov, zlasti, ker bomo kombinirali proračunsko načrtovanje z indikatorji doseženih učinkov in pričakovanih učinkov posameznih javnofinančnih politik, obenem pa bomo morali na tem visokem zboru sprejeti tudi izhodno strategijo, se pravi omejiti izdatke do ravni, ki bodo omogočile znižanje proračunskega primanjkljaja in v obdobju konjunktore tudi doseganje proračunskega presežka. Tu nas čaka veliko dela, jaz mislim, da bomo našli ustrezni konsenz in da bo Slovenija tudi na tem področju uspešna in se bo vendarle uvrstila med bolj razvite evropske države. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Predlog rebalansa proračuna je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Besedo dajem predsedniku mag. Antonu Ropu za predstavitev poročila odbora. Prosim.

MAG. ANTON ROP: Spoštovane poslanke, poslanci, predstavniki Vlade, gospod predsednik Vlade!

Odbor za finance in monetarno politiko je kot matično delovno telo predlog rebalansa obravnaval na svoji seji 14. 7. 2009. Predstavniki Vlade so uvodoma poudarili, da je glavni razlog za njegovo predložitvev izjemno znižanje proračunskih prihodkov, kar je posledica globalne finančne in ekonomske krize. Pri predlogu rebalansa gre na izdatkovni strani predvsem za dva sklopa zmanjševanj izdatkov, in sicer na področju materialnih stroškov in predvsem na področju investicij, in sicer za skoraj 100 milijonov evrov, pri čemer si je predlagatelj po njegovih navedbah sicer prizadeval ohraniti razvojno naravnost tudi tako popravljenega proračuna. Po predlogu rebalansa, ki je pred nami, bo proračunski primanjkljaj znašal 1,8 milijarde evrov ali 5% bruto domačega proizvoda in bo za 2% točki večji od prvotno načrtovanega, kar bo po mnenju predlagatelja še vedno nekoliko pod povprečno ravniyo proračunskih primanjkljajev partnerskih držav v Evropski uniji.

V razpravi na odboru so opozicijski člani odbora podali kritične ocene o predlaganem rebalansu, ki so se nanašali zlasti na vprašanje glede velikost predvidenega primanjkljaja in načina njegovega pokritja. Na očitke o nerazvojni naravnosti in o pretiranem obsegu odhodkov namenjenih financiranju države oziroma javnega sektorja namesto spodbujanja gospodarske aktivnosti in tehnološkega preboja, pa tudi na neupoštevanje najnovejših makroekonomskih napovedi pri pripravi predloga rebalansa, ki zato - po besedah opozicije - ni realen, ni razvojno naravnan in zaradi česar je v jeseni verjetno pričakovati že tretji letošnji rebalans.

V razpravi o predlaganem rebalansu so nekateri člani odbora poudarili njegov krizni značaj. In zlasti tudi dejstvo, da bi primanjkljaj lahko bil manjši, če bi v obdobju gospodarske konjunktore bolj gospodarno ravnali z javnimi financami, več varčevali in ne s politično všečnimi povečevanji prihodnjih javnofinančnih izdatkov kratkovidno in dolgoročno nevdržno obremenjevali javne finance. Zaradi tega je sedanja vlada dolžna in obvezna k uresničevanju nekaterih projektov prejšnje vlade, ki pa so bili sprejeti brez zagotovljenega vzdržnega finančnega pokritja.

Predstavniki Vlade so ob zaključku splošne razprave posebej opozorili, da tokrat Državni zbor sprejema tako imenovani rebalans prihrankov. Nekateri poslanci pa so opozorili, da to ni predvsem rebalans prihrankov, pač pa rebalans zmanjševanja investicij države in povečevanje njenega zadolževanja.

Spoštovane poslanke, poslanci! Odbor se je opredelil do 27 amandmajev kvalificiranih predlagateljev, vloženi v skladu s 166. členom Poslovnika Državnega zbora, in pri tem nobenega ni podprl. V okviru obravnave vloženi amandmajev je odbor sicer največ pozornosti namenil amandmajem nekaterih poslancev, ki so zaradi dejstva, da so bila Ljubljani v spremembi Zakona o financiranju občin vzeta velika finančna sredstva in da kljub obljubljam in zagotovitom prejšnje in sedanje vlade Ljubljana v skladu z Zakonom o glavnem mestu ni prejela nujno potrebnih in tudi obljubljenih sredstev, predložili amandmaje, s katerim bi vsaj deloma izpolnili obljube obeh vlad in zagotovili Ljubljani vsaj del nujno potrebnih sredstev. Podpisniki amandmajev tako predlagajo sofinanciranje nekaterih za Ljubljano izjemno pomembnih investicij, zlasti na področju neprofitne stanovanjske preskrbe - primanjkljaj le-teh je v Ljubljani daleč največji, v Sloveniji primanjkuje namreč več kot 2500 tovrstnih stanovanj - in na področju sanacije okolja. Kljub sicer načelni podpori potrebnemu iskanju systemske rešitve podfinanciranosti glavnega mesta Slovenije predlagani amandmaji na odboru niso dobili podpore, pač pa obljubo, da se bo problem financiranja Ljubljane kot glavnega mesta reševal v okviru naslednjih proračunov.

V okviru obravnave amandmajev, zlasti tistih, ki jih je vložila Poslanska skupina SDS, je bilo ponovno opozorjeno na spornost proračunske postavke iz naslova vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje, ki je sicer načrtovano v višini 38 milijonov evrov oziroma na fiktivnosti te proračunske postavke v okviru uporabnika Ministrstva za finance. V razpravi so predstavniki Vlade zagovarjali stališče, da je država ta sredstva .../Opozorilni znak za konec razprave./... po odločitvi Računskega sodišča dolžna nakazovati Sodu, dokler ta ne proda delnic Telekomu. Odbor, kot je bilo rečeno, kot matično delovno ne podpira nobenega od vloženi amandmajev. Najlepša hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima mag. Radovan Žerjav v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke. Prosim.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani predsednik Vlade, ministrice in ministri! Kolegice in kolegi!

Državni proračun za leto 2009 je bil pripravljen in sprejet leta 2007. Do danes je večkrat prišlo do ogromnih odstopanj glede večine makroekonomskih kazalnikov za leto 2009. Naj jih izpostavim le nekaj.

V prvem četrletju se je gospodarska kriza v Sloveniji še poglobila, saj se je BDP glede na zadnje četrletje lani realno znižal za 6,4 odstotke. V primerjavi s prvim četrletjem pa je bil nižji kar za 8,5%. Poslabšujejo se tudi kazalniki na trgu dela, kjer se število delovno aktivnih zmanjšuje, še naprej pa povečuje število registriranih brezposlenih, katerih je bilo v juniju že 86.481 oziroma je stopnja znašala 8,8%.

Kreditna aktivnost domačih bank po podatkih Urada za makroekonomske analize in razvoj ostaja skromna, saj so banke v prvih petih mesecih letos odobrile kredite v višini dobre četrte vrednosti iz enakega obdobja lani. Torej, to so podatki Umarja. Pol leta se že ukvarjamo z bančnim sistemom in likvidnostno krizo slovenskega gospodarstva. Največ kriznih ukrepov je bilo namenjeno ravno sprostitvi kreditnega krča. In kaj smo dosegli? Statistično, poudarjam, statistično ugotovljeno skoraj nič kaj omembe vrednega. Ob teh dejstvih lahko damo prav tistim, recimo Gospodarski zbornici Slovenije, ki trdijo, da so dosedanji ukrepi neučinkoviti, žal. Po podatkih Umarja so podjetja kredite celo neto odplačevala. Poudarjam, ponavljam, po podatkih Umarja so podjetja kredite celo neto odplačevala. Kaj to pomeni? To pomeni, ne da ni učinkov polletnega kriznega ukvarjanja z bančnim sistemom, ampak smo dosegli skoraj, lahko rečemo, kontra učinek. Namesto da bi se likvidnostna sredstva sprostila in bi kreditni krč popustil, podjetja celo neto znižujejo dolg do slovenskih bank. Če to drži, če te navedbe Umarja držijo, spoštovani predsednik Vlade, je nekaj hudo hudo narobe. Kdo komu torej premošča likvidnostne težave? Banke podjetjem ali obratno.

Ključna razloga za padec BDP-ja že v omenjeni višini, torej osem in pol odstotka, sta dva: upad izvozne aktivnosti za 21% ter upad investicijske aktivnosti za 23,6%. Vsi dobro vemo, da na prvi razlog težko kakorkoli direktno vplivamo. Naš izvoz je pač odvisen od gospodarske klime in potrošnje v državah, kamor največ izvažamo. Torej se bo povečeval, ko se bo gospodarska klima v evropskem merilu stabilizirala, seveda tudi v svetovnem merilu, razen če posamezna podjetja z iskanjem novih trgov ne bodo sama kaj storila na tem področju. Po drugi strani pa na investicijsko aktivnost lahko vplivamo, in sicer preko investicij javnega sektorja in investicij

zasebnega sektorja. V obrazložitvi proračuna zasledimo oceno, da se investicijska naravnost proračuna kljub varčevalnim ukrepom še vedno kaže iz tega predloga rebalansa. V odgovoru na moje poslansko vprašanje ste, spoštovani predsednik Vlade, povedali, da Vlada za gospodarstvo namenja 552 milijonov evrov, kar je dvakrat več, kot je bilo predvideno z osnovnim proračunom. Dodatnih 106 milijonov se namenja za znanost in tehnološki razvoj, dodatnih 118 milijonov za izobraževanje in prenos znanja. Skupno, po vaših besedah, 24% več sredstev, kot jih je bilo realiziranih v lanskem letu, kar je pozitiven prispevek k oživljanju gospodarske rasti in to je vsekakor dobro.

Ob tej priložnosti bi ponovno opozoril na stališče Umarja v ažurirani jesenski napovedi gospodarskih gibanj v delu, ki ocenjuje učinke ukrepov ekonomskih politik za blaženje posledic finančne kriza na gospodarska gibanja, in pravi, citiram: "Ob tem velja poudariti, da ima povečevanje izdatkov v majhnih, odprtih ekonomijah, kakršna je Slovenije, zaradi manjšega fiskalnega multiplikatorja relativno omejen domet, medtem ko večji izdatki povečujejo javnofinančni primanjkljaj in s tem javni dolg, ne glede na velikost ekonomije. Torej, za enako povečanje javnega dolga v majhnih ekonomijah pride do manjše spodbude v ekonomiji. Povečanje javnega dolga pa povečuje tveganje in rizične premije, kar lahko povzroči, da se percepcija Slovenije med udeleženci na finančnem trgu poslabša oziroma je relativno slabša, kot to velja za druge države evrskega območja." Konec citata. Ocenjujemo, da smo ob 1,8 milijarde oziroma 5% primanjkljaju nevarno blizu te meje, če je nismo že celo prestopili.

V svojem odgovoru na moje poslansko vprašanje ste tudi dejali, da so s takšnim primanjkljajem javne finance še vedno vzdržne in dolg ne bo šel čez mejo sprejemljivega. Magnetogram beleži tudi vaše zagotovilo, da današnjih problemov ne bomo prenašali na pleča naslednjih generacij. V Slovenski ljudski stranki upamo, da bo temu res tako. Torej lahko ugotovimo, da so investicije javnega sektorja dosegle nevarno visoko mejo glede na dane okoliščine, maksimum, če hočete.

Preostane nam torej le še razmišljanje o tem, kako spodbuditi investicije zasebnega sektorja; investicije, ki bodo zagnale slovensko gospodarstvo in na daljši rok zagotovile večjo gospodarsko produktivnost. To pa je področje, kjer je po našem mnenju bilo premalo storjenega. Kot sem že prej dejal, je bila večina ukrepov namenjenih bančnemu sistemu in kot ugotavljamo, ne kažejo najboljših učinkov. Ukrepi, ki pa so bili namenjeni gospodarstvu, pa so žal usmerjeni, tako rečeno, le v gašenje požara, ne pa v smeri spodbuditve gospodarske aktivnosti. Prvi in edini ukrep, ki gre v to smer, je ukrep jamstvene sheme za kredite, namenjene gospodarstvu. Tudi tu ne gre tako, kot bi si želeli. Po nekaterih podatkih je in bo namreč večina teh sredstev namenjenih za

reprogramiranje obstoječih kreditov in ne za nove kredite, torej za nove investicije.

Kaj torej lahko storimo ali naredimo? Nujno je treba slovenskemu gospodarstvu dati spodbudo, da se bo pričelo z investicijami oziroma da se bo investicijsko aktivnost spodbudilo. Le-te namreč po našem mnenju v tem trenutku lahko spreobrnejo tok dogodkov, kakršni so. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo zato pripravili nov predlog dopolnitev Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki bo dal začasno spodbudo vsem vrstam investicij, zato da se to kolo začne ponovno vrteti. Javne investicije so v danih okoliščinah torej dosegle svoj maksimum. Nadaljnje večanje le-teh lahko pričakujemo le s strani zasebnega sektorja, seveda ob ustrezni začetni spodbudi.

Še zadnje področje, ki bi se ga v tem uvodnem nastopu v zvezi s sprejemanjem rebalansa rad dotaknil. Javna uprava mora deliti usodo slovenskega gospodarstva, pa naj nam bo to všeč ali ne. Grozljiva je ugotovitev, da se pravzaprav izdatki za blago in storitve, torej javna poraba, iz rebalansa v rebalans povečujejo. Če odštejemo sredstva, ki so bila odvzeta Ministrstvu za obrambo za namen oboroževanja, hitro ugotovimo, da se neto poraba javne uprave povečuje. Po eni strani bomo Slovensko vojsko spravili na kolena, javni sektor pa se obnaša, kot da živi v drugem času, na drugem svetu. O številkah, s katerimi bom podkrepil to svoje izvajanje, pa v nadaljevanju, ko se bom oglasil v svojem imenu. To je po našem prepričanju nedopustno in neodgovorno. Spoštovani predsednik Vlade, v svojem odgovoru v ponedeljek ste mi dejali, da se z zniževanjem stroškov javne uprave ukvarjate zelo resno že od začetka februarja letos, ko ste sprejeli izhodišča za varčevalne ukrepe, od katerih je do sedaj sprejetih 46. Žal, razen vas oziroma vašega kabineta, Ministrstva za obrambo in Ministrstva za javno upravo očitno teh ukrepov nihče ne jemlje resno. Kdo je tukaj šef, bi dejal moj poslanski kolega Gvido?

Torej, v Poslanski skupini SLS menimo in smo prepričani, da bi bilo mogoče na področju varčevanja oziroma javne porabe storiti več. Najmanj, kar bi s tem pokazali, bi bilo določeno spoštovanje in odgovornost do naših državljanek in državljanov, ki po večini delijo trdo in hudo usodo slovenskega gospodarstva. Torej, javna uprava s svojo uporabo mora deliti usodo slovenskega gospodarstva in sleherni zaposleni v javni upravi se mora s tem sprijazniti. Več pa, kot rečeno, v naših individualnih razmišljanjih o tem rebalansu, ki se nahaja pred nami. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima mag. Borut Sajovic v imenu Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije. Prosim.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, gospod predsednik, za besedo. Prijazen pozdrav kolegicam, kolegom, še posebej pa predsedniku

Vlade, ministrski ekipi, o kateri bi povedal, da so seveda opravili pomembno delo pri pripravi proračuna in ocena Poslanskega kluba Liberalne demokracije je, da ste delo opravili kvalitetno in korektno. Nečesar, česar nimaš, deliti ne moreš. Rebalans proračuna ni idealen, se mi pa zdi, da je pa seveda pripravljen na realnih osnovah.

Če poskušamo na kratko opisati drugi rebalans proračuna za leto 2009, lahko kot pesimisti rečemo, da je nujno zlo, če pa smo optimisti, pa lahko rečemo, da je najboljše, kar se da narediti v tej situaciji oziroma tem danem kriznem trenutku. Razloge za novi, lahko mu rečemo tudi krizni rebalans, se nahajajo predvsem v dejstvu, da spremenjene gospodarske razmere narekujejo zmanjšanje prihodkovne strani proračuna, te spremenjene gospodarske razmere pa se kažejo tudi skozi močen upad bruto domačega proizvoda, ki posledično vpliva na upad prihodkov v proračun.

Kot je vsem znano, kažejo podatki za prvo četrletje, in kar opozicija tako rada poudarja, da se je bruto domači proizvod v prvem četrletju 2009 v primerjavi s četrletjem 2008 realno zmanjšal za 8,5%. Kot navaja Slovenski statistični urad, so bili največji upadi na področju investicij v osnovna sredstva, prav tako je bil izmerjen tudi padec pri vseh oblikah investiranja, recimo investicije v gradbene objekte - manjše za 22%, močen padec zaznan tudi pri investicijah v stroje in opremo, kjer pa so investicije realno manjše tudi do 27%. Tudi izvoz in uvoz sta se v začetku letošnjega leta zelo izrazito zmanjšala. To so seveda posledice globalne krize. Ta kriza ni nastala v Sloveniji in tudi edini ključ za rešitev se na področju Slovenije žal ne nahaja.

Pri navajanju podatkov pa, zopet opozarjam, je treba biti pošten in korekten. 8,5% padec je zaznan le v prvem četrletju, se pravi, merjen samo glede na prvo četrletje, medtem ko na letni ravni najnovejše napovedi priznanih mednarodnih institucij, recimo, Evropske komisije, Umarja, pravijo, da bo upad gospodarske rasti 3,4% oziroma če upoštevamo Svetovno banko, 3%, Business Monitor International pravi 5%, nekateri drugi 4%. V glavnem, na koncu je Umarjeva napoved 4% upad bruto družbenega proizvoda na letni ravni. In to so realne in potrebne osnove, ki jih je tako pri načrtovanju prihodkov kot odhodkov treba upoštevati. Mislim, da je Vlada tu opravila delo korektno, najbolje, kar se v okviru možnosti da.

Velikokrat se citirajo nekateri najpogostejši očitki kritikov glede prostega pada bruto družbenega proizvoda, neustreznih, prepočasnih ukrepov in podobno. Seveda pa čas tudi kaže, da rešitve, ki so jih predlagali kritiki in jih vztrajno ponavljajo, niso odgovor na izzive tega časa. Pa da bom bolj objektivno, bom citiral tudi mnenje Evropske komisije glede protikriznih ukrepov, ki so jih junija 2009 zapisali v publikaciji Javne finance v Evropski monetarni uniji. Citiram: "Nadaljnja podpora gospodarstvu bi morala biti s hitrejšimi

odločitvami s strani obeh vlad, prejšnje in sedanje." S strani prejšnje in sedanje vlade - zopet je treba biti pošten in priznati, da ni vse tako rožnato od prej in da ni vse tako slabo od zdaj. Vsi si tudi priznajmo, da slika še zdaleč ni tako črna, kot nam jo slika opozicija. Kot smo tudi zasledili v tiskanih medijih, tudi znana bonitetna hiša ni v ničemer spremenila bonitetne ocene Slovenije, medtem ko so jo znižali, na primer, Luksemburgu, Portugalski in še komu. V tej hiši tudi dodajajo, da Slovenija ostaja ena izmed bolj varnih držav za poslovanje v centralni in vzhodni Evropi ter da se rating Slovenije ne poslabšuje, saj še vedno predstavlja nizko tveganje za finančno nestabilnost.

Pa če se vrnemo na rebalans proračuna. Dejansko so prej omenjena dejstva o padcu družbenega proizvoda povzročila dodatno zmanjševanje prihodkov, z drugim rebalansom, ki bodo za 863 milijonov nižji od sprejetega proračuna. To v številkah pomeni, da bomo realizirali približno 7,9 milijarde evrov prihodkov. Logično so največja zmanjšanja načrtovana s strani davčnih prihodkov. Verjetno pa nas upravičeno malce skrbi slabša realizacija prihodkov tudi s strani koriščenja EU sredstev. Kljub temu da vemo, da ta denar seveda ni trajno izgubljen, pa tudi ta slabša dinamika koriščenja tega denarja povzroča nekatera dodatna tveganja, da o stroških, izgubljenih priložnosti ne govorimo. Če pa analiziramo odhodkovno stran proračuna, pa je Vlada navkljub različnim protikriznim ukrepom, za katere se namenja velike količine denarja in navkljub povečevanju socialnih transferjev zaradi povečane brezposelnosti, uspela z določenimi varčevalnimi ukrepi zmanjšati skupne odhodke za kar 157 milijonov evrov, kar je pomemben in priznanja vreden dosežek.

Ko gledamo razliko med prihodki in odhodki, dobimo proračunski primanjkljaj, ki se je zaradi zgoraj omenjenih dejstev, to je relativno večje zmanjševanje prihodkov v primerjavi z zmanjšanimi odhodki, povečal, glede na prvi rebalans, za 2 odstotni točki in bo znašal 1,8 milijarde evrov in merjeno v bruto domačem proizvodu 5 odstotkov bruto družbenega proizvoda. Javnofinančni primanjkljaj vseh štirih blagajn pa bo znašal tam nekje okrog 5,5% bruto družbenega proizvoda. Vsi se tudi zavedamo, da so ti primanjkljaji občutno višji od mastrichtsko dovoljenega makrofinančnega okvira oziroma pakta stabilnosti, a kljub temu v Liberalni demokraciji Slovenije menimo, da je socialna varnost državljanov in zagon gospodarstva še vedno vitalni interes Republike Slovenije, zato bomo prekoračitev teh omejitev začasno sprejeli. Obenem pa pričakujemo, da ima Vlada pripravljen načrt odprave tega primanjkljaja in s tem povezanega zunanjega dolga, ki bo občutno narasel.

Kot smo poudarili že v razpravi ob prvem rebalansu proračuna, pričakujemo čimprejšnje aktivnosti, zraven pa tudi konkretne ukrepe v smislu dolgoročnega zmanjševanja primanjkljaja in zunanjega dolga. Takšna stališča bomo močno

uveljavljali tudi znotraj te vladne koalicije, saj se v Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije zavedamo, kako pomembna je makroekonomska stabilnost države. Na drugi strani pa je zadovoljivo, da Vlada varčuje pri izdatkih za blago in storitve, saj bo skupno znižanje skupaj s transferi javnim zavodom znašalo okrog 68 milijonov evrov. Zato v Liberalni demokraciji Slovenije pozdravljamo takšne varčevalne ukrepe, saj so ti izdatki tisti, pri katerih se nekaj da privarčevati, ne da bi bistveno ogrozili razvojne aktivnosti države. Pri tem pa tudi menimo, da bi lahko poiskali še nekatere dodatne rezerve in v to je treba vložiti še kar nekaj navora.

Na področju investicij, pa, kljub temu da so investicije eden od ključnih gibal ogrevanja gospodarstva preko potrošnje države ter tudi samega gospodarskega razvoja, se z rebalansom načrtuje zmanjšanje investicijskih odhodkov za skoraj 100 milijonov evrov. V poslanskem klubu se zavedamo, da je proračun omejen in da se moramo zaradi krize prilagoditi razmeram, vendar pa bomo glede na pretekle izkušnje pri investicijah skrbno bdeli nad samim izvajanjem investicij. Posebno pozornost bomo namenjali temu, da se bodo resnično izvajale le tiste investicije, ki predstavljajo dejanske prioritete in so, seveda, nujno potrebne.

Tretji sklop pomembnih odhodkov predstavljajo odhodki, ki so financirani iz EU sredstev, le-ti so v predlaganem rebalansu zmanjšujejo za 64 milijonov evrov glede na že sprejeti proračun. Ob zavedanju, da kljub načrtovani nižji realizaciji odhodkov ta sredstva še niso izgubljena, pa v poslanskem klubu menimo, da mora Vlada nameniti posebno pozornost, kako izboljšati učinkovitost koriščenja teh sredstev. Zato je toliko bolj pomembno, da se čim prej določijo tisti najbolj prioritetni projekti, ki si zaslužijo sofinanciranje, seveda, ob najbolj pomembnem pogoju - to, da je ta projekt v praksi tudi realno izvedljiv. V teh kriznih časih si namreč ne smemo slikati preveč gradov v oblakih o idejnih super projektih, ampak moramo izkoristiti tisto, kar nam je dano. Če preoblikujem slovenski pregovor, potem bi bilo treba reči takole: bolje bruseljski evri za realne projekte v slovenskem proračunu, kot pa slovenski evri v bruseljski blagajni za idealizirane projekte. Še posebej je to pomembno ob dejstvu, da so EU sredstva edini nominalni vir proračuna, ki ni neposredno odvisen od gospodarske aktivnosti naše države, a z ozirom, da Evropska unija ta denar za Slovenijo samo rezevira, mi pa moramo biti seveda dovolj sposobni in pripravljeni, da ga tudi izkoristimo.

Če preidemo na področje protikriznih ukrepov, v tem sklopu smo lahko opazili, da se zmanjšujejo sredstva za subvencioniranje polnega delovnega časa za 177 milijonov evrov, zato v Poslanski skupini Liberalne demokracije Slovenije pričakujemo, da se bodo sredstva resnično prerazporedila v še boljše ukrepe in ob tem pozdravljamo tako

imenovani ukrep male vrednosti, namenjen predvsem malim in srednje velikim podjetjem.

V naši poslanski skupini prav tako pozdravljamo dodatno zagotovitev sredstev za nadaljevanje izvajanja instrumentov preko Slovenskega podjetniškega sklada, še posebej kot sta razpisa Pl1a in Pl1b za garancije subvencionirano obrestno mero, saj sta se v preteklosti izkazala za zelo atraktivna in povpraševana s strani podjetnikov. Pomembno sporočilo je, da ukrepi, ki so zanimivi in učinkoviti, še naprej izvajamo, s končnim ciljem prebroditve te gospodarske krize.

Kljub relativnemu zmanjšanju sredstev na področju tehnološkega razvoja glede na sprejeti proračun, pa močno podpiramo povečevanje sredstev za tako imenovani razpis SMER, ki je namenjen malim in srednjim velikim podjetjem za tehnološke projekte. Če se je razpis za garancije s subvencionirano obrestno mero izkazal za učinkovitega pri povečevanju likvidnosti podjetju, se je razpis SMER izkazal za učinkovitega pri pospeševanju tehnološko razvojnih projektov malih in srednjih podjetij in to je dobro.

V poslanskem klubu tudi mislimo, da je treba s posebno pozornostjo pristopati do Mure, MIP-a, LTH-ja in podobnih in reševati njihove težave. Pri blažitvi socialnih posledic pa ne sme pri tem samo ostati, temveč je ljudem treba pokazati tudi, kaj bodo delali jutri, kaj pojutrišnjem. Pred retoriko zdravih jeder, perspektivnih programov in podobnega, je treba predstaviti konkretne operativne načrte, konkretne rešitve, povedati, kakšni kadri, kateri delavci se lahko nadejajo prihodnjih zaposlitev v podjetjih, ki bodo nastala iz tistih, ki ne bodo uspela preživeti. S konkretnimi ukrepi je treba danes reševati socialno stisko, da bodo jutri lahko ti ljudje videli prihodnost v zaposlitvah, ki morajo segati onkraj enega leta. Zaradi premalo pogumne in premalo premišljene politike v preteklosti bomo v teh kriznih časih, hočeš nočeš, morali ugrizniti tudi v to kislo jabolko. V bližnji prihodnosti želimo videti, kako se bodo proračunska sredstva v čim večji meri osredotočila na tak vidik sofinanciranja, kjer bodo kriteriji prerazporejanja denarja, dvig dodane vrednosti na zaposlenega ter spodbujanje proizvodnje visoko tehnoloških izdelkov, ki jih bomo lahko dolgoročno predvsem izvažali. Že več let se namreč opaža kot strukturna slabost slovenskega gospodarstva ravno premajhna dodana vrednost na zaposlenega. Ta je nastala kot posledica preblagih strukturnih reform oziroma prilagoditev v preteklosti, a ne mislim samo na račun prejšnje vlade, tudi že prej bi bilo treba storiti več. Namreč, zavedati se moramo, da samo zadostna dodana vrednost prinaša varna delovna mesta in pa socialno čutečo državo.

In če zaključim, v Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije bomo podprli predlagani krizni rebalans proračuna, čeprav menim, da bomo to storili vsi skupaj z dokaj grenkim priokusom, ki pa ga, žal, zaradi svetovne krize ne moremo na noben način posladkati. A preteklost nas uči, da Slovenci

znamo, zmoremo in hočemo uspeti, uspeha pa brez neke jasne vizije oziroma trdnega koncepta, kje se vidimo čez dvajset let, ne bo. Tega uspeha tudi ne bo brez skrbno izdelanega operativnega načrta ali strategij, kako bomo to storili. Zato v Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije pozivamo vse, da se resno in odgovorno lotimo proračuna za 2010 in 2011. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Bojan Kontič v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa, gospod predsednik Državnega zbora. Spoštovani predsednik Vlade, ministrice, ministri, kolegice in kolegi.

Predlog drugega rebalansa je nastal zaradi potrebe po prilagoditvi novim makroekonomskim razmer, zaradi katerih drugi rebalans meji na minus 4% gospodarski rasti, zaradi tega so se avtomatično zmanjšali davčni prihodki in prihodki pokojninske blagajne, katere luknjo v višini 125 milijonov evrov bo moral pokriti državni proračun. Zaradi tega dodatnega povečanja transferjev v pokojninsko blagajno pa je bilo treba izvesti krčenje in prestrukturiranje proračunskih odhodkov. Zaradi spremembe napovedi o gospodarski rasti se bo skupni obseg konsolidiranih prihodkov štirih blagajn javnega financiranja v primerjavi z napovedmi ob sprejetem rebalansu državnega proračuna znižal skoraj za 1,1 milijarde evrov. Največ se bodo znižali prihodki državnega proračuna. Zaradi znižanja števila zaposlenih in nižje rasti mase plač bodo nižji tudi prihodki iz prispevkov v pokojninsko in zdravstveno blagajno, skupaj za 200 milijonov evrov, od tega 130 milijonov evrov v pokojninsko blagajno in 70 milijonov evrov v zdravstveno blagajno, kar bo zahtevalo dodaten transfer iz državnega proračuna v pokojninsko blagajno torej v višini 125 milijonov evrov in povzročilo primanjkljaj v zdravstveni blagajni v višini, kot sem jo omenil.

Na podlagi predstavljenih dejstev je bilo treba izvesti dodatne varčevalne ukrepe, da se zmanjša luknja, ki je nastala zaradi spremenjenih makroekonomskih razmer. Ob upoštevanju novih makroekonomskih napovedi in delovanju avtomatskih stabilizatorjev ter javnofinančnih odhodkov brez ukrepov, ki jih Vlada načrtuje s predlaganim rebalansom, bi se v letošnjem letu javnofinančni primanjkljaj s 3,4% povečal na 6,4% BDP-ja. S predlaganim rebalansom proračun se javnofinančni primanjkljaj zmanjšuje na 5,5% BDP-ja. Zaradi tega je bilo treba v proračunu izločiti vse tiste investicijske projekte, za katere obstaja zagotovilo, da do konca leta ne bodo realizirani, da jih ni moč realizirati.

Kljub nižanju sredstev za investicijske projekte ostaja proračun razvojno naravnani v primerjavi s proračunom iz leta 2008. Ključna razvojna proračunska področja v primerjavi s preteklim letom in tudi predhodnimi leti se še vedno občutno

povečujejo. Tako se področje gospodarstva povečuje za 552 milijonov in znaša v letu 2009 kar 820 milijonov evrov, kar pomeni 206% povečanje. Področje znanosti in tehnološkega razvoja se povečuje v primerjavi z letom 2008 za skoraj 50% oziroma 106 milijonov evrov in področje izobraževanja, ki se prav tako povečuje za 118 milijonov evrov oziroma 7,4% glede na leto 2008. Vlada želi za razvojne projekte države nameniti več sredstev, vendar se ob teh zaostrenih fiskalnih razmerah izbirali lahko samo tiste programe, ki jih lahko uresničijo v letošnjem letu in bodo po narejenih ocenah tudi najbolj učinkoviti. S prestrukturiranjem proračuna bo v naslednjih letih treba zagotoviti več sredstev za programe, ki imajo pozitivne razvojne učinke, treba pa bo poiskati tudi politično soglasje za zmanjševanje programov, ki nimajo teh učinkov oziroma imajo manjše pozitivne učinke.

Zaradi novih makroekonomskih razmer so v novem rebalansu proračuna za leto 2009 tudi novi protikrizni ukrepi. Za izvajanje interventnega Zakona o delnem subvencioniranju polnega delovnega časa je bilo v sprejetem proračunu namenjenih 230,4 milijona evrov. Zaradi manjšega vključevanja zaposlenih pri delodajalcih od prvotno načrtovanega se sredstva za izvajanje tega ukrepa zmanjšujejo na 53 milijonov evrov. Ta zakon omogoča ohranitev čim večjega števila delovnih mest v času upadanja naročil in krčenje proizvodnje. Po mnenju ministra za delo naj bi te subvencije ohranile 8.000 delovnih mest. Hkrati se zagotavljajo sredstva za nov ukrep, namenjen podjetjem, ki imajo obseg poslovanja zmanjšan do polovice. V ta namen je že sprejet nov zakon o delnem povračilu nadomestila plače, ki omogoča podjetjem napotitev delavcev na začasno čakanje na delo, pri čemer država iz proračuna krije delodajalcu del stroškov z zakonom določenega nadomestila. Za ta namen je predvideno 47,6 milijona evrov. Namen predlaganega interventnega zakona je ohranitev čim večjega števila delovnih mest v razmerah svetovne gospodarske krize s ciljem, da se čim več ljudi zadrži v delovnem razmerju in s tem ohrani njihove pravice ter zmanjša pritisk na odprto brezposelnost. Cilj predlaganega zakona je torej ohranitev do 25.000 zaposlitev v podjetjih, ki se soočajo z zmanjšanim obsegom poslovanja, in usposabljanje zaposlenih v teh podjetjih za pridobivanje novih veščin in znanj ter njihova dokvalifikacija oziroma prekvalifikacija. V okviru interventnih ukrepov se načrtujejo tudi sredstva v višini 40 milijonov evrov za program izvajanja pomoči male vrednosti, ki je eden od ukrepov, paket ukrepov, za pomoč podjetjem v času finančne krize. V okviru tega programa se bodo izvajale aktivnosti, kot so samozaposlovanje in prezaposlovanje zaposlenih ali skupin zaposlenih.

Kot interventni ukrep so predvideni tudi odhodki za izvedbo Zakona o posebnem dodatku za socialno ogrožene v višini 15 milijonov evrov. Gre za interventni zakon, ki ga je Državni zbor včeraj z glasovanjem tudi sprejel. Po tem zakonu bodo socialno ogroženi prejeli enkratni znesek k svojim

obstoječim prejemkom. Višina dodatka se bo gibala od 80 pa do 200 evrov, odvisno od višine dohodka družine oziroma posameznika. Njegov namen je blaženje socialnih stisk zaradi gospodarske krize. Prav tako so v rebalansu proračuna planirana sredstva za morebitne potrebe po dokapitalizaciji Nove Ljubljanske banke, Nove kreditne banke Maribor. Trenutno je kapitalna ustreznost navedenih bank, temelječ na ugotovitvah nadzornika, relativno visoka, vendar pa je v trenutnih razmerah globalne finančne in gospodarske krize, pri kateri sta čas trajanja in globina nepredvidljivi, treba zagotoviti možnost hitrega odziva v primeru sprememb, ki bi negativno vplivale na finančno kapaciteto bank. Zaradi tega Poslanska skupina Socialnih demokratov podpira predlagano pripravljenost države, da dokapitalizira državni banki v primeru poslabšanja razmer. Vsekakor pa lahko v Poslanski skupini Socialnih demokratov ocenimo, da gre rebalans v pravo smer in je primeren odziv na spremenjeno situacijo. To tudi potrjujejo ocene OECD-ja, Mednarodnega denarnega sklada in Evropske komisije. Te inštitucije ocenjujejo, da so protikrizni ukrepi pravočasni, primerni in začasni. Začasni so tudi zaradi tega, ker je primanjkljaj v višini 5,5% BDP-ja dolgoročno nevzdržen in je zaradi tega treba izpeljati strukturne reforme za povečanje vzdržnosti javnih financ ter strukturne reforme za povečanje konkurenčnosti gospodarstva. Vsekakor pa je za strukturne reforme potreben medgeneracijski sporazum, ki presega mandat ene vlade. Za primer naj navedem Irsko, ki je sprejela socialni sporazum za leta od 2006 pa vse do leta 2015. Zaradi tega je vsekakor razvojni dialog uvod v tak sporazum.

Slovenija kot majhno, odprto gospodarstvo mora biti pripravljeno na prihodnje recesije ter ostale zunanje šoke. To pa lahko doseže le s strukturnimi reformami. Potrebno je prestrukturiranje gospodarstva in spodbujanje odpiranja novih delovnih mest, ki temeljijo na višji dodani vrednosti. To pa tudi Vlada spodbuja z razvojno naravnanim proračunom, ter s pripravo programske naravnane proračuna za leti 2010 in 2011. Slovenija bi lahko bila boljše pripravljena na recesijo, če bi prejšnja vlada izvedla strukturne reforme in ustvarila rezerve za slabše čase. Vendar pa tega ni naredila. Zaradi tega je manevrski prostor te vlade omejen. Kljub temu pa Vlada pripravlja nove in nove protikrizne ukrepe. Protikrizni ukrepi so pripravljeni pravočasno in ne prehitro, zaradi tega bo v najtežjem četrletju prišla prav jamstvena shema, ki se že izvaja. Prav tako sedaj sprejemamo jamstveno shemo za fizične osebe. S tem zakonom bo omogočeno državno jamstvo za nove kredite mladih družin in zaposlenih za določen čas ter jamstvo in refinanciranje kreditov tistih, ki so od začetka krize izgubili službe, z uvedbo 100% jamstva države. Zaradi tega bosta obe jamstveni shemi v drugi polovici letošnjega leta pripomogli k zagonu gospodarske rasti. Vendar pa je treba tudi

sprejeti predlagani drugi rebalans proračuna za leto 2009, da bodo delovali vsi protikrizni ukrepi.

Glede trenutne ekonomske situacije na globalni ravni je pri tem treba poudariti, da je globalna ekonomija na začetku procesa končanja recesije. Na začetku procesa. Finančni pogoji so se izboljšali bolj od pričakovanega zaradi intervencij in zaradi zadnjih podatkov, ki dajejo pozitivne znake. Seveda recesije ni konec in bo reševanje iz recesije dolgotrajno. Kljub temu pa je Mednarodni denarni sklad izboljšal napoved iz aprila za gospodarsko rast za leti 2009 in 2010. Tudi pozitivni znaki v Nemčiji kažejo, da je mogoče izboljšati ekonomsko situacijo za Slovenijo.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov smo se z nastopom naše vlade zavezali k uravnoveženosti ekonomskega in socialnega razvoja. Prej naštetih posegi na ekonomskem področju, investicije na področju gospodarstva in paket ukrepov, ki smo jih v Državnem zboru že sprejeli, za ohranjanje delovnih mest, seveda z namenom, da sledimo cilju, za katerega sem dejal, da je za Poslansko skupino Socialnih demokratov še kako pomemben; torej, uravnoveženost ekonomskega in socialnega razvoja.

Glede na povedano je seveda možna izpeljava samo enega logičnega sklepa. Poslanska skupina Socialnih demokratov bo podprla predlagani rebalans proračuna. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Janez Janša, v imenu poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Prosim.

JANEZ JANŠA: Spoštovane, kolegice in kolegi. Predsednik, člani in članice Vlade. Pred nami je razprava o rebalansu rebalansa proračuna; o popravkih popravka, torej. Danes tukaj ne razpravljamo in odločamo o tem, kako popraviti proračun za leto 2009, ki bi bil načrtovan v času, ko kriza še ni zajela Slovenija oziroma v času prejšnje vlade. Popravljamo proračun, ki ga je sprejela sedanja vlada in sedanja vladna koalicija pred komaj nekaj meseci.

Pred štirimi meseci je vladna koalicija s tem prvim rebalansom oziroma popravkom proračuna za letos drastično povečala porabo, čeprav so nekaj dni pred sprejemanjem tega popravka v začetku letošnjega leta že bili na voljo nove alarmantne ocene UMAR-ja o gospodarskih gibanjih v letošnjem letu. Mi smo takrat opozarjali, da bo na polovici leta težje varčevati kot na začetku, saj bo velik del denarja že porabiljeni, in danes smo tukaj. Danes je tudi uradno potrjeno, da je bil padeč rasti v prvem kvartalu še bolj drastičen, prav tako padeč industrijske proizvodnje, investicij in izvoza. V času tega padanja pa je slovenska država trošila bistveno več kot v enakem obdobju lani, ko je bila rast visoka. Tudi v danes obravnavanem drugem popravku proračuna se povečujejo predvsem finančni transferji

proračunskim uporabnikom. Pred nami je napoved velikanskega deficita, ki ga nalagamo v breme mlajših in prihodnjim generacijam. In nalagamo brez tega, da bi ta sredstva občutni investirali bodisi v infrastrukturo bodisi v njihovo znanje. In to vzbuja izjemno slab občutek ob današnjem odločanju. Situacija je toliko resna in čas toliko zamujen, da bi bil razvojni rebalans, čeprav se je o tem v zadnji uri veliko govorilo, preveliko pričakovanje v tej situaciji, ko so se viri drastično zmanjšali, vsaj nastavki razvoja pa bi morali biti v tem dokumenti bolj jasno odraženi. Ampak, kot že rečeno, je to veliko pričakovanje in verjetno nerealno, moral pa bi biti ta drugi popravek proračuna protikrizen. To pa že. V krizi je hitrost ukrepanja namreč prav tako pomembna kot sama vsebina ukrepov. Čas za hitro ukrepanje v prvih mesecih krize je bil žal zamujen, je mimo, lahko samo izrazim obžalovanje, da naši predlogi, katerih rezultati bi bili takojšnji, niso bili sprejeti. Neposredni ukrepi z davčno razbremenitvijo gospodarstva bi dali bistveno boljše rezultate kot posredni ukrepi z delitvijo denarja davkoplačevalcev preko zapletenih birokratskih mehanizmov. Danes ima to dejstvo, da smo zamudili z neposrednimi ukrepi oziroma da jih v glavnem sploh nismo sprejeli, žal empirično potrditev v nadpovprečnem padcu rasti in drastičnem povečevanju brezposelnosti; uradne evidentirane in prikrite preko raznih subvencijskih ukrepov. Vlada seveda trdi, da je naredila vse kar je bilo realno možno. Eno je, če vlada to govori zaradi političnih razlogov, drugo pa je, če v to tudi verjame. Eno je, če vlada iz očitnih političnih razlogov trdi, da je drugi rebalans dober, drugo pa je, če to tudi pri sebi intimno verjame. Če v to verjame, smo namreč na strmi poti navzdol v katastrofo, kajti to pomeni, da vlada verjame, da Slovenija ne zmore nič več od narejenega, da smo se sprijaznili z zaostajanjem za razvitimi oziroma predali v usodo.

V dokumentih, ki so pred nami, manjka ena zelo pomembna stvar, to je primerjava z okoljem, v katerem delujemo mi in deluje naše gospodarstva, vsaj glavna makroekonomska statistika Evropske unije in evroobmočje bi moralo biti zraven. Še posebej so zanimive primerjave s srednjo Evropo, se pravi s prostorom, ki mu tako ali drugače, še bolj neposredno pripadamo, kot je to Evropska unija. Če pogledamo, recimo, dve državi - Češko in Poljsko - obe sta imeli konec lanskega leta bistveno slabše lizbonske ocene kot Slovenija, pa sta danes v boljšem položaju, kot smo mi. Naše ocene izvedenih lizbonskih reform so bile boljše, zato je neumnost trditi, da smo danes v takšnem padcu zaradi v preteklosti neizvedenih reform. Niso bile izvedene vse, ki bi lahko bile. Lahko se pogovarjamo, kakšna je bila vaša podpora takrat, ko so bile predlagane. Če bi šlo za samo neizvedene reforme, potem bi moral biti padeč v ostalih državah srednje Evrope, kjer je bilo še manj reform, večji od našega, pa ni. Ni zaradi tega, ker so takrat pravočasno izvedli številne protikrizne ukrepe, predvsem tiste

neposredne, mi jih pa nismo. Tudi razvoj v obdobju 2004-2008 ni bil samo posledica svetovne in evropske konjunktore. Če bi bil, bi se tudi Slovenija razvijala s povprečno hitrostjo Evropske unije, ne pa za 3-odstotne točke hitreje od nje. Konec lanskega leta je Slovenija beležila eno najnižjih brezposelnosti v Evropi, bili smo druga najmanj zadolžena država v Evropi, imeli smo najnižje trošarine na motorna goriva, ki jih je Vlada v tem času drastično dvignila in s tem se seveda bistveno bolj polni proračun. Vse to pomeni, da letošnja globoka recesija v Sloveniji ni samo posledica globalne gospodarske krize, je tudi - zagotovo; vendar je tako globoka tudi zato, ker smo zamudili s pravočasnimi ukrepi. Zdaj je ta občutek še toliko bolj grenak, ko to govorimo, ker so bili ti ukrepi na voljo. Bili so predlagani, nekateri celo večkrat, nekateri tudi zelo enostavni, brez kakršnihkoli negativnih fiskalnih učinkov, pa so bili zavračani. Če bi ukrepe sprejemali pravočasno, če bi bili ti nekje na ravni tega, kar so sprejemali drugod v srednji Evropi in sploh v Evropski uniji, potem bi bili tudi naši padci makroekonomskih kazalcev nekje okrog povprečja Evropske unije, morda za 10 odstotnih točk večji, glede na to, da smo nekje na 90% povprečnega razvoja Evropske unije oziroma povprečnega standarda po kupni moči na prebivalca.

Tudi zakoni, sprejeti v času rasti, ne morejo biti izgovor za trošenje v času krize. To zdaj že pol leta poslušamo, kako so bili v prejšnjem mandatu in še prej sprejeti zakoni, ki povečujejo nekatere pravice, in kako to omejuje Vlado pri ukrepih, kako to porablja javna sredstva. Vedno se sprejema zakonodaja, ki je prilagojena tistim razmeram. V času rasti imajo tudi zaposleni, tudi zaposleni v javni upravi, predvsem pa v gospodarstvu pravico zahtevati, da so njihove plače deležne enake rasti, kot je rast sploh v nacionalni ekonomiji; in normalno je, da se takrat lahko nekatere pravice povečajo. Prav tako je normalno, da takrat, ko je kriza, ko so prihodki manjši, so te pravice manjše. Vsaka vlada mora reagirati glede na situacijo, v kateri je. In tukaj imate večino, imate naklonjenost sindikatov. V času, ko je prejšnja vlada samo razmišljala o nekaterih reformah, je na ljubljanskih ulicah protestiralo 40 tisoč ljudi, vsaj rekli so, da jih je toliko, še nič ni bilo niti sprejeto niti predlagano. Danes, ko so drastične razmere pa za neukrepanje - nobenih protestov, razen papirnih. To je lahko dobro ali slabo; za vlado je to dobro, ta naklonjenost omogoča večji manevrski prostor pri reformah, tudi pri spremembi zakonodaje, za katero smatrate, da povečuje javno porabo; torej, naredite to. Da ne govorim o, večjem delu sicer spolitizirane civilne družbe ali lastnikov medijskih, ki so vsi podporniki sedanje vladne opcije in je tudi medijska podpora zagotovljena. Torej, ne se izgovarjati na to, da so bili nekateri zakoni sprejeti prej in da to onemogoča ukrepanje ali pa varčevanje.

Kriza je namreč izjemen čas in zahteva izjemne ukrepe. Kriza ni najprej priložnost, temveč je najprej predvsem nevarnost, ki si ji je treba najprej učinkovito zoperstaviti, hkrati pa z odpravljanjem njenih vzrokov načrtovati tudi dolgoročneje rešitve. Šele ob takšnem ravnanju kriza odpira tudi priložnosti. Kriza prinese večjo družbeno spremenljivost za reforme, bojim pa se, da je čas prvega leta novega mandata, v katerem je najlažje sprožiti ta proces sprememb v največji meri izgubljen; izgubljen tudi za to, ker mnoge ideje, ki so zapisane v še vedno veljavni strategiji razvoja Slovenije in ki so se uveljavljale v prejšnjih letih v okvir pluralnega partnerstva za razvoj, niso dobila svojega nadaljevanja. Ponujena roka sodelovanja v tem mandatu pa je bila s strani vladne koalicije arogantno zavržena. Država mora vedno zelo jasno povedati, tudi ob sprejemanju popravkov proračuna, da so protikrizni ukrepi in rebalansi z visokim primanjkljajem začasni, ter načrtovati, kako se bo iz teh praks umaknila in kako skušnjava in izjemna potreba po intervencijah v gospodarstvu ne bo prerasla v nekaj samo po sebi umevnega oziroma v dolgotrajno prakso. Nesprejemljivo je, recimo, da se nonšalantno v tem drugem rebalansu proračuna napoveduje primanjkljaj 3 do 4% tja do leta 2013 - še za naslednja štiri leta. Vlada mora s spodbujanjem gospodarske aktivnosti in zniževanjem stroškov oba primanjkljaja, proračunskega in javnofinančnega, spraviti v okvire pakta stabilnosti in rasti vsaj od leta 2010 naprej, vsaj načrtovati morajo ukrepe v tej smeri. O tem ne sme biti nobenega dvoma, to je naloga vsake vlade, to je tudi naša okvirna obveznost v okviru EU. To je tudi naloga vsake gospodinje, da potroši približno toliko, kot dobi oziroma kot ustvari.

Mala in srednja podjetja in področje storitev so tradicionalno najbolj žilav del slovenskega gospodarstva, v tem rebalansu jih praktično ignoriramo, kljub temu da so na novo ustvarjena delovna mesta v tem sektorju najlažje dosegljiv in tudi najcenejši cilj. Z amandmajem naše poslanske skupine skušamo njihov položaj vsaj simbolično popraviti. Čudežna beseda boja proti gospodarski krizi je namreč delovno mesto, ne umetno ustvarjeno v administraciji ali umetno vzdrževano v programih brez perspektive, temveč delovno mesto, ki ga ustvari zdrava gospodarska rast, podjetniška ideja, samozaposlitev. Ta državni zbor in ta ali kakršnakoli druga vlada takšnih delovnih mest neposredno ne moreta ustvarjati, morata pa ustvariti pogoje zanje. Te zavesti v predloženih gradivih skoraj ni. Govori se o povečanju sredstva gospodarstvu, našteva se oziroma omenja se zelo velik indeks, a v bistvu gre za 300 milijonov evrov dokapitalizacije dveh bank. To je lahko samo posredna, pa še to vprašanje, kakšna in kdaj, pomoč gospodarstvu. Nepravično je operirati s tem indeksom, ker samo zavaja. Pa tudi sicer Vlada ne more reševati krize samo s povečanjem sredstev gospodarstvu preko proračuna, to je največja iluzija, sredstva mora gospodarstvu

pustiti, da samo investira. Miselnost se mora spremeniti in to takoj, sicer bo obveljalo, da je ta koalicija še največ delovnih mest ustvarila pri stečajnih upraviteljih, ki z astronomskimi nagradami postaja njen simbol, pa tudi simbol kaosa, ki ga prinaša neobvladovana kriza.

Ta drugi rebalans letos bi moral biti povzetek vseh ostalih že sprejetih protikriznih ukrepov oziroma krovni protikrizni akt. Žal temu ni tako. Strokovne službe ministrstev so bile ob zahtevah za pripravo tega rebalansa pred prevelikim izzivom: nemogoče je namreč narediti dober povzetek slabih ali nesprejetih ukrepov. Gospodarski položaj Slovenije in Evropske unije pa je bolj resen, kot bi lahko sklepali po predloženih gradivih tega rebalansa. Kriza je namreč globoka in globalna, okrevanje bo relativno dolgo in boleče. Finančni sistemi so sicer deloma že stabilizirani, vendar so še daleč od trdnega zdravja. Ukrepi za njihovo ozdravitev pa so praviloma še povečali nevarnost moralnih hazardov. V času okrevanja bo to dejstvo prineslo dodatne negativne učinke. Na to je treba računati. Nerealno je pričakovati hiter povratak časov izpred nekaj let, izpred začetkov krize. Tudi tisti potencialni investitorji, ki imajo denar, bodo še dolgo zelo previdni pri odločitvah za vlaganja. Osebna potrošnja v razvitih državah bo verjetno trajno stala na nižji ravni kot v času pred krizo. Po koncu recesije, predvidoma drugo leto, se obeta daljše obdobje nizke gospodarske rasti in trdovratno visoka brezposelnost. Slovenija si ne more privoščiti, da bo vrsto let zapored krizo blažila samo s povečanim zadolževanjem na račun prihodnjih generacij. Nujno je zmanjševanje deleža javne porabe v deležu BDP. Razmišljanja o novih ali višjih davkih je popolna norost v tej situaciji. Razbremenjevanje gospodarstva in ustvarjanje pogojev za nastajanje novih delovnih mest pa je osnovni nacionalni interes, ki mora biti temeljno vodilo vsake Vlade v tem času. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo ima gospod Vili Trofenik v imenu Poslanske skupine Zares.

VILI TROFENIK: Lep pozdrav in hvala za besedo. Predlagani drugi rebalans letošnjega proračuna je nujni odziv na spremenjene razmere zaradi posledic finančno-gospodarske krize. Zaostrene makroekonomske razmere namreč negativno vplivajo na prihodkovno stran proračuna, istočasno pa zahtevajo prilagajanje odhodkovne strani, še zlasti nekaterih povečanih stroškov, predvsem na področju socialnih transferjev oziroma stroškov protikriznih ukrepov. Načrtovani prihodki državnega proračuna se tako znižujejo glede na veljavni proračun za 842 milijonov evrov, glede na lansko realizacijo pa za 616 milijonov evrov ali 7%. Največji izpad proračunskih prihodkov predstavlja izpad davčnih prihodkov, ki se znižujejo glede na veljavni proračun za 765 milijonov evrov, glede na

lansko realizacijo pa celo za 959 milijonov evrov ali minus 12%. Znotraj davčnih prihodkov je načrtovan največji izpad minus 28% iz naslova davkov na dohodek, tako iz naslova dohodnine - mimogrede, minus 16% -, še bolj pa iz naslova davka na dobiček pravnih oseb, minus 41%, ob dokončnem izpadu proračunskih prihodkov iz naslova ukinjenega davka na plače. Na področju davkov niso predvidene nove davčne bremenitve niti v obliki novih davkov niti v povišanju davčnih stopenj, razen na področju trošarin, kjer Vlada v okviru svojih zakonskih pristojnosti tekoče prilagaja trošarine od naftnih derivatov in s tem delno kompenzira izpad drugih davčnih prihodkov.

Podobno kot davčni prihodki, relativno še bolj, minus 25%, se znižujejo nedavčni prihodki, in to predvsem na račun izpada prihodkov iz naslova dobička in dividend, le da je njihov negativni učinek v absolutnem znesku manj občuten. V danih razmerah predlagatelj ohranja obseg načrtovanih prihodkov iz naslova kapitalskih prihodkov oziroma le-te skoraj podvaja glede na realizacijo preteklega leta, predvsem na račun prodaje osnovnih sredstev, vendar glede na strukturni delež kapitalskih prihodkov, le-ti ne morejo bistveno nadoknaditi izpada na področju davčnih in nedavčnih prihodkov.

Bistvena sprememba je na področju evropskih sredstev, kjer se kljub nekoliko znižanemu znesku glede na veljavni proračun, prihodki glede na lansko realizacijo, 363 milijonov evrov, povečujejo za 450 milijonov evrov ali za več kot dvakrat. Proračunski odhodki se z rebalansom povečujejo glede na veljaven proračun za 159 milijonov oziroma glede na lansko realizacijo za milijardo 289 milijonov evrov ali 15%. Pri tem se tekoči odhodki ohranjajo približno na nivoju preteklega leta. Bistveno povečanje na realizaciji iz preteklega leta, skoraj milijardo evrov, pa predstavljajo tekoči transferji, pa čeprav se ohranjajo na dosedanjem nivoju, na nivoju do sedaj veljavnega proračuna, in to predvsem na račun subvencij, transferjev posameznikom in transferjev neprofitnim organizacijam in ustanovam, med njimi tudi občinam, ki predstavljajo četrto javno blagajno, ki edina od štirih javnih blagajn še ni občutila na področju tekočih odhodkov negativnih posledic gospodarske krize, na področju investicij se ta javna blagajna celo povečuje, kar je dobro, in to predvsem na račun evropskih sredstev.

V danih razmerah je bilo treba poseči tudi po znižanju sredstev, namenjenih investicijam na državnem nivoju. Čeprav se omenjena sredstva sicer znižujejo glede na veljavni proračun, pa so še vedno višja, kot je realizacija v lanskem letu, investicijski transferji pa so glede na lanskoletno realizacijo večji za 222 milijonov evrov ali 46%. Znotraj tega se investicijski transferji občinam povečujejo za 4 milijone evrov glede na veljavni proračun oziroma za več kot 260 milijonov evrov ali 83% glede na lansko realizacijo.

Kljub bistveno znižanim proračunskim prihodkom v primerjavi z lanskoletno organizacijo in brez dodatnega ali

celo z zmanjšanim davčnim bremenom ter relativno visokim stroškom protikriznih ukrepov se z rebalansom državnega proračuna zagotavlja za potrebe pokojninske blagajne manjkajoča sredstva v višini 125 milijonov evrov zaradi izpada prispevkov, za področje gospodarstva 552 milijonov evrov več ali se sredstva celo podvajajo glede na lansko realizacijo, za področje znanost in tehnologije 106 milijonov evrov ali 50% glede na lansko leto in za področje izobraževanja 118 milijonov več, kot je lanska realizacija.

Naj zaključim s karakteristikami predlaganega drugega oziroma tehničnega rebalansa. Znižani proračunski prihodki, zlasti iz naslova davčnih prihodkov, ki so padli na 18,4% BDP z lanskimi 22,7% BDP-ja, brez povišanja davčnih obremenitev, zagotavljanje sredstev za povečanje nujno potrebnih socialnih transferjev, vključno z dodatnimi sredstvi za pokojninsko blagajno, povečanimi stroški protikriznih ukrepov in zadrževanja tekočih proračunskih stroškov, kljub novim zakonskim obveznostim, samo za plače je bilo treba zagotoviti 150 milijonov dodatnih sredstev, in ohranja svojo razvojno naravnost. Našteto seveda ima za posledico proračunski primanjkljaj in potrebo po dodatnem, a vendar še obvladljivem zadolževanju.

Glede na povedano bomo v naši poslanski skupini predlagani rebalans podprli, ne bomo pa podprli nobenega izmed predlaganih amandmajev. Hvala lepa.

PREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo ima gospod Vili Rezman v okviru poslanske skupine DeSUS.

VILI REZMAN: Gospod podpredsednik, hvala za besedo. Lep pozdrav vsem z obljubo, da bomo vsaj v poslanski skupini DeSUS skušali prispevati kaj k temu, da bi začeli z glasovanjem kakšno minuto prej kot pet pred prvo uro jutri zjutraj, zaradi tega bo tudi moje stališče oziroma stališče, ki ga bom predstavil v imenu Poslanske skupine DeSUS, relativno kratko in tudi kasneje se ne mislimo pretirano pogosto oglašati.

Številke, cifre, razlogi, ocene, ki smo jih slišali v preteklih dneh na različnih matičnih delovnih telesih, se ponavljajo in ponavljajo tudi danes in s samim ponavljanjem ne pridobijo ne na verodostojnost, ne na veljavnost in ne na čem drugem, zaradi tega se jaz ponavljanju teh števil odrekam. Je pa treba najbrž omeniti, čeprav so številke enake, različni odnosi do teh števil in interpretacije in posamični poudarki in pozaba kakšne številke in kakšno pretirano poudarjanje morebiti. Tudi temu se v poslanski skupini želimo izogniti, zaradi tega, ker nam je preprosto jasno, da je ta odnos odnos, ki ne prenese enačaja med opozicijo in koalicijo in to je povsem normalno, bilo bi pa škoda zapravljeti pretirano veliko besed za to.

V Poslanski skupini DeSUS oziroma jaz imam to nalogo, da predstavim preprosto naše stališče, ki je stališče, da je

treba vztrajati pri rebalansu in takšnega, kakršen je predlagan, tudi sprejeti. In da je treba vztrajati tudi pri tem, da se ne popusti različnih ambicijam po amandmiranju tega, kar je bilo predloženo, ne oziraje se, iz katerih vrst prihaja, bodisi da je to iz opozicijskih vrst bodisi da je to iz koalicijskih vrst. Mi izražamo zadovoljstvo v zvezi s tem, da Vlada vztraja pri tem, kar je predložila, in da ne popušča ambicijam, izraženim v različnih amandmajih. Mi ne menimo, da so amandmaji slabi. Veliko amandmajev je takšnih, ki bi jih z velikim veseljem lahko tudi podprli, veliko je takšnih, ki prinašajo dobre vsebine. Najbrž bodo mnogi upoštevani tudi ko bomo pripravljali proračun za leto 2010 in 2011, vendar, če bi pristali na to, da z enim samim amandmajem perforiramo to ladjo, ki se ji reče rebalans proračuna, bi se najbrž kar namnožile te luknje in mi bi potopili rebalans. Torej, mi ne menimo, da so amandmaji takšni, ki ne bi bili vredni premisleka, menimo pa, da je treba vztrajati pri tem, da držimo rebalans proračuna nad vodo.

Sami imamo tudi kakšen pomislek. V poslanski skupini DeSUS nismo zadovoljni z vsem, kar je bilo zapisano v proračunu, tudi s tem, kar je v rebalansu zapisano, nismo zadovoljni z vsem, manjkale so številne naše ambicije, interesi, pa kljub temu smo se odrekli, da mi ne bomo vztrajali z rebalansom, prav pa je, da opozorimo na to, da nas kaj muči in da bomo to skušali uveljavljati, ko bomo pripravljali proračun za naslednji dve leti.

Torej, ker smo obljubili, da bomo krajšali čas, naj samo še enkrat ponovim: da nimamo namena podpreti nobenega od amandmajev, da bomo podprli rebalans in da mislimo, da mora tudi Vlada do konca vztrajati pri rebalansu, takšnem, kakršen je sedaj predstavljen, kajti napisan je bil v krču; kadar se piše v krču, ni mogoče reševati vseh ambicij in posamičnih interesov bodisi lokalnih skupnosti, poslank ali poslancev, za to bo priložnost kdaj drugič, mi se moramo zdaj rešiti iz te najakutnejše krize na ta način, da bomo lahko pričeli pripravljati tudi strukturne in druge spremembe.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo ima gospod Bogdan Barovič v imenu Poslanske skupine SNS.

BOGDAN BAROVIČ: Spoštovani gospod podpredsednik, hvala za besedo. Predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Moje ime je Bogdan Barovič in sem poslanec Slovenske nacionalne stranke že tretji mandat, deveto leto. Do zdaj sem bil v devetih letih "začinjen" ljudsko, da ljudje razumejo. S tem, da sem bil do sedaj devet let toliko vreden, da bi včeraj ob polnoči, ko sem sedel na svojem mestu, prejel en papir, na katerem bi pisalo, kaj se bo dogajalo danes in jutri. Ampak tega nisem prejel ne za zadnjo sejo ne za danes. Skregal sem se s svojimi kolegi, ker mislim, da vsaj toliko smo vredni, da ga prejmemo. Če je to, spoštovani predstavniki Vlade,

varčevanje, če je to varčevanje, da nimam treh papirjev - 90 krat 3 je 270 papirjev, izračunajte, koliko to stane! Ob tem, da gospod generalni sekretar Vlade dobi v rebalansu proračuna 5% več sredstev, kar je najmanj tisočkrat več, kot so trije papirji vredni, potem bom rekel: hvala lepa za tak rebalans, ampak ne bom! To je samo v vednost Državnemu zboru, da nismo toliko vredni, da bi vedeli, kaj se bo dogajalo.

Slovenska nacionalna stranka bo rebalans podprla. Ta rebalans ni proračun, rebalans je nujno zlo, je krizni rebalans. Ta država nima čarobne vreče iz katere bi nekaj vzela in delila. Ni! Je pa seveda vprašanje. Ne bom govoril, da smo danes slišali orto komunistično socialistične govore iz 60-ih let, slišali smo liberalno komunistične in socialistične govore, slišali smo neoliberalne govore, številke. Če bi bil danes Bogdan Barovič in bi sedel doma pred televizijskim ekranom, ne bi razumel nič. Brez zamere, lahko da me imate za butastega, ampak ljudje ne razumejo vseh milijonov, milijard, predstavitev, načrtov, bla, bla, bla. Ljudje razumejo takole: štirje so v družini, živijo normalno, imajo načrte. Hočejo študirati otroke, hočejo jim kupiti računalnik in hočejo iti na dopust. In nenadoma eden izgubi službo. Kaj zdaj? Ta družina se mora doma zmeniti, kaj bo naredila. Ali ne bo kupila računalnikov, ali ne bo dala študirati otroke tja, kamor je mislila, ampak jih bo dala nekam drugam, ali pa se bo odrekla dopustu. In mi smo tukaj. Čemu se bomo odrekli? Vsak vidi svojo vizijo. Vsak ima svoj vrt. Vsi ga imamo. En ima rad na vrtu rože, drugi ima rad vrt, kjer ima zelenjavo, tretji ima rad vrt, kjer ima neke eksotične rastline, če rastejo. Če je ta skupni vrt - vsak rad vzame nekje nekaj. Vlada je tista, ki bo odločila, kje bo vzela in kam bo dala. Mi smo tisti, ki bomo presodili ali pa menili, da je nekje nekaj prav, nekje pa nekaj ni. Ampak Vlada mora vzeti, nima čarobne vreče. Nekam mora dati, prમેjđuš!

Kar nas pa v Slovenski nacionalni stranki boli, je to, da je pri približno 860 milijonih evrov razlika pri prihodkih skoraj 600, 700 milijonov iz naslova davkov. Okej, toliko manj davkov. Medtem ko smo pa včeraj govorili o ljudeh, domnevno, ki teh davkov pač niso plačevali od svojih zaslužkov in so jih nosili v druge države. Saj ne samo tisti, o katerih smo včeraj govorili, mnogi za nazaj! Ti davki so šli v druge države. Nekateri mislijo, da so Schumacherji in gredo v Monako, drugi mislijo, da je bolje, da na Nizozemskem plačujejo davke kot pa v Sloveniji in tako naprej. Kdo pa nastrada? Ljudje v Sloveniji, ki nimajo službe, ki nimajo denarja, ki nimajo dela - samomori, obupi. Vedno je nekdo kriv. Seveda, vedno je krivo nerazumevanje v družini, ali je kriv alkohol, ali je krivo ne vem kaj še vse. Ni res! Kriv je obup, v katerega pade človek, ki pošteno dela. In za pošteno delo hoče pošteno plačilo. Ker nima dela, nima plačila, pa tudi če ima delo, nima poštenega plačila. Rebalans, o katerem danes govorimo, je nujen, je krizni.

Včeraj smo govorili, kako smo nezadovoljni z gradnjo slovenskih cest, z vsem, kar se je dogajalo. Verjamem, da je v tem veliko resnice, ampak danes z rebalansom Ministrstvu za promet jemljemo 59 milijonov. Ja, kaj bomo zdaj imeli: nezadovoljni smo s tistim, kar se je zgodilo, hočemo pa zdaj jemati, pa potem kritizirati, kako se nič ni zgodilo!

Slišimo, kako ne moremo dobiti mladih, ki bi se odločali za poklic vojaka. Odločili smo se, da gremo v Nato, in odločili smo se, da imamo poklicno vojsko, ki bo branila našo edino, meni najbolj ljubo državo, Republiko Slovenijo. Ljudi pa ni. Zakaj ne? Ja, zato, ker se z rebalansom proračuna jemlje obrambi 79 milijonov! Vprašajmo se, ali je to prav, da včeraj govorimo eno, danes govorimo drugo - pa ne mislim zdaj levo-desno. To je resnica. Ob tem, da mirno prenašamo - pa ne bom sodil tega dela, ker verjamem, da ga nikoli ne bom opravljal, tudi če bi ga lahko, ga ne bi -, da dajemo 5% povišanja sredstev generalnemu sekretarju, dajemo 5% Uradu Vlade za verske skupnosti - birokraciji. Muri ne moremo dati nič, ker dajemo generalnemu sekretarju. Ali je res tako hudo, da potrebuje 5% več?

Zdravstvo, 1. členu Ustave, vsaj to sem se naučil v devetih letih: Slovenija je demokratična država. 2. člen Ustave: Slovenija je pravna in socialna država. Kaj pomeni socialna država? Da ima vsak Slovenec, ki pošteno dela, pravico do poštene pokojnine in pravico do poštenega socialnega zdravstva, zavarovanja, in pravico iti k zdravniku. Mislim, da tukaj ne levo in desno ne morete reči, ali pa sredina, ne ja, ne ne. To je tako. In če bomo mi "šparali", ampak bomo, zato ker je treba, še na tem področju, potem lahko 1. in 2. člen Ustave brišemo. Saj tako ali tako imajo nekateri željo spreminjati ustavo! Zbiršimo 1. in 2. člen pa napišimo, da je Slovenija predsedniška država, in v 2. členu napišimo, da je Slovenija nepravna in nesocialna država. Meni je vseeno, spremenite to! Ampak, dokler je tako, kot piše v ustavi, imajo ljudje pravico do zdravstvenega zavarovanja, do zdravstvenega varstva in imajo ljudje pravico do pokojnin, ki so si jo v 40 letih pošteno zaslužili, vsaj knapi v Zasavju, pa še marsikateri delavci po vseh 12 statističnih regijah v državi Republiki Sloveniji. In kaj se dogaja? Pa so tiho in bodo požrli, pa bodo pojedli tudi to, če bomo skupno državo rešili.

Ne bom vam bral, pa imam napisane vse številke. Vsi vemo, da bo tretji rebalans jeseni. Ta trenutek vemo! Prvič sem slišal na matičnem delovnem telesu v 9 letih, da je en minister, pa meni je simpatičen gospod in mi je prijatelj, osebno ga cenim, je rekel, da nobenih amandmajev Vlada ne bo podprla. Vedno je Vlada podprla koalicijske amandmajev in vedno je nasprotovala opozicijskim! Tokrat smo to slišali - prvič! In kolikor sem na hitro pogledal, upam, da bo Vlada to besedo držala. In tudi to moramo mi požreti! Tudi mi imamo amandmaje. V Rudniku Trbovlje-Hrastnik ima že zagotovljen denar za zapiranje, kjer je še vedno kriza, kam bomo s temi

ljudmi, iz zagotovljenega in zajamčenega denarja jemlje rebalans 1 milijon in pol! Bom požrl in bom za ta rebalans. Bom! In upam, da bodo tudi ljudje v Trbovljah in Hrastniku to požrli. Upam. Zato, da bo po obljubah Vlade nekoč boljše. Kot tudi ne bom, ne bom podprl tistega, kar je mogoče moj spoštovani kolega župan Jankovič v Ljubljani izgubil, baje, na račun prejšnje vlade. Bo pač tudi on požrl 60 milijonov evrov, če jih morata Trbovlje in Hrastnik 1,5 milijonov pa še marsikdo kakšen milijon evra. Bodimo toliko pošteni! In danes zasedati, pa pravzaprav danes smo sploh končali in že zasedamo in bomo spet končali jutri. Nima smisla, res nima smisla!

Mi vemo, da je rebalans proračuna drugi, in vemo, da bo v jeseni tretji, in vemo, da je krizni rebalans, in vemo, da ima vsak svoj vrtilček in vsak bi rad prestavljal nekaj levo - desno. Ampak povejmo ljudem v oči, da gre za to, da bomo to barko pognali iz nevihte v mirno morje in da bomo pri oblikovanju proračuna za državo Republiko Slovenijo, najlepšo deželo na tem svetu, naredili proračun, ki bo počasi rastel. Zato bomo pač nekaj riskirali, tudi moj spoštovani kolega, ki sedi tamle pred menoj, s katerim deliva lokalne težave, in tudi vsi ostali kolegi, ki jih spoštujem, na desni in na levi, ampak v upanju, da bomo drugo leto imeli proračun, s katerim bomo prišli v mirno morje in bomo nadaljevali z intenzivnim razvojem nam vsem ljube države.

Zato v Slovenski nacionalni stranki podpiramo rebalans proračuna. Tudi ko bomo govorili o amandmajih, bomo nekatere podprli v upanju, ker ti amandmaji so samo izenačevanje, nihče nikomur nič ne jemlje, ampak izenačuje. Nekatere, za katere menimo, da bi bilo prav, 300 tisoč evrov za razvoj zdravstva na demografsko ogroženem in obubožanem območju Goriškega in Murske Sobote ni greh. In zato bomo pošteno rekli: "Smo za ta amandma," čeprav vemo stališče Vlade in čeprav vemo, da se bo verjetno koalicija držala in bo te amandmaje zavrgla. Ampak, če bi bila pametna presoja, bi kakšen od predlaganih amandmajev, pa "magari" je koalicijski ali opozicijski, bil vreden sprejema, ne zaradi amandmaja, ne zaradi številke, ne zaradi rebalansa, ki se mora ponovno delati, ampak zaradi ljudi, ki se jih ti amandmaji tičejo. Če zdaj tako ali tako na demografsko ogroženem območju ni zdravnikov in je to prostorsko tako razvejano, da potem sploh ni zdravnikov, ki bi lahko šli 70 ali pa 50 ali pa 30 kilometrov v eno vas, ko ga nekdo potrebuje. Ja hudimana no! Kdo bo 70 kilometrov vozil človeka, ki je mogoče na nitki med življenjem in smrtjo, nekam, kjer bo čakal sedem ur po treh urah vožnje? Moj kolega je od tam doma! Jaz sem se vedno boril, v devetih letih, tudi za trboveljsko bolnišnico in se še bom, ampak tokrat zato, ker priznavam rebalans, ker ga podpiram, ker vem, da je težko, sem požrl in bom moral požreti.

Imamo nov zakon, o katerem bomo govorili. In verjamem, zadnjič povem, verjamem in moji kolegi v Slovenski nacionalni stranki verjamejo Vladi gospoda Pahorja, da bo vse zakone, ki

jih izboljšuje, tudi izboljšala in dala na svetlo še letos in drugo leto! Še zadnjič verjamem in jih podpiram, ker vem, da se trudijo, in vem, da so padli v krizno situacijo. In poudarjam: ne kazati zdaj na drugo stran, tudi ta stran se je trudila in je nekaj ustvarila, mi smo pa v krizi. Zdaj moramo to krizo prebroditi in moramo zlesti ven, s prepirom ne bomo - samo skupaj. In še zadnjič bom dal prisposodbo: nekdo je vzel kitajsko paličico in jo je zlomil tako - ko jih je vzel deset, jih ni mogel zlomiti. To pomeni, skupaj smo močni. In nekje so neka področja, kjer moramo biti skupaj, ne glede, ali smo zeleni, rdeči, rumeni, črni, plavi ali beli, kakorkoli želite. Volitve bodo pa leta 2012, do takrat se pa "šparajte". To je tako kot tek na 2000 metrov, tisti, ki požene prvih 500 metrov, je po navadi vedno zadnji. To si zapomnite, to si zapomnimo vsi. Nam ne sme iti za volitve leta 2012, mi moramo poskrbeti, da bodo ljudje preživeli, da bodo imeli pokojnine, da bodo imeli zdravstveno in socialno zavarovanje, da bodo strpni, da nam bodo verjeli in zaupali, da bodo imeli nekaj optimizma. Zato mi mogoče ta trenutek opozicija zameri ali pa ne - kakorkoli že; kolegi, podprli bomo rebalans, ker je krizni rebalans in ker je usmerjen, kakor je. Vem pa, da se bo Vlada potrudila ali pa upam, še zadnjič poudarjam, da bo ta rebalans drugačen v jeseni, da bo kaznovala vse tiste, ki niso plačevali davkov, s tem da jih bodo plačali tej državi, ker jih morajo plačati tako kot vsak pošten Slovenec; da bo ta Vlada pomislila, koliko denarja bomo zmetali za raznorazne skupine ljudi, o katerih se prepiramo in mečemo pesek ljudem v oči samo zato, da ljudje ne vidijo realnega problema. S tem bo konec.

Kolegice in kolegi, podprimo ta rebalans. Pri amandmajih se odločajmo vsak po lastni presoji. Mi jih bomo podprli - niso pravi - tiste, za katere menimo, da so pravi, tiste, za katere menimo, da ne. Jaz vem, da ne bodo sprejeti, to je stališče Vlade, in najbrž da bo temu tako; ampak v upanju, da bomo v jeseni sprejemali rebalans, ki bo boljši za Slovenke in Slovence, ne za Državni zbor Republike Slovenije in ne za generalnega sekretarja in ne za Urad za verske zadeve in ne za nekatere posameznike, ki so si seveda skozi slalom priborili povišanje sredstev v rebalansu, ki se načelno znižuje. In še nekaj: ne nam lagati, ne danes govoriti o 5% padcu bruto družbenega produkta, če vsi vemo, da bo ta čez tri mesece 8%, no. Dajmo si danes povedati, da bo 8% in danes začnimo ukrepati, da ne bo 8%. Ne pa tako, kot smo sedeli na Odboru za finance, kjer so nam rekli, da je predviden padec 1%, zraven so pa že povedali, da je višji, ampak ga ne smejo povedati. Tega jaz ne morem pozabiti! Sem rekel, ali bo 4%, kot se predvideva. Ne smemo povedati! Ja, zakaj hudiča ne? Je, kakršen je! Naš cilj je, da ga popravimo, da je ta padec BDP-ja, bruto družbenega produkta oziroma proizvoda, nižji. In danes je fino, da vemo, da bo ta predvideno 8%, ne pa predvidoma 5,5%, pa ko vemo, da bo v mesecu oktobru prikaz v

podatkih, da je to 8,2%. Ne si lagati drug drugemu v oči! Povejmo si resnico! Se je pač zgodilo. Zgodilo se je zaradi naključij. Amerikanci so to krizo povzročili, kriza je zajela cel svet, Amerikanci so s pomočjo celega sveta sebe rešili, nas pa ne bodo. Nas bomo rešili pa samo sami sebe in nihče drug: ne Amerika ne Evropa, ampak Slovenija in mi kot zakonodajna veja oblasti in Vlada, ki ji moramo zaupati, zato ker je dobila večino glasov ljudstva. Ko bo prihodnja, bomo zaupali tisti, ki bo dobila večino glasov ljudstva. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o posameznih delih predloga rebalansa državnega proračuna. Kot posamezni del se šteje: 1. Splošni del Predloga rebalansa proračuna, 2. Posebni del Predloga rebalansa proračuna in 3. Načrt razvojnih programov. Prehajamo na obravnavo splošnega dela Predloga rebalansa proračuna. Želi kdo razpravljati? Ja, bom odprl prijavo. Besedo ima gospa ministrica Irma Pavlinič Krebs. Prosim.

IRMA PAVLINIČ KREBS: Spoštovani podpredsednik, hvala lepa za besedo! Spoštovane poslanke in poslanci, prav lep pozdrav! Da sem se javila k besedi uvodoma, je to zaradi tega, ker bi želela spoštovanemu poslancu gospodu Baroviču odgovoriti na vprašanje v točki njegove skrbi, da zaradi potreb operativnih sposobnosti in zavez, ki jih je dala Vlada oziroma Državni zbor v preteklosti zvezi Nato glede na število vojakov, ki bodo sestavljali naše vojaške zmogljivosti, in da zaradi varčevanja v javni upravi in v preteklosti zaradi nezanimanja za ta delovna mesta teh ciljev ne bo mogoče uresničiti, vam želim sporočiti sledeče.

Varčevanje v javni upravi, kot smo se ga lotili, smo se ga lotili tudi zelo premišljeno. Na točki potrebnega zaposlovanja Slovenske vojske smo ugotovili nesporno, da od leta 2004 do 2008 iz razlogov, ki ste jih navedli, je stanje uniformiranega dela pravzaprav enako, celo zmanjšano. Iz tega razloga smo pri odpravi skupnega kadrovskega načrta, ki smo ga zmanjšali za 2%, ampak v civilnem delu državne uprave, in to zasledujemo in nam v temu delu tudi uspeva, pa nesporno dovolili, da bodo lahko mladi, ki zaradi razmer na trgu dela, kot danes so, izražajo interes za vstop v vojaške vrste, dovolili zaposlovanje. Iz tega razloga je bilo do 7. 7. 2009 že zaposlenih sto šestdeset vojakov in na podlagi prejšnji teden sprejetega, skupnega kadrovskega načrta bo do konca leta 2009 zaposlenih še dvesto devetnajst vojakov. Torej skupno se bo število vojakov povečalo za tristo devetinsedemdeset, tudi v kriznem letu iz vseh razlogov, ki sem jih navedla prej. Zato sporočam, da Vlada pri oblikovanju varčevalnih ukrepov upošteva vse okoliščine in dejansko tam,

kjer ni mogoče varčevati in kjer ocenjujemo, da ne smemo, iz različnih razlogov, tudi tega ne počnemo.

Toliko v pojasnilo v temu delu so stvari sproščene zaradi interesa za vstop smo v letu 2009 tukaj pustili odprta vrata in kot vidimo, bo lahko Ministrstvo za obrambo imelo zadostna sredstva tudi na področju plač za te vojake. Toliko v pojasnilo.

Rada bi odgovorila tudi na vse očitke v smislu javna uprava mora deliti usodo realnega sektorja. Iz dosedanjih predlogov rebalansov pa je po oceni spoštovanih poslank in poslancev, pravzaprav samo nekaterih, videti, da je temu ni tako. Jaz tega mesta kot koordinativno ministrstvo lahko z odgovornostjo rečem, da javni sektor, javna uprava deli v pomembnem delu usodo realnega sektorja. Želim vas opozoriti na dejstvo, da je v mesecu avgustu 2008 po štirih letih med bivšo vlado in med uslužbenci javnega sektorja bil dosežen sporazum in uvedba novega plačnega sistema, ki je bila implementirana. Torej, finančne posledice so bile že v avgustu 2008 in z dinamiko odprave plačnih nesorazmerij predvidene v letu 2009 in v 2010.

Rast plač v javnem sektorju je na podlagi te plačne reforme bila po napovedih Urada za makroekonomske analize in razvoj v letu 2009 9,9%. Naša vlada je prevzela mandat v začetku meseca decembra 2008. Najprej smo se soočali s tem vprašanjem, ali je mogoče plačno reformo, ki je sicer šele zaživela oziroma sploh še ni zaživela, ustaviti zaradi krize, ki se napoveduje. S tega mesta želim poudariti, da je socialni dialog, ki je tekel štiri leta, bil končan s sklenitvijo kolektivne pogodbe za javni sektor, ki je določala vse elemente plač v javnem sektorju - večino, razen za funkcionarja v Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju. Prvi varčevalni ukrepi na področju zmanjšanja odhodkov javnofinančnih blagajn, ki imajo učinke vse leto 2009, so bili doseženi po intenzivnih pogajanjih v mesecu januarju s socialnimi partnerji, kjer smo dosegli, da se plačna reforma, odprava plačnih nesorazmerij v pomembnem delu prestavi, da se plače ne usklajujejo z inflacijo v letu 2009, da se ne izplačujejo sredstva za redno delovno uspešnost javnih uslužbencev, da se jim regres izplača v vrednosti za leto 2008; skratka, ta dogovor je pomenil zmanjšanje javnofinančnih odhodkov v letu 2009 na področju plač vseh 154.000 javnih uslužbencev v javnem sektorju in smo ustavili rast plač na 6,6%. Ni bilo mogoče ustaviti na manjšem odstotku. Zakaj? Druga odprava plačnih nesorazmerij je bila dogovorjena za mesec januar 2009. Socialnega dialoga v treh tednih, kolikor smo bili na oblasti, ni bilo mogoče zaključiti v teh treh tednih. Zato januarska uskladitev plačnih nesorazmerij še danes kaže nesorazmerno rast plač v realnem sektorju proti javnemu sektorju, se pravi, nesorazmerje. Treba pa je vendarle upoštevati dejstvo, da so se javnih uslužbenci v obdobju 2004-2008 odpovedovali usklajevanju plač do polovice z inflacijo,

da so ustvarjali prihranke, s katerimi bi v delu potem odpravili plačna nesorazmerja, ki so bila potem usklajevana v vseh štirih letih.

Ko smo dosegli ta dogovor in v tem delu zamrznili absolutno rast plač v javnem sektorju za leto 2009, smo zmanjšali funkcionarjem, v večini za 4% - tu je šlo pa res za zmanjšanje plač - smo v drugem delu pri pripravi drugega rebalansa proračuna, se vendarle lotili zmanjšanja javnofinančnih odhodkov na področju materialnih stroškov in investicij v osnovna sredstva za delo v javnem sektorju. Tu se lahko celo strinjam, da bi prihranki lahko bili kje višji, pa vendarle ne gre zanemariti, da smo s pomembnimi prihranki omogočili pripravo tega rebalansa. Materialni stroški se na tistih postavkah, ki pomenijo tudi fiksne stroške in jih ni mogoče zmanjšati, bili v postopku, ki je neobičajen za javni sektor, izpogajani v manjših količinah, v manjših zneskih. Lotili smo se javnih naročil, lotili smo se pravzaprav vseh področij, o čemer smo vam poročali na skoraj 33 straneh. Ti učinki v celoti danes še niso vidni, do konca leta in ob pripravi novih proračunov bodo vsi učinki še večji, sem prepričana. Ministrstva poročamo Vladi, zdaj pripravljamo zbirno poročilo o prihrankih na posameznih področjih. Tako da tam, kjer je do zdaj mogoče kakšen proračunski uporabnik privarčeval manj, kot so ostali, bo mogoče na podlagi teh rednih poročil poklicati k bolj učinkovitemu varčevanju tiste, ki tega niso storili, ki nimajo argumentiranih razlogov, da do varčevanja ne pride.

Torej, po intenzivnem varčevanju na področju plač, zaustavitvi zaposlovanja na področju civilnega dela državne uprave, tudi v javnem sektorju - če dovolite, vam tu lahko postrežem s podatkom, ki je zelo jasen. Kljub temu da smo nastopili mandat v mesecu novembru, je v 7 mesecih bilanca zaposlenih v civilnem delu državne uprave, kljub temu da smo lahko zaposlili v kabinetih ministrstev po štiri ljudi, torej najmanj 80 ljudi bi lahko pripeljali za določen čas našega mandata, danes beležimo v številu zaposlenih 11 več kot ob nastopu mandata v civilnem delu državne uprave. Kar kaže na to, da se absolutno držimo dogovorov, da ljudi, ki odhajajo, ne nadomeščamo, in s tem, trdim, bomo do konca leta v civilnem delu državne uprave zmanjšali zaposlovanje. Zavestno bomo zaposlovali paznike, vojake in policiste v omejenem obsegu, minus 2% skupnega kadrovskega načrta, kot smo si ga zastavili. To delamo z argumenti, upoštevaje dejstvo, da pa v tej državi do danes nismo imeli mehanizma spremljanja rasti zaposlenih v javnem sektorju, za katere velja Zakon o sistemu plač v javnem sektorju. Po dosedanjem spremljanju podatkov AJPEŠA, ti pa kažejo število ur, ki jih opravimo uslužbenci v javnem sektorju, potem te ure delimo z 8 in dobimo povprečno število zaposlenih. Decembra 2004 je bilo zaposlenih v javnem sektorju, plačanih po Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju, po tej metodologiji, ki sem jo povedala, 150.177. Decembra

2008, ko smo prevzeli oblast, pa 156.381 oziroma 6.204 glave več oziroma tolikokrat deljeno z 8 ur.

Mi smo ugotovili, če hočemo zmanjšati pritisk na odhodke na področju plač, moramo nemudoma vzpostaviti mehanizem spremljanja števila zaposlenih v celotnem javnem sektorju, ne samo v obsegu 35.000 zaposlenih v državni upravi vizavi 155.000, 156.000 zaposlenih v javnem sektorju. Vsem ministrstvom na področju zdravstva, kulture, šolstva in tako naprej smo zadali nalogo, da vsak na svojem področju začnejo spremljati te podatke po enakih pravilih kot v javnem sektorju. Sporočam sledeče, če smo prevzeli decembra 2008 zaposlenih v javnem sektorju po razloženi metodologiji 156.381 ljudi, jih je bilo v marcu 2009 156.301. Torej, z ukrepi, ki jih širimo že na celoten javni sektor, in vzpostavljamo tudi metodologijo obvladovanja zaposlovanja v javnem sektorju v celoti, želimo doseči zmanjšanje javnofinančnih odhodkov v javnem sektorju na področju plač s celovitim pristopom, ne pa takšnim, ki bi bil nepremišljen in v škodo učinkovitosti dela javnega sektorja, za katerega pa upam, da delite mnenje z Vlado, da teh časih, ki so krizni, ob sprejemu zakonov zelo obremenjujemo pomembne službe, ki opravljajo javne storitve ravno zaradi blaženja krize v naši državi. Zavodi za zaposlovanja, centri za socialno delo, veliko institucij je ravno zaradi teh pospešenih aktivnosti treba okrepiti. To počnemo z notranjim prerazporejanjem ljudi s pomočjo tem sektorjem, da bi vendarle te storitve ljudem opravili tako, kot od nas pričakujejo.

Torej, varčevalni ukrepi v javnem sektorju so namenjeni temu, da lahko pripravimo rebalans v korist realnega sektorja in pomoči ljudem, ki v teh težkih časih izgubijo službo. Torej ne delim mnenja poslank in poslancev, ki zaključujejo ob pripravi obeh rebalansov, da javna uprava, javni sektor ni vključen v zadostni meri v varčevanje. Ne zanikam, da bi lahko absolutno bilo mogoče še boljše, ampak v izboljšavi svojih varčevalnih kompetenc delamo vsak mesec znova in do leta 2010 mislim, da bomo na temu področju že boljši kot smo sedaj. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala. Besedo ima gospod Miro Petek, prosim.

MIRO PETEK: Hvala lepa za besedo. Vsem dober dan.

Minister za finance dr. France Križanič je na seji Odbora za finance dejal, da je ta rebalans proračuna prvi razvojno naravnani proračun v sodobni zgodovini slovenskega naroda. Vem, da vladi Janeza Janše ne boste priznali nič dobrega, toda ta izjava pomeni, da so vse prejšnje vlade, vključno z vlado mag. Antona Ropa in z vsemi vladami gospoda Janeza Drnovška, da so vse te vlade sprejemale nerazvojne proračune. Nerazvojni proračuni pa so seveda slabi proračuni, nazadnjaški proračuni

in jaz upam, da bo mag. Anton Rop reagiral glede na to, da smo ga danes že videli v tej dvorani.

Seveda pa lahko izjavo gospoda ministra Križaniča razumemo tudi drugače, to je, da se je sodobna slovenskega zgodovina začela pisati šele s to vlado. To pa je precej samovšečna razlaga. Če so imele vse prejšnje vlade, dosedanje vlade nerazvojne proračune, potem vas sprašujem, kako je mogoče, da je Slovenija prišla v Evropsko unijo, kako je mogoče, da smo prišli v Nato, Schengen in da smo sprejeli evropsko valuto, če imamo šele danes na mizi prvi razvojno naravnani proračun v slovenski zgodovini.

Danes pa smo že kar nekajkrat slišali govora o slovenskem rebalansu. Kolegice in kolegi, to pa bi res bil edinstveni primer v sodobni slovenski zgodovini, da bi v enem letu sprejeli tri rebalanse. Kje je ta razvojna naravnost rebalansa proračuna? Za področje gospodarstva se povečuje postavka za petsto dvainpetdeset milijonov evrov in znaša v letu 2009 820,4 milijone evrov, kar pomeni 206,1% povečanje. Lepo in prav, toda pogledjmo: na temu področju, na področju gospodarstva, se od te vsote predvideva dodatna dokapitalizacija NLB in NKBM v višini tristo milijonov evrov. Se pravi, dokapitalizacija in sanacija bank, ki so držale svečo pri tajkunskih kreditih in so zašle v težavo tudi zaradi tega, ker so posvečenim prijateljem dajale tovrstne kredite "na lepe oči".

Področje znanosti in razvoja, se resda povečuje za 50% oziroma 106 milijonov evrov, področje izobraževanja se povečuje za 118 milijonov evrov oziroma za 7,4% glede na lansko leto oziroma na prejšnji proračun, toda vidimo, da je ta vsota še vedno krepko nižja, kot pa bo namenjena za dokapitalizacijo obeh državnih bank. Za znanost, razvoj in izobraževanje, to je tisto, kar naj bi resnično dajalo nek razvojni impulz v tej državi, daje ta rebalans proračuna za 76 milijonov evrov manj denarja kot pa za dokapitalizacijo obeh državnih bank.

Seveda pa lahko ta termin "razvojna naravnost" pomeni za posamezna okolja zelo različno. V tem rebalansu zmanjšujete denar za investicijo v prometno infrastrukturo. Za Koroško in tudi mnoga druga okolja v Sloveniji je prometna infrastruktura predpogoj za razvoj, o katerem tako radi govorite. Za Ljubljano je to mogoče nova opera, za nekoga tretjega so razne investicije, mogoče celo v Ultro in podobno. Okolja ob dobrih prometnicah se hitreje razvijajo. To je dokazano tako v Sloveniji, kot je dokazano v drugih državah po svetu. Če je nekdo prometno odrezan od glavnega mesta, tako kot smo odrezani Korošci in mnogi drugi, potem se ta okolja zagotovo počasneje razvijajo kot pa vsa ostala. S tem drugim rebalansom pa se na postavki promet in prometna infrastruktura ter komunikacije zmanjšujejo sredstva za več kot 78 milijonov evrov oziroma za 10%. Z raznimi statističnimi akrobacijami skuša ta vlada zamegljevati realen položaj in vlivati neko

lažno upanje, kako prihaja do umirjanja padca, do gospodarske rasti, do umirjanja zmanjševanja brezposelnosti in to se pač različno primerja. Včasih se primerja s tednom nazaj, včasih se primerja z dnevom ali mesecem. V primerjavi z decembrom lanskega leta pa je brezposelnost v maju letošnjega leta bila večja kar za 27,6%, v primerjavi z majem lanskega leta pa je bila v letošnjem maju nezaposlenost večja kar za 38,2%. Ali naslednji podatek. Maja letos je bilo glede na april letošnjega leta za 5,5% več trajno presežnih delavcev zaradi stečajev. Delavci so pristali na zavodih za zaposlovanje, stečajni upravitelji v tej državi pa si manejo roke. Seveda se ob tem podatku ne moremo znebiti občutka, da so nekateri stečajni namerno povzročeni, da bi lahko najprej zaslužili stečajni upravitelji, v drugi fazi pa bi nekdo iz stečajne mase poceni kupil to stečajno premoženje. Torej, počakajmo na tretji rebalans proračuna. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo ima gospod mag. Grims.

MAG. BRANKO GRIMS: Hvala. Dejanski okvir proračuna postavi vlada s svojimi ukrepi, ki so lahko strokovni, nestrokovni, pravočasni, nepravočasni, preden v resnici sploh predlaga sam akt. In o tem zdajle v resnici govorimo. O tem so govorili tudi predhodniki in pri tem moram reči, da sem zelo vesel, da je tudi koalicija pokazala že v dveh točkah zelo velik smisel za humor. Prvega je predstavnik SD, ki je dejal (citiram): "Vlada pravočasno in strokovno povsem zadostno ukrepa," in pri tem ostal popolnoma resen. To, oprostite, je treba spoštovati. In zato, da bi dokazal, da tudi v opoziciji znamo vendarle kaj povedati na bolj iskrev način, naj podprem te njegove besede in v dokaz teh njegovih besed navedem dejstvo, da sedanja vlada za razliko od prejšnje, ki je držala samo dva rekorda, absolutna rekorda, ko gre za stvari, ki vplivajo na okvir proračuna, sedanja vlada drži že pet absolutnih rekordov, ko gre za tiste stvari, ki neposredno vplivajo na okvir proračuna. Naj jih naštejemo. Prejšnja vlada je torej imela samo dva rekorda, to sta bila najvišja gospodarska rast v zgodovini samostojne Slovenije in najvišja zaposlenost v zgodovini samostojne Slovenije; samo dva, torej. Sedanja pa jih ima pet: najhitrejše zadolževanje v zgodovini samostojne Slovenije in največje zadolževanje v zgodovini samostojne Slovenije. Poglejte, iz uravnovešenega stanja v javni blagajni, celo rahlega plusa, smo prišli v stanje, ko se za konec leta napoveduje silovit minus, tam okoli minus 5, upajmo, da ne minus 10%. Potem je drugi absolutni rekord hitrost padca gospodarske rasti. Iz rasti, ki je bila 2,5-krat večja od evropskega povprečja, smo v samo nekaj mesecih prišli v 3-krat hitrejšo gospodarsko nazadovanje, kot je povprečje Evropske unije. Absoluten rekord, ki ga drži sedanja vlada. Tudi kar se rasti nezaposleni tiče, hitrost rasti, število

nezaposlenih je bistveno večja sedaj, samo v nekaj mesecih, kot je bila v celotnem prejšnjem mandatu hitrost zaposlovanja prejšnje vlade. Se pravi, tudi tukaj je trend hitrejši, je absoluten rekord očiten. In vseh pet rekordov drži sedanja vlada, kar dokazuje besede spoštovanega predgovornika.

To je seveda utemeljeno na nekih realnih temeljih, ki jih zagotovo v prvi vrsti predstavlja stalno prepiranje v koaliciji zaradi permanentnih kadrovskih čistk, ki sedajo od sveta bolnice na Golniku, pa do zadnjega podjetja nekje ob Obali, in seveda še vedno prisotna delitev volilnega plena, kar je tudi svojevrstni rekord po toliko mesecih, kot smo bili priče pri prenosu elektronskih komunikacij v roke gospoda Gregorja Golobiča. S tega vidika se zdi, da ko gre prav za ta okvir tega proračuna, da je pravzaprav izdal že pred meseci finančni minister dr. Križanič največjo državno skrivnost, ko je dejal, da vse, kar gre lahko narobe, je pod to vlado tudi že šlo. Kaj je to v resnici? To je Murphyjev zakon. Saj veste, Murphyjev zakon pravi: Vse, kar gre lahko narobe, bo narobe tudi šlo. In očitno je to edini zakon, ki uravnava delo te vlade in to je zagotovo ena od bolj varovanih državnih skrivnosti. S tega vidika dovolite, da dodam še drug Murphyjev zakon, ki pa pravi, da naravni razvoj stvari je od slabega na slabše. In zato je na nek način naravno, da smo se danes znašli pred takim predlogom drugega rebalansa proračuna, kot je pred nami. Ampak, prosim, ne razumite me narobe. Jaz vem, da marsikdo, tudi tisti, ki so nekoč glasovali za sedanjo koalicijo, pravijo, da bolje da bi te nikoli ne bi bilo. Ampak jaz se s tem ne strinjam. Dolgoročno je izjemno pomemben za razvoj države tudi razvoj politične kulture. In pogledajte, s tega vidika je obstoj te vlade in obstoj te koalicije in vsi ti njeni rekordi izjemno pomemben, ker šele v luči teh rekordov sedanje vlade bodo ljudje znali pravilno ceniti izjemno kvaliteto, strokovnost in uspehe prejšnje koalicije. In to je dolgoročno za razvoj Slovenije izjemnega pomena. To je lahko tudi na simbolni ravni. Včasih se celo v barvah zelo lepo izrazi ta slika iz naslovne strani Dela: Razmišljaj modro in odločaj se modro, da se ne boš znašel v rdečem polju. To je zelo enostavna logika stvari.

Da za hip pustim te stvari ob strani in da končam le z nekoliko bolj resno temo, pa jo bom vendarle podkrepil še z eno anekdoto, samo opozarjam; ta rebalans je očitno nek prehodni rebalans od prejšnjega, ki je bil v resnici plenilski in katerega edini rezultat je bilo drastično povečanje minusa v javni blagajni, do naslednjega, ki pa bo, upajmo, res že razvojno naravnan in da bo edino povečanje, ki bo v njem, povečanje na investicijah v kvalitetna delovna mesta in infrastrukturo, ki to omogoča, ne pa povečanje za gospoda Cvikla, da bo lahko še kakšno pošto pošiljal na Finsko, če je njegova zadolžitev zdaj še takšna, kot je bila v prejšnjem mandatu.

No, ampak tisto, kar bi nas morala pa pri tem dejansko skrbeti, je pa ta rdeča nit, ki je bila prisotna tako v izjavah Vlade kot tudi v izjavah večine predstavnikov koalicijskih strank: zagotavljanje, da se nič ne bo spremenilo, da bo vse vladanje potekalo točno enako, tako kot doslej. Veste, to pa le nekoliko spominja na tisto zgodbo, ko je umrl Franc Jožef in so se v rajnki Avstro-Ogrski na Dunaju množice zbrale pred palačo in jokale in je dvorni komornik ganjen stopil prednje, pa jih je hotel potolažiti, pa je rekel: "Ne jočite, nič se ne bo spremenilo! Vse bo ostalo tako, kot je bilo doslej!" Pa se zasliši iz množice: "Saj glih zato pa jokamo."

Čisto za konec samo še proceduralni predlog. Glede na to, da je tudi gospa Krebsova pokazala izjemen smisel za vladni humor, ko je dejala, citiram: "Zmanjšanja števila zaposlenih v državni upravi smo se lotili premišljeno." Predlagam, da se zdaj zavrti tisti posnetek, ki je ušel iz seje Vlade, z žametnim glasom predsednika Vlade: "Irma...", ki bi zagotovo to izjavo pokazal v pravi luči in tudi popestril to današnjo sejo, tako za nas kot za vse, ki jo spremljajo. Saj veste, humor je pol zdravja in lepo, da vsaj to naklonite slovenskim državljanom in državljanom.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani zbor!

Tako prvi kot drugi rebalans proračuna za leto 2009 smo sprejeli oziroma ga sprejemamo v času največje svetovne finančne in gospodarske krize po drugi svetovni vojni. Drugi rebalans je morala Vlada prilagoditi novim makroekonomskim razmeram, zaradi katerih ta rebalans temelji na minus 4% gospodarski rasti.

Dejstvo je, da se tej krizi ni mogel izogniti prav nihče na svetu. Zato tudi druge vlade, tako v Evropski uniji kot tudi drugje po svetu prilagajajo svoje proračune in sprejemajo tudi druge ukrepe za blažitev posledic globalne gospodarske krize. Zaradi napovedi, da se bo gospodarska rast v Sloveniji še zmanjševala, smo že marca napovedovali, da bo prvemu rebalansu kmalu sledil še drugi. Ob tem pa je treba povedati, da je bil osnovni proračun sprejet v 2007, to je v času prejšnje Vlade in v času izrazite konjunktore.

Veliko strokovnjakov za javne finance je že leta 2007 pričela opozarjati na problematičnost javnofinančne politike vlade Janeza Janše. Že takrat so opozarjali, da bo obdobju debelih krav sledilo obdobje suhih krav. V obdobju visoke gospodarske rasti, predvsem v letih 2006 in 2007, bi morala prejšnja vlada ustvariti prihranke in odpraviti javnofinančni primanjkljaj. V letu 2007 so imele države z nižjo gospodarsko rastjo in nižjo inflacijo precej višje presežke kot Slovenija. Tako vlada v letu 2006 pri 5,9% rasti sploh ni bila sposobna

ustvariti presežka. Tudi prihranki v letu 2007 so bili fiktivni, ker se je Dars financiral izven proračuna, na kar je opozorilo tudi Računsko sodišče in napovedalo, da bomo avtocestni program in dolgove odplačevali do leta 2040 oziroma celo do leta 2050.

Vendar pa je državni proračun še vedno precej tog. Vseh zakonskih obveznostih je v proračunu že za skoraj 70% vseh proračunskih odhodkov. Na proračunsko togost smo opozarjali že od rebalansa proračuna za leto 2007, takrat ko smo bili še v opoziciji. Raziskava Mednarodnega denarnega sklada, objavljenega v juniju 2007, nas je opozarjala, opozarjala je prejšnjo vlado, da mora Slovenija po prevzemu evra reformirati javno porabo in spremeniti fiskalno politiko. Tega Slovenija ni naredila. V tem je problem tudi danes.

Zaradi novih makroekonomskih razmer so v drugem rebalansu za leto 2009 tudi novi protikrizni ukrepi, o katerih je govoril v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov že kolega Bojan Kontič. Naj tukaj omenim zakon o delnem subvencioniranju polnega delovnega časa, ki se je zelo dobro prijel. Na tisoče delovnih mest se je tako ohranilo. Naj povem izkušnjo z mojega območja, od koder prihajam, na Idrijskem in Cerkljanskem industrijskem bazenu se je ohranilo več 100 delovnih mest, imeli bi lahko že več 100 delavcev na cesti v velikih podjetjih, kot so: Kolektor, Hidria, Eta, če Vlada ne bi sprejela zakona o delnem subvencioniranju polnega delovnega časa. Potem imamo tukaj še zakon o delnem povračilu nadomestila plače, ki omogoča podjetjem napotitev delavcev na začasno čakanje na delo. Ocenjuje se, da bomo na ta način lahko ohranili 25 tisoč zaposlitev v podjetjih.

Potem so tu še sredstva v višini 40 milijonov evrov za program izvajanja pomoči male vrednosti, ki je eden od ukrepov v paketu ukrepov za pomoč podjetjem v času finančne krize. Potem je tukaj zakon o posebnem dodatku za socialno ogrožene v višini 15 milijonov evrov in tako dalje. Teh ukrepov je kar nekaj.

Pa še nekaj bi rad povedal. Glede proračuna za leto 2009 naj omenim, da bi že prejšnja vlada lahko pripravila spremembe proračuna za leto 2009, ki bi bil osnovan na bolj realnih temeljih, pa tega ni naredila. Celo zakon o izvrševanju proračuna za leti 2008 in 2009 je spremenila, da ji ne bi bilo treba pripraviti proračuna, ker bi se izkazalo, da ni planirala kritja za predvolilne obljube. In še več takšnih stvari bi lahko navedli, ki jih je podedovala ta vlada.

Eden najbolj pomembnih razvojnih elementov v proračunih so prav gotovo investicije. Kljub nižanju sredstev za investicije, s tem drugim rebalansom, je, glede na proračun 2008, ta proračun še vedno razvojno naravnani. Kar nekaj investicij bo ostalo tudi na področju prometa in prometne infrastrukture, čeprav se tukaj sredstva deloma tudi zmanjšujejo. Vendar, tu trčimo na velik problem. Kaj je podedovala ta vlada? Tudi to, da prejšnja vlada ni umestila v

prostor skoraj nobene oziroma nobene razvojne osi - ne tretje, ne četrte, ne tretje A razvojne osi, in tako dalje danes, tudi če bi imeli bistveno več sredstev, ne bi mogli investirati v razvojne osi, ker je nepripravljena dokumentacija, ker ni umestitev razvojnih osi v slovenski prostor. Tako bo treba tudi na tem področju spremeniti zakonodajo. Ta vlada je že napovedala sprejetje zakona o hitrejših postopkih pri umestitvah linijske infrastrukture v prostor, od daljnovodov, cest, železnic, itd., in upam, da bodo ti zakoni in ti ukrepi prišli na vrsto že v jesenskem delu tega leta.

Naj omenim samo iz mojega območja, kako velike težave imamo, ko že od leta 2006 Ministrstvo za okolje in prostor in Ministrstvo za promet umeščata del četrte razvojne osi med Cerknem in Gorenjo vasjo vključno s predorom, ki bi povezal zgornjo Soško dolino z osrednjo Slovenijo, pa nismo prišli tako daleč, da bi lahko začeli z gradnjo. Če bo sreča in če se bodo sedaj ti postopki pospešili v primerjavi s počasnostjo v prejšnji vladi, potem lahko realno računamo kvečjemu na leto 2012, 2013, da bi začeli s to največjo investicijo na območju četrte razvojne osi.

Že ob obravnavi prvega rebalansa marca letos sem opozoril in problematiziral dosedanje prakso vodenja investicij, predvsem, recimo, na področju vodenja investicij in gradnji velikih bolnišnic. Samo nekaj podatkov. Nevrološka klinika se je začela graditi leta 1996, napoveduje se konec leta 2013, potem, ORL klinika - začetek leta 1996, konec leta 2009, Onkološki institut prav tako začetek investicije leta 1996, konec - letos, Pediatrična bolnišnica se je začela graditi leta 1996, končuje se sedaj, itd. Psihiatrična bolnišnica v Idriji se je začela prenavljati leta 1998, končana naj bi bila konec leta 2011 ali 2010. Imamo več kot 10, 15, 20 let od začetka neke investicije - kako lahko potem te investicije optimalno spravimo pod streho, če se stvari tako dolgo vlečejo? Tukaj so še nove podražitve, spreminjanje in popravljanje projektov, nov menedžment in tako dalje. Zato bi bilo po mojem mnenju in ponavljam pobudo iz pomladanskega dela, da bi za gradnjo velikih investicij v infrastrukturo, v bolnišnice, v velike kulturne ustanove, kot je Narodna in univerzitetna knjižnica, po zgledu ustanovitve posebne družbe, kot je Dars za gradnjo avtocest, ustanovili tudi posebno družbo za investicije Republike Slovenije.

Rad bi se ustavil še pri proračunu Ministrstva za kulturo. Ob rebalansu sem izrazil zelo veliko zadovoljstvo, da so se sredstva Ministrstva za kulturo povečala za 30 milijonov evrov, predvsem na račun zakona, ki smo ga sprejeli v prejšnjem mandatu in katerega predlagatelji smo bili poslanke in poslanci Socialnih demokratov, podrla pa ga je tudi takratna koalicija. To je Zakon o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne programe Republike Slovenije na področju kulture oziroma kulturni tolar ali kulturni evro, kot mu danes rečemo. In kljub temu da so se sredstva za kulturo zmanjšala,

so še vedno večja, kot so bila v osnovnem proračunu za leto 2009, tudi po zaslugi zakona, ki smo ga Socialni demokrati predlagali v prejšnjem mandatu.

Rad bi izrazil tudi zadovoljstvo, da ostajajo v tem rebalansu proračuna tudi številne investicije iz idrijsko-cerkljanskega območja, iz idrijsko-cerkljanske regije. Ne glede na to, da so se, recimo, v tem drugem rebalansu sredstva za obnovo partizanske bolnišnice Franje zmanjšala za skoraj 400 tisoč evrov na milijon 200 tisoč evrov, bo ta investicija v letošnjem letu oziroma v začetku prihodnjega leta v glavnem končana. V tem smislu je kriza prinesla tudi nekaj dobrega, saj so ponudbe gradbenih podjetij, ki so se prijavile na razpis, bistveno zmanjšale od, bi rekel, projektantski ocen, kot je bilo to navada včasih, ko so gradbene ponudbe bistveno odstopale od projektantskih cen, torej partizansko bolnišnico Franjo bomo obnovili. V proračun je to investicijo dala že prejšnja vlada in ta vlada bo to investicijo nadaljevala in jo bo v naslednjih letih tudi uspešno zaključila.

Poleg tega imamo v tem rebalansu proračuna za idrijsko-cerkljansko, če se zadržim na tem lokalnem nivoju, kar 13 ukrepov na področju državne cestne infrastrukture v višini več kot 3 milijone in pol evrov. Letos se bo začela prenavljati psihiatrična bolnišnica Idrija, potem imamo tukaj zagotovljenih del sredstev za dom upokojencev v Idriji, ki se naj bi gradil po principu javno-zasebnega partnerstva. Država še vedno skrbi za zapiranje idrijskega rudnika, za izplačilo rudarsko škode, za financiranje informacijsko-raziskovalnega središča za živo srebro, vendar bo treba problematiko rudnika živega srebra ponovno izpostaviti v Državnem zboru. Jaz se zavzemam za to, da bi sprejeli poseben zakon za dokončanje vseh teh del, ki so pred nami, predvsem pa za preoblikovanje rudnika živega srebra v javni zavod, ki bi potem opravljal vse te javne službe, ki izhajajo iz že veljavnega zakona o preprečevanju posledic rudarjenja v Rudniku živega srebra Idrija.

Končal sem na tem lokalnem nivoju, zato naj za konec napovem, da bom seveda drugi rebalans proračuna za leto 2009 tudi podprl. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Poudarjam, o splošnem delu, kajti malo smo šli že v posebni del, s to zadnjo razpravo. Prijava teče. Gospod mag. Vizjak, imate besedo.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Spoštovani podpredsednik, predstavniki Vlade oziroma ministrstev, lepo pozdravljeni! Seveda bi pričakovali in logično bi bilo, da bi bil ta drugi rebalans protikrizni rebalans in ključen oziroma najpomembnejši ukrep pri spopadu s krizo. To je napovedovala tudi Vlada, vendar ko prebiramo ta dokument, se nam utrne dvoje: ali se Vlada pravzaprav ne zaveda situacije, v kateri je, ali pa drugo, da

ima tako nedomišljene, šibke oziroma nezadostne ukrepe, ki se ilustrirajo v proračunu pri spopadu s krizo.

Kot smo lahko poslušali uvodoma, ni bilo jasno ne prvo ne drugo, kaj vlada misli, kajti premier je imel 2-minutni nastop in prav otepal se je predstavitve ali pa poglobljene analize dokumente in od najavljenih 35 minut ne vem, če je bilo pol uporabljenega. Verjetno je tudi premiera kakor tudi Vlado sram tega dokumenta oziroma obupujejo nad njim že sedaj, ko je v proceduri oziroma pred sprejetjem. To bom poskušal utemeljiti z nekaterimi argumenti oziroma izvidenji, kako bi si bilo treba predstavljati ta popravek popravka, če bi želeli, da morebiti vsaj malo nadoknadimo zamujeno oziroma preprečimo nadaljnji padec slovenskega gospodarstva v prostem padu, kot smo ga doživljali v prvem kvartalu.

Če želimo učinkovit spopad s krizo in tudi ustrezne protikrizne ukrepe sprejemati, moramo predvsem realno oceniti stanje, v katerem se Slovenija nahaja in v katerem se je Slovenija nahajala pred pol leta ali pa sedaj; in to je lahko potem tudi osnova za sprejetje ukrepov. Če analiziramo situacijo, v kateri je bila Slovenija pred nastopom te vlade, bi lahko zagotovo trdil, da je bila v zelo dobrih izhodiščih za spopad s krizo. Zakaj? Prvič, Slovenija je v 2007 in tudi do nastopa te vlade po vseh statistikah izkazovala javnofinančni presežek, vse blagajne in državni proračun so bile v plusu leta 2007 in če se ne bi v zadnjem kvartalu zgodila ta kriza in pokvarila seveda na koncu rezultate tudi za leto 2008 torej, če gledamo prve tri kvartale 2008, je moč tudi to zaključiti. To se pravi, iz tega naslova je Vlada nasledila vzdržen proračun, odhodki so bili izravnani s prihodki in še več, javnofinančni odhodki so se znižali v mandatu prejšnje vlade za približno 3% točke. To je dosežek, ki ga bo težko ponoviti. Torej ob nekih stabilnih javnofinančnih prihodkih, davkih, kljub zniževanju davkov vemo, da smo ukinili davek na izplačane plače in nekatere druge tudi znižali, kljub torej zniževanju davkov, smo ohranjali javnofinančne prihodke in za 3% točke znižali javnofinančne odhodke in ustvarili 0,5% BDP javnofinančnega presežka. To je zavirljiva osnova, ki jo je imela redkokatera država članica evroobmočja in Evropske unije ob jesenskem nastopu finančne in kasneje tudi gospodarske krize.

Drug argument. Izjemno nizek javnofinančni dolg Republike Slovenije oziroma proračunski dolg Republike Slovenije. Izjemno nizek v primerjavi z drugimi državami - okrog 22, 23% bruto domačega proizvoda. To je v primerjavi z vsemi drugimi državami zelo nizko. Torej, to ustvarja manevrski prostor državi pri spopadu s krizo.

Tretji argument je izredno nizka stopnja brezposelnosti. Bili smo med prvimi tremi po anketni, stopnji brezposelnosti v Evropski uniji. Avstrija in morebiti še katera država je bila tu boljša od nas. Zaposlenost ljudi, ogromno število delovno aktivnih je zelo dobra štartna osnova za spopad s krizo. Še bi

lahko našteval. Seveda smo imeli določene težave, zlasti inflacija, ki je bila v dobršni meri posledica dviga cen energentov, zlasti naftnih derivatov, nam je zagrenila to zgodbo in so to tudi trgovci s pridom izkoristili in po nepotrebem dražili določene stvari, kar je delalo to inflacijsko spiralo, torej inflacijska pričakovanja, ki so po nepotrebem ustvarjala inflacijo. To je bila težava, ki se je pa tudi v drugi polovici leta umirila.

Torej, če pogledam, je bilo izhodišče dobro. In na to izhodišče bi Vlada morala vpeti in napeti protikrizne ukrepe. Na to izhodišče. In Vlada je tu imela na voljo dva scenarija. Prvi scenarije je ta, da z ukrepi spodbuja gospodarsko aktivnost, kljub padcu naročil, kljub padcu povpraševanja. To se pravi, da bi z ukrepi ustvarjala to gospodarsko aktivnost; to se da narediti na več načinov. Predlagali smo jih, eden izmed načinov je ta, da se spodbuja investiranje v razvoj, preko zniževanja davkov, davčnih olajšav takrat, ko je teh še dosti, na začetku. Nekatero države so se poslužile tudi subvencij. Tudi to smo predlagali. Poglejte primer Nemčije, Italije, Avstrije, Francije, ki so uvedle subvencijo za nakup osebnega avtomobila. In če pogledamo statistiko pri njih, lahko ugotovimo, da so v prvih petih mesecih letošnjega leta prodali za nekaj odstotkov avtomobilov več kot v enakem obdobju lani. Medtem ko je v državah, kot je na primer Slovenija ali pa druge države, ki tega niso uvedle, prodaja padla za približno 20%. Torej s ciljanimi subvencijami za tiste artikle, ki so pomembni za nacionalno ekonomijo, se da tudi ohranjati gospodarsko aktivnost in delo in zaposlenost. Na primer, zakaj ne bi, zakaj niste razmislili o subvencijah na primer za nakup hladilnikov, tistega A razreda pri slovenskih gospodinjstvih za neko simbolično ali pa tudi nesimbolično ceno? To je zgolj, bi rekel, eden izmed možnih ukrepov.

Torej, namesto teh ukrepov, ki bi poskusili ohranjati ali pa vsaj preprečiti drastični padec gospodarske aktivnosti na začetku, se je seveda zgodilo obratno: čakanje oziroma najavljanje bolj ali manj ukrepov, ki pa niso zaživel, še do nedavnega ne. Recimo, najbolj opevan ukrep, ki je bil danes tukaj večkrat poudarjen, ukrep jamstvene sheme, je imel posledico, da je bil pravzaprav uveljavljen pred kakšnim mesecem dni, pa še ne, rezultat tega je, da so posojila, prvič kalvarija sprejemanja in rojevanja tega ukrepa. In seveda tudi sedaj - prvič, zanimivo je, da ta ukrep jamstvene sheme sploh ne velja za samostojne podjetnike, torej en pomemben segment gospodarstva v Republiki Sloveniji ga sploh ne more uporabljati, ker za njih ne velja. Sedeminsedest tisoč samostojnih podjetnikov imamo v Republiki Sloveniji, to je večina članstva Obrtno-podjetniške zbornice - za njih ta ukrep ne velja.

In seveda drug problem je, da so ta posojila prišla tako pozno v gospodarstvo, da so za marsikateri gospodarski subjekt

pravzaprav nepotrebna oziroma ta trenutek odveč. Podjetja so potrebovala posojila in garancijo države za ta posojila takoj ob nastopu krize, decembra, januarja, februarja, ne pa junija, ko so pravzaprav že opustila tiste načrte, ki so jih imele na začetku in bodo seveda bolj ali manj reševala svojo krizo.

Torej namesto teh ukrepov, ki bi spodbujali gospodarsko aktivnost, smo bili deležni potem začetka težav. Najprej, kako ohraniti nek socialni mir in neko fiktivno zaposlenost s subvencionirani polnega delovnega časa, s subvencionirani čakanja na delo in podobno. Nobeno delovno mesto ne bo dolgoročno ohranjeno s temi ukrepi, če se podjetje ne bo prestrukturiralo. Kdor misli, da se bodo vrnili proizvodni programi, da se bodo proizvodne količine v podjetjih vrgle na raven, ne vem, poletja 2008 čez pol leta, se moti. Ne bodo se vrnile! Še naslednjih 5 do 10 let ne. Treba bi bilo podjetja prestrukturirati, treba bi bilo vložiti denar v investicijske projekte v podjetjih, da bi delno tudi ljudi prezaposlili drugam. Sedaj pa čakajo, vedrijo po teh firmah do konca tega ukrepa, naročil ni in ni, seveda, saj jih tudi ne more biti, in rezultat bo ta, da bo glava bolela čez pol leta, ko bo ta ukrep ugasnil, ali pa čez eno leto, ko bo ta ukrep ugasnil. In takrat bo ta armada prišla nazaj, denar bo pa porabljen. To je po moje lahko bil komplementarni ukrep ukrepom za spodbujanje gospodarske aktivnosti, nikakor pa ne temeljni ukrep spopada s krizo.

Zakaj govorim o teh ukrepih? Zaradi tega, ker se cifre teh ukrepov odslikujejo v rebalansu; in to je ključno. Ker teh ukrepov pravočasno v okviru prvega rebalansa ni bilo za gospodarsko aktivnost, smo sedaj priča drastičnem upadu davčnih prihodkov, to se pravi, zmanjševanju prihodkovne strani proračuna ob ohranjanju, če ne celo povečevanju, odhodkovne ravni: prvič za vse te transferje, ki so bili, in subvencije, ki so bile uzakonjenje in obljubljenе, kakor tudi z nekaterimi drugimi subvencijami in z izredno skromno, da ne rečem nezadostno, varčevalno politiko Vlade, ko govorimo o javnem sektorju in delovanju javnega sektorja. Ne morem si kaj, da ne bi sklepal, da je ta proračun dejansko ohranil in ta drugi rebalans ohranil delovanje državnega aparata praktično neokrnjenega, zaradi tega, ker se kupuje tukaj neka stabilnost v državi in nek mir v državi. Se pravi, ne posega se bistveno v nobeno sfero delovanja države. Nobeno! Če govorimo o tem, da je v nekem podjetju padlo naročilo za 30, 40, 50%, tukaj govorimo pa, da je kakšen procent kje, to ni nobeden drastičen, protikrizni ukrep. To je ukrep v normalnih razmerah, tudi prejšnja vlada je imela minus 2% ali minus 1% projekt. Torej, to ni protikrizno ravnanje. Sedaj, ker so javnofinančni prihodki padli, davčni prihodki padli, ohranja se ta odhodkovni del povezan z delovanjem države, je zmanjkalo vse za investicije. Normalno! Ne samo normalne investicije tudi tiste investicije, povezane z črpanjem evropskih sredstev. Tukaj je res zadeva problematična, najbolj

problematična. Na primeru ministrstva za gospodarstvo in ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, kjer so lahko, bi rekel, ti investicijski projekti skoncentrirani v razvoj, v generiranje neke gospodarske aktivnosti in dodane vrednosti, lahko zaključimo: minus 5 milijonov na logističnih središčih, minus 10 milijonov na spodbujanju podjetništva - zlasti malega in srednje velikega podjetništva - minus 6,4 milijona na turistični infrastrukturi, minus 10 milijonov na projektih tehnološkega razvoja gospodarstva, minus 40 milijonov na konkurenčnosti podjetij na MVZT. To so pravzaprav tisti segmenti, ki govorijo o črpanju evropskih sredstev.

Torej, v zadnji finančni perspektivi, ki jo imamo, zamikamo v času krize, zamikamo črpanje evropskih sredstev. Čemu? Sedaj bi potrebovali pospešitev črpanja. Hvalite se, kakšne dobre rezultate imate pri črpanju evropskih sredstev, tukaj pa pravzaprav zamikate te stvari. In ni res, to kar ste nekateri govorili, da ni absorpcije, da ni absorpcijske sposobnosti. Samo en dokaz za to. Slovenski podjetniški sklad je zaključil javni razpis, razdelil sredstva za letos. Lahko bi ponovili razpis oziroma ga še boljše ciljali v protikrizno ravnanje, ne bo več letos razpisa zaradi tega, ker ni več sredstev, zaradi tega, ker ste sedaj vzeli 10 milijonov dol in mi to poskušamo popraviti z amandmajem.

Namesto tega, da bi se krepila gospodarska aktivnost, da bi se Vlada ukvarjala, kako gospodarstvo zaduha, kako torej gospodarstvo ustvarja delovna mesta, kako gospodarstvo generira davke, se ukvarja Vlada s posledicami padca gospodarske rasti na statusu posameznika. Ne rečem, da to ni potrebno. To je potrebno, ampak to je posledica, če prvi ukrepi ne delujejo. Prvih ukrepov pa bilo ni. In to je ključni očitek delovanju te vlade in seveda temu popravku.

Verodostojnost te vlade se bo merila, ali je to zadnji popravek popravka, ali bomo imeli v jeseni popravek popravka popravka. Se pravi, rebalans rebalansa rebalansa. In tako planiranje, spoštovani, me skrbi kot približno, če bi zidal hišo in bi vsak dan drugače naredil kakšno sobo, na koncu pa bi mislil, da je rezultat optimalen. Načrt se naredi na začetku, potem pa se zida. In če ste vedeli, kakšna je kriza in kakšen je spopad s krizo in če ste vedeli, da ste na pravi poti, bi na začetku naredili protikrizni načrt in bi se po njem ravnali. Tega niste vedeli, zato ste sprejemali neke pakete, enega, drugega, tretjega, na koncu imamo za en paket, ki bo deloval čez 30 let, ne vem, v tej modernizaciji raznoraznih sistemov in bomo z veseljem spremljali, kako se bodo kazale potem v konkretni obliki v okviru zakonskih tekstov.

Ko je bilo prej govora, da ni projektov za infrastrukturne načrte in tako naprej - v Sloveniji imamo na nek način že regije, imamo 12 razvojnih regij. Vsaka izmed teh razvojnih regij je desetletje nazaj sprejemala tako strateške kot izvedbene razvojne načrte. Ste vprašali regije, ali imajo

"rady to go" razvojne načrte. Ste vprašali? Niste! Pa vam bom povedal, zakaj niste, ker vem, da niste. Na primer, prejšnja vlada je sprejela in potem ste iz tega naredili celo afero, državni prostorski načrt logističnega središča Feniks. To je središče v Posavju, pravzaprav na meji dveh občin, ki je na fantastični logistični lokaciji, ob letališču, ki se razvija, in ob avtocesti in v bližini Zagreba. Sprejet je državni prostorski načrt. Prejšnja vlada je startala z razpisom in je obiskala zasebnega investitorja v civilno letališče, kakor tudi ostale. Kaj ste storili vi, da bi kogarkoli našli na tem področju ali da bi jih privabili na tem področju? Nič. Seveda ni investitorjev, če jih nihče niti ne išče, kaj šele, da bi se z njimi aktivno pogovarjal in kaj dogovoril. Projekti so, aktivnosti, da bi projekti postali meso pa, žal, ni in to je po moji oceni najslabše.

Kaj nam ta rebalans sporoča? Ta rebalans nam sporoča, da ob tem dejstvu, ko sem pač in bom še enkrat ponovil, da se skrbi za trošenje, ne vem, države v ožjem smislu brez investicij, brez črpanja evropskih sredstev, torej brez razvojnih projektov za generacije in seveda posledično lahko pričakujemo samo še manjše in manjše prihodke, se deficit zaokrožuje na 1,85 milijarde evrov. 1,85 milijarde evrov bomo seveda posledično pokrili z zadolževanjem. S tem nam bo za 5, 6% narastel javni dolg, merjen v bruto domačem proizvodu. Kdo bo to plačal? Kdo? Še huje, v mandatu te vlade planirate 3 do 4% primanjkljajev vsako leto. Vsako leto boste državljanke za kakšno milijardo evrov zadolžili in boste torej mandat končali, če prav ocenjujem po teh vaših dokumentih, na približno 4 do 5 milijard evrov višjem dolgu, da ne govorimo o prevzetih tveganjih preko poroštev, ki so seveda druga zgodba in še širša. Sprašujem vas: kdo, na kakšen način, kako bo gospodarski subjekt čez 10 let odplačeval ta dolg, koliko boste povečali davke, da bo takrat sposoben to plačati? Ob tem, da nam gospodarska rast pada, zaposlenost pada - kako bodo posamezniki, ki bodo delali čez 5, 10 let obremenjeni, da bodo to lahko poravnali, kar vi danes ustvarjate tukaj? To so po moji oceni pogubne napovedi. Jaz ne bi imel nobenega problema, če bi ta rebalans imel 1,85 milijarde evrov deficita in bi bil deficit namenjen investicijam v razvoj, znanje, infrastrukturo. Potem bi vedel, da se bo na teh investicijah zgradila nova gospodarska aktivnost, ki bo lahko to tudi plačala. Na ta način, kot se pa tukaj denar troši, se pa hudo bojim, da bodo državne službe postale bolj privlačne, zaradi tega, ker so varne tudi v času krize. Gospodarski subjekti še bolj na prepihu, ker bo zmanjkovalo denarja, ker še teh prihodkov, ki so, danes ne bo, in rezultat bo ta, da bomo imeli dvojko, če ne še katero drugo številko pri primanjkljaju spredaj, ko govorimo o milijardah na koncu leta.

Spoštovani, jaz ne morem podpreti takega dokumenta in take politike in takega sporočila mladim oziroma davkoplačevalcem za naprej. Ne morem. To je ne samo pogubna

politika za to vlado, ampak pogubna politika za Slovenijo; in to me skrbi. In če kdaj, bi sedaj Slovenija potrebovala strnitev političnih vrst, moči. Če kdaj - zdaj! Verjetno bi bilo ob taki strnitvi ne 15 ur razprave, ampak 5. Bilo bi pa tistih 10 ur razprave razširjenih v 50 ura ali pa 100 ur razprave, vendar na razvojnih dialogih o prihodnosti takih situacij.

Ko sem prej govoril o tistih štartnih osnovah in sem naštel, kako je bilo z javnim dolgom, z deficitom, kako je bilo z zaposlenostjo, naj dodam še tudi, kako je bilo s konkurenčnostjo in z izvajanjem lizbonske strategije. Slovenija je bila tukaj med vodilnimi oziroma v zgornji tretjini držav Evropske unije pri izvajanju lizbonske strategije, reformnega procesa za povečevanje rasti in novih delovnih mest. Toliko v odgovor tistemu, ki danes govori, da Slovenija ni bila - ne vem, dobro pripravljena. To je, veste, zelo subjektivna ocena, ni bila dobro pripravljena. Nihče ni dovolj dobro pripravljen na nič. To je zmeraj moč reči, da si lahko še bolj pripravljen. Tudi olimpijski prvak, ki je dobil olimpijsko zlato medaljo, bi lahko verjetno postavil še svetovni rekord ali pa ne vem kaj. Vedno je biti moč boljši. In tudi, res je, lahko bi bila Slovenija v špici v vseh kategorijah in po vseh lestvicah, bila pa je na zelo dobrem mestu, skratka, v neki kondiciji ob soočenju s to krizo. Zgodilo se pa je to, da smo sedaj postali problem. Ne le problem na tem nesrečnem zunanjepolitičnem področju v povezavi z našo sosedo. Postali smo tudi problem, ker bomo soočeni z resno obravnavo Evropske komisije zaradi tako naraščajočega deficita v Republiki Sloveniji in drastičnega odstopa od maastrichtskih kriterijev. Imamo srečo, da vam ni uspelo zadolžiti Slovenije, da bi še potem planili preko maastrichtskega kriterija, ker vam bo to uspelo verjetno šele proti koncu mandata, če boste tako nadaljevali, kot ste začeli. Ker šest, sedem odstotnih točk GDP-ja nas bo pripeljalo s teh 23% na koncu mandata tam lahko do 50% ali pa tudi prek. Ampak upam, da se to ne bo zgodilo.

Torej, možnosti in priložnosti so bile, ta drugi rebalans je tudi pristanek po napačnem prvem rebalansu. In prosim vas lepo, spoznajte, da bo tretji pristanek po temu drugemu zgrešenemu rebalansu še bolj trd, pa verjetno ne za Vlado. Žal bo najbolj trd, za tiste ljudi, ki jih bo najbolj prizadel. In ne bi vam jaz tu danes to dopovedoval, če me ne bi skrbelo za tiste najbolj ranljive ljudi, ki na koncu vso ceno plačajo. Ti bodo plačali. In eni jo bodo že kmalu plačali, to so tisti, ki so tudi najbolj ranljivi, Pomurci, s takšnim pravzaprav odnosom in bojim se, da bodo sledile tudi druge regije in spet tiste najbolj razvojno ogrožene prve in tiste najmanj razvojno ogrožene na koncu ali nikoli.

Torej spoštovani, mislim, da bi bilo prav, da vsaj malo razmislite o dveh stvareh: prvo, ali ne bi bilo le modro strniti vrste tudi z opozicijo, ker mi smo tukaj sami

politični zlonamerneži, brezveznjaki in tisti, ki želimo nagajati, ampak nam je tudi kaj mar za usodo te države. In drugič, prosim vas, zagriznite kdaj tudi v trd oreh, čeprav bo to povzročilo kakšen nemir in pretres. Namreč, sklicevanje, češ da je Virantova reforma povzročila ne vem kakšno luknjo in problem pri plačah, je samo do polovice res. Do tiste polovice, do katere je bila takrat sprejeta, podpisana in usklajena. Vendar z začetkom finančne in gospodarske krize so se drastično spremenile stvari. Številne države, vse države na svetu so redefinirale svoje načrte, svoje projekte in nekateri, ki so bili še pred mesecem aktualni, so postali neaktualni.

Kriza je izjemna zadeva in, tako kot je rekel gospod Janša, terja tudi izredne ukrepe. In ne vem, zakaj ni bilo moč tudi te projekte zakopati vsaj za nekaj časa. Kajti, če bi jih zakopali, potem se ne bi soočali s tako drastičnim odhodkom za plače v tem sektorju, kar za 10% v prvem petmesečju oziroma v prvem petmesečju, januar - maj 2008, januar - maj 2009 s 408 milijonov evrov na 448 milijonov evrov. Torej, z nastopom krize bi, tako kot so številni gospodarski subjekti in tudi druge države, veljalo redefinirati številne projekte, ki so bili v teku ali ki so se šele začeli. Vendar se niti ena stvar ni zgodila, razen to, da se je čakalo, kaj bo, in da bo kriza čim hitreje mimo. In ponavadi, če se čaka, se žal tega ne dočaka, temveč je zamujen čas čakanja, potem se žal dvakrat ne more plačati in temu smo danes priča. Uspelo vam je v slabih pol leta postaviti Slovenijo po bruto domačem proizvodu med najnižje države članice Evropske unije. Na medletni ravni je padec za prve štiri mesece minus 9%. Meni se zdi, da so tri državi, dve baltski in Slovaška, še slabši od Slovenije. Torej država Slovenija, ki je imela, ne vem, peti, šesti rezultat rasti GDP-ja v preteklosti, je sedaj padla na četrto mesto od zadaj, to se pravi za kakšnih 20 mest, ob pravzaprav tem istem poslovnem okolju. Saj Slovaška ali pa te baltske države, ki sem jih naštel, poslujejo pravzaprav s podobnimi partnerji in na podoben način, in tudi Italija in tudi drugi. Pa je Nemčija kot najbolj pomemben trgovinski partner padala bistveno nižje. Torej, jaz vam ne želim naštevati argumentov, lahko pa jih še in jih bom, če bo treba, statistične narave, ki kažejo, da je bil spopad s krizo slab, in da je ključen ukrep spopada s krizo, rebalans ena, slab, zgrešen in da je ta, ki želi nekaj popravljati, še slabši. Povzročil bo, da bo tretji pa res verjetno alarmanten. In ne vem, kdaj boste spoznali, da bi bilo treba zagristi tudi v kakšno kislo jabolko in se s kom kdaj tudi kje začeti trdo pogajati.

Torej, v SDS imamo ambicijo nekoliko popraviti ta dokument. Imamo pa eno večjo ambicijo, to je, da bi Vlada prisluhnila, ne samo nam, ampak tudi gospodarskim krogom, ki ji iz dneva v dan želijo dopovedati, da so ukrepi nezadostni in da so nepravčasni. To so sklepi vseh gospodarskih vrhov, ki jih je organizirala in ki jih ni organizirala Vlada. Samo

en podatek, ki izvira iz zadnjega Obrtnika, ko je Obrtno-podjetniška zbornica naredila anketo med obrtniki. Vprašala jih je, ali mislijo, da imajo ob tej tako opevani jamstveni shemi in prebroditvi tega kreditnega krča, kot pravijo, dovolj kreditov in ali je dostop do tega lažji. 80% obrtnikov meni, da se ga sploh ne da dobiti ali pa se ga da dobiti bistveno težje kot prej. Toliko o učinkovitosti! Potem se nimamo kaj čuditi, če imamo tako slabe številke v povezavi z gospodarsko rastjo, industrijsko proizvodnjo, izvozom in tudi z investicijami.

Žalostno je, da izjemno krčite investicije, kar bo prispevalo k temu, da bodo številke v nadaljevanju slabše, kot bi lahko bile. In še enkrat, tega rebalansa nikakor ne bom podprl.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. V imenu predlagatelja želi najprej govoriti gospa ministrica za javno upravo, Irma Pavlinič Krebs. Izvolite.

IRMA PAVLINIČ KREBS: Hvala lepa. Ko pravijo, da trditve postanejo resnica, če niso zanikane, bi, spoštovani gospod poslanec, lepo prosila, če prej niste poslušali, da vendar ne ponavljate stvari, ki ne držijo.

Vlada je imela dolžnost, da "redefinira projekt plačne reforme, pa nič ni storila," tako ste povzeli. Ne drži. Prej sem lepo povedala, da je januaraska uskladitev bila dejstvo, ker nismo uspeli v socialnem dialogu dogovoriti preložitve, kot smo se uspeli dogovoriti v nadaljevanju. Ali smo redefinirali projekt takoj v mesecu februarju - da! Po enomesečnih nočnih intenzivnih pogajanjih! In smo storili sledeče: odpravo, ki je bila predvidena v letu 2009, smo preložili v leto 2010. Uskladitev z inflacijo se v letu 2009 ne bo zgodila. Torej ne bo valorizacije plač, vse dogovorjeno z bivšo vlado. Potem, dogovorili smo se, da se delavci, javni uslužbenci, odpovedo izplačevanju sredstev za delovno uspešnost v višini 2% in pomembnemu delu izplačevanja povečanega obsega dela. Torej, se jim plače zmanjšujejo. Potem glede dogovorjene višine... Nepomembno. Skratka, v višini zneska za leto 2008 je bil izplačan regres. Vaš dogovor z njimi je bil bistveno večji.

V tem delu za pripravo rebalansa smo privarčevali v javnem sektorju zaradi redefiniranja vašega dogovora s sindikati javnega sektorja 100 milijonov evrov in v nadaljevanju s predlaganimi zakoni o znižanju plač funkcionarjev za leto dni od aprila 2009 do aprila 2010 za 4% - gre za 3000 funkcionarjev v tej državi skupaj s sodniki pravosodnimi funkcionarji. Skupen prihranek na področju plač, ki kompletno stojijo od takrat naprej, ko smo mi lahko kaj naredili, v letu 2009: sodniki v letu 2009 ne dobijo ničesar v tem letu, boste videli, ko bomo predlog obravnavali v mesecu septembru. Natančno si preberite predlog zakona, ocene

finančnih učinkov, zato so bila pogajanja dolgotrajna zaradi nespornega okvira, ki sem ga imela pri pogajanjih, da se lahko uskladitev z odločbo Ustavnega sodišča dogovori samo v obsegu obstoječe višine mase plače za sodnike. Zaradi tega bo njihova uskladitev z odločbo Ustavnega sodišča, ker razumejo javnofinančne razmere, opravljena s 1. 12. 2010 tako kot za vse ostale javne uslužbence. Ocenjujemo, da z nevtralnimi finančnimi posledicami. Tako je. Preberite si materiale, veliko jih je, ker res veliko delamo in kot pravite, v tem delu odpravljamo napake tudi in pomanjkljivosti vaše vlade.

Investicije države. Bom zelo jasna. Tam, kjer investiramo, vsaj na Ministrstvu za javno upravo in tudi pri drugih investicijah, je bila zaveza države popolnoma jasna: zaradi spodbujanja gospodarske rasti bomo izvedeli v letu 2009 vse tiste investicije, ki jih je mogoče izpeljati glede na stanje projektne dokumentacije, torej izdano gradbeno dovoljenje, danes smo v mesecu juliju. In vse te investicije v proračunu so.

To, da nismo pri pripravi drugega rebalansa proračuna ustvarili prihrankov na področju materialnih stroškov in investicij za naše osnovno delo, enostavno ne drži. Vse skupaj na področju stroškov dela, materialnih stroškov in stroškov investicij v naše delovanje na področju javnega sektorja ocenjujemo v letu 2009 na nekaj manj kot 1% bruto domačega proizvoda oziroma okoli 300 milijonov evrov. Ne morete nam očitati, da nismo za. Če vam preberem seznam ukrepov našega ministrstva, ti ukrepi dejansko sežejo na področje, ki ne bo pomenilo zmanjšanja naše učinkovitosti, zmanjšanje razvoja na področjih kjer je pomembno, ampak tam kjer pravzaprav smo lahko ustvarili pomembne prihranke. Ne bomo obnavljali računalnikov na obdobje, kot je bila praksa prej, ampak bomo enostavno skušali za eno leto preložiti te obnove. Pri najemnih pogodbah, kjer nastopamo kot najemnik, smo uspeli zmanjšati višine najemnin skoraj za milijon in pol. Zunanji izvajalci - jaz se opravičujem, za časa prejšnje vlade so se zakoni pisali preko zunanjih izvajalcev. Kompetenca državnih uradnikov za pripravo zakonodaje je enostavno oslabela in postala zaradi tega zelo šibka. Imamo velike težave na tem področju. Zato smo lahko mirni, ker imamo sklepe vlade, ki smo jih v okviru varčevalnih ukrepov oblikovali, da se pripravljajo zakoni v okviru ministrstev, v sodelovanju z zunanjimi strokovnjaki v okviru delovnih skupin, ob točno določenem plačilu, ki velja za vse enako, kadar gre za zunanje izvajalce. Ker bomo zagotavljali te storitve z lastnim kadrovskim potencialom, bomo vsaj mi prihranili okrog 220 tisoč evrov.

Investicijsko vzdrževanja. Ocenili smo, kaj je nujno za delovanje in kaj ni. Tu smo vsaj mi prihranili 2,8 milijonov evrov. Obstoječe pogodbe na področju javnega naročanja - s pogajanja za nove nižje cene smo prihranili 2,4 milijone evrov. Skratka, očitek, da v teh mesecih v javni upravi in

javnem sektorju nismo nič naredili, da bi bili primerljivi z realnim sektorjem - ne drži. Enostavno ne drži. Mogoče o tem ne govorimo na veliko in se na veliko ne hvalimo. Gospod poslanec me zdaj pač ne posluša, da bo potem lahko ponovil novo zgodbo.

In glede zaposlovanja. Podatki govorijo sami po sebi. Če kaj ne bom naredila za časa svojega mandata v tej vladi, ne bom zavajala javnosti s podatki, da smo uspeli zmanjšati število zaposlenih v javni upravi, javnem sektorju - ljudje med tema pojmomoma tako ne ločijo, pa sta zelo pomembna - prvič v zgodovini slovenstva. To enostavno ne drži. Na maso plač vplivata dve zgodbi: število javnih uslužbencev, ki se jim plače izplačujejo na podlagi zakona o sistemu plač v javnem sektorju in njih višina, dogovorjena v socialnem dialogu v letu 2008. Ko smo naredili analizo kadrov, ko smo prevzeli mandat, kar naredi vsak odgovoren gospodar, smo ugotovili sledeče - in ponavljam ponovno. Javni sektor, ki je bistven, gre za cca. 155 tisoč javnih uslužbencev, to so vsi, ki delajo v ožji državni upravi, vojaški, policijski in uniformirani del - tukaj govorimo o cca. 35 tisoč zaposlenih. Vsi ostali so zaposleni na področju šolstva, visokega šolstva, zdravja, domovih za socialno skrbstvo, zavodih za zaposlovanje in tako naprej. To so vse ljudje, ki opravljajo dnevno javne storitve za naše občane, ker smo socialna država in imamo ogromno javnih storitev. Decembra 2004, ko je prejšnja vlada prevzela mandat, je bilo po podatkih AJPESA zaposlenih 150 tisoč 177 javnih uslužbencev. Decembra 2008, ko smo prevzeli mandat mi, jih je bilo 156 tisoč 381. Ti podatki se izračunajo tako, da se število ur, ki jih opravijo javni uslužbenci - tako sešteva AJPES, zbira te podatke - delijo se z 8 in nastane ta številka. Razlika, ki ste jo pridělali v vašem mandatu, je bila 6 204 več zaposlenih oziroma toliko več opravljenih ur, ki pomenijo pritisk na maso plač v javnih blagajnah, zdravstva, v državnem proračunu, ZPIZ-a in tako naprej. To so dejstva. Jutri pogledjte na podatke AJPESA. Štiri leta pa ste govorili slovenski javnosti, da vam je uspelo zmanjšati število zaposlenih v javni upravi za 2%. Drži, v štirih letih. Ampak, katero kvoto ste merili - civilni del državne uprave! 31. 12. je bilo zaposlenih 17 139, 1. 12. 2008 16 723, minus 400, torej samo v civilnem delu državne uprave, to so državni uradniki. Na maso plač ste pa pridělali cca. 5 500 novih javnih uslužbencev. 6 tisoč torej več v štirih letih, minus 500 prihranjenih oziroma neto je 6 tisoč, ker so v teh številkah, ki sem jih prej povedala, skrite ure, ki so jih javni uslužbenci opravili, za toliko več jih je torej bilo.

Te podatke sem vam predstavila v ukrepih na tridesetih straneh, s katerimi se zdaj ukvarja aktualna vlada, to ni kritika vaše Vlade, to je dejstvo. In očitek, ki ga naslavljate, da se z ničemer ne ukvarjamo, sem povedala pa v nadaljevanju, da smo skušali tudi ta del, ki ga vi niste z nobenim sistemskim ukrepom, torej števila zaposlenih v javnem

sektorju, obvladovali, ker je naraščalo v povprečju za osemsto novih ljudi na leto oziroma toliko več opravljenih ur smo mi, glede na podatke AJPEA v mesecu marcu 2009. Torej, če smo od vas prevzeli sto šestinpetdeset tisoč tristo enainosemdeset zaposlenih v javnem sektorju, smo jih danes zmanjšali na sto šestinpetdeset tisoč tristo ena. Ne morete nam torej očitati, da ne manjšamo števila zaposlenih ali ga vsaj dejansko omejujemo kot tisti pomemben pritisk na maso plač.

Kaj pa smo se zavestno odločili? Vlada in krizna skupina je nesporno sprejela odločitev, da ne podpiramo zniževanja števila zaposlenih v javnem sektorju z odpovedmi pogodb o zaposlitvi iz poslovnih razlogov, saj bi ob splošnem zmanjševanju delovno aktivnih v gospodarstvu in ob omejenih možnostih za zaposlitev to še dodatno povečalo problem brezposelnosti in pomenilo dodaten pritisk na sredstva, namenjena brezposelnim osebam. To je nesporno stališče Vlade za leto 2009, predstavljamo vam, v okviru teh ukrepov, predstavljeno ekonomsko-socialnim partnerjem in tako naprej.

Tako res lepo prosim, številke govorijo same za sebe. Ne govorimo, da smo najboljši v varčevanju v javnem sektorju, ampak očitek, da ni bilo nič narejenega, je pa absolutno neupravičen.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: V imenu predlagatelja je prosila za besedo državne sekretarka mag. Helena Kamnar.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa.

Že dva napačna zaključka sta bila v prejšnjem nagovoru gospoda poslanca Vizjaka in mislim, da je prav, da jih komentiram oziroma povem dejanske številke, ki teh zaključkov ne utemeljujejo.

Gre za to, da zmanjšujemo sredstva, črpana iz evropskih skladov. V letu 2008 so bila počrpana sredstva v višini 363 milijonov. Naš načrt je, da bodo počrpana v višini 814 milijonov. To se pravi, tu v resnici ne gre za zmanjšanje, ampak gre za več kot 100% povečanje predvidenih sredstev črpanja. Isto velja za investicijska vlaganja. Tudi tu ne gre za zmanjšanje sredstev, ampak se skupaj investicijski transferji in neposredne investicije v državnem proračunu oziroma v tem rebalansu povečujejo v primerjavi z letom 2008 za 24%. Težko je govoriti, da zmanjšujemo te dele odhodkov državnega proračuna. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Vračamo se nazaj na razpravo poslank in poslancev. Besedo ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER: Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem! Ko govorimo o tem, ali se kdo zaveda realnega položaja ali ne, in ko poslušam razprave opozicijskih poslancev, da se Vlada tega ne zaveda, je treba zelo jasno povedati, da če želimo vzpostaviti dialog glede na razmere, ki so tako na finančnem kot

gospodarskem sektorju skoraj po celem svetu, je treba realno govoriti z obeh strani. In Vlada zagotovo predlaga rebalans zato, ker je realnost takšna, kot jo pač tudi pokažejo vse institucije, ki spremljajo ali gospodarsko rast, ali pa tudi sam proračun Republike Slovenije oziroma Ministrstvo za finance, ki spremlja, kaj se dogaja na javnem finančnem področju. To je eden od tistih zelo realnih pokazateljev, na podlagi katerega tudi se pripravljajo spremembe proračunov. Mislim, da je tudi vsem, ki vsaj malo poskušajo slediti pripravo proračunov, jasno, da če se na prihodkovni strani ne dosega planirana sredstva, je treba proračun uskladiti oziroma zmanjšati tudi porabo na odhodkovni strani oziroma zagotoviti vire, ki to razliko zmanjšujejo glede na prej planirane prihodke. In to se počne v rebalansih. Vsakokratno nasprotovanje rebalansov v teh razmerah, v katerih smo, pomeni, da je hkrati vsak, ki glasuje proti rebalansu, tudi proti temu, da se uvedejo protikrizni ukrepi in ti so vedno bili sestavni del rebalansov, ki smo jih sprejemali v tem obdobju v Državnem zboru. In ti so tudi potrebni za to, da se ublažijo razmere v gospodarstvu in na finančnem sektorju in nenazadnje tudi pri vsakemu posamezniku. Ko tudi poskušamo delati primerjavo, kdo realno ocenjuje situacijo danes in kako vidi realnost tudi pred današnjo situacijo, mogoče še najbolj ponazori prav tisti del razprave bivšega predsednika vlade, ki jo je povedal v nastopu v okviru svoje poslanske skupine, da se vedno prilagaja zakonodaja trenutnim razmeram in to je tista realnost, s katero se danes srečujemo.

Trenutne razmere, ki so vladale v prejšnjem mandatu, so bile takšne, da je bila gospodarska rast izjemno visoka; ampak, pogledajte. Že takrat je bivši guverner Banke Slovenije opozarjal, da moramo biti zelo previdni in da vlada dela zelo veliko napako, če bo planirala samo na visoki gospodarski rasti in se ne zavedala, da ta gospodarska rast lahko tudi v nekem trenutku usahne in se začne zmanjševati. Kaj je storila prejšnja vlada zaradi tega opozorila? Zamenjala je guvernerja Banke Slovenije in ga obsodila skoraj kot nekoga, ki deluje proti interesu države. To je ta realnost in če se tega ne zavedamo, je vse, o čemer se danes pogovarjamo, zelo nerealno, če ne znamo realno oceniti tudi včerajšnjega dne. Veliko lažje realno ocenimo včerajšnji dan kot pa jutrišnji, ker je vendarle jutrišnji plan, na katerega nekaj planiramo in poskušamo to doseči. In rebalans, tudi ta, ki je pred nami, posluša doseči neke rešitve za prihodnost, ob tem da upošteva, kaj se je zgodilo v preteklosti. Ampak dejansko se srečujemo s tem, da se to, kar je bilo v preteklosti ne želi realno oceniti, vsaj s strani opozicije ne.

Če k temu dodamo tudi dejstvo, da so tudi številne mednarodne institucije, predvsem Mednarodni denarni sklad, opozarjali na to, da imamo v Sloveniji preveč tog proračun. Mi imamo približno 70% vseh odhodkov že v naprej zacementiranih glede na že sprejete obveznosti in pravzaprav imamo mogoče

tistih 20, 30%, ki jih namenjamo za to, da si neke nove projekte lahko spomnimo in iščemo nove rešitve. Mednarodni denarni sklad je na to opozarjal vlado že v prejšnjem mandatu, ampak na tem področju se dejansko ni zgodilo prav nič. Tudi ko smo prevzeli evro, so bila opozorila, da bo treba tudi prilagoditi svojo fiskalno politiko, ampak zgodilo se je to, da je dejansko nismo prilagodili. In če je prej, recimo, ena kava veljala 1 tolar, danes velja kava 1 evro. To je samo eden od tistih delov, kjer se ravno tako ni sledilo realnim razmeram in poskušalo prilagoditi tudi fiskalno politiko ob prevzemu evra.

Če upoštevamo tudi opozorilo Evropske komisije prejšnji vladi, da je treba povečati proračunsko fleksibilnost, kar sem že omenjal, in da je treba tudi dejansko pripraviti bolj učinkovito trošenje javnih sredstev in s tem postaviti tudi bolj učinkovito javno upravo. Tudi na tem področju se pravzaprav ni zgodilo nič, prej nasprotno - povečali smo javno porabo, nikjer pa nobene večje učinkovitosti.

In če se vrnemo v leto 2007, ki je bilo s strani opozicije predstavljeno kot eno od tistih najplodnejših in najuspešnejših let v zgodovini samostojne Slovenije. Gospodarska rast od leta 2005 naprej je temeljila na povečanem zadolževanju. In ravno v letu 2007 je to zadolževanje bilo že na nivoju dobrih 10 milijard evrov, kar pomeni, da je 6,8% rast bruto družbenega produkta bila dejansko na nerealnih temeljih. Toliko o najuspešnejšem letu v samostojni Sloveniji. Dejstvo pa je, da se je celotni bruto zunanji dolg od leta 2004, ko je znašal 15,3 milijarde evrov, do leta 2008, ko je znašal 39,8 milijard evrov, izjemno povečal. 100% povečanje bruto zunanjega dolga v največji gospodarski rasti! Oprostite, tukaj se resnično moramo vprašati, kaj je narobe z nekom, ki razmišlja na način, da ko je visoka gospodarska rast, zadolžuje državo za 100%, kot je bila, recimo, zadolžena pred temi dogodki. In če k temu dodamo tudi zelo znano dejstvo, da smo se v trenutku največje gospodarske rasti odločili, da gremo financirati izgradnjo avtocest z zadolževanjem, ne s sredstvi proračuna, je to samo drugi krovni dokaz ali naslednji krovni dokaz, kako nerealno se je planiralo in zadolževalo - tudi avtoceste takrat, ko to ni bilo potrebno. In, seveda, smo tudi v trenutku, ko je bila gospodarska rast že tako izjemno visoka, še pospeševali gospodarsko rast in še pospeševali inflacijo, ki je bila eden največjih problemov v prejšnjem obdobju. Vse to govori o tem, da je Slovenija prišla izjemno obremenjena v ta trenutek gospodarskega padanja in zelo težkih finančnih razmer na finančnem sektorju v celem svetu. Torej, bili smo preveč zadolženi in premalo učinkovito organizirani, da bi danes lahko v šestih mesecih odgovorili na gospodarsko in finančno krizo. In prav zanimivo je poslušati, ko se prezentira kot eden najučinkovitejših ukrepov subvencioniranja nakupa hladilnikov. To je bil v tej razpravi pravzaprav edini konkretni ukrep, ki bi ga človek lahko

zaznal, da je to neki kratkoročni ukrep, s katerim bi spremenili padec gospodarske rasti v Sloveniji, hkrati pa slišimo opozorilo, da kdor misli, da bomo imeli še vedno tako visoko produktivnost, kot smo jo imeli v letu 2008, in da se bodo še vedno proizvajali takšni produkti, kot so se proizvajali v letu 2008, se hudo moti - ja, seveda in v tem je problem! Tudi v tistem delu, kjer bi lahko ob veliki gospodarski rasti več vlagali v razvoj in v višje tehnologije in iskali nove trge, ki bi jih zagotavljali zaradi novih tehnoloških izdelkov, se to ni zgodilo v času visoke gospodarske rasti.

In pogledajte, danes, ko potrebujemo resnično zdrav in miren razmislek pri naših menedžerjih, se s čim srečujemo v Sloveniji? Srečujemo se s tem, da je treba sanirati njihovo nerealno planiranje in odobravanje tudi prejšnje politike za najem kreditov za odkup deležev v podjetjih, ki bistveno presega prihodke, ki bi jih sicer lahko ta podjetja ustvarjala skozi svojo dodano vrednost, katero bi morala vlagati v razvoj, pa jo niso vlagala v razvoj, ker je bilo treba lastniniti v čim večjem delu podjetja in s tem pridobiti lastniške deleže. Torej, v trenutku, ko bi se morali pripravljati na krizo, se menedžerji niso pripravili, vsaj velik del menedžerjev, ne vsi, se niso pripravljali na krizo, ampak so poskušali povečevati svoje deleže v podjetjih na nerealnih temeljih, ki jih je tudi v veliki meri podpirala takratna banka. In danes, namesto da bi menedžerji iskali nove rešitve, nove tehnologije, si razbijajo glavo s tem, kako se rešiti te obveznosti. In to je zelo slab temelj za to, da smo lahko učinkoviti v teh zelo težkih gospodarskih razmerah.

Zato se mi zdi, da je tudi izjemno pomembno vendarle v tem obdobju si naliti čistega vina in tudi povedati, da v trenutku, ko se zmanjšuje število zaposlenih in ko se s tem zmanjšuje tudi priliv v pokojninsko in zdravstveno blagajno, je verjetno izjemno pomembno in nujno, da se z rebalansom tudi odgovori na ta zmanjšan priliv v pokojninsko in zdravstveno blagajno. In ta rebalans prinaša 125 milijonov evrov proračunskih sredstev, ki jih nadomeščamo v pokojninski blagajni zato, ker pač ni toliko zaposlenih v tem trenutku, kot jih je bilo mogoče v nekem trenutku visoke gospodarske rasti tudi planirati. In če ta rebalans ne bi bil sprejet, od kod bomo zagotovili denar za pokojnine?

Enako velja tudi za zdravstveno blagajno. Zelo velika naloga je pred ministrom za zdravje, ko se bo moral zaradi dodatnega izpada zaradi manjših prispevkov v višini 70 milijonov evrov spopasti s primanjkljajem v višini 125 milijonov evrov v zdravstveni blagajni. To je izjemno težka naloga, ki se jo poskuša doseči in realizirati tudi skozi reformo zdravstva.

In vse to počne Vlada v najtežjih gospodarskih in finančnih razmerah, zato da bo jutrišnji dan finančno vzdržen in obvladljiv. Tako so očitki, da se ne pozna realnih razmer,

daleč od tega. Še kako se jih zavedamo, zato se tudi predlagajo ti ukrepi.

Če pogledamo ukrepe, ki naj bi tudi v prihodnje prinašali večjo konkurenčnost Slovenije - konkretni podatki iz tega proračuna vendarle govorijo tudi o tem, da se na področju gospodarstva povečuje proračun za 552 milijonov evrov in pomeni v primerjavi z letom 2008 celo 206% povečanje. Tudi področje znanosti in tehnološkega razvoja se povečuje v primerjavi z letom 2008 za skoraj 50%. Tudi področja izobraževanja se ravno tako povečuje za 118 milijonov evrov v primerjavi z letom 2008.

Torej se Vlada odloča že v tem trenutku, ko mora uskladiti javnofinančne prihodke in odhodke, tudi z razvojno politiko, ki se bo zagotovo odražala tudi v novi tehnologiji, novih proizvodih, vendar je ta hip treba reševati podjetja, ki trenutno nimajo dovolj odprtega trga, da bi lahko prodala vse tisto, kar so v stanju proizvesti. Zato se subvencionira delovni čas, tako pri velikih podjetjih kot pri srednjih, in zakonodaja se bo sprejela tudi za vsakega posameznika, da se ta kriza ublaži. Pa tudi tistemu, ki je prišel v krizo zato, ker je včeraj, ko je imel zaposlitev, pa je najel tudi kredit, zato da je lahko reševal svoj problem, in tudi zaradi tega prevzema z novim predlogom zakona država jamstvo, zato da ublaži osebno stisko vsakega posameznika v Sloveniji.

Torej, spekter ukrepov, ki se nanašajo na vsakega posameznika do največje gospodarske družbe in do vizije prihodnosti, je ne nazadnje mogoče zaslediti v tem rebalansu proračuna, zato ga bom tudi podprl. Hvala.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Matjaž Zanoškar.

MATJAŽ ZANOŠKAR: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani predsednik Vlade, gospa ministrica, gospod minister, kolegice in kolegi! Mene osebno ne moti ne prvi rebalans ne drugi rebalans, pa če bo treba, tudi tretji rebalans, če se z njimi želimo prilagajati situaciji in doseči boljše razmere ter najboljše rezultate.

Je pa res, da je zopet rebalans dogodek in pa priložnost, da se mogoče obračunavajo nekateri tukaj v tej dvorani, da se kritizira bivšo vlado, in verjetno tudi vse kritike niso upravičene, ali pa, da si bivša vlada nadeva še nove medalje, kar pa tudi vedno v vseh primerih ni upravičeno. Vendar verjamem v dober namen, da je namen vsem enak, da najdemo čim prej in čim krajšo, čim bolj učinkovito pot in izhod iz te situacije, kot je. Dejstvo je, da je prihodkov manj, da pada BDP, da je tukaj problem v izvozu in da ta situacija narekuje ukrepanje državnega proračuna. In vem, da so načrtovalci tisti, ki so v tej situaciji iskali najboljše možne rešitve, in da so te možne rešitve tukaj na dlani in tukaj pred nami - o njih danes razpravljamo.

Seveda je tukaj zadaj še veliko amandmajev, ki želijo prerazporediti sredstva v tem proračunu, vendar takrat, ko sredstev ni, takrat je zelo težko še kaj razporejati. Tudi v DeSUS-u smo razmišljali o vlaganju amandmajev, vendar nismo bili prepričani, da je to dobro, ker nismo imeli variante, nismo imeli ideje, od kod denar vzeti in ga dati za tiste namene, za kar se je DeSUS zavzemal.

Za DeSUS so vse postavke v proračunu in v rebalansu zelo pomembne in vse postavke smo silno dobro prereševali. Pomembno nam je, da se tukaj dajejo še dodatna sredstva za spodbujanje gospodarstva, za ohranjanje delovnih mest, da se dajejo sredstva v tehnološki razvoj in tehnologijo. Vse to nam daje odgovor na vprašanje, ali je rebalans razvojno naravnan. Absolutno je v tem smislu razvojno naravnan in tudi če ta sredstva niso tolikšna, kot bi si želeli, potem se je načrtovalec trudil, da je pač vsaj tisto, kar je mogoče od vseh teh obveznosti, ki jih proračun in rebalans nosi, dal v ta namen, ki bo generiral nova delovna mesta in generiral razvoj, tehnološki razvoj in nekako za prihodnost naredil boljše pogoje.

Za nas je seveda izredno pomemben tisti del, ki se nanaša na socialne transfere. DeSUS je posebej občutljiv tudi na del, ki se nanaša na ohranjanje pokojninske blagajne, kar vidimo, da se načrtovalec trudi oziroma se vlada trudi, da se tukaj ohranja, da se ohranja na nek način tudi zdravstvena blagajna, blagajna za zdravstveno zavarovanje, da so tukaj vsi ti socialni transferji, vključno s temi zakoni, ki so bili sprejeti včeraj, to se pravi, o enkratni denarni pomoči oziroma denarni pomoči za socialno ogrožene. To so tiste stvari, ki nas vsekakor veselijo in jih absolutno zelo podpiramo.

Dejstvo pa je v tem, da tako kot vsi razpravljavci in verjetno vsaka stranka se zaveda, da izhod iz te krize bo takrat mogoč, ko si bomo enakomerno porazdelili to breme krize. In tu gre za javni sektor. Gre za javni sektor, ki mogoče ni toliko vpet v zategovanje pasu kot nekatera ostala področja. Ampak jaz sem prepričan, to, kar je gospa ministrica govorila, da se tudi o tem razmišlja in da so še možnosti, da se na tem področju javnega sektorja tudi kaj zgodi v prid in pa v dobro še boljšega rebalansa.

Seveda smo v DeSUS-u prepričani, da je izhod boljši in lažji, če bomo veliko več namenjali za investicije. Seveda, odgovor je, če bo denar, če je denar, potem se lahko vlaga za investicije. Investicije tako kot generatorji vsega dobrega oziroma novih delovnih mest in vsega ostalega so silno pomembne v tem trenutku.

Takrat ko govorimo o denarju, takrat ne moremo mimo dejstva - sicer je državna sekretarka Kamnarjeva nekaj odgovarjala o črpanju evropskih sredstev, vendar v tem primeru bi morali videti enkratno priložnost, in je priložnost in možnost, v črpanju evropskih sredstev.

Razpisi ne tečejo s takim tempom in s tako dinamiko, kot si jo želimo. V lokalni skupnosti, kjer so sila pomembne investicije, suportirane s strani evropskih virov, čakamo na razpise. Vseh razpisov še ni. Zavedamo se, da je september tisti, ko je zadnji rok za poročila o črpanju oziroma zadnji rok za izdajo vseh situacij za obračunavanje teh sredstev iz teh virov. Vendar razpisov še danes ni - vseh tistih, ki bi si želeli. Verjetno, da Vlada in posamezna ministrstva tudi dobro vedo, kje so izhodi in najbližji izhodi iz te situacije. Situacija je taka, da lahko rečemo, da je rebalans, ko je že bilo povedano, najbolj primeren odziv na to situacijo. Mi ne moremo sedaj načrtovati nekih izdatkov, če pa nam na samih prihodkih nastaja vedno večja vrzel.

Vsi recepti, ki jih deli bivša vlada - no, tega o vladi, tudi o kritikah bivše vlade ne moremo vse sprejeti. Ne nazadnje je DeSUS sestavljal bivšo vlado. Ampak tudi vsi recepti, ki jih bivša vlada deli sedanji vladi, niso sprejemljivi. Ker bivša vlada je delovala v popolnoma drugačnih pogojih, kot pa so nastali po gospodarski in finančni krizi. Verjetno je vsak napotek in vsak recept dobrodošel, vendar je vsak posebej za preveriti in za razčistiti ali je tisti, ki "vleče" ali ne. Zaskrbljujoče in seveda nesimpatično je primerjava s primerljivimi deželami EU. Če se v teh primerjavah Slovenija vidi nekako v negativnih trendih in vedno bolj negativnih, potem to ni simpatično. Potem tudi za poslansko skupino oziroma za DeSUS to ni tisto, za kar bi morali ali bi imeli priložnost izrekati pohvale. Jaz sem prepričan, da bodo ukrepi, vsi svežnji ukrepov, ki jih je Vlada sprejela in jih bo še sprejemala, mogoče bo ta ukrep tudi še naslednji rebalans me absolutno nič ne motijo. Da bodo ti ukrepi enkrat prijeli v takem smislu, da ko se bomo primerjali z drugami deželami Evropske unije, da ne bomo nekje na repu; da se bo začela situacija spreminjati, da se bo začela situacijaboljšati.

Torej naj zaključim. Ta rebalans je sprejemljiv za DeSUS. Absolutno pa bo DeSUS nasprotoval vsem amandmajem, ki so vloženi, ker bi vsak amandma po svoje zarezal v ta rebalans tako, da bi se situacija popolnoma spremenila, zameglila in bi postali popolnoma neki novi trenutki, na katere bi pa morali reagirati. Torej potrjujemo ta rebalans. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ: Najlepša hvala za besedo. Proračun ni nekaj, kar začenjamo vsakič znova, ampak je posledica neke politike, ki bi v idealnih razmerah vedno predstavljala kontinuiteto nekih razvojnih ambicij države. Danes ta razprava kaže na globok prepad med razumevanjem izhodišč. Prej smo lahko na dolgo in široko poslušali o zlati dediščini dobe Janeza Janše. Tovrstne interpretacije opozicije me spominjajo na tisti rek

gospoda Georga Walkerja Busha, ko je ob obravnavi proračuna dejal: "Seveda je to proračun, saj je v njem veliko številčk." Seveda na ta način ne bomo prišli daleč. Zakaj je Slovenija doletela tolikšen padec bruto družbenega proizvoda? Zato ker smo izrazito izvozno in odprto gospodarstvo.

Opozicija za to že vsaj pol leta krivi sedanjo vlado, izvoz pa je odvisen od nečesa drugega. Namreč, od tega, ali smo sposobni izdelek, ki ga proizvajamo, uspešno prodati na tujem trgu. Žal z izjemo nekaj redkih izjem, ki v Sloveniji proizvajajo zaokrožene, celovite, končne produkte, je nekaj pomembni izjem, ki imajo za ta namen tudi močne blagovne znamke in visoko tehnološko utemeljen razvoj, naša izvozna industrija v veliki meri proizvaja komponente. V primeru avtomobilske industrije, ta v Sloveniji zaposluje slabo tretjino vseh zaposlenih v gospodarstvu, pravzaprav pomeni to, da praviloma delamo en izdelek za samo enega kupca. Zato smo danes v tolikšni meri ranljivi na vplive in situacije na drugih trgih po Evropi in svetu.

Tukaj pridemo pravzaprav do ključnega greha: odsotnost razvojnega prestrukturiranja v prejšnjih časih, ko bi lahko, pa nismo ustvarjali velikih presežkov. Zato smo vedno znova soočeni s tem, da opozicija, jaz mislim, da uspešno, gradi alibi za delovanje prejšnje vlade. To je čas, ko smo namesto pametnih strukturnih reform naredili nekaj resnih strukturnih napak. To je bil čas, ko smo začeli visoko zadolževanje. Res je. S tem rebalansom mi to zadolževanje nadaljujemo. Vendar, zakaj? Zato, ker v času, ko ste vladali vi, ko bi lahko ustvarili presežke, niste pustili prav nobene rezerve, ki bi danes predstavljala zlato, zato da bi lahko kot država in kot skupnost bolje reagirali na nove razmere.

Drugič. Ustvarili ste takšno gospodarsko in korporativno klimo, ki je spodbudila razmah lastninjenja oziroma menedžerskih odkupov, kjer se je glavni fokus pomembnega dela slovenskega menedžmenta fokusiral na obvladovanje podjetij, namesto na njihovo razvojno prestrukturiranje. In če želite lahko ponovno na dolgo in široko razpravljamo o tej alineji, mislim, da bi prišli do fantastičnih ugotovitev o dediščini vaše vlade.

In končno visoka gospodarska rast. Spomnimo se, tisti rekord, o katerem je prej govoril gospod Grims, je bil dosežen v panogah z nizko dodano vrednostjo, tipična dva primera: trgovina in gradbeništvo. Id tiste visoke gospodarske rasti danes kot ekonomija in kot skupnost nimamo nič. Zato vaše ravnanje najboljše opiše drugi citat, rekel ga je ekonomist Joseph I. Levine, ki je dejal: "You can fool all the people all the time, if advertising is right and the budget is big enough." Naša vlada ima resne težave zato, ker vemo, da ima nekaj malega težav s svojo reklamo, in predvsem zato, ker se njen proračun naglo krči. Zato se danes razkrivajo velike strukturne napake preteklosti.

In še to. Ko gledamo to shemo primerjalno analizo padca BDP-ja v članicah Evropske unije, pridemo še do ene zanimive ugotovitve, da imajo višji padec BDP-ja tiste države, ki so imele enak ali višjo rast BDP-ja v letu 2007 - baltske države so tipični primer tega. Mislím, da v rebalansu, ki je danes pred nami, dosegamo pomemben dosežek. Sam bi si želel, da bi takšnega dosežka bila sposobna, recimo, prejšnja vlada. 228 milijonov evrov ustvarjenega prihranka, racionalizacije odhodkov države ob dejstvu, da tudi s tem proračunom povečujemo investicijsko in razvojno usmerjenost glede na raven, ki je bila ustvarjena v letu 2008. S tem rebalansom ohranjamo v proračunu vsa tista sredstva, ki so lahko letos operativna; torej tista sredstva, ki jih lahko porabimo v letu 2009 in bodo gotovo dala svoj makroekonomski učinek. Mislím, da je temeljna naloga ali cilj tega rebalansa, da z njim ohranjamo vse ključne protikrizne ukrepe, dodajamo tudi kakšnega novega, recimo tega, ki ga bomo sprejemali jutri, ki z usmerjenim ohranitev socialne varnostni ljudi v povečevanje likvidnosti gospodarstva in tudi povečevanje njegove konkurenčnosti. In ko poslušamo predstavnike opozicije; jaz ta mnenja štejem za legitimna, bi si pa za to, da bi bilo boljše sodelovanje med koalicijo in opozicijo, da bi bilo to sodelovanje boljše, želel malo več objektivnosti. Ker, ko poslušam gospoda Vizjaka, se ne morem znebiti vtisa, da krize v Sloveniji sploh ne bi bilo, če bi na tistem mestu še vedno sedela vlada Janeza Janše. To je seveda napaka in to ne prispeva k temu, da v tej dvorani zgradimo kakšen most konstruktivnega sodelovanja.

In še nekaj. Prej je gospod Vizjak govoril o gospodarskem središču Feniks v Brežicah in pri tem kazal s prstom na sedanjo vlado: vi ste odgovorni, ker tega gospodarskega središča niste napolnili z ustrezno vsebino. Veste, to je bil absolutno privilegirani politični projekt gospoda Vizjaka v Posavju. 2 milijona, mislím, direktnih sredstev za investicijo v logistični center, ki je danes brez vsebine! In si drznete s prstom kazati na sedanjo vlado in reči, da je to odgovornost sedanje vlade! Ne, to je odgovornost vaše vlade, vašega odnosa do javnih sredstev in ne nazadnje tudi zrcalo ene odgovornosti bivšega ministra Vizjaka.

Jaz pričakujem, da bo ta rebalans zdaj v drugi polovici dal svoje rezultate - to srčno upam. Sem eden tistih, ki smo izvolili to vlado, zato si pridružujem pravico, da sem do nje tudi kritičen, in si želim, da poveča učinkovitost na mnogih področjih. Predvsem pa upam, da se bo uspešnim ukrepom na trgu dela, ki so vsaj zaježili naraščanje brezposelnosti, če ne celo stabilizirali zaposlenost, da se tem ukrepom pridruži uspešna jamstvena shema. Mislím, da daje rezultate, da pa moramo še nekaj malega narediti za to, da bo operativna za gospodarstvo oziroma podjetja B in C bonitete, da odpravimo še nekaj težav, da s tem rebalansom dokapitaliziramo obe največji državni banki - Novo Ljubljansko banko in Novo Kreditno banko

Maribor tudi zato, da bosta ti dve banki bolj konkurenčni pri pridobivanju likvidnih sredstev na tujih in medbančnih trgih. In končno, da s temi sredstvi neposredno vplivamo tudi na povečanje likvidnosti slovenskega gospodarstva, kar je še vedno prva naloga. In končno, da bodo v prihodnjih mesecih operacionalizirani tudi tisti ukrepi, ki so bili zastavljeni s prvim rebalansom, govorim o nepovratnih sredstvih, neposrednih in boljše ciljanih spodbudah, kot ste jih predlagali vi v svojem naboru predlogov ukrepov, se pravi, za tehnološko prestrukturiranje, raziskave in razvoj, za učinkovitejše podporno okolje za podjetništvo, za povečanje konkurenčnosti ter investicijska vlaganja.

Mislím, da imamo nekaj pozitivnih signalov. Osebnó pričakujem težko jesen, sledilo pa bo dolgo obdobje stagnacije. Vzdržnost javnih financ je v tem obdobju nujno. Tudi zato, da bodo sploh sposobne dolgoročno reagirati na stvari, ki bodo sledile, je ta rebalans kratko malo dolgoročno nujen.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ: Spoštovani podpredsednik Državnega zbora, spoštovani predsednik Vlade, minister, ministrica, cenjene kolegice in kolegi! Sprejemanje proračuna ali rebalansa proračuna je zagotovo najpomembnejša odločitev, ki jo ima možnost sprejeti Državni zbor, pa tudi najpomembnejši dokument, ki ga vsako leto da iz rok Vlada in kaže kurz, kako bomo živeli v tistem letu in prihodnjih letih. Ko sem že pri obravnavi prvega rebalansa dajal dokaj kritične ocene, si ne morem kaj, da kritičnih ocen ne bi izrekel tudi danes. Toda, spoštovani kolegi iz koalicije, ne me narobe razumeti, da kritiziram koalicijo, kritiziram Vlado in v veliki meri odnos do tega resnega stanja, ki ga imamo. In na podlagi tega, kar je bilo danes izrečenega, mislim, da bi morali na tem mestu dati zelo jasno sporočilo državljanom in državljanom Republike Slovenije, da nimamo možnosti sprejeti dobrega rebalansa rebalansa proračuna, da nimamo možnosti sprejeti takega rebalansa, s katerim bi bili zadovoljni, pač pa imamo rebalans, ki je po mojem globokem prepričanju na takšni poti, da resno ogroža zdravje slovenskih javnih financ, se pravi, našo fiskalno politiko.

Ko je bilo danes povedanih nekaj števil, ki jih ne bom ponavljal, vendar jih omenjam samo zato, da se zavedamo, ker imam včasih občutek, da se ne zavedamo realnosti stanja, v katerem smo, ko govorimo o razvojno naravnem proračunu, o dobrem proračunu. Naš proračun je sedaj takšen, da je v njem skoraj 10 milijard odhodkov, če zaokrožim. Če gremo po posameznih delih, imamo 83% tekočih odhodkov, prihodkov pa 81%. Porabimo 200 milijonov več na leto zato, da pokrijemo tekoče prihodke; se pravi, iz rok v usta, in šele od tam

naprej pridejo potem investicijski prihodki, za katere je potrebno zadolževanje. Drugače rečeno, mi rabimo 23% od toliko kreditov, kolikor imamo davčne prihodke, da lahko skrpamo te finance skupaj. Tu govorimo o zadolžitvah in pa o zdravju slovenski financ. To, da moramo v letošnjem letu neto financiranja imeti milijarda osemsto, je grozen podatek. Še bolj grozen podatke je pa to, da je neto zadolževanje Slovenije v letošnjem letu dve milijardi in pol. In kje je sedaj razlika teh šesto milijonov, če pogledate na račun financiranja, se pravi, račun finančnih terjatev in naložb je šesto petdeset milijonov minusa. Se pravi, mi moramo vložiti še šesto petdeset milijonov v Ljubljansko banko, v KBM banko, v Sid banko zato, da sta prvi dve državni banki še kapitalsko ustrezni, da sploh lahko funkcionirata pravilno in dajeta kredite in dvesto petdeset milijonov v Sid banko zato, da dajemo ukrepe našemu gospodarstvu. Ko to seštejemo skupaj, vidimo, da mi v letošnjem letu porabimo kar več kot 30% več denarja, kot ga imamo na razpolago. In če iz preproste kmečke logike, ker tam sem rasel, povem, na kmetih temu rečemo, da nam grunt propada in da če bomo še nekaj let tako delali bomo prodani.

Ko smo tukaj imeli danes to silno matematiko okoli javne zadolžitve in pa te številke, poglejte si, saj imamo vsi prenosnike pred seboj, sam sem si zato potegnil: konec leta 2000, ko je prejšnja vlada sprejela vodenje te države, je bilo nekaj manj kot pet milijard evrov javnega dolga ali 27%. Skozi vsa leta je država delala takrat od 2,5 do 4% minusa, povečala pa javni dolg za dva tisoč štiristo milijard, se pravi na sedem milijard in pol, za 50%. Ker pa je bruto družbeni prihodek rasel, je v deležu to predstavljalo, da je bil javni dolg ves čas tam 27, 28%. Od leta 2005, se pravi, konec leta 2004 je bil ta javni davek sedem tisoč tristo šestinpetdeset milijonov. Vlada ki ji je toliko sedaj očitano, in po besedah gospoda Vebra, kako se je zadolževala, se je v štirih letih zadolžila za tisoč sto milijard in je javni dolg tisoč sto milijonov, se pravi 1,1 milijarda. To pomeni, da je bil javni dolg 8,8.473.000.000. V letošnjem letu pa bomo ta javni dolg povečali z 8,4 milijarde na 10,3 oziroma 10,9, če štejemo še to, kar s kapitalskih vložkov vlagamo v banke.

Prejšnji teden, 14 dni nazaj bo jutri, smo imeli možnost dobiti gradivo Vlade, ki predstavlja kot odgovore. Minister Gaspari je predstavil pregled izvajanja protikriznih ukrepov, kjer je na strani 5 od tega gradiva zame grozeča tabela. Tabela, ki kaže, kako bomo konec leta 2013 po scenariju Vlade že imeli 49,7% javnega dolga. Če se to zgodi, to sta dva proračuna in še več, bomo 10% proračuna na leto plačevali za obresti. To je ta kruta realnost, ki nas kliče po veliki odgovornosti, ne po tem, da obračunavamo, kaj je narobe delala prejšnja vlada, kaj narobe sedanja dela, ampak da tu najemo nek konsenz, s katerim bomo šli pred slovensko javnost, pred slovenske gospodarstvenike, s katerimi bo treba doreči, da ne

bomo tako, kakor v tem dokumentu piše, da bomo imeli do leta 2013 pod ali okoli 40% javnofinančnih prihodkov in javnofinančnih odhodkov na nivoju 46,4, 47,5, 46,8, 45,9, 45,2. To je to, čemur jaz pravim, da bomo mi zapravili državo, grunt, če bomo tako počenjali naprej.

In kje so te možnosti? Veliko jih je! Vlada je poklicana, da proaktivno vlogo na tem področju odigra in zagotovo je bilo že rečeno, da sta dve možnosti: ena je, ustvariti pogoje, kjer bomo več ustvarili, da bomo lahko z gospodarsko aktivnostjo dobili tudi več davkov, ne da bomo imeli odstotek obdavčitve večji in da bo javna poraba se približevala 50%, ampak da jo bomo spustili izpod 40%. In na drugi strani je treba po mojem globokem prepričanju poseči v zmanjšanje javne porabe. Mi zmanjšujemo za 6% v letošnjem letu bruto družbeni prihodek ali pa kolikor bo pač zmanjšanje. Na drugi strani nam je pa uspeh, če so se odhodki povečali za javno upravo na plačanem delu za 6,6%. Jaz se s tem ne morem strinjati in mnogo vlad, mnogo držav je naredilo reze. Enostavno so ugotovile, in jaz mislim, da bomo mi tudi morali v tem delu, zelo grdo, kar ne bo širokega družbenega konsenza, ampak če ne želimo čez 2, 3 leta imeti vse ljudi na ulici, ker ne bodo imeli več kaj delati, moramo danes, tistim, ki imamo večje plače, še enkrat in več vzeti, tistim, ki imajo manjše pa, ne vem, nič ali pa nekaj malega in narediti krizne ukrepe za dve, tri leta, v katerih bomo to zadevo posanirali. V nasprotnem primeru sam ne vidim, kako bomo naredili.

Kar se tiče ukrepov. Jaz sem tudi podpiral te ukrepe, da imajo ljudje, ne vem, 4 ure, da imajo plačane na teden, 8 ur plačanih. Vendar ugotovitev, ne nas, ampak širša ugotovitev je, da mi te zaposlenosti, kot smo jo imeli v preteklosti, hitro ne bomo imeli nazaj. Mislim, da smo dolžni iskati, iskati tudi delo za teh 100.000 ljudi, ki bo kar ravno zelo kmalu doma in ne bodo imeli kaj početi in bo treba poiskati in te ljudi na nek način aktivirati. Ali bo to v obliki nekih javnih del, ali bo to v obliki pomoči, ne vem, da zmanjšamo preko javnih del del javne uprave in da se aktivira, tu mislim, da moramo neko aktivno vlogo zelo zelo hitro poiskati, sicer bo velik problem. Takšni rezi in takšno krizno ukrepanje, se zavedam, da ni enostavno, da je zelo težko doseči v socialnem dialogu konsenz pri takšnih vprašanjih. Bojim pa se, ker so bila že zelo resna in zelo na mestu opozorila, da če ne bomo nič naredili, in to, kar v tem dokumentu piše, da je lahko scenarij, če nekaj naredimo, ali pa je spontan scenarij. Spontan scenarij pomeni to, da se na nekih predpostavkah iz preteklih let deluje naprej. Situacija je toliko spremenjena, toliko drugačna, da brezpogojno zahteva te strukturne spremembe. To pa pomeni, kar je bilo že danes rečeno: prehodnico tega proračuna bi morali biti dva, trije, pet zakonov, ki bi jih sprejeli, nakar bi sprejeli tudi spremembo. In to mislim, da bi morali narediti že pri prvem rebalansu, pa niti sedaj tega nimamo. Če bo ta vlada pričela s

strukturnimi spremembami resno se pogovarjati po počitnicah, kakor smo iz zadnjega sestanka slišali, da jeseni se pa zopet ta krog usede in začne resen pogovor, se bojim, ne zelo bojim, nemogoče je to več upoštevati v proračunu 2010. Bojim se, da se vam bo ta socialni dialog zavlekel tako globoko v 2010 leto, da kvečjemu če bo kaj to v letu 2011, ali pa bo nastal problem, ker bodo zopet v letu 2010 volitve in bo zopet problem sprejemati. Če pa bomo našo politiko vodili od volitev do volitev, se nam ne piše dobro. Mislim, da drži tista trditev, ki jo je izrekel tudi cenjeni Ivan Oman, da je na nek način vladi Janeza Janše "padla sekira v med", ker je izgubil volitve. Vendar to ne odveže nikogar do tega, da je treba sedaj sprejeti resne in odgovorne reze v proračunski porabi in tudi najti odgovore.

Črpanje evropskih sredstev. Pri zaključnem računu 2007 je bilo toliko besedi okoli neuspešne politike. Spremljam zelo dobro, tudi aktivno izvajamo to politiko na lokalnem nivoju: 90% ali pa še več sredstev, ki se bodo letos počrpala, so sredstva, ki so na osnovi razpisov preteklega obdobja. Zato vidimo, da ta politika ni bila tako napačna. To je naša priložnost. Ta leta je treba intenzivirati zadeve, vse resurse vključiti v to. Sam si ne upam dajati sodb, vendar vidim ministra za visoko šolstvo tu, iskrena želja mi je, da ti ukrepi, tehnološki razvoj, dosežejo svoj namen in da dajo rezultate. Sam se zavedam, v občini vlagamo v fakultete in se zavedamo, da so rezultati čez 10 let. Upam, da bodo ukrepi res toliko dobro ciljani, da bodo dosegli implementacijo, da ne bo na koncu samo poraba tega denarja, na koncu ne bomo imeli tega prepotrebnega tehnološkega razvoja. Sicer pa so ta sredstva iz Evropske unije tukaj prisotna. Zavedati se je treba še tega, da imamo letos enkrat več, se pravi 400 milijonov teh sredstev na prihodkovni strani kot na odhodkovni, da bodo ta sredstva tudi po letu 2013 v bistveno drugačnem razmerju in da tudi to terja temeljite strukturne spremembe, kajti tukaj je zopet še 1% bruto družbenega prihodka manj, ki ga imamo sedaj pozitivnega na račun plusa iz evropskih sredstev.

Tako z moje strani, žal, sem se odločil, da o tem proračunu ne bom glasoval. Vlaganje amandmajev in pa glasovanje o amandmajih je v tem parlamentu za opozicijo Siziŕovo delo, nič se ne sprejme, tudi če je kaj dobrega; in odgovornost, sam, če bi bil takšni vlogi, da bi moral tak proračun sprejemati in ga predlagati, bi ga predlagal bistveno radikalnejšega, zato sam o tem proračunu danes enostavno ne bom glasoval. In koalicija, s tem se ne izmikam nobeni odgovornosti, ampak želim samo povedati, da nisem zadovoljen s takim pripravkom. Če pa je od 50 glasov na drugi strani proti 20 ali pa 21, ne igra pomena, moj glas ali pa moje neglasovanje je pa izraz nestrinjanja s tako vodeno politiko v Sloveniji.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Seznam prijavitelji za razpravo k splošnemu delu predloga je izčrpan. Vidim še željo po razpravi. Prosim, kdor želi razpravljati, naj se prijavi.

Besedo ima gospod Dejan Levanič.

DEJAN LEVANIČ: Hvala lepa za besedo, predsedujoči. Moram reči, da na neki točki je res, da pred nami ni idealen rebalans proračuna, da pred nami ni takšen rebalans, kot bi si ga vsi skupaj želeli, in da mogoče sredstva niso v takšni obliki zajeta za vse projekte, ki si bi jih želeli, da so razvojno tudi naravnani Sloveniji in da bi bili z njimi popolnoma zadovoljni. Je pa res, da kljub znižanju sredstev za investicije projekte ostaja proračun predvsem razvojno naravnani in to je v tej točki tudi pohvalen del tiste ekipe, ki se s tem ukvarja. Če primerjamo ta rebalans oziroma proračun s proračunom iz leta 2008, ključna razvojna področja v primerjavi z letom 2008 in tudi predhodnimi leti, še vedno se občutno povečujejo. Tako se področje gospodarstva povečuje za 552 milijonov evrov in znaša v letu 2009, kar 820 milijonov evrov. To je veliko povečanje. To pomeni skoraj 206% povečanje. Področje znanosti in tehnološkega razvoja se povečuje v primerjavi z letom 2008, za skoraj 50% oziroma za 106 milijonov evrov in področje izobraževanja, ki se prav tako povečuje za 118 milijonov evrov oziroma 7,4% glede na leto 2008. Kljub torej zelo slabim pogojem za sestavo rebalansa nekateri projekti ostajajo ključni, postavke se izboljšujejo, povečujejo, kar pa je v teh časih seveda ciljno usmerjeno in zelo pomembno.

Vlada, kot vidimo želi za razvojne projekte države nameniti več sredstev, vendar so ob teh predvsem zaostrenih fiskalnih razmerah lahko izbrali samo tiste programe, ki jih lahko uresničijo v letošnjem letu in bodo po narejenih ocenah tudi najbolj lahko učinkovali na slovensko gospodarstvo. S prestrukturiranjem proračuna, upajmo in vsi si moramo za to prizadevati, bo v naslednjih letih treba zagotoviti več sredstev, predvsem za programe, ki imajo pozitivne razvojne učinke. Treba bo poiskati tudi politično soglasje med političnimi strankami za ukinitev oziroma zmanjševanje programov, ki nimajo oziroma imajo manjše pozitivne učinke.

Recimo, kar nekaj je takšnih dobrih ukrepov znotraj rebalansa proračuna. Treba je pač povedati, da ko govorimo o ukrepih, je treba ukrepe deliti na dva segmenta. Eni so tisti, ki nekako blažijo gospodarsko in finančno krizo, in drugi so tisti, ki spodbujajo gospodarski del, da bo lahko bolj konkurenčno vstopal na evropske in svetovne trge.

Eden izmed teh recimo, ko govorimo o ukrepih, ki blažijo, in ti so tudi pomembni predvsem zaradi tega, ker so ljudje v teh časih v stiski, je zakon o delnem povračilu nadomestila plače. Videli ste, da je za ta namen v rebalansu predvidenih 47 milijonov evrov. Cilj je predvsem ohranitev 25 tisoč delovnih mest. Po ocenah ministrstva za delo, družino,

socialne zadeve se je do zdaj uspelo ohraniti 8 tisoč delovnih mest. S tem prenovljenim oziroma boljšim zakonom oziroma nadaljevanjem tega zakona so ocene, da bi bilo več delovnih mest, ki bi bila ohranjena.

Potem je naslednji ukrep v okviru interventnih ukrepov program izvajanja pomoči male vrednosti. Veliko je takšnih podjetij, ki zaradi likvidnostnih težav, ki jih imajo v tem trenutku, ne morejo procesirati naprej projektov, ki so jih zastavili, recimo, v času gospodarske rasti. In ni prav, da dobri projekti, predvsem tisti projekti, ki so razvojno naravnani, obstanejo na neki točki. Zato je zelo spodbudno s strani države, da je sredstev v višini 40 milijonov evrov namenila v rebalansu, da se bodo lahko spodbujali tudi ti projekti, da ne bodo obstali na mestu in da likvidnostne težave ne bodo tiste, ki bodo, recimo, glavni vzrok, da se nekatere zadeve ne premikajo naprej.

Potem je tukaj zakon o posebnem dodatku za socialno ogrožene v višini 15 milijonov evrov. O tem smo debatirali včeraj. Kljub temu da je bilo veliko debat, kateri ciljni skupini oziroma generacijski skupini je treba v tem času pomagati, je pač treba vedeti, da so vse skupina na neki točki danes ogrožene, vse generacijske skupine, in da je treba pomagati vsem enako. Zaradi tega se je pač Vlada odločila za ta poseben dodatek, ki, kot veste, se bo gibal od 80 do 200 evrov. Torej od 80 do 160 evrov za posameznike in 200 evrov za družine. Kar je bistveno potem, če pogledamo naprej, da se bistveno povečujejo sredstva za aktivno politiko zaposlovanja v višini 23,5 milijonov evrov, kar je še posebej pomembno v tem obdobju, saj bodo ta sredstva namenjena predvsem za usposabljanje in dodatno izobraževanje predvsem tistih, ki so že zaposleni, in tistih, ki komaj vstopajo na trg dela.

Naslednji tak ukrep je spodbujanje javnih del. Teh bo po novem 10 tisoč, kar je 6 tisoč več, kot je bilo doslej.

Potem je tu sofinanciranje investicij, razvoja in novih tehnoloških rešitev znotraj podjetij v višini 100 milijonov evrov. To je tudi ukrep, ki nekako pomaga direktno gospodarstvu, da ohranja tiste programe, ki so dobri, in spodbuja nove.

Tudi področje mladih, recimo, je do neke mere sedaj že urejeno, čeprav ne moremo biti v celoti zadovoljni, recimo, z zakonom o štipendiranju. Če se spomnimo, je prejšnji zakon o štipendiranju v cenzus štel tudi otroški dodatek, pokojnino in vse druge prispevke, ki jih je družina pridobivala, in je zaradi tega 17 tisoč mladih prosilcev, ki so najbolj potrebovali štipendije, takrat ostalo pred vrati. Vlada je ta pogoj ukinila, se pravi, ta zadeva se več v cenzus ne šteje. In še več, prej smo imeli cenzus za pridobitev štipendije od 60 do 65% minimalne plače, zdaj je ta cenzus od 65 do 86% minimalne plače, 70% za otroke iz enostarševskih družin in za otroke s posebnimi potrebami. To dejansko pomeni, da bomo lahko z novim šolskim letom, in v teh časih je to tudi zelo

pomembno, startali z 8 tisoč novih štipendij. Je pa res, da na tej točki ne moremo biti čisto zadovoljni. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je že napovedalo prestrukturiranje zakona o štipendiranju v smislu, da bomo skušali večji populaciji omogočiti boljši dostop do študija, predvsem kar se tiče finančne plati.

Potem je tu stanovanjski trg. Če kdaj, potem posebej v teh časih lahko sprostimo predvsem tista stanovanja, ki so do sedaj bila prazna in je država za njih plačevala 3,5 milijona evrov stroškov letno, kar je velik zalogaj za državo. In to so v bistvu sredstva, ki so se v preteklih letih metala skozi okno. To se nam ne sme dogajati, predvsem zaradi tega ne, ker si želimo bolj učinkovito uporabo državne lastnine. Zelo spodbudno je dejstvo, da bo jeseni na Stanovanjski sklad prenesenih 170 stanovanj, ki bodo potem takoj na voljo za uporabo mladim in mladim družinam.

Nadaljnji ukrepi - in teh je kar nekaj, sami vidite, da rebalans prinaša kar nekaj pozitivnih ukrepov. Nikakor nihče ne trdi, da je treba, recimo, na tej točki obstati, še naprej morajo Vlada in pristojne službe biti aktivne na tem področju in skušati iskati še boljše in nove rešitve. Še enkrat: ni problem v tem, da bi reševali gospodarsko in finančno krizo na način, da bi podeljevali finančna sredstva kar tako. Vendar, ker jih nimamo, moramo iskati tako imenovane "čudežne" ukrepe, da bomo lahko z njimi blažili ekonomsko in finančno krizo ter na drugi strani tudi spodbujali razvoj. Tako je eden izmed ključnih ukrepov, ki bo na vrsti šele jutri, to je jamstvena shema za fizične osebe, ki bo prav tako kot jamstvena shema za gospodarstvo omogočila dostop do kreditov tudi tistim, ki do zdaj te možnosti niso imeli, in so predvsem zaposleni za določen čas, mlade družine in predvsem tisti, ki niso bili sposobni odplačevati kreditov.

Me pa na neki točki, drage kolegice in kolegi, nekaj zelo skrbi. Na eni strani vidimo veliko pripravljenost vseh nas, da bi želeli reševati finančno in gospodarsko krizo. Na drugi strani pa so nekatere izjave v medijih lahko res zelo zelo neodgovorne in imajo negativne posledice. Pri tem moramo opozoriti, da takšne izjave lahko škodujejo reševanju gospodarstva Slovenije. Vsekakor je izjava Janeza Janše odmevala tudi v tujini, ko je izjavil, da lahko Slovenija tudi bankrotira. To so izjave človeka, ki je bil predsednik vlade in ki lahko s takšnimi ali drugačnimi izjavami spodbudi nezanimanje potrošnikov in hitro obrne začaran krog. To niso odgovorne izjave predvsem tistih, ki bi si iskreno želeli, da bi gospodarstvo pozitivno nadaljevalo. Tako kot ni odgovorna izjava bivšega premiera Sanadarja, da je odstopil zaradi Slovenije. To so politične igrice, ki se jih odgovorni politiki in vsi tisti, ki imate pred seboj sliko države, žal, ne bi smeli iti.

In ko govorimo predvsem o zadolževanju. Danes je bilo veliko govora o tem, kako se ta vlada v bistvu zadolžuje; in

res je, problem bomo imeli, če bomo vnaprej zadolžili mlade generacije v prihodnosti. Ampak mi se nečesa moramo zavedati. Ta politika je bil uveljavljena tudi v prejšnjih mandatih. Za več kot 100% smo se zadolžili v času gospodarske rasti in naenkrat opozicija pričakuje v času gospodarske krize, da država lahko svoje probleme rešuje na drugačen način. Ta trenutek pač ne gre. Če pa imamo drugačen recept, pa na dan z njim! Treba pa se je seveda zavedati, da je treba do javnih financ biti absolutno odgovoren.

In še enkrat, da se spomnimo. V letu 2007 so imele države z nižjo gospodarsko rastjo in nižjo inflacijo precej višje presežke širšega sektorja, recimo, kot jih je imela Slovenija v letu 2007. Še enkrat bom ponovil. Danska je imela leta 2007 pri 1,4 % gospodarski rasti 4,5 % bruto domači proizvod presežkov. Španija pri 2,3% gospodarski rasti 2,2 % presežek. Nizozemska pri 2,5 % gospodarski rasti 0,4% presežek in Nemčija, ki ima velike javnofinančne probleme, je imela pri 2,2 gospodarski rasti 0,1 % presežek. Se pravi, da je Slovenija imela enak delež presežka v bruto domačem proizvodu kot Nemčija in kljub temu, da je imela Nemčija trikrat nižjo gospodarsko rast kot Slovenija in dvakrat nižjo inflacijo. V letu 2006, vlada pri 5,9% gospodarski rasti ni bila sposobna ustvariti presežka, presežek je bil v letu 2007 in to minimalen in ob 6,8 gospodarski rasti in v letu 2008 smo bili spet v minusu. In, ko smo tako željni tega, da bi poučevali druge, kako je treba ravnati in govoriti, da je ta vlada spravila gospodarstvo s plus osem na minus štiri in na minus osem, je navaden balast. Vse skupaj, na neki točki so pripomogle razmere na finančnih trgih, dela se ogromno na uveljavljanju nekaterih ukrepov, ne rečem, da je to dovolj, še bo potrebno seveda uveljaviti nekatere ukrepe, vsi skupaj si moramo prizadevati za to. Recepta enostavnega za izhod iz tega ni, nihče pa ne more danes reči, da ni iskren namen te vlade in tega parlamenta, vsaj upam, da iz tega pridemo boljši oziroma da vsaj pridemo iz tega.

Mi se moramo zavedati, da na neki točki naša država potrebuje enotno politiko in takrat, ko govorim o dialogu in pozivanju h temu, da sedemo za skupno mizo in pridemo do nekih pogajanj v smislu partnerstva, mora med nami najprej priti do zaupanja. Tega pa žal še vedno ni. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospa Renata Brunskole.

RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa. Lepo pozdravljeni, gospod minister, spoštovane kolegice, kolegi.

Čas, ki ga živimo res ni rožnat niti ni čaroben, še zdaleč ni čudežen, je realen in v temu času, verjamem, da ni tudi nikogar med nami, ki bi zavidal kakor koli predsedniku Vlade ali pa tudi ostalim vsem v Vladi, ministrom in ministricam, ki verjamem in vem, da imajo težko nalogo voditi

svoje ministrstvo in biti v časih gospodarske in finančne krize uspešen, kolikor se v temu času sploh da biti uspešen. Verjamem pa, da je mogoče v tem času blažiti težko situacijo gospodarske in finančne krize in sama ocenjujem, da Vladi, ne glede na pripombe, to uspeva. To potrjuje tudi mnenje Evropske komisije, zatorej ne moremo mimo tega, da mednarodne institucije na protikrizne ukrepe Slovenije gledajo pozitivno. Evropska komisija ocenjuje, da je pri odzivu Vlade na evropski ekonomski načrt okrevanja ta delovala pravočasno s sprejetjem dveh stimulacijskih paketov, prvega v decembru 2008 in drugega v februarju 2009. Namen, kot sem že povedala, ublažitev vpliva krize in tudi vpliv na zaposlenost oziroma ohranjanje delovnih mest. Glavni ukrep subvencioniranja skrajšanega delovnega časa za podjetja. Današnja dejstva, ne čudeži, so boj proti gospodarski in finančni krizi in ohranjanje delovnih mest. Cilj mora biti višji in prav je, da je višji. Ocenjujem, če bi bil naš cilj ohraniti samo nekaj tisoč delovnih mest in ne izpolnjevati vsega tega, kar nam je bilo zaupano, bi bilo nekako čudno. Danes pa ni, če povemo iskreno, korektno in če obstajaj kakšen zadržek, da si priznamo in skupaj ugotavljamo, na kakšen način priti v boljše čase.

Vem tudi sama, da je izredno zanimivo, ko v računovodski terminologiji in besednjaku javnih financ pravimo rebalans, lahko rečemo naprej drugi rebalans ali rečemo rebalans rebalansa. Če se prav spomnim, tudi v času preteklih vlad se ne spomnim, da bi kdaj slišala, da kdo morebiti sprejema kakšen popravek popravka, vendar res je, da vsak od nas, vsaka od poslanskih skupin ima pravico v svobodni demokratični Sloveniji izražati svoje mnenje in tudi poimenovati morebitne tudi računovodske izkaze oziroma prikaze, načrte, tudi s kakšnimi drugačnimi besedami, kot je to nekako v navadi.

Svet Evropske unije ocenjuje, da so stimulacijski ukrepi pravočasni in ciljnani, ker se osredotočajo na poslabšanje gospodarske krize, ukrepi pa seveda, kot smo danes že večkrat povedali, tako koalicija kot opozicija, so začasni in izkazujejo pripravljenost na čase, v katerih smo. Res pa je, kar mislim, da je prav, da ponovimo, Slovenija bi lahko bila tudi bolje pripravljena na recesijo. Danes sem nekako začutila v razpravi nekaterih kolegov, in razumem stisko nekaterih, ki nekako v preteklosti niso bili navajeni delovati v opoziciji, nekako je bila odločitev takšna, da so bili vedno v koaliciji. Tako se je včasih tudi z dejstvom biti kdaj v opoziciji morebiti težko sprijazniti. In seveda, takrat bo težko izreči pohvalno besedo sedanji vladi, težko izreči pohvalo koaliciji. Izreklo se je tudi, da vse, kar se zdaj počne, bo tudi tisto za kar bodo tudi naslednji rodovi imeli - če sem jaz razumela, vsaj tako sem si jaz predstavljala besede nekaterih -, da bodo to stisko, to krizo občutili nadaljnji rodovi. Ne vem, ali je bilo mišljeno na ta rebalans rebalansa, ampak da na ta način nekako zapečatimo usodo nadaljnjih rodov. Verjamem, da temu ni tako.

Tudi sama ne morem pozabiti, nekajkrat sem že tukaj v Državnem zboru povedala, bom tudi danes ponovila, 7. novembra 2008, torej v lanskem letu, smo vsi sedeli tukaj in vsak od nas je imel možnost razpravljati o zaupnici, o potrditvi mandatarja nove vlade gospoda Boruta Pahorja. Spomnim se, da sem se v razpravi osredotočila tudi na območje, od koder prihajam, in nekako omenjala tudi stisko, ki jo doživljajo naši ljudje. Takrat je bilo v stiski 250 šivilj, ki so ostale iz podjetja Beti Metlika brez dela. Eden od kolegov je kot poznavalec gospodarskega področja se izrazil in nekako tako izrekel: "Kakšna kriza?! Kakšna kriza?!" In tako naprej, da ne bi besed morebiti narobe ponovila in bi kdo imel občutek, da sem koga užalila. To nikakor ne bi bil moj namen. Vem, da je bila razprava o tem, da ni krize, da ni nizke gospodarske rasti, da ni recesije. Jaz sem bila tukaj skoraj edina, ki sem se čudila dejstvu, da nastopajo časi težke gospodarske krize. Vendar vidim, pa nisem vedela, da očitno še vedno dobro vidim, če drugače ne, z očali, da je temu res tako. V mesecu januarju so se tudi moji kolegi začeli zgražati nad delovanjem te vlade. Nisem mogla verjeti, vendar: "saj ni res, pa je", in tako je tudi bilo. Ta vlada, ta predsednik vlade je bil glavni odgovoren za: znižanje gospodarske rasti je bilo najprej, potem je bila recesija, zdaj je pa že kriza in tako naprej. Tonemo in tonemo in tako naprej so nekateri izjavljali. Seveda rebalans proračuna, verjetno vemo, kaj pomeni rebalans proračuna tudi v lokalni skupnosti. Rebalans proračuna je tudi ugotovitev, ali je to Državnega zbora ali mestnega sveta ali kakorkoli, kaj v samem proračunu spremeniti, korigirati na dane okoliščine oziroma na trenutne razmere. Tudi tukaj v rebalansu rebalansa se prilagajamo tem razmeram. In če smo v koaliciji, verjetno zagovarjamo rebalans rebalansa, nekateri v opoziciji, nekateri bolj, nekateri malo manj, kritiziramo. Verjamem kolegom, da je kdaj prijetno biti tudi v opoziciji, saj je odgovornost za delo oziroma tudi za kakšne, včasih tudi žaljive izjave, morebiti nekoliko manjša ali pa vsaj občutek ni takšen. Seveda pa mi je še posebej všeč dejstvo, predvčerajšnjim smo ravno na seji Odbora za finance razpravljali, o tem bo kasneje verjetno razprava, zdaj je splošna, o tem, da bi vzeli iz postavke, kjer so namenjena bila sredstva Revozu. Tam ne bi bilo treba toliko, pa bi se namenilo drugam in tako naprej. Mene je pa izredno razveselila novica, da je Vlada sprejela sklep na zadnji seji, da prisluhne podjetju Revoz iz Novega mesta ter s sredstvi državne pomoči omogoči nadaljnji razvoj tega podjetja. Pomembno pa se mi zdi, kar je tudi v današnjem dnevu bilo nekajkrat očitamo, ne samo, da se bodo ohranila delovna mesta, delovna mesta in število delovnih mest se bo še povečalo. Menim, da je to pomemben pozitiven impulz.

Kot je bilo danes tudi povedano s strani predsednika največje opozicijske stranke, da bo v naslednjem letu tudi konec gospodarske krize, predvidoma v naslednjem letu, ko bo

še nizka gospodarska rast, ko bo trdno še zakoreninjena brezposelnost in ko bo ogrevanje relativno bolno in boleče. Tudi sama verjamem, da temu verjetno bo tako, vendar, ni kaj; skupaj smo tukaj, večkrat izrečem, na istem vozu in verjamem, da se bomo tudi na tem vozu varno peljali naprej. Ne glede na nadaljnje razprave danes in tudi na podane amandmaje, o katerih bomo kasneje še razpravljali, je treba pri rebalansu rebalansa oziroma kot je rekel eden od kolegov kriznega rebalansa: v časih gospodarske in finančne krize je treba reči bobu bob, iti naprej, zadevo potrditi in tudi skrbno spremljati, tudi nadzorovati vsa ministrstva in delo Vlade ter tudi ukrepati, če bo treba. Tudi na seji Odbora za finance je bilo izrečeno, kar sva se s kolegom iz opozicije strinjala, da je boljše imeti čim bolj tekoče, sveže podatke. V jesenskem času ali ko bodo podatki 1 do 9 ali podatki 1 do 10, bo šele vidno vse, kaj je bilo storjeno v letošnjem letu pri delu te vlade. Tudi javnost, tudi ljudje, ki nas spremljajo, gledajo in poslušajo. Nekateri mi včasih pravijo, da kako lahko sploh zdržiš in poslušáš vse očitke, za katere marsikdo od vas tukaj sploh ni kriv. Saj ne more v zadnjega pol leta samo ta vlada biti odgovorna za vse negativne učinke, za recesijo, katera nas tare. Priznajmo si, da smo tukaj skupaj, vsi na istem, in da je škoda sedaj kar izrekati ne najbolj pozitivne besede, večkrat celo graje in kritike predsedniku Vlade in Vladi, da ne dela dobro, da ni rezultatov. Tudi sama se strinjam, da ni enostavno vladati v času gospodarske in finančne krize. Verjamem pa, da tudi tisti, ki so danes najbolj socialno ogroženi, zagotovo vedo, zakaj. Prepričana sem, da s tem, ko bo vezano na prejeto pomoč od 80 do 200 evrov socialno najbolj ogroženim državljanom in državljanom Republike Slovenije, bodo šele imeli resnično občutek, da je na vladi stranka Socialnih demokratov in ostalih koalicijskih strank z velikim zavedanjem, da smo ljudje pomoči potrebni oziroma so ljudje v danem trenutku najbolj pomoči potrebni tisti, ki morebiti celo ne tarnajo, so tiho, pa jim ni enostavno.

Zatorej res sem vesela tega pomembnega ukrepa. Menim, da tako Odbor za delo, družino in socialne zadeve kot tudi ministrstvo, skupaj s celotno Vlado in vsemi pristojnimi ministrstvi deluje dobro v danem času in da razmišlja pozitivno ter ljudem, nam vem, predvsem pa vsem tistim, ki nas spremljajo, dajejo upanje, da bomo resni, da bomo nekoliko bolj pametno razmišljali in se odločali, ne pa se tukaj odločali in govorili tako, kot je bilo v nekaterih razpravah kolegov iz opozicije izrečeno: vse, kar se koalicija odloči, ni v redu, vse, kar opozicija predlaga, ni v redu. Temu ni tako. Nekateri, ki so že dolgo v Državnem zboru, sem že večkrat povprašala, kako je bilo v preteklem mandatu. Celo nekaj magnetogramov sem si uspela prebrati, kakšna je bila razprava nekaterih mojih kolegov, ki v danem trenutku zelo ostro kritizirajo, kako je bilo v preteklem mandatu. In sem se sprijaznila s pomembnim dejstvom, da so nekateri isti kolegi,

tudi, ko so bili v koaliciji, kritizirali. Ugotovila sem, da je verjetno v karakterju ljudi, da so predvsem navajeni bolj kritizirati, ker takrat so pa menda tisti kritizirali delo še pretekle vlade in tako naprej.

Moje mnenje pa je, zato sem se danes oblekla v zeleno barvo, dajmo gledati pomirjevalno in pozitivno, sprejmemo rebalans rebalansa in nadaljujemo z delom uspešno. Morebiti bomo imeli kakšen počitniški dan tudi mi. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.../oglašanje iz klopi./... Gospod Jerovšek, ne morete imeti replike. Ne, ne morete imeti replike, res ne, lahko boste pa kasneje razpravljali. Zaenkrat ima besedo gospod mag. Radovan Žerjav.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Kolegice in kolegi!

Tudi sam se velikokrat vprašal, danes in včeraj, kako je preprosto mogoče to vzdržati in poslušati takšne razno razne razprave in debate. Veliko rajši bi počel kaj drugega, kot pa to poslušal. Sam sem inženir, pa se bom rajši dotaknil konkretnih zadev, ki sem jih obljubil v svojem uvodnem nagovoru, torej številke, ki jih spredaj nisem želel govoriti, pa jih bom tokrat za podkrepitev.

Namreč, moje mnenje je, sem že nekajkrat to jasno povedal, da bi morala javna uprava deliti usodo dogodkov v slovenskem gospodarstvu. Po moji oceni oziroma oceni Slovenske ljudske stranke se to skozi ta proračun preprosto ne kaže in drugače ne morem povedati kot tako, kot številke kažejo. Pa jih bom navedel pa vas potem naknadno prosim, da me demantirate, da me popravite, in če to ne drži, se bom seveda z veseljem opravičil in bom vesel, da je temu tako.

Govorimo o postavki Izdatki za blago in storitve, kjer je bilo v proračunu, pripravljenem s strani prejšnje vlade, predvidenih 961 milijonov, nekaj malo več kot 961 milijonov. S prvim rebalansom smo to postavko znižali za 25 milijonov, nekaj malo več kot 25 milijonov, s tem drugim rebalansom znižali še za dodatnih nekaj več kot 55 milijonov, vsega skupaj za 80 in pol milijonov evrov in se ustavili pri 878 milijonih, torej smo znižali "javno porabo", v narekovajih, za 8,37%. Sam sem pri obravnavi prvega rebalansa dejal, da je moč to postavko znižati brez kakršnih večjih pretresov za 10%, pa sem bil zaradi tega grobo kritiziran. Torej, na prvi pogled številke so v redu, bi bile dobre. Problem pa je v tem, da se v tej postavki skriva tudi postavka Zagotavljanje oborožitvenih in infrastrukturnih zmogljivosti, kjer smo pa pri prvem rebalansu zmanjšali za več kot 56 milijonov in v tem drugem za več kot 31; vsega skupaj za 87 milijonov. To pomeni, če smo vsoto znižali za 80 milijonov, znotraj pa posamezno postavko za 87 milijonov, pomeni, da so nekateri ostali morali svoje postavke dvigniti, drugače se preprosto matematika plus minus ne izide. Iz tega izhaja, da bomo pritisnili na

Ministrstvo za obrambo, ki je moralo svoj proračun oklestiti do konca in do kraja in s tem smo mi s svojim varčevanjem končali. In smo veseli, zato ker imamo 8,37% znižano postavko Izdatki za blago in storitve. Pri tem pa dobro vemo, da so nekatere postavke in nekateri proračunski porabniki to postavko veselo dvignili. To je ena zadeva, na katero bi želel opozoriti.

Druga, ki sem jo delno že omenil pri mojem poslanskem vprašanju predsedniku Vlade in pravzaprav potrjuje to, kar ves čas trdim. Zame se zdi nesprejemljivo, da tisti proračunski porabniki, ki nimajo nobene zveze, nobene povezave in ne vplivajo na reševanje finančno-gospodarske krize, da nimajo moralne, kako bi rekel, za njih se preprosto njihov proračun ne bi smel poviševati v primerjavi s proračunom, ki jim je bil dodeljen še od prejšnje vlade. Namreč, tisti proračun je bil delan v popolnoma drugačnih okoliščinah, pod drugačnimi pogoji, v času konjunktura, optimizma in tako naprej in ni popolnoma nobenega razloga, da danes, v drugih okoliščinah, ko dnevno izgubljam delovna mesta, nekateri proračunski porabniki dobijo višji proračun, kot je bil tisti prejšnji. In bom navedel primere. Od nevladnih proračunskih porabnikov: Komisija za preprečevanje korupcije, povečanje za 94%, ponavljam, primerjam proračun, ki ga je pripravila prejšnja vlada in ta proračun, torej drugi rebalans, oba rebalansa seveda sešteta. 94% povečanje! Pa bom dejal, v redu, bi še to prevzel glede na to, da so debate o Komisiji za preprečevanje korupcije bile zelo bogate in bi to morda že celo "kupil". Varuh človekovih pravic - plus 16. Ustavno sodišče - plus 15. Slovenska akademija znanosti in umetnosti - plus 9,6. Državni svet - 2,8. Računsko sodišče - 0,5. Informacijski pooblaščenec - 0,35 in potem pridejo tisti, ki so tudi znižali. Zmagovalec kabinet predsednika Vlade z 19% minusa in predsednik Republike Slovenije za 5,29 minusa. Vladni proračunski porabniki, ni nič kaj dosti boljšega. Zmagovalec je, recimo, Protokol Vlade Republike Slovenije z minus 14%. Urad Vlade za komuniciranje - minus 2. Urad za narodnosti - minus 0,39, potem pa pridejo že tisti, ki imajo višje proračune. Urad za enake možnosti 0,55. Skupina administrativne službe, protokol Brdo - 3,15. Generalni sekretar Vlade - 5,29, s tem, da je treba reči, da gre za precejšno vsoto, za precejšnje povečanje, za 700.000 evrov. S prvim rebalansom se je proračun dvignil za milijon evrov višje, do sedaj ga znižujemo za približno 300 tisoč nižje. To pomeni še vedno 700 tisoč evrov več, kot je imel proračun prejšnji generalni sekretar. Urad Vlade za verske skupnosti - 5,30, Urad za varovanje tajnih podatkov - plus 15,22, Carinska uprava - plus 8,56, Urad za preprečevanje pranja denarja - plus 11,33. Lepo vas prosim! Kako lahko trdite, da je to varčevalen proračun! Kako lahko to trdite? Vas lepo prosim, lepo vas prosim, vzemite proračun, preverite številke in me, lepo prosim, demantiranje. Primerjal sem, še enkrat pravim, primerjal sem proračun, ki ga je pripravila

prejšnja vlada, in ta drugi rebalans, s tem da sta seveda oba dva rebalansa sešteta. Lepo vas prosim, preverite in me demantirajte.

Torej jaz seveda tega rebalansa ne morem podpreti, ker se s tako politiko preprosto ne morem strinjati. Trošimo torej nekaj, česar nimamo, in to očitno v napačne namene, in to se v normalnih gospodinjskih, kaj šele v normalnih državah, ne dogaja. Mislím, da bi morali vsi v državni upravi deliti usodo gospodarstva - znižati javno porabo. Jaz vem, da to boli, ampak to preprosto je treba storiti, pa če to hočemo ali nočemo. Drugače bo, seveda, težko. In odgovorno bi bilo, da Vlada napne vse mišice, da to čim prej stori, da na ta način znižamo primanjkljaj. Danes se hvaliti, da smo povečali tisto postavko, pa eno pa drugo pa tretjo pa četrto, pa te postavke nimajo nobene zveze z borbo proti finančni in gospodarski krizi, ob 1,8 milijardi primanjkljaja, pa se mi zdi res malce preveč. In pričakoval bi tukaj malo več odgovornosti.

Še enkrat bi pa poudaril in pohvalil Ministrstvo za javno upravo, ki je v prvem rebalansu znižala svoj proračun za 45 milijonov evrov in sedaj v drugem rebalansu še za skoraj 5 milijonov evrov; in res je, kar je ministrica dejala, 2 pa pol milijona na račun informatizacije uprave in 2,4 milijone evrov na zagotavljanju prostorskih in drugih pogojev. Torej, ministrica se obnaša tako, kot se obnaša v normalnih družinah, kjer pač, ko začne škripati, začneš rezati posamezne stroške. In to je ministrica več kot očitno zelo zelo dobro storila. Medtem ko to za mnoge druge ministre, pač, ne velja. In če se sprehodim po ministrstvih, pa bom potem zaključil, 9 je takih, ki imajo višje proračune v primerjavi s proračunom, ki ga je pripravila prejšnja vlada. Med njimi tudi takšni, ki nimajo povezave s finančno gospodarsko krizo, in samo 6 je takšnih ministrstev, pa jih bom sedaj izpostavil: Javna uprava - minus 25, obramba - minus 12, promet - minus 9,8, zdravje - minus 5,15, pravosodje - minus 2,39 in kmetijstvo - minus 0,12. To so ministrstva, ki imajo znižani proračun, vsa ostala imajo višje proračune. In najbrž se boste strinjali, da med tistimi, ki jih tokrat nisem navedel, so ministrstva, ki nimajo povezave s finančno in gospodarsko krizo, in neodgovorno je, da imajo višje proračune. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ: Spoštovane kolegice in kolegi! Spoštovani predsednik Vlade, minister za finance v odsotnosti, spoštovane vse ministrice in vsi ministri v odsotnosti! Očitno je obravnava tega rebalansa eno nepotrebno breme za to vlado. Mi smo želeli to vlado obravnave tega rebalansa razbremeniti. Na Odoboru za finance smo predlagali, da tega poskusa v drugo naj ne počne. Mi smo že bili priča v Državnem zboru obravnavi in izgubi ogromnega časa z rebalansom ena marca meseca letos. Ker

je ta rebalans, ki ga obravnavamo danes grajen na podobno zgrešenih oziroma nerealnih predpostavkah, kot je bil zgrajen rebalans ena marca, in javno je bilo celo priznано s strani enega od ministrov, da bo treba rebalans tri, smo predlagali, da tega napora ne delamo in da enostavno to fazo preskočimo. In da izkoristimo ta čas za to, da se dobre stvari in dobre ideje, ki jih bo mogoče slišati v tej razpravi, uveljavijo v rebalansu, ki bi ga morali dejansko sprejeti že marca meseca letos.

Kakorkoli že, rebalans je danes tukaj pred nami v Državnem zboru. Slišali smo, da je ena izmed ovir, da bi lahko bil bolj ambiciozen, kot vsi od njega pričakujemo, ta, da je dediščina oziroma tisto, kar je prevzela ta vlada lani, slabo oziroma da izhodišča niso taka, kot bi jih po letih "debelih krav" pričakovali. Rečeno je bilo, da so bile osnovne takšne, oziroma da nekatere reforme, ki bi olajšale pripravo bolj ambicioznega proračuna in rebalansa v kriznih časih, niso bile izkoriščene. Zato je prav, da se spomnimo nekaj mesecev nazaj, ne tako daleč nazaj, da se spomnimo decembra lani, ko sta Evropska komisija in tudi naš Umar napovedovala Sloveniji, kot eni izmed redkih držav evroobmočja, 0,6% točke pozitivno gospodarsko rast, za razliko od številnih drugih držav, kjer je bila že decembra lani napoved od 3 do 5% negativne gospodarske rasti. Takrat je vlada, ta nova vlada, na seji 24. decembra sprejela tudi nek obseg zadolževanja za leto 2009 v višini okrog 800 milijonov evrov, ki ga je, glejte, 23. aprila skorigirala na 5 milijard evrov oziroma na 4 milijarde 900 milijonov evrov. Vse to kaže, da je tudi ta vlada vedela, da so okoliščine predpostavke, ki so bile na voljo v trenutku, ko je vajeti te države prevzemala v roke, takšne, da je mogoče z ustreznimi politikami kreirati odločitve, ki bodo Slovenijo kot eno izmed redkih držav pripeljale skozi gospodarsko krizo z najmanjšimi možnimi praskami. Kajti, ne gre za opozicijo in pozicijo. Ta država ni last ne pozicije ne opozicije. Odgovorni smo vsi - eni in drugi. Pozicija malo bolj kot opozicija, in tisto, kar bo ostalo po tej vladavini, bo problem za vsakega slehernega izmed nas. Zaradi tega se je te odgovornosti opozicija ves čas tudi zavedala, zaradi tega so bile tudi predlagane, ves čas - praktično od lanskih volitev dalje, rešitve, ki so bile dobre. Ne moremo reči, da niso bile, ker številne od njih so zdaj povzete, pol leta prepozno, v odločitvah, ki prihajajo s strani Vlade v Državni zbor. Da je bilo mogoče kreirati drugačno politiko in da ni bilo treba, da smo priča tako slabim scenarijem, kot smo jim bili priča z rebalansom ena in kot smo jim zdaj priča z rebalansom dva, govorijo tudi podatki o dediščini. Veliko je bilo govora, grobega zavajanja o zadolženosti naše države v preteklosti, o proračunskih presežkih oziroma primanjkljajih. Vemo, kaj govorijo dejstva.

Po nacionalni metodologiji, ki je vsem znana, je Slovenija v 2007 beležila proračunski presežek. Tudi v letu

2008. Govorim samo o državnem proračunu, samo o tej blagajni. Po metodologiji ESA 95 je bil v letu 2007 proračunski presežek pol odstotka GDP-ja. V letu 2008 pa je bil po tej metodologiji primanjkljaj najnižji, 0,9% GDP-ja, po letu 1995, ko se je ta metodologija praktično začela uporabljati. Po metodologiji ESA 95 je prejšnja vlada v povprečju dosegla za 2 % točki nižji letni primanjkljaj kot dve predhodni vladi. Že prvo leto delovanja prejšnja vlade 2005, je primanjkljaj po ESA 95 takratna vlada znižala za 0,6 % točke v primerjavi z letom 2004. Teh podatkov ne bi ponovno ponavljal, če ne bi, tako kot ob obravnavi rebalansa ena, marca letos, ven in ven poslušali trditve s strani poslancev koalicije, ki govorijo o grozni zadolženosti naše države lansko leto, o groznem primanjkljaju, o groznih slabih izhodiščnih možnostih. To je razlog, da žal moramo tudi poslušati drugo plat medalje. Mislim, da to ni potrebno, ker so številke objavljene, so javne, jasne, vsakemu dostopne, in bi bilo bolje ta čas, ki nam je tukaj na voljo oziroma ki je strogo odmerjen, porabiti za razprave o tem, kaj bi bilo v teh razmerah pametno storiti za prihodnost.

Prejšnja vlada je dolg širšega sektorja države z 27,2% GDP-ja v letu 2004 znižala v letu 2008 na 22,8% GDP-ja. Glede zadolženosti mislim, da so vsem dejstva tudi jasna in znana. Normalno, da se je v letih konjunktura zadolženost prebivalstva in gospodarskega sektorja povečala. Na to smo tudi, ko smo bili v vladajoči koaliciji opozarjali Banko Slovenije, opozarjali na morebitne negativne učinke teh procesov. Vemo, da za to ni odgovorna vlada, ne prejšnja, ne ta, ampak Banka Slovenije. Vendar bile so ugodne razmere in ta zadolženost se je dejansko povečevala. Vendar pa je od tega skupnega dolga dolg, h kateremu je prispevala država, samo 9% v skupni številki. Se pravi imeli smo v lanskem letu nizko stopnjo zadolženosti.

Mimogrede. Likvidnostna zadolžitev državnega proračuna, o kateri ste tudi nekateri govorili, na ravni 300 milijonov letno. Prej sem povedal podatek: 24. decembra lani je sedanja vlada ocenila, da se bo v letu 2009 treba zadolžiti za slabo milijardo evrov, 23. aprila letos, tri mesece kasneje, se je ta korekcija popravila na slabih 5 milijard evrov. To izhaja med drugim tudi iz odgovora na poslansko vprašanje, ki sem ga postavil ministru Križaniču, in tudi ta dejstva so preverljiva, tako da ne govorim na pamet.

Imeli smo nizko stopnjo brezposelnosti. Izvedena je bila celovita davčna reforma, ki je razbremenila tako gospodarstvo kot prebivalstvo, kar pomeni, da so bili v lanskem letu pripravljene temelji za odločnejši spopad s prihajajočo gospodarsko krizo, na katerih je temeljila tudi ocena Evropske komisije decembra lani o 0,6% gospodarski rasti v letošnjem letu. Zakaj se je ta ocena v slabih treh mesecih poslabšala na minus 4,5% in zdaj slišimo že o 9% minusa; skratka, bistveno hitreje padamo, kot znaša povprečje Evropske unije, prej pa smo rasli vsaj za 3-odstotne točke hitreje, kot je znašalo

povprečje Evropske unije - zaradi tega, ker enostavno ni bilo ukrepov. Ko je kriza, ne samo da so potrebni ukrepi, potrebno je tudi hitro reagiranje. Že neštetokrat sem povedal, če ne bi bilo 8. oktobra lani hitrega reagiranja s strani prejšnjega predsednika vlade in ministra za finance glede varnosti bančnih depozitov, bodite prepričani, da bi v stečaju končala vsaj ena slovenska banka, kar bi naše razmere še bistveno poslabšalo. Zaradi tega je do neke mere nerazumljivo otepanje vladajoče oblasti rešitev, ki so bile dobronamerne in bi pomagale, da se na eni strani pospeši investicijski cikel, kar je v teh razmerah še toliko bolj pomembno in kar bomo obravnavali jutri, enega izmed zakonov, ki zamuja 6, 7 mesecev, in na drugi strani omogoči aktivnejše polnjenje proračuna v časih, ko se je treba zadolžiti.

Vsi se strinjamo, da v teh časih brez zadolžitve in brez primanjkljaja teh razmer ni mogoče preseči. Vendar je pomembno, za kaj se zadolžimo, ker bo treba nekoč ta sredstva tako ali drugače sanirati oziroma vrniti. In če se zadolžujemo tako, kot je sedaj predvideno z rebalansom 2, za tisto, kar bomo "pojedli" in ne za podlage, na katerih bomo ustvarjali, potem je vsakemu preprostemu človeku, kmetu, če hočete, jasno, da se ta račun ne bo izšel. Kajti številke, ki se nahajajo v rebalansu 2, govorijo o skoraj za milijardo manjših prihodkih, znižujejo se napovedi v tem rebalansu 2 - 7 milijard 920 milijonov evrov, ob tem da je realizacija v prvi polovici leta samo 3 milijarde evrov. 3 milijarde v prvi polovici - kje je ocena, da bo v drugi polovici 4 milijarde, ob teh negativnih predpostavkah, ki smo jim danes priče? Mislím, da je tudi ta ocena nerealna. Se pravi, da bo prihodkov manj, kot se zdaj z rebalansom 2 predvideva.

Na drugi strani imamo oceno, da bomo iz Evropske unije dobili preko 800 milijonov evrov, kar bi bilo možno doseči, vendar se žal operativne politike ne vodijo na pravilen način. So prepočasne. V primerjavi z lanskim letom se letos na številnih segmentih razpisi sploh ne dogajajo. In pogledajte, tudi realizacija v prvi polovici leta govori temu v prid. Je z indeksom 28,5%, sredstva Evropske unije so bila v prvi polovici leta realizirana z indeksom 28,5%. Vplačila v EU pa s preko 50, 52,5%. Se pravi, tukaj je ta razkorak, ki ga še lahko do konca leta nadoknadimo, vendar je treba spremeniti operativne politike in je skrajni čas za to, ker smo v drugi polovici julija. Na drugi strani se zaradi te manjše aktivnosti predvideva bistveno zmanjšanje prihodkov iz DDV-ja, ki bo, tako kot je predvideno, tudi realizirano. Trdno sem prepričan, da bomo žal jeseni soočeni z rebalansom 3, kjer bo ta razkorak še večji. In zdaj, če govorimo, da v treh mesecih z 1,2 milijarde primanjkljaja, zato govorimo že o 1,85 milijardah primanjkljaja, govorimo o tem, da v ZIPRu povečujejo obseg zadolževanja z 2 milijard 300 na 3 milijarde 300 milijonov evrov, ob tem da, glejte - to je vaše poročilo, ste v prvi polovici leta do 30. 6. realizirali 3 milijarde 473

milijonov 489 tisoč 791 evrov iz obsega zadolževanja in ste 23. aprila v operativnem programu zadolžitve na Vladi sprejeli številko 4 milijarde 962 milijonov evrov. To so dejansko grozljive številke. Grozljive številke, ki sicer omogočajo funkcioniranje države na kratek rok, onemogočajo pa postavitev normalnih temeljnih razvojnih politik za daljše obdobje.

Zaradi tega je bilo predlaganih nekaj ukrepov, tudi nekaj zakonov, ki bi na eni strani poslovne subjekte razbremenili nepotrebni aktivnosti in z nekim suportom države, brez nepotrebne birokratizacije, omogočili njihovo normalno funkcioniranje s sprostitvijo tako imenovanega kreditnega krča, ki je še vedno temeljni problem manjše gospodarske rasti v tej državi. In na drugi strani je bil predlagan zakon 22. maja letos, v sklopu tega celovitega paketa, ki naj bi spodbudil zasebno potrošnjo, kar zdaj sicer počnete s tem zakonom o jamstveni shemi za fizične osebe, ki ga bomo obravnavali jutri. Bojim se, moram reči, da se resnično bojim, da učinki tega zakona ne bodo takšni, kot si jih predlagatelj zamišlja. Ker, vanj je ponovno vgrajeno preveč administrativnih ovir, ki naj bi omogočili operativno koriščenje. Pri teh stvareh morajo biti zadeve enostavne, da so lahko hitre in učinkovite. In če imamo nek potencial na trgu, ki se ga da sprostiti s tem, da se ljudem omogoči, da ga bodo konzumirali, istočasno pa se še bistveno vpliva na zmanjšanje stanovanjskega primanjkljaja - ne vidim, zakaj se tega ne bi storilo. In eden izmed teh ukrepov, ki bi moral rezultirati tudi v teh številkah v rebalansu državnega proračuna, je tudi to dejstvo.

Da je bila davčna reforma, ki jo je izvedla prejšnja vlada, napaka, v to me boste težko prepričali. Jaz sem tudi na Odboru za finance ministra vprašal, če zagovarja prejšnje rešitve, in je, hvala bogu povedal, da jih ne in da se ne misli vrniti nazaj na prejšnje stanje in da ne misli ponovno uvesti davka na izplačano plačo. Na začetku, moram reči, sem se skoraj malo ustrašil, da bo rekel, da ja, ker s tem je pač povedal, da to niso bile napačne odločitve, da so bile prave odločitve, ker se je davčno razbremenilo - na eni strani gospodarstvo in na drugi strani se je davčno razbremenilo prebivalstvo. V teh razmerah pa je to ključnega pomena, če se želi pospešiti gospodarsko aktivnost. Če bi bile te obremenitve takšne, kot so bile pred štirimi, petimi leti, bodite prepričani - pa ne zato, ker to jaz govorim, to povedo vsi tisti, ki se z ekonomijo malo dlje časa ukvarjajo - da bi bila Slovenija zdaj v bistveno slabšem položaju in bi imela bistveno večje težave, kot jih ima. In vemo, kaj se je zgodilo: bil je ukinjen davek na tako imenovano izplačano plačo, postopno seveda, bile so znižane stopnje od davka pravnih oseb. Vse to je tudi s strani OECD-ja bilo ocenjeno z najvišjo oceno in glede davčne reforme je takšno oceno podala tudi Evropska komisija. Tako govoriti o tem, da Slovenija v preteklosti ni izvedla potrebnih reform, ki bi omogočile, da

bi zdaj v teh razmerah lahko lažje prebrodila te krizne čase, je nepošteno, ni res, ne drži. Mislim, da bi bilo bolj modro ravnati tako, da bi se ti pozitivni učinki izkoristili za tisto, kar je v teh razmerah treba storiti.

Nekateri s strani Vlade in vladne koalicije ste govorili, da gre za tehnični rebalans, govorim o tem rebalansu dva, drugi ste govorili, da gre za razvojno naravnan rebalans. Zdaj, da ne bi koga užalil, bi jaz rekel, če to zavijem v paket, da gre za tehnični rebalans, ki pa je razvojno naravnan, ob tem da se sredstva na investicijskem delu znižujejo za preko 100 milijonov evrov. Sedaj, kako gre to skupaj, ne vem in si ne znam predstavljati; ampak dejstvo je, da ta rebalans je daleč od tega, da je razvojno naravnan. To je rebalans porabe iz rok v usta oziroma porabe tistega, kar bodo ustvarjale prihodnje generacije, zato da bomo lahko mi letos in naslednje leto preživel. Ob tem, da ni jasnega odgovora, kako in s katerega vira se bodo ta sredstva povrnila. Ob 1,85 milijarde primanjkljaja k 5 milijardnemu zadolževanju, ob izpadu DDV-ja za preko 400 milijonov na letni ravni, ob manj kot tretjinski realizaciji evropskih sredstev glede na planirano v prvo polovici letošnjega leta, mislim, da te trditve držijo, in pogledajte, jaz bi se vprašal: Quo vadis, vlada.

Mogoče bi zaključil z eno malo bolj preprosto mislijo, kot sem jih slišal s strani kolegov danes, napisana pa je nad pisoarjem v vladni palači in tam piše: "Vi ste ta trenutek edini v tej stavbi, ki natančno ve, kaj dela." Jaz se bojim, da ni temu res tako, kajti jeseni bomo očitno priča tretjem rebalansu, ampak do takrat bo ponovno preteklo tri do štiri mesece časa, ki ga ne bo več mogoče povrniti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želi še kdo razpravljati o splošnem delu? Ja. Odpiram prijavo. Prosim, prijavite se.

Najprej dajem besedo gospe Kamnar, ki se je javila k besedi.

MAG. HELENA KAMNAR: Najlepša hvala, gospod predsedujoči. Rada bi se odzvala na dve stvari gospoda poslanca Černača. Nihče v današnji predstavitvi s strani Vlade ni rekel, da je bila sprememba davčnega sistema v preteklem mandatu napaka. Omenjeno je bilo, da je zaradi sprememb davčnega sistema prišlo do znižanja fiskalne kapacitete, in to je dejstvo. In to znižanje davčnih virov, s katerim smo soočeni letošnje leto, ni zgolj posledica nižje gospodarske aktivnosti oziroma gospodarske krize, ampak tudi zmanjšanje fiskalne kapacitete.

To ni bila opredelitev v smislu slabosti, ampak da na drugi strani odhodkovna stran ni bila temu prilagojena; in to je dejstvo. Ker je visoka gospodarska rast kljub nižji davčni obremenitvi zagotavljala dovolj virov za vzdrževanje visoke ravni proračunskih odhodkov in zato je bilo v tem trenutku na kratek rok nemogoče ob nespremenjeni zakonodaji, ki definira

tri četrt proračunskih odhodkov, spremeniti in toliko zmanjšati proračunske odhodke, da bi se uravnovesili ob nižjem proračunskem primanjkljaju. Če poslušamo današnjo razpravo, smo na nekaterih segmentih proračunskih odhodkov predvideli še premalo sredstev. Še enkrat poudarjam. Črpanje evropskih sredstev se ne zmanjšuje, ampak se v primerjavi z realizacijo leta 2008, povečuje za 200 in nekaj odstotkov. To je iz splošne bilance proračuna razvidno.

Še glede dolga, ker je bilo danes v teh razpravah do tega trenutka o dolgu in o ekstremni zadolženosti, ki jo s tem rebalansom povzročamo, veliko govora. Zavedamo se, da je obseg zadolžitve v letošnjem letu ekstremen. Vendar ne zgolj zaradi servisiranja obveznosti državnega proračuna, ampak je ta tudi posledica financiranja nekaterih ukrepov na področju finančnega sistema, ki izhaja iz zakonov, za katere ste se odločili ali smo se odločili že ob koncu preteklega leta. Dolg proračuna bo v letu 2009 znašal 26,4%, obresti pa 0,87% bruto domačega proizvoda. Obresti se bodo iz naslova tega dolga povečale v prihodnjem letu in če ne bomo storili ničesar, potem sledi nevarnost, da se bo dolg v naslednjih letih ekstremno povečal. Zaradi tega smo zdaj pristopili k temeljitim spremembam v sistemu, da to preprečimo, in to boste imeli pred seboj jeseni v obliki dveh proračunov za prihodnji dve leti. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite repliko? Izvolite, gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ: Glejte, gospa Kamnarjeva, rekli ste, črpanje evropskih sredstev se ne zmanjšuje, ampak se glede na prejšnje leto povečuje. Danes obravnavamo rebalans 2, imamo rubriko "sprejeti rebalans", to je vaš, marca letos, imamo spremembe in imamo to, kar predlagate sedaj. O tem govorimo. In glede na to se evropska sredstva tudi zmanjšujejo, za nekaj 10 milijonov evrov sicer, ampak to ni bistveno. Normalno, da se povečujejo glede na predhodno leto, saj bi bilo narobe, če bi se zmanjševala, glede na to, da je bilo predhodno leto prvo leto uresničevanja nove finančne perspektive.

Govoril sem o nečem drugem. Govoril sem o letošnji realizaciji, ki je problematična, dobronamerno, da boste storili nekaj za to, da boste do konca leta ujeli številke, ki jih sami predlagate. Želel sem vas spomniti na to, če je realizacija sredi leta 28% in če razpisov ni, bo zelo težko do konca leta ta realizacija 100%.

Glede zadolžitve, ki da je pogojena z nekaterimi obveznostmi, ki so bile sprejete v lanskem letu. Takrat, ko so bile te obveznosti sprejete, so bila tudi sredstva zagotovljena. Vi ste jih z rebalansom 1 povzeli, vse te obveznosti ste povzeli in ste jih akceptirali za svoje. In ne zdaj govoriti zgodb za nazaj, ki nimajo pokritja v vsebini. O čem pa govorimo, da si bomo bolj na jasnem? Govorimo o

prehrani, kjer gre za nekaj 10 milijonov evrov, govorimo o otroških vrtcih, kjer gre za še manjšo številko, in govorimo o tisti številki, ki pa je pomembna, to pa so plače javnih uslužbencev, kjer pa je bilo treba, seveda, glede na spremenjene razmere narediti korekcijo, sprožiti ustrezne postopke, ki ste jih tudi sprožili. Vendar gre za stvari, ki v seštevku ne presegajo ravni 10% predvidenega primanjkljaja. Ne presegajo 180 milijonov evrov. Mi pa govorimo o milijardi 850 milijonov evrov. Hvala.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Čepič.

BOGDAN ČEPIČ: Hvala lepa za besedo. Rebalans proračuna Republike Slovenije za leto 2009 razumem tako, kot je to besedo pojasnil tudi Verbinc v slovarju tujk na strani 600, kjer razlaga, kaj je rebalans: "Rebalans je popravek, uravnoteženje." Torej nekaj, kar je treba na nek način uskladiti. V prostem jeziku večkrat uporabljamo tudi debalans kot neko ravnoteženje navzgor in rebalans kot ravnoteženje navzdol. In glede na vse te stvari tudi razumem ta rebalans proračuna. To ni razvojni rebalans, ker rebalans je zelo težko razvojen, je bolj tehnične narave, ker mora prihodke in odhodke v tem primeru uskladiti. Upam, da jih bomo uspeli tudi uskladiti, sprejeti, pač glede na dejstva, kakršna so. Na Odboru za finance sem rekel, ni se treba sprenevedati, številke kažejo, kolikor je denarja in koliko ga prihaja in vemo, kakšne imamo stroške.

Dvomim, da je kdo med nami zadovoljen, da moramo danes sprejemati takšen rebalans rabalansa, ki smo ga sprejeli v mesecu marcu letošnjega leta. A žal, gospodarska situacija pri nas in v svetu je takšna, da prihodki, ki so bili planirani tako ob sprejetju proračuna leta 2007, ki ga je sprejemala prejšnja vlada, kot tudi ob napovedi ob sprejetju prvega rebalansa, ne zdržijo več. Res je, da je bil proračun za leto 2009 sprejet leta 2007 ob popolnoma drugačnih makroekonomskih predvidevanjih. Da spomnimo nekatere, mogoče tri najpomembnejše: inflacija za leto 2007 je bila načrtovana v višini 3,4% in dosegala višino 3,6. Za leto 2008 je bila načrtovana 3,5% in dosežena v višini 5,7 - med najvišjimi v Evropski uniji. Gospodarska rast za leto 2007 je bila načrtovana 5,8%, dosežena 6,5 - med najvišjimi v Evropski uniji. Za leto 2008 je bila načrtovana v višini 4,6% in dosežena v višini 4,1. Stopnja rasti zaposlenosti 2007 - 2,3%, dosežena tri, in leta 2008 0,9% dosežena 2,8. Bili so to ugodni makroekonomski rezultati in takšne bi si želeli tudi danes, če ne bi bila seveda svetovna gospodarska situacija nekoliko drugačna. Ampak, žal, ob takšnih makroekonomskih napovedih je prejšnja vlada sicer načrtovala proračun za leto 2009 v višini slabih 9 milijard evrov in odhodke v višini dobrih 9,1 milijarde in kljub ugodnim makroekonomskim pokazateljem za dobrih 125 milijonov evrov primanjkljaja. Ali

je bilo to potrebno, se sprašujem zdaj v tem trenutku! Verjetno ne. Lahko bi s kakšnimi varčevalnimi ukrepi na mnogih stvareh vsaj izenačili to in bi bilo 0 ali pa seveda plus za mogoče kakšen drug, bolj hud čas.

Ob visoki načrtovani gospodarski rasti pa je bilo načrtovano tudi financiranje proračuna z zadolževanjem v višini 868 milijonov evrov. Ob tako sprejetem proračunu pa je prejšnja vlada tudi sprejela zakone, ki nalagajo državi, da dodatno zagotovi sredstva v višini 247 milijonov evrov za razne programe, kot so brezplačni vrtci za drugega otroka, subvencije za dijaško prehrano, odprava plačnih nesorazmerij, in istočasno zmanjšala prihodke v višini 467 milijonov evrov zaradi odprave davka na plačo, dvig davčne olajšave, razne investicijske olajšave in znižanje stopnje davka na dobiček, ki imajo svoje finančne posledice prav v letu 2009 in dalje. Skupaj je tako neto finančni učinek pravzaprav minus 715 milijonov. 715 milijonov je obveznosti, ki se v vsakem primeru pojavljajo in bi jih bilo treba v rebalansu, ali prvem ali drugem, tega proračuna sprejeti, upoštevajoč, da bi bili popolnoma isti pokazatelji in da bi gospodarska rast in prihodki sledili predvidevanjem, ki so bila leta 2006 dejansko tudi napravljena.

Torej, proračun za leto 2009, ki ga je sprejela prejšnja vlada in ga sedanja opozicija tako hvali, je ob sprejetju zakonskih obveznosti in predvidenih in planiranih dobrih makroekonomskih izhodiščih imel proračun minus 900 milijonov, vključujoč tudi zadolževanje v višini 868 milijonov. Brez zadolževanja bi bil dolg še večji. Pri tem ne govorim o minusu, ki je nastal v letu 2008 in ga bomo lahko komentirali šele takrat, ko bo Vlada predložila zaključni račun za leto 2008 Državnemu zboru. Bojim se, da bo tudi ta zaključni račun pokazal določen minus. Torej, sprejeti proračun za leto 2009 ni bil idealen, imel je načrtovan primanjkljaj kljub dobrim makroekonomskim pokazateljem, ko je nastajal. Takratna vlada, ki je načrtovala proračun za leto 2009, v ničemer ni bila varčna in ni predvidevala tudi možnost, da se pojavljajo leta, ki ne bodo tako ugodna, kot je bilo v letih 2006, 2007, 2008. Mislila je, da bo ves ta čas tekkel kar tako dalje. Pa tudi v prejšnjih letih ni bilo mnogo boljše, zato me čudi sedanja skrb bivšega ministra Vizjaka ob sprejetju sedanjega kriznega rebalansa proračuna za prihodnjo generacijo Slovencev. Kje pa je bila njegova skrb, ko je bil v vladi in so bili podatki zaključnih računov naslednji: izjemno povečanje zunanje dolga - o tem smo danes že nekaj govorili, posledično ob visoki gospodarski rasti. Gospodarska rast v začetku leta 2005 je temeljila na povečanem zadolževanju. Najbolj izrazito je bil bruto zunanji dolg povečan v letu 2007 za dobrih 10 milijard evrov, kar pomeni, da je 6 % rast BDP-ja bila na nezdravih temeljih. Celotni zunanji bruto dolg se je v mandatu prejšnje vlade povečal za 15,3 milijarde evrov na dan 31. 12. 2004 na 39,8 milijarde evrov na dan 30. 9. 2008. Se pravi, da

se je v celem mandatu Janševe vlade Slovenija zadolžila v tujini za skoraj isti znesek, kot se je Slovenija zadolžila od osamosvojitve do konca leta 2004. In to smo danes že slišali. Eden od razpravljavcev je o tem govoril. Govoril je o možnosti razvoja, da so se ljudje zadolževali. Res je to, ampak ta razvoj je imel povečano gospodarsko rast, danes pa tega, žal, ni več. In stanje javnih financ: kljub visoki gospodarski rasti leta 2006-2007 je izboljšanje stanja širšega sektorja države po metodologiji ESA 95 minimalno. Ker v letu 2006 kljub visoki gospodarski rasti primanjkljaj še vedno znaša 1,2% BDP, v letu 2007 pa je bil presežek v višini 0,5 BDP-ja zaradi višjih prihodkov, zaradi večje obdavčitve podjetij, višje inflacije in izvenproračunskega financiranja Darsa. Pa še ta je vprašljiv, saj Računsko sodišče ugotavlja, da ni pravilno ovrednoteno. Znano je izsiljevanje poslanca SDS, da kako smo sprejeli zaključni račun leta 2007. Kaj pa se skriva v zaključnem računu za leto 2008, pa še ne vemo. Janševa vlada je bistveno poslabšala dolgoročno vzdržnost javnih financ, premikanje financiranja, zadolževanja, davčne reforme, pa ne govorimo o samo slabih, ampak govorimo o situaciji, v kateri smo se danes znašli, in posledice, ki so jih imele nekatere odločitve, pravzaprav na finance v letu 2009.

Veliko strokovnjakov za finance je že leto 2007 opozarjalo na problematičnost javnofinančne politike Vlade Janeza Janše. Danes so že bile izrečene te besede. Spomnimo se na izjavo makroekonomista dr. Mojmira Mraka, ki je bila že večkrat rečena, velja včasih tudi ponoviti večkrat. Izjava oziroma njegova opozorila so bila v letu 2007 izjemno pomembna, a žal preslišana. Izjavil je namreč, da Slovenija v obdobju, v narekovaju, "debelih krav" ne uspeva relativno zmanjševati proračunske porabe in posledično tudi proračunskega primanjkljaja, saj v obdobju tako imenovanih suhih krav, ko bo soočena z nizko stopnjo gospodarske rasti, izpostavljena povečanju javnofinančnim tveganjem. In to se, žal, danes tudi dogaja. Na Odboru za finance je nekdo rekel, koliko smo dali dojenčku ob zibelko, ko smo prevzemali oblast, ali koliko ima sedaj, lahko bi imel mnogo več ali pa bi bil ta minus ta mnogo manjši, če bi imeli kje vzeti.

V kakšnih razmerah sprejemamo danes ta drugi rebalans proračuna? Inflacija je blizu nule. Za nas, potrošnike, je dobro, saj se cene ne dvigujejo. A z vidika ekonomije pa to pomeni krizo, saj se cene ne znižujejo po principu tržnega gospodarstva, kjer ceno postavlja ponudba in povpraševanje, temveč kriza preživetja, saj podjetja prodajajo tudi pod proizvodno ceno. To pa na dolgi rok pomeni propad takšne proizvodnje in temu smo danes tudi priče. Gospodarska rast ima negativen predznak. Načrtuje se štiri - pet - mogoče celo več procenten padec. Težko je napovedati, da se ne bodo zmanjšala še za več. Torej, problem je lahko še večji. Vsi ugotavljajo, da je bila izjemna gospodarska rast v letih 2006, 2007, 2008 nerealna, slonela je na večjem zadolževanju in na investicijah

v gradbeništvu, ki pa danes ne morejo svojih proizvodov, stanovanj, poslovnih prostorov preprosto prodati in poplačati svoje kredite. Drug vzrok padca gospodarske rasti pa je predvsem zaradi izvozno usmerjenega gospodarstva, ki je v celoti odvisno od evropskih in svetovnih trgov. Nezaposlenost se zelo bliža številki 90.000 in realna nevarnost je, da presežemo 100.000 nezaposlenih v letu 2009 ali pa v začetku leta 2010. Torej ni prave politike zaposlovanja, ne povečuje se. Podatek o nezaposlenih pa bi lahko bil še večji, če ta vlada ne bi sprejela nekaj uspešnih ukrepov, ki so zmanjšali nezaposlenost, predvsem s finančnimi spodbudami, s subvencijami, ki gospodarstvu pomagata premagovati to krizo.

Če je pomenil prvi rebalans proračuna za leto 2009 delno prestrukturiranje proračuna in povečanje investicij na nekaterih sektorjih in delno tudi povečanje na socialnih transferjih, sedanji rebalans resnično pomeni uravnoteženje prihodkov in odhodkov z dejanskim stanjem. In zato nismo zadovoljni z rebalansom, ki povečuje primanjkljaj in omejuje investicije, a realnost je, žal, pač takšna.

Če se ponovno vrnem na izjave dr. Mraka, večje strukturne spremembe na hitro niso mogoče in zato je potreben čas. Žal pa se bodo te spremembe morale izvršiti sedaj, ko je javnofinančna situacija mnogo bolj zapletena. Upam pa, da se bo del teh sprememb že pokazal v proračunu, ki ga bo pripravila ta vlada, za leto 2010 in 2011, ki bo pravzaprav prvi proračun te vlade. Žal so morala vsa ministrstva zmanjšati svoje programe. Ni problem, da so zmanjševala materialne stroške in nekatere nepotrebne, mogoče, verjetno je ostalo iz prejšnjih časov kar nekaj rezerve. Zaskrbljujoče pa je, kadar se zmanjšujejo investicijski odhodki, ki pomenijo tudi razvoj. Na Odboru za finance in monetarno politiko so nam predstavniki Vlade zagotovili, da niso izločene nobene investicije, ki so v fazi realizacije oziroma da jo je mogoče realizirati v letošnjem letu. To je dobro. S tem je Vlada resnično pogledala vse investicije, sočasno pa zagotovila, da se bodo planirala sredstva Evropske unije tudi dejansko porabila. Podatek, da imamo v mesecu juniju 2009 že pozitivno bilanco z Evropsko unijo in da nismo več neto plačnik v EU, temveč dobimo več sredstev v Slovenijo, je dober. To se žal ni zgodilo v letih višje gospodarske rasti. Res pa je, da nekateri projekti, ki jih je v proračunu načrtovala že prejšnja vlada, niso več zajeti. In zakaj? Zato, ker ni projektov, ker jih ni mogoče realizirati v obdobju do konca leta 2009. In kdo je odgovoren za to? Zagotovo tisti, ki je v letu 2007 načrtoval proračunsko postavko in ni izpeljal vseh postopkov. Zagotovo pa to ni sedanja vlada, ki bi morala samo realizirati projekt, prejšnja pa bi ga morala pripraviti, od lokacijskih načrtov, projektov, razpisov in tako dalje.

Pomembnost tega rebalansa pa je njegova socialna naravnost in zagotavljanje sredstev za socialne transferje, da ne bodo ljudje, ki so upravičeni do teh, oškodovani. To se

predvsem kaže v ukrepih, ki jih na tem področju sprejemata Vlada in Državni zbor Republike Slovenije. Dejansko pa se to kaže v proračunu Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve in delno tudi v Ministrstvu za gospodarstvo. Samo na področju aktivne politike zaposlovanja, ta vlada v rebalansu povečuje sredstva za 76 milijonov na 320 milijonov evrov ali skoraj štirikrat več, kot ga je planirala prejšnja vlada na tem segmentu. Razumljivo. Kriza je mnogo večja in je treba na teh stvareh, seveda, zagotoviti dodatna sredstva. Dodatno zagotovljena so sredstva v višini 125 milijonov za vzdržnost pokojninske blagajne in s tem se zagotavlja nemoteno izplačevanje pokojnin. Spodbujanju gospodarstva in razvoja podjetništva je bilo namenjeno v proračunu za 2009 45 milijonov, v rebalansu rebalansa pa 147 milijonov evrov. Torej za 100 milijonov več. Bistveno se povečujejo tudi sredstva za raziskave in razvoj.

Torej, ta rebalans je ob vseh omejevalnih potrebah obdržal svojo socialno usmerjenost in zagotavlja, da sredstev za intervencije na področju prestrukturiranja gospodarstva in razvoja. Nasprotno, povečuje jih!

Na tehnični rebalans je vloženo kar 27 amandmajev. Amandmaji odpirajo pomembno področje in tudi nekatere systemske napake, ki jih je sprejel Državni zbor v prejšnji sestavi. V mislih imam sistem financiranja občin. Ni mogoče z amandmajem preprosto rešiti teh problemov. Gre za kompleksnejši problem in rešiti ga je treba tako za Ljubljano kot vse mestne občine in verjetno tudi občine. Poslanec Vili Trofenik je zelo nazorno na seji Odbora za finance opozoril na te probleme, ki pa jih ne bo tako lahko razrešiti. Vlada se je zavezala, da bo ob sprejetju proračuna za leto 2010 in 2011 poskušala razrešiti del teh problemov, in verjamem tej obljubi. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Izvolite, repliko. Izvolite, gospod Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Hvala lepa. Dovolite mi repliko. Prvič. Veliko neresnic je bilo tu izrečenih s strani poslanca Čepiča, tudi nam osebno in na mojo funkcijo ministra v prejšnjem mandatu. Res opozarjam, da naj prenehajo s to prakso, da se bodo prve dve leti vladanja izgovarjali na prejšnjo vlado, česa vse je kriva, zadnji dve leti, verjetno, na koalicijo in seveda potem na koncu ne bodo nič krivi.

Poglejte. Veliko neresnic je bilo izrečenih. Prvič. Vprašanje je bilo, kaj je bilo storjeno v prejšnjem mandatu. V prejšnjem mandatu je Slovenija beležila bruto domači proizvod in rast le-tega za 3 % točke višje kot povprečje Evropske unije in s tem je zmanjševala razvojni ostanek za Evropo in evropskim povprečjem. Tako smo prišli v leto 2008 na 90% evropskega povprečja, štartali smo pa tam nekje s 75%. Torej,

to je zelo pomemben razvojni premik, ki je bil dosežen pod prejšnjo vlado.

Zelo pomembno je, da smo stabilizirali javne finance, saj smo prvič ustvarili javnofinančni presežek. Ni res, kar ste govorili, da smo povečali delež javnega dolga v bruto domačem proizvodu, ni res! Zmanjševal se je, in to bistveno. Namreč, javni dolg v bruto domačem proizvodu leta 2004, ko smo prevzeli, je bilo tega 27,5%, na koncu mandata 2008 22,8%. Torej javnofinančni dolg se je zmanjšal. Res je, da so se zadolžitve nekaterih paradržavnih, recimo, podjetij povečale, kot na primer Darsa. Vendar še enkrat, gradnja avtocest je pomemben projekt za razvoj te države in naj mi eden pove, kdo je za to, da se to ne počne in ne na tak način. Tukaj lahko veliko polemiziramo o načinu financiranja gradnje avtocest: ali iz proračuna ali s kolikšnim deležem proračuna in s kolikšnim deležem zadolžitev. Vendar javni dolg se je zmanjšal v procentih bruto domačega proizvoda. Vi ste ga pa uspeli povečati s tem rebalansom za, beri in piši, skoraj 10% točk, merjeno v bruto domačem proizvodu. Torej z 22 na približno 32. To ste uspeli v pol leta. Kaj boste pridelali v teh štirih letih, nam samo bog pomagaj.

Še nekaj. Ob zmanjševanju javnofinančnih odhodkov in povečevanju oziroma ohranjanju javnofinančnih prihodkov nam je prvič doslej uspelo škarje zapreti do te mere, da smo ustvarili javnofinančni presežek 2007. In prosim, gospod Čepič, ne ponavljati laži in zavajati to slovensko javnost, da je nekdo storil premalo, da bi vi lahko še bolj pogubno spravili Slovenijo v prepad.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Gospod Vizjak...

MAG. ANDREJ VIZJAK: ... Storzeno je bilo veliko in če bi na teh osnovah nadaljevali in nas malo poslušali, verjetno danes v tej situaciji ne bi bili. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo.

V uvodni predstavitvi je minister Križanič dejal, da je rebalans pravzaprav ključni protikrizni akt. Ali je to res in če je to res, potem lahko pogledamo po vladni strani, ki je predlagatelj tega akta, in ugotovimo, da pravzaprav razen ministrice in dveh državnih sekretarjev ni nobenega od ključnih predstavnikov posameznih resorjev, ki bi ta ključni protikrizni akt zagovarjali. Javna uprava, pravosodje in finance, medtem ko od ostalih resorjev nikogar.

Če je to res ključni protikrizni akt, potem najbrž ne bi smelo biti težav ob potrjevanju dnevnega reda te seje, kajti na glasovanju je manjkalo 17, takrat ko je bilo zadnje glasovanje, ko ni bil dnevni red sprejet, do 22 poslancev koalicije, ki so bili predlagatelji oziroma Vlada je

predlagatelj te izredne seje. In koalicijski poslanci se s ključnim krovnim aktom koalicije ne identificirajo niti toliko, da bi prišli potrditi dnevni red.

Veliko se danes ukvarjamo, ali se ukvarjate, predvsem z zgodovino. Ko sem bral naslov točke, piše: Predlog rebalansa Republike Slovenije za leto 2009. Velika večina poslancev iz koalicije, iz Poslanske skupine SD in nekateri redki posamezniki iz drugih poslanskih skupin, ki so sploh razpravljali, so se ukvarjali z zgodovino. Kot da obravnavamo rebalans leta 2005, rebalans leta 2006, rebalans leta 2007 ali 2008! Temelji vseh razprav so se nanašali na tista leta, pa vendarle imamo pred sabo drugi rebalans te vlade, drugi rebalans te koalicije in to je rebalans, s katerim Vlada popravlja svoj rebalans, s katerim je pred dobrima dvema, tremi meseci popravila vse tiste postavke iz načrta iz proračuna za leto 2009, ki ga je pripravila prejšnja vlada. Vse postavke je uskladila na način, kot je mislila, da bodo zdržale, in kot je mislila, da je treba. Mi, povem odkrito, smo tem popravkom nasprotovali. Koalicija je rebalans, ki je bil sprejet pred dvema, tremi meseci pripravila in sprejela povsem po svoji podobi. In danes popravljamo tisto, kar ste vi takrat tako vehementno sprejeli. Poglejte razprave, pogledajte argumente, zakaj ste ga sprejeli, pa boste videli, ali so bile tiste razprave, ki ste jih takrat imeli poslanci koalicijskih strank, utemeljene ali ne. Primerjajte jih z našimi razpravami in boste videli, da boste morali najprej rebalansirati svoje izjave, svoje argumente, zakaj ste glasovali za ta rebalans.

Lani, ko se je začela ta svetovna kriza, je bila Slovenija po vseh kriterijih ocenjena kot ena najbolje pripravljenih evropskih držav na soočanje s to krizo, in po analizah domače neodvisne analitske institucije, Umarja, tudi po analizi Banke Slovenije - precej podobno. Tako je ocenila Evropska komisija, tako je ocenil OECD - kot ena najbolje pripravljenih evropskih držav. Mislim, da je bila tam navedena med tremi, ki ne bi smele imeti problemov pri soočanju s finančno krizo, ki je prihajala. Tudi zato ne, ker bančni sektor, vsaj po teh izjavah, ki smo jih slišali, in tudi po zatrdjevanju Banke Slovenije, ni bil rizično izpostavljen kontaminiranim naložbam; ni bil izpostavljen. Sicer smo dobili potem po velikih mukah podatek, da je vendarle eden izmed guvernerjev nabavil nekaj kvalitetnih vrednostnih papirjev Lehmann Brother's, ampak ni bil rizično izpostavljen. Danes pa sprejemamo rebalans proračuna, s katerim zagotavljate bančnemu sektorju 300 milijonov evrov. S tem, da je prej eden izmed poslancev v razpravi omenil, da je dotok iz gospodarstva v bančni sektor oziroma kreditni saldo za gospodarstvo negativen. To se pravi, da banke potegnejo iz gospodarstva več kreditov, kot jih plasirajo nazaj v gospodarstvo. In pred enim mesecem je minister za finance v javnosti govoril o tem, da kreditni krč popušča. Ni res! Če je gospodarstvo prisiljeno vračati več denarja v bančni sektor, kot ga dobi nazaj, potem

se krč zaostruje. Če moramo z državnim proračunom zagotavljati dodatne vire v bančni sektor, pomeni, da je nekaj hudo narobe. Najbrž tisti, ki bi moral servisirati gospodarstvo, razvoj gospodarstva, ni tisti, ki ga je treba dotirati, ki mu je treba dajati sponzorska sredstva. Ko je treba pobrati denar iz gospodarstva še dodatno preko davkov, ne samo preko zmanjševanja kreditov, ko je treba zagotavljati denar iz davkov državljanov, zato da po drugi plati preko proračuna, preko sistema zagotovimo dodatna sredstva za proračun. Nekaj v tem sistemu in v teh obrazložitvah ne drži in prav bi bilo, da predsednik Vlade kot najodgovornejši, kot predlagatelj, in finančni minister, to stvar nekako ali pa nekoliko bolj natančno pojasnita, zakaj je to potrebno.

Prej je bilo veliko govora, tudi, ko ste razpravljali o zgodovini, o nekaterih ukrepih, ki jih je sprejela prejšnja vlada - najbrž zaradi tega, ker so bile volivcem všečne. Niso bili volivcem všečni, ampak so bili potrebni. Veste, če enemu direktorju, ki ima 15.000 evrov mesečne plače, pripada po sindikalni listi topel obrok, najbrž ta topel obrok pripada tudi nekemu dijaku v srednji šoli pod istimi pogoji zato, ker je tam 8, 9, 10, 11 ur. Tisti, ki se vozijo, morda še kakšno uro dlje. Je ta ukrep potreben, nujen ali ni? Če to pripada direktorju, ki ima 15.000 evrov plače; poleg vseh dodatnih bonitet: zavarovanj, kartic, avtomobila, zdravljenja, zdravniških pregledov in ostalih zadev. Tam ni problem. Tu je. In ta ukrep, ki je bil samo delno popravljen iz nekaj tistih na vse, stane približno 32 milijonov evrov letno. Na decimalni vejici, na drugi decimalki šele se pojavi ta številka pri primanjkljaju, ki ga sedaj izkazuje - če je to tisto, kar lahko reši to državo. Na drugi ali tretji decimalki je to, to. In ko razpravljamo o ukrepih, ko razpravljamo o teži ukrepov, potem bi bilo prav, da jih tudi pravilno strukturiramo. Ali je problem 300 milijonov za servisiranje bank ali 30 milijonov za zdravo mladinsko populacijo? Da bodo tudi ti enkrat zdravi prišli v Državni zbor, tako kot so nekateri drugi mladeniči prišli do te situacije in do te funkcije. Jaz mislim, da je treba o teh stvareh na tak način razpravljati; kje so teže, kje so pponderji, koliko kaj vaga, koliko kaj tehta in koliko kaj prinese. Prehrana enemu dijaku je dolgoročen ukrep. Zato, ker ga navajamo na zdravo življenje, ker mu podaljšujemo življenjsko dobo, ker mu zmanjšujemo bolniški stalež, ker ti v mladosti preneseš veliko, na koncu se ti pa ni vseeno, ali pride kot posledica ven pri petinpetdesetih letih ali pa pri petinsedemdesetih. Ni vseeno, ker so zadaj tudi druge zadeve.

Tisto, kar pravzaprav pogrešam pri teh zadevah, so ukrepi. Mislim, da bi moralo biti soočenje s to krizo sestavljeno iz dveh delov ukrepov; iz ukrepov, ki so razvojni, in ukrepov, ki so socialni. In socialni ukrepi so dopolnilni ukrepi, so ukrepi, ki pomagajo nekaj prebroditi in to tistim, katere tisti aktivni ukrepi, razvojni ukrepi, ne zajamejo. Mi teh ukrepov, ki bi preprečevali ali pa omogočili ljudem, da

nekako aktivno pridejo do nekih zaposlitev in ne aktivno do statusov na zavodih, nismo sprejeli, nismo jih dobili. Tudi tiste, ki smo jih na prejšnji seji predlagali, včeraj smo glasovali o nekaterih od njih, recimo, kot ukrep, s katerim bi delno plačali socialne prispevke tistim, ki bi se samozaposlili, niste sprejeli. To bi bil ukrep! Petkrat cenejši kot nadomestilo za brezposelnost, petkrat manj! Nadomestilo za brezposelnost je, recimo, okoli petsto evrov, plačilo socialnih prispevkov ali pa dela socialnih prispevkov pa ne presega sto evrov. In tisti ljudje, ki prihajajo iz delovnih, iz gospodarskih družb, zato ker imajo probleme, bi se lahko v takšnih ukrepih tudi samozaposlili. Imajo dovolj znanja, imajo dovolj rokodelskih in obrtnih znanj - pa tega ne podprete.

Tudi ne podprete čisto preprostih ukrepov, kot so, recimo, plačevanja, administrativni ukrep, plačevanja z eno položnico, recimo, vsaj prispevkov iz plače. Devet prispevkov se plačuje iz plače in na plačo, od tega so štirje prispevki takšni, za katere je provizija, bančna, višja od zneska, ki ga nakazujejo, in to pri povprečni plači. Pri povprečni bruto plači! Zakaj je treba obremenjevati, recimo, državljane s takšnimi ukrepi ali pa samozaposlene s takšnimi ukrepi? Mislím, da bi bilo to mogoče z majhno dobro voljo tudi sprejeti.

Zdaj se pa sprašujem tudi, zakaj teh ukrepov ni. Imamo vladne ekipe v državah, v tujini, kjer so se ukrepi hitro sprejemali, učinkovito sprejemali, in imamo tudi našo ekipo, ki se spoprijema med seboj. Namesto da bi se spoprijemala s krizo, se spoprijemajo ministri med sabo, komu bomo preselili kakšen del resorja, kdo bo lahko nekje nekaj ekstra dobil, komu telekomunikacije in tako naprej. Kar nekaj ministrov te vlade se ukvarja s tem, da si poskušajo na vsak način ob podpori vrhunskih slovenskih politikov, tudi predsednika republike, zagotoviti neko podobo v javnosti, čeprav obstaja sum, da so vpleteni v določene aktivnosti. Ob takih ljudeh, na katere pada tak sum klientalističnih dejanj, dogodkov, tudi nezakonitih ravnanj, je težko pričakovati, da bodo v tej vladi aktivno predlagali ukrepe in se borili za naše skupno dobro. Težko je to pričakovati. Oni imajo drug interes: funkcijo uporabiti pač za druge namene. In treba je pravzaprav nekaj na tem področju narediti primarnega.

Še ena stvar je pomembna in bi nanjo rad tudi opozoril. Veste, črpanje evropskih sredstev ni samo zato, da naredimo proračunsko postavko. Mislím, da okrog 90 ali celo več odstotkov evropskih sredstev je namenjenih investicijam. Če ne planiramo črpanja evropskih sredstev, direktno ne načrtujemo investicij. Če ni investicij, ni razvoja. V prejšnjem mandatu, če se spomnite nekoliko nazaj, smo imeli dvoštevilčno rast investicij; 15%, 16% rast investicij in to je bil tisti ukrep, ki je za sabo generiral delovna mesta. Ta je generiral delovna mesta. Vendar veliko teh investicij je izvedlo gospodarstvo,

saj jih ni država v celoti izvedla, mi smo se ukvarjali z infrastrukturami investicijami. Zdaj pa tudi teh infrastrukturnih investicij ni in to, mislim, da je velik problem. Tudi na tem področju bi bilo marsikaj treba spremeniti; marsikaj spremeniti, da boo ponovno tam, kjer smo nekoč bili, ko smo izpolnjevali maastrichtske kriterije, ko smo bili kot najboljši in prvi, ki smo dobili evro, in bili smo med tistimi, ki so bili najboljši pri izpolnjevanju lizbonske strategije. Celo dodaten cilj smo izpolnjevali, ki smo si ga zadali. To se pravi, biti za 3 % točke boljši kot evropsko okolje. In bili smo! Danes smo za 4 % točke ali pa 3 % točke slabši, kot je evropsko okolje, ker je gospodarska rast za toliko nižja. In to se neposredno preljuje v zaostajanje in težko mi bo kdorkoli v tej državi prepričal, da so bili Poljaki ali Čehi na to krizo kot tipična država vzhodnoevropskega bloka bolje pripravljeni kot Slovenija. Ni za tem nobene analize, nobena institucija temu ni pritrdila nikoli, ne domača ne tuja, pa vendarle poslujejo z istim okoljem in so boljši kot mi. In mislim, da bi se morala odgovorna vlada vprašati, zakaj sta državi, kot sta bili Poljska in Češka, ki sta bistveno nižje na tej lestvici z gospodarske rasti in tudi strukturne prilagojenosti zaposlovanja z Evropsko unijo, danes boljši kot mi. In to v zelo kratkem času, v pol leta se je to zgodilo. Mislim, da bi morala odgovorna vlada narediti analizo - ne s prejšnjo vlado, ampak s primerljivimi vladami, s Poljsko, s Češko in z ukrepi, ki so jih tam sprejemali. Tisto, kar smo mi v prejšnjem mandatu sprejemali kot koalicija, se je pokazalo kot izjemno dobro in učinkovito, tako da smo tudi kakšen socialni ukrep, ki vas danes tako moti, takrat lahko sprejeli. Danes se pogovarja in razmišlja v vladni koaliciji samo o redukcijah. Mislim, da ta trend ni dober. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala za besedo. Želi še kdo razpravljati? Vidim roke. Odpiram prijavo. Še vedno smo pri splošnem delu proračuna. Gospod Grill, izvolite, imate besedo.

IVAN GRILL: Najlepša hvala.

Glejte, spoštovane kolegice in kolegi iz koalicije, vi imate veliko težavo, in sicer v tem, da se ves čas obremenjujete s preteklo vlado, s preteklim delom, sami pa nimate idej, nimate rešitev in nekako slepo zagovarjate rešitve, za katere sami veste, da nikamor ne vodijo. Prav je, da še enkrat tukaj poudarim nekaj, kar je bilo izrečeno v Državnem zboru s strani bivšega predsednika vlade, gospoda Janše, ko je predajal mandat, in tisto njegovo izjavo ves čas nekako skušate potvarjati. On takrat ni rekel, da kriza v Slovenijo ne bo prišla, da kriza v Sloveniji ne bo tudi na področju finančnega trga prisotna. On je lepo povedal, da takrat v Sloveniji še ni bilo vseh tistih finančnih kriz, ki so bile v Ameriki pa tudi v drugih državah že močno prisotne,

na našem trgu tega takrat ni bilo, in ravno tako na področju gospodarstva. Je pa poudaril, da tudi Slovenija za to ne bo imuna, če ne bomo pravočasno ukrepali. Na to je takrat opozoril. In če se malo spomnimo nazaj, je še vlada, v odhajanju takrat, pripravila kar nekaj zakonov, ki so bili že odziv na prihajajočo krizo v Slovenijo. Žal nova vlada, nova koalicija je v bistvu vse tiste zakone gladko zavrnila oziroma jih ni želela obravnavati, z izjemo tega, da je država garantirala za bančne depozite, kar je veliko prispevalo k temu, da kakšna od naših bank ni šla v stečaj zaradi nezaupanja naših varčevalcev do bančnega sistema. Vse druge zakone, ki so bili takrat dobronamerno predlagani, pa ste gladko zavrnil. Ni prav, in to nikamor ne vodi, da boste iskali krivdo za nazaj, kot majhen otrok iskali krivca, namesto da bi se soočili s težavami, ki so prisotne, predvsem pa, da bi skušali prisluhniti tudi tistim, ki vam želimo ob tem pomagati. Večkrat je bilo rečeno: to je kriza, ki se tiče vseh nas; iz te krize moramo vsi priti kot zmagovalci. Mislim, da je to lahko edini način, da bomo na koncu uspešni.

Številni razpravljavci danes, predvsem iz koalicije, ste podobno leporečili, kot pri obravnavi prvega rebalansa. Tukaj je bilo leporečenje, filozofiranje in verjamem, da marsikdo sploh ne ve, kaj je govoril ali kaj tista leporečenja pomenijo. V glavnem, da se povečujejo investicije, da se povečujejo sredstva za aktivno politiko zaposlovanja, da se povečujejo sredstva za znanost in razvoj, da so protikrizni ukrepi pripravljeni. Danes lahko spet to poslušamo za ta rebalans, pa naredimo analizo od marca do zdaj, kaj so tisti ukrepi ali vse tiste rešitve, ki ste jih takrat napovedovali, prinesli danes. Več podjetij je šlo v stečaj v tem času, brezposelnost je rekordno visoka, gospodarstvo v velikih težavah. V bistvu, glejte, ni bilo nobenih konkretnih pozitivnih premikov. Vse, kar se ves čas omenja, da je bil glavni ukrep subvencioniranje delovnega časa. Poglejte, to je ukrep, ki je zagotovo eden izmed tistih, ki sicer resnično lahko ohranja neka delovna mesta, ampak to ni rešitev, ki bo na dolgi rok uspešna. Vsi tisti ljudje, ki sedaj čakajo, pa v bistvu molijo, da ne bodo čez pol leta ob službo, ne razmišljajo o tem, da bi se prestrukturirali, da bi pač skušali iskati neke nove priložnosti. To je v bistvu potuha na račun davkoplačevalcev. To ni rešitev, vsaj ne na dolgi rok. In to je za koalicijo in svete, tudi za Vlado, eden izmed glavnih dosežkov. Dajte malo vprašati gospodarstvenike, kaj jim to pomeni. Nič. Razen redkih izjem, ki v bistvu to stvar tudi izkoriščajo. Veliko je tukaj tudi zlorab, veliko!

Jaz že od sprejemanja prvega rebalansa pa tudi tega rebalansa-rebalansa, ponovno lahko to poudarjam, nisem presenečen, da smo v taki situaciji, kot smo. Bojim se, da je tudi ta rebalans predvsem na prihodkovni strani nerealen, da bodo razmere še bistveno slabše, ampak to s tem rebalansom ne moremo pomagati. Lahko neke zadeve korigiramo na odhodkovnem

delu, kjer bomo mogoče določene prerazporeditve naredili, ampak jih ne bomo, ker vse amandmaje, ki smo jih vložili v opoziciji, jih boste seveda, vsaj tako ste napovedali, gladko zavrnil; pa tudi tisti ne bi bile čudežne rešitve, ampak bi pa prispevali kar nekaj tega razvojnega ciklusa na določenih področjih. Ampak, kot sem povedal, bojim se, da na prihodkovni strani ne bo tistega učinka ali pa tistih števil, ki ste jih tukaj navedli. Rebalans tega ne more prinesti, bi pa verjetno bila situacija bistveno boljša, če bi že od decembra naprej, ko smo tudi v Slovenski demokratični stranki številne zakone, ki so bili pripravljene že tudi v prejšnjem mandatu na vladi, sicer v odhajanju, ampak če bi bila ista vlada v nadaljevanju, bi taki zakoni skoraj zagotovo bili tudi tukaj obravnavani in sprejeti, verjetno tudi modificirani - pač glede na potrebe; ampak vi ste vse gladko zavrnil z nekim prestižem, niste pa ponudili nekih novih rešitev, ki bi, recimo, situacijo v Sloveniji začele izboljševati. Dokler ne bo v obravnavi nekih zakonov, ki bodo na sistemski način predvsem skušali reševati razvoj gospodarstva, samo gospodarstva, razvoj gospodarstva, število novih delovnih mest - edino to nas lahko potegne iz te situacije, v kateri. Nič drugega. Varčevanje je pač tukaj tudi nujno potrebno, ampak brez novih delovnih mest, brez novih podjetij se iz te situacije ne moremo izvleči. In takih ukrepov, takih zakonov, žal, ni.

Zato me čudi, pa tega vam tudi nobeden ne verjame, niti od gospodarstvenikov niti od ljudi, ko govorite o nekih paketih: prvi varčevalni paket, drugi, tretji, četrti - od vseh štirih ukrepov sta dva ali trije zakoni, ki pa tudi nimajo še učinke.

Tako, da jaz takšnega rebalansa rebalansa tudi v noben primeru ne morem podpreti, ker mislim, da je tudi ta nerealen, bom pa v nadaljevanju, ko se bomo določenih amandmajev tukaj tudi lotili obravnavati, še nekaj pojasnil dodatnih dal in tudi prisposodob na konkretnih številkah. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala. Gospod Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ: Gospod predsedujoči, jaz sem se sicer prijavil k repliki. Menim namreč, da sem bil v razpravi gospoda Tanka izzvan, ne sicer z imenom, govoril pa je o mladeničih, ki so prišli v parlament; in brez zamere, sam se še z vso pravico prištevam med mladeniče.

Tisto kar bi želel dati, prej smo lahko slišali zelo poetičen prispevek o dijaških malicah. Ne pozabite, da smo že s prvim rebalansom, to ohranjamo tudi v tem rebalansu, pokrili finančne obveznosti za to, da realiziramo zakonske pravice slovenskih dijakov. To tudi ta rebalans vsebuje.

Prav tako ta rebalans vsebuje pokritje vseh tistih zakonsko zagotovljenih pravic prebivalstva, ki jamčijo to, da zagotavljamo vsaj minimalni socialni standard vsem tistim skupinam prebivalstva, ki so danes prizadeti. In primerjati to

kategorijo, recimo, z dokapitalizacijo Nove Ljubljanske banke in Nove Kreditne banke Maribor očitno dokazuje eno nerazumevanje tega, kje pravzaprav problemi te gospodarske krize so. Spomnili se boste, da se je ta kriza začela tedaj, ko se je pojavila kronična nelikvidnost gospodarstva. Z dokapitalizacijo obeh bank izboljšujemo, imamo cilj izboljšati to likvidnost, kot sem dejal že prej, zato da izboljšamo možnosti teh dveh državnih bank, da pridobita likvidna sredstva na medbančnem trgu zaradi izboljšane kapitalске ustreznosti in na drugi strani tudi ta likvidna sredstva namenimo povečani likvidnosti gospodarstva.

Mi smo v naši poslanski skupini dobili zelo dober opomnik, s pomočjo katerega se zelo jasno vidi, katere ukrepe države ta rebalans dodatno spodbuja. Predlagam, da Socialni demokrati ta opomnik posodimo Slovenski demokratični stranki, dajte si te stvari prebrati, mislim, da so stvari dovolj jasne.

Tisto, kar bi še dejal, je: zagotovo ne moremo biti z vsem zadovoljni, ta čas nas je vse skupaj ujel nepripravljene, vendar poslušati razprave, ki jih lahko danes poslušamo že ves dan, o tem, kako ni bilo nič storjeno, kako noben ukrep ne učinkuje, to pa je, oprostite, zelo neobjektivno in samo skladno s tistim, kar je vaš politični namen - jaz se popolnoma strinjam. Pokritizirajmo tisto, kar ne učinkuje, predlagajmo nove ukrepe in mislim, da je, kar se tega tiče, Vlada pokazala doslej bistveno, bistveno več domišljije in novih idej kot Slovenska demokratična stranka. Če želite, lahko ponovimo tisto učno uro z Odbora za gospodarstvo, ko so vas ministri te vlade dobesedno šolali na tem, kaj bi dosegli, če bi v Državnem zboru sprejeli predloge ukrepov vaše stranke. Med drugim tudi to, da bi vložili velika sredstva za praktično zelo, zelo majhen makroekonomski učinek. To te države ne bo povleklo iz krize.

Če pa želite še en stavek, v temu rebalansu ohranjamo tudi tiste pozitivne politike, ki jih je začela vaša vlada z namenom, da poveča konkurenčnost slovenskega gospodarstva in izboljša podporno podjetniško okolje, in tudi v teh, ker menimo, da nimate monopola nad temi idejami, se odraža razvojna naravnost tega proračuna. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod Barovič.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala, predsedujoči.

Mislil, da je zdaj že šest in pol ur toliko pametnih izbruhov in idej, mislim, da bi profesorji na fakulteti zdaj imeli več dela z administracijo, da bi doktorate pisali vsem pametnim.

Jaz sem poslušal, kolikor sem lahko, utrujen sem, tako kot vsi vi, a ne razumem, jaz res ne razumem, da nočete priznati resnice, da je cel svet vedel, cel svet je vedel 15. septembra leta 2008, cel svet za krizo. Ja, 15. septembra

2008, takrat je za krizo izvedela obstoječa Vlada SDS-a, še več je pa že za krizo vedela vlada, ki je danes. Tako da metati si polena ena drugi - naj vas bo sram, ene in druge. Vsi smo vedeli in to je svet priznal in to so priznali na mednarodni parlamentarni uniji predsedniki vseh parlamentov. In vedel sem, da jo je naredila Amerika zato, ker so skupaj z našimi kupčkali s tistim, česar niso imeli. In sistem se je moral podreti in to smo vedeli vsi. Danes, po sedmih urah, metati eden drugemu, kaj kdo je, česa kdo ni, kdo bo kriv dve leti, je najmanj, kar je, nesramno do tistih, ki mogoče zdaj prihajajo, pa so srečni, iz službe domov, pa nas gledajo ali pa poslušajo - kljub temu. Do tistih nas je lahko sram. Pa si mislijo, kako smo čudni, nesposobni.

Poglejte, rebalans proračuna ni varčevalni rebalans, pa naj govori to leva ali pa desna stran. Rebalans proračuna je krizni rebalans, ki rešuje trenutno stanje! Pika! In to veste in vi in to veste in vi! In ne se metati na eno pa eden na drugo stran pa iskati, da je varčevalen pa ni varčevalen pa trditi neumnosti. Krizni rebalansi, ponudba vlade, ki je na oblasti, ki je bila izvoljena od ljudstva, ta vlada je ta rebalans naredila, ta rebalans bo danes sprejet - bo! In ta Vlada, ki ga je oblikovala in sprejela, bo za posledice odgovarjala - dobre in slabe. In to je dejstvo. In nehajmo tule čvekat neumnosti - rebalans bo sprejet, posledice bo nosila tista vlada, ki ga je oblikovala, tako dobre kot slabe. Seveda bo pa največ posledic nosilo slovensko ljudstvo. Je pač tako. Tudi jaz bi rad imel v svojem vrtu nekaj drugega, pa tudi vi bi imeli mogoče v svojem vrtu raje vrtnice kot pa zelenjavo. Ne gre! Pač ne gre. Tudi meni ni razumljivo, da se zmanjšujejo sredstva na gospodarstvu, da se povečujejo pri nekaterih uporabnikih, za katere tudi osebno ocenjujem, da ni upravičeno, ampak tako je Vlada pripravila. Rebalans pomeni, slišali smo teorijo s strani 600, pa je ni treba brati, saj vemo, uravnoteženje nečesa. In danes imamo predlog Vlade, ki je odgovorna za to, kar je pripravila. In mi moramo, hočemo ali nočemo, to potrditi, ker nimamo vreče z denarjem, nimamo je, od koder bi vzeli. Nimamo. In tudi če bomo preoblikovali program, pa bomo šli z enega vrta na drug vrt, ne bomo naredili ničesar. Tako je, kot je. Vlada naj odgovarja. Vlada je predstavila. Nekatera ministrstva, kot smo slišali, na primer, za javno upravo, se tega držijo, krčijo, druga ministrstva se pač bogatijo. Ali pa primer Urad Vlade. Prav! Če ima toliko obraza, da reče, da so njegovi stroški porasli še za 5%, ali ne vem, koliko, 700 tisoč evrov, naj ima obraz, pa naj pogleda nas in ljudi in naj pove, za kaj jih bo porabilo. Za papirje ali za kaj? Mi pa zahtevamo od policistov in od vojske, kako mora biti učinkovita, v resnici jim pa vse jemljemo. Saj nismo fer! Mi sami do sebe nismo fer. Nekateri so krčili, drugi dobijo. Prav, če bodo imeli kaj od tega. Bodo šli pa k zdravniku, ker bodo predebeli, pa jim bo zdravnik predpisal zdravila, da bodo shujšali. Tako to je v življenju.

Pa bo trpela Mura, pa bo trpel rudnik, pa bo trpela še katera proizvodnja. Ampak nehajmo, pogledajmo še amandmaje, pomagajmo si. Vzdržimo vsaj tam, kjer so upokojenci, da zaslužijo. Če je človek delal 40, 42, 45 let, ne mu krasti - ne mu jemati! Če celo življenje nek človek plačuje zdravstvo - ne mu krasti, ne mu jemati! Pustimo mu, naj gre k zdravniku. Tam bodimo pošteni in korektni! Zdaj, ali ima Ministrstvo za javno upravo ali bo imela občina ali ne vem kdo nagrajevanje ali ne, ne bodo ga imeli, pa kaj! Če ga bodo imeli, pa naj ga imajo, ampak tam se lahko igramo. Pustimo pa tiste socialne pravice, ki jih zagotavlja 2. člen Ustave, kolegice in kolegi. In nehajmo biti pametni in delati doktorate tule in se sprenevedati. Vsi, cel svet je vedel za krizo, 15. septembra 2008, z nami na čelu. Prejšnja vlada je vedela. Zdajšnja vlada, ki je prevzela oblast, je vedela, da je bila že takrat kriza. In ne lagati eden drugemu.

Amerikanci so jo fino izkoristili, cel svet njih rešuje, oni pa nam ne bodo pomagali. Piramida! Šli smo se, jemali posojila za to, da smo, da so - da so, poudarjam - kupovali delnice in trgovali z njimi. Piramida je bila, fino. Zdaj sem pa bogat! In 15. september je tisto bogastvo z ene na 500 enot, padla na 05. Poznam zgodbo iz Argentine, pa tudi mnogi drugi, kjer so imeli, en peso je bil en dolar. S tem da so dobili 100.000 pesov plače, pa so mislili, da imajo 100.000 dolarjev, dokler jim niso 4 nule odbili. To se je zgodilo! In to ni nič novega! In mi smo na istem! In vsi tisti, ki so špekulirali in so potem denar vlačili ven, Slovenci, Slovenci, ven in tukaj niso plačevali davke, naj tukaj plačajo davke, pa bomo imeli takoj vsaj 300 milijonov, najmanj, evrov več na prihodkovni strani. Tiste je treba loviti. Ne pa, da se prepiramo zdaj tu sedem ur in nategujemo ljudi, ki nas doma gledajo pa nimajo za v trgovino pa kljub raznim shemam, ki se jih gremo za fizične in za druge osebe, kar bo tema jutrišnjega dne, in jih tolažimo, češ, da bodo dobili posojila ne glede, če je za določen čas zaposlen, v resnici pa imamo zadaj ne vem koliko hipotek pa zaščit, da jih bomo še slekli in še sebe zraven.

Rebalans proračuna je pred nami. Je, kakršen je. Vsak ima pravico povedati: opozicija svoje, pozicija svoje; ampak o rebalansu in vsebini rebalansa, ne pa o tem, kaj kdo je pa kdo česa ni naredil. To pa je nesramno. O vsebini nihče ni govoril. Vsi bi padli, če bi bil jaz profesor, na izpitu. Tudi eden ni povedal, tudi eden ni povedal, zakaj je davčnih prihodkov za 764,460.000 evrov manj in zakaj, kar je najbolj čudno, se pa kapitalski prihodki ne znižujejo ali povečujejo, kar je danes največji problem. Pogledajte si papirje pa govorite o vsebini, ne pa obsojati politiko ene in druge opcije! Vsaka je dala in verjamem, da bo dala dobro od sebe. Zato ker si vsak želi v tej deželi obstati na oblasti pa če drugega ne, pomagati ljudem. In eni in drugi. Levi - desni; rdeči - zeleni. Prav vseeno mi je. Govorimo o vsebini, govorimo o

amandmajih, 27 jih imamo, prepričajmo se. Vlada je rekla sicer, da nobenega ne sprejme, če bo koalicija rekla, če bodo koalicijske stranke rekly, da podpirajo Vlado, kar pričakujem, je seveda še vedno dovoljeno govoriti o amandmajih, še vedno dovoljeno, kakšno spremembo sprejeti. Če pa ne, pa ne. Ampak govorimo konkretno o vsebini. Rebalans pa bo sprejet, kolegice in kolegi. Bo! In naj bo in naj prinese nekaj dobrega in tudi tretji rebalans bo v jeseni! Pa bom tudi tistega podprl, dokler bo šel v smeri dobrega. Je pa res, da na svojem vrtu ne bom imel mlade čebule, čeprav bi jo rad imel. Bom pač imel, ne vem, zeleno, ki jo redko jem. Samo se bom zadovoljil. Bom šel k sosedu pa mi bo posodil mlado čebulo. Tako to je.

V Slovenski nacionalni stranki, še enkrat pravim, bomo podprli rebalans - bomo; bomo pomagali pri oblikovanju strukturnih sprememb, o katerih smo govorili na drugem srečanju s predsednikom Vlade, in bomo kot konstruktivna opozicija skušali pomagati, da bomo iz te krize izšli. Opozarjamo pa, za magnetogramski zapis, že danes, da smo še vedno v recesiji, kriza se bo pisala leta 2010, ko bomo sprejemali pa proračun države Republike Slovenije. Tam pa bodimo močni in udarimo po mizi, pa sedimo šest dni, če je treba, po šestnajst ur. Takrat bo to potrebno. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želi še kdo razpravljati o splošnem delu rebalansa? Ja, vidim roke. Odpiram prijavo.

Gospod Sajovic, izvolite, imate besedo.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala, predsedujoči, za besedo.

Še enkrat prijazen pozdrav. Seveda, rebalans in popravek rebalansa je odraz realnega stanja. Danes ponovno razporejamo in delimo tisto, kar imamo razporediti. Če so se prihodki in vreča zmanjšala, potem je prav, da se resna in pa odgovorna država temu prilagodi. Vendar mislim, da se v praksi vsi ne obnašamo vedno tako. Na eni strani tisti, ki najbolj kritizirajo današnji popravek proračuna, stalno postavljajo zakone, neke dodatne zahteve, kako bi ta proračun še bolj in dodatno obremenili, kot, recimo, pri dodatku za socialno ogrožene. Država je namenila 15 milijonov evrov, drugi bi jih namenili 60, nekajkrat toliko. Tudi pri jamstveni shemi bi povsem odvezali, odprli možnjo; na drugi strani pa potem očitki v številkah, kot smo jih danes že velikokrat slišali, da je, recimo, bruto družbeni proizvod padel za 8,5%, da je milijardo 800 milijonov proračunskega primanjkljaja, 5,5% javnofinančnega primanjkljaja. Ampak danes, ko cel dan govorimo in premetujemo te številke, je zagotovo naša naloga, da jih umestimo v ustrezen javnofinančni okvir, v resnici pa - bom kar nadaljeval tam, kjer je moj predhodnik, župan, ki se zaveda realnih problemov v življenju ljudi, nadaljeval, koliko te zadeve ljudi zanimajo. Jaz sem prepričan, da bi morali dati več poudarka - vsi skupaj, tisti, ki na kontrolirajo in upravičeno kritizirajo, kot mi, ki smo to pripravili -, dati

konkretne odgovore, kako bomo s tem popravkom rebalansom proračuna pa urejali življenje ljudi, da bo bolj kvalitetno. Postavili smo se na dva različna pola, na dva okopa. Vsakdo trmasto vztraja pri svojem. Mislím pa, da moramo zgodbe res konkretizirati in usmeriti na realne probleme državljanov. Povedati, kateri od njihovih problemov rešuje predviden rebalans, kaj bodo reševali in k čemu bodo prispevali naslednji proračuni, predvsem tisti leta 2010 bo trenutek resnice.

Moram reči, da ta rebalans po mojem mišljenju in po mišljenju koalicije pa daje nekaj konkretnih rešitev, nekaj konkretnih zagotovil, da življenje ne bo slabše in da se vlaga tudi v pravo smer. Eno od vprašanj, ki bo zagotovo zanimalo marsikoga, ki nas danes gleda, kako bomo poskrbeli za mlade, da pridejo do prvega stanovanja, ne le z državno pomočjo, temveč da jim zagotovimo tudi pogoje naprej za kakovostno zaposlitev, da si bodo sami lahko kupili stanovanje. Odgovor je zakon, ki ga imamo na mizah, to je jamstvena shema za prebivalstvo. Mlade družine se bodo lahko prej postavile na svoje noge. Osnoven odgovor pa je, če si hoče mlada družina, ki ima nek status, neko izobrazbo, rešiti eksistenčne probleme, rabi stanovanje. In mislim, da z jamstveno shemo za prebivalstvo, za kreditiranje ljudi v težavah, da imamo enega od ključev ali odgovorov na vprašanje.

Pomembno vprašanje je tudi, kako bomo srednji generaciji zagotovili, da bodo lahko obdržali sedanje službe. Najboljši socialni ukrep je zagotovo to, da nekdo obdrži delo. Mislím, da je bilo s tem subvencioniranjem polnega delovnega časa narejeno veliko. Nekaj tisoč delovnih mest se je ohranilo, in to v času, v trenutkih, ko je vsako delovno mesto potrebno. Torej, gre rebalans, ki zagotavlja sredstva za subvencioniranje polnega delovnega časa v pravo smer.

Mislím, da ima ta vlada, ta rebalans tudi odgovore, da perspektivni študentje lahko računajo na brezplačen, dostopen študij in tudi na ustrezne štipendije, da si bodo stroške bivanja v Ljubljani lahko sami plačevali.

Vprašanje je, kako poskrbeti za podjetništvo, malo obrt, da bodo imeli pogoje, da bodo lahko širili proizvodnjo. Vseeno mislim, pa sem človek, ki prihaja s terena, da kreditni krč še ni popustil, vendar pa zagotovo popušča. Tisti, ki so bili leta, desetletja solidni, so dobro delali, dobro poslovali, imajo zaupanje, ugled, za te ljudi - mislim podjetnike in obrtnike - ni problem dobiti sredstva in kredite na bankah. Seveda nekateri, ki so pa poskušali že štirikrat, petkrat na različnih področjih, pa nimajo česa pokazati, tam je pa razumljivo, da so banke do njih bolj previdne. Vesel sem, ko lahko danes v Financah preberem, kot prvi ukrepi Ministrstva za finance na področju davčne politike, da se določene poklice davčno razbremenjuje. Prepričan sem, če bodo stroški dela nižji, potem bo tudi uspešnost večja. Mislím, da so trdna in jasna sporočila ministra za finance - ob opozorilih Evropske

unije, da smo pri pokojninski blagajni preveč širokosrčni, preveč razsipni -, da ta država želi ohraniti socialne pravice, status, predvsem pa pokojnine upokojencem, in so sporočila, da se z opozorili Bruslja ne strinjamo v celoti, zagotovo na mestu. Trud te vlade in tudi tega rebalansa gre v smer, da se upokojencem težko prigarane pravice ohranijo. Kako nam bo nekdo iz Bruslja razlagal, da so pokojnine previsoke in da za to potrošimo preveč, če je pa četrtnina teh upokojencev na robu revščine ali socialnega preživetja!

Pomembno se mi zdi tudi, kot je gospa, danes prisotna ministrica, že povedala o ukrepih v javnem sektorju. Mislím, da se tam zadeve premikajo na boljše. Imamo pa seveda opravka z obsežnim, okorelim sistemom, kjer se spremembe nikdar in nikoli ne pokažejo čez noč. Ampak v tej državi se krepí zavest, da je naloga vseh nas, ki smo v javni službi, da davkoplačevalkam in davkoplačevalcem pomagamo reševati probleme, da jim zmanjšujemo birokratske ovire, da jim odpiramo vrata, da jim povemo, kako se nek problem reši. Ne pa, da jim zapiramo okenca, rekoč, prinesite še te in te dokumente, potem bo pa vaša vloga rešena. Prepričan sem, da se je že ukoreninila zavest, da bo javna uprava - in je že marsikje - proaktivna, da ni več birokratska, ni več toga in tudi tu se konkretni problemi rešujejo hitreje.

Po mojem mnenju so to tista ključna vprašanja, na katera moramo z rebalansom dati odgovore. In po mojem mnenju jih v okviru finančnih možnosti, ki jih imamo, rebalans rešuje na najboljši možen način. Ni idealen, je pa zagotovo - in mislim, da bolj kot tisti prvi - v tem trenutku realen. Želim, da ga čim prej sprejmemo in začnemo tudi konkretno izvrševati. Zato bomo vsi - in sem prepričan, da ga bo danes večina potrdila - prevzeli tudi vso odgovornost.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod Petan.

RUDOLF PETAN: Hvala za besedo. Spoštovani. Kar sem pa pravkar slišal, bi pa lahko rekel, da je tipičen prikaz stanja, v katerem je Slovenija. Namreč to, da je nekdo vesel prvih ukrepov Ministrstva za finance! Poslušajte, ali nismo že nekje v tretjem paketu sprejemanja protikriznih ukrepov, zdaj pa je nekdo vesel, da prvi ukrep Ministrstva za finance! Tega ne razumem več. Ampak dobro, to je bilo samo mimogrede. Razpravljati sem mislil o nečem drugem.

Danes sprejemamo rebalans rebalansa. Rebalans je bil sprejet marca, v začetku aprila, konec koncev je vseeno, danes pa popravljamo tisto. To se pravi, dejstvo je to, da ste takrat, ko ste predlagali rebalans, si nekako trasirali pot, podlago, da boste lahko izvajali tisto politiko, ki ste si jo zamislili. Kar je prav. Mi smo vas takrat opozarjali, da mi mislimo, da je, ne bom rekel, da je narobe, ampak, da verjetno vsi ukrepi niso dobri in smo konkretno tudi navedli. Mi smo potem po tistem cel ukrep zakonov predlagali. Vi ste jih

zavrnilo enega za drugim. V redu. Ampak nekaj morate vedeti. Tisti trenutek, ko ste predlagali in sprejeli rebalans, ste prevzeli vso odgovornost za to, kar počenjate, zato ker s tistim ste si tresirali pogoje za izvajanje vaše politike, in ni več izgovorov, da je kriva neka prejšnja vlada, pa predprejšnja, pa da je kriv Janez Janša pa - ne vem, on ni kriv. Dejstvo je tako: takrat ste si naredili pogoje za izvajanje vaše politike. To je prav. Mi smo vas takrat opozarjali, da nekaj "ne štima". Danes, po treh mesecih, vi popravljate tisti rebalans, tisto vašo podlago, tisto vašo osnovo, tiste vaše temelje, na katerih gradite svojo politiko vodenja Slovenije.

Mi vam tudi danes hočemo povedati, da tudi to ni tisto, kar bo verjetno prav. Ampak dobro, vi imate večino in vi vladate. Mi vas pač samo opozarjamo na to, kaj mi mislimo, da mogoče ni prav. Ampak, z rebalansom in tudi z današnjim rebalansom rebalansa prevzimate še večje odgovornost in ne več se izgovarjati, da je kriva neka prejšnja vlada. Naredili ste si pogoje za izvajanje politike v Sloveniji, vodenja Slovenije. Jaz bi si želel, da bi se takrat mi motili. Ampak žal, se nismo motili, motili ste se vi.

Po drugi strani ne moram soglašati s tem, kar nekateri pravijo, da je seveda za vse kriva prejšnja vlada, da je narobe to pa ono in naštevate. Jaz tega ne bom našteval. Ampak nekaj drugega je v tem problem. Problem je v tem, da če vi mislite, da imate prav - v tem je ravno problem. Upate, da je tisto, kar delate, prav. Namreč, gre za to, tako kot pri prvem rebalansu niste verjeli, ko smo vam mi dopovedovali, da gradite na napačnih predpostavkah. Še zdaj vztrajate pri tem in to so napačne predpostavke. Ker so napačne predpostavke, tudi ne morete izvajati pravih ukrepov. In zato se ni čuditi, da imamo sedaj to, kar imamo. To je, recimo, 9% padec GDP ali bruto domačega proizvoda v prvem četrletju napram lanskemu prvemu četrletju. V redu, kriza je v Evropi, tega vam ne moremo reči, da ste vi krivi, če je kriza. Ampak nekaj drugega je problem. Še pred enim letom, če je Evropa napredovala z dvema ali tremi procenti, je Slovenija s petimi ali šestimi. Se pravi, več kot Evropa. Danes, po enem letu, pa Evropa nazaduje, bom uporabil ta izraz, s slabimi tremi procenti, Slovenija pa z devetimi. To je pa razlika trikrat dva, šestkratnik je tu. Se pravi, od bistveno boljšega kot v Evropi na bistveno bistveno slabše kot v Evropi. In to je problem, to pa je tisto, zaradi česa se morate zamisliti. In to se je zgodilo - dobro, recimo - v dobrega pol leta. To je tisto, kar vam hočem povedati, da gradite na napačnih temeljih, in meni se zdi, kot da ne bi živeli v realnem svetu. Zdi se mi, da imate občutek, kot da vam ponoči sije sonce, podnevi pa se vam prikazujejo zvezde. Vi to lahko mislite, vi to lahko upate, vendar realnost je drugačna. Zdaj je tudi realnost drugačna od tistih ukrepov, ki jih vi sprejemate. In zato ukrepi "ne prijemajo".

Očitek, da to, kar vam mi predlagamo - in v tem mandatu smo skoraj predlagali več ukrepov, kot jih je predlagala Vlada - pravite, da države ne bo ali ne bi povleklo iz tega prostega pada. Ampak, oprostite, vi ste zavrnilili vse ukrepe, vi sploh ne morete vedeti, če bi ti ukrepi "prijeli". Mi pa vemo nekaj drugega. To pa je 100-odstotno, da to, kar pa vi predlagate, pa "ne prijema". To pa je res. To pa je dejstvo, ker to pa kaže statistika. Žal je tako, jaz bi rajši videl, da bi bilo obratno. Ampak tega ne morete zanikati. Nam ne morete očitati, da ukrepi, ki jih predlagamo, ne bi prijeli. Jih niste poskusili, ste nam jih vse zavrnilili! Za vaše ukrepe pa kažejo podatki, da pa res "ne prijemajo". To je pa dejstvo. In temu se pa ne da izogniti.

In sedaj, kar je pa najbolj zanimivo, ko sprejemamo rebalans rebalansa, se pravi popravek tistega, kar ste vi si postavili za svojo pot, za svoje temelje popravljamo. Že zdaj se pa nakazuje, da bomo pa mogoče jeseni sprejemali rebalans rebalansiranega rebalansa, to se pravi že tretji. To se pravi, da niti v to ne verjamete, kar zdaj delamo.

Ne verjamete pa tudi nam, še posebej potem, ko bomo govorili o amandmajih, da je pa mogoče tisto boljše, kar vam mi predlagamo. To pa tudi ne. To se pravi, ne daste si dopovedati, da vaši ukrepi verjetno niso najboljši in edini zveličavni in odklanjate tudi našo pomoč. V tem je pa problem. Po drugi strani pa pravite, da bi bilo pa fino, če bi vsi skupaj. Ja kako, če pa odklanjate vse? Tako to ne gre.

In še nekaj, še enkrat bom povedal za zaključek, več vam bom o tem pri amandmajih. Rajši bi videl, da bi vi imeli prav, kot pa, da imamo mi, zato ker vi vodite državo. Ampak žal, žal se je pokazalo, da imamo mi vsaj toliko prav ali pa več prav kot pa vi, kljub temu da ukrepov ne sprejemate. Ker se je sedaj pokazalo, da tisto, kar smo vam govorili pri prvem rebalansu, je veliko tega resničnega; podlaga ni bila prava in to smo vam dopovedovali. Vi niste verjeli, zdaj pa sami ugotavljate, da je to res. In v tem je problem tega trenutka, v katerem je sedaj Slovenija, ki jo vi vodite in seveda vi imate tudi vso odgovornost, našo pomoč pa zavračate - tega pa ne razumemo! Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želi še kdo razpravljati o splošnem delu rebalansa? Ja, vidim roko, odpiram prijavo. Morda ne bi bilo slabo, če bi se vsi, ki želite razpravljati v splošnem delu, prijavili. Gospod Trofenik, izvolite.

VILI TROFENIK: Hvala za besedo.

Na nek način proti svoji volji, nisem se nameraval prijaviti, ampak po tolikih urah popustijo tudi živci, če odkrito priznam, ker toliko manipulacij s številkami in številskimi podatki, kot jih je bilo danes tukaj povedano, človek težko najde na enem mestu ali pa v enem prostoru. Brez

želje po polemiki, ampak, kolega Petan, na koncu si me pa prisilil k prijavi.

Najprej nekaj načelno. V takšnih kriznih razmerah, seveda se pokaže objektivno, da večletno sprejemanje proračunov, ki je sicer primerno v stabilnih razmerah in pametno, ne vodi nikamor. In vse diskusije o rebalansu rebalansa ali vse diskusije, ki temeljijo na bivšem proračunu za leto 2000 in iz njega izhajajočem prvem rebalansu, so sila vprašljive. Zanimivo pa je, da se brani ena stran vsakršnih primerjav z realizacijo 2008, ki je pa bila v še dokaj realnih razmerah, to se pravi, v dokaj podobnih razmerah, kot je bil osnovni proračun sprejeman.

Pa gremo naprej. Veste, z relativnimi številkami, poenostavljeno povedano, s procenti, je sila nevarno, če jih politiki dobijo v roke - ne glede, na katerem nivoju -, pa čeprav mi je enkrat nekdo očital, da po šolsko poučujem, pa ni namen tega, mislim pa, da se v petem razredu osnovne šole srečajo otroci s temi števili. Ampak, politika je pa sila nevarna ali pa za politike je sila nevarna takšna zloraba. To je zloraba in napačna interpretacija.

Danes je gospod Janša v svojem uvodnem nastopu takoj zavrnil enega izmed absolutnih podatkov, ki izhaja iz primerjave plana za leto 2009 z realizacijo v letu 2008, konkretno, koliko je več v absolutnem znesku sredstev, namenjenih gospodarstvu, da je to manipulacija. Zanimivo. Številka stoji, realizacija je znana, plan je znan in razlika je sila enostavna, in to naj bi bila manipulacija. V vsakem primeru je pa manipulacija naštevanje relativnih podatkov ali stopenj rasti in primerjava z Evropo - se opravičujem, dva sta zadnjič že o tem govorila, pa ne bom tega na široko razpredal. Stopnje rasti v preteklosti - vsi tisti, ki očitajte drugi strani, da napada neko zgodovino, saj je za to povod, ker se enostransko, nekritično uporabljajo podatki iz preteklosti, ki številčno stojijo, vendar zahtevajo komentar. Dosežena stopnja rasti GDP v preteklosti ima dva negativna prizvoka. Pomemben del je na kredit, in to je bilo objavljeno - vse tisto, kar je v gradnji povezano z avtocestami. Pa ne samo avtoceste, še nekaj drugega prispevka je na kredit v smislu investicij, ker je bilo zadosti denarja na razpolago. In pomemben je tisti del rasti, ki je odvisna od izvozno usmerjenega slovenskega gospodarstva, ki se je zdaj izkazalo v tem smislu, da ne bo kakega podtikanja, za slabo. Mi smo mala ekonomija, ki smo odvisni od zunanjega trga, in zato lepo prosim, ne primerjajte Poljske in Češke, ki sta neprimerljiva notranja trga, s slovenskimi razmerami. Niti Češka niti Poljska ni tako intenzivno izvozno usmerjena in za nas - pa se oproščam aktualnemu predsedniku Vlade - je sila bolj pomembno, kaj bo rekla gospa Merkel in kakšne ukrepe bo sprejela kot domača vlada. To je dejstvo, na to smo obsojeni, to moramo razumeti in spoštovati. V vseh silnih razpravah pa niste povedali tiste

razlike, koliko je pa domače krivde. Pa ne bom tega razpredal naprej. Tudi je! In od kaj!

Govorite o ukrepih. Sam sem se vzdržal mesece, tedne, diskusije o teh vaših silnih predlogih. V dve skupini jih lahko grupiramo: eni so direkten napad na že napadene javne finance, ki bi pomenili samo dodaten strošek. To delate zavestno, ker so ukrepi izbrani sila všečno. Na drugi strani pa so takšni, za katere vi trdite, da bi se "prijeli" - najboljša ilustracija danes za tak ukrep, je zakaj država ali oblast ne subvencionira nabave hladilnikov. Ta bo šla v zgodovino. Da bi bili prazni - ali mislite zato, ker ljudje ne bi imeli kaj dati v njih?! Niste rekli ali Candy, ne delam reklame, ali Gorenje ali Obodin, da bom malo zloben. Ali pa mislite, da bi s tem stimulirali, čeprav je avtor te izjave rekel, da bi šlo za A kategorijo po energetskih klasificiranjih tistih razredov. Mogoče pa ste mislili, da bodo upravičili nerazumno drago nabavo opreme za šoštanjsko termoelektrarno. Mogoče. Rabite gospodinjske aparate, ki bodo prazni, ampak bodo vrata odprta, da bo čim več energije porabljene. Lepo prosim! Nekdo, ki je bil na oblasti, si takšnih cenениh poenostavljan in zavajanj ne more več dovoliti. To so zavajanja.

Jaz zdaj ne bomo govoril o tistih avtocestah, kar je dejstvo, in o vsem, kar bi se lahko zgodilo na drug način. Vse je bilo zvito, je bilo enostavno, je bilo zvito in na kratki rok učinkovito. Z zadolževanjem za potrebe avtocest ste si naredili manevrski prostor za druge stroške. Bom zelo poenostavil, se ne bom dotaknil, za katere, čeprav bi lahko o tistih stroških vsi naredili širok komentar. In še na nekaj pozabljate. Govorite samo o všečnih številkah. Ko da bi se dalo kaj prihraniti, čeprav ste sila občutljivi za poslovni rezultat državnega proračuna. Presežek, manjko, metodologije gor, dol, dejstvo je, da ste del stroškov, ki so po naravi, vsebini in zakonu stroški državnega proračuna, izločili - ene zakonito, recimo financiranje Darsa, vračilo investicij v telekomunikacije pa je že druga tema in ne želim o tem razpravljati, ker jo branite z vsakim amandmajem, vsak trenutek, ker upate, da bo kdo, ko mu bo enkrat popustila koncentracija, pristal, da boste potem lahko trdili: "Ja, saj je tako." Ampak, nič pa ne poveste o procentih oziroma relativnih odnosih pri porabi, kako je rastla. Jaz sem to bivšemu finančnemu ministru enkrat povedal, da je vse rad meril v odstotku GDP-ja. Edino nečesa ni izmeril, in nihče od prejšnje oblasti ni povedal, da so sredstva za občine v reformiranem sistemu financiranja, ki velja od 1. januarja 2007, merjeno v GDP-ju padla. Da je največja stopnja bila leta 2006, od takrat je pa padla. Ampak tega podatka nočete slišati! To bo še pri enem amandmaju mogoče, zato se bom izognil diskusiji v to smer, kaj komu ustreza oziroma kaj komu ne ustreza.

O investicijah. En stavek sem že prej rekel. Absolutni podatek, da je za investicije več, je bil uporabljen, da je to manipulacija oziroma zavajajo. Ampak dobro bi bilo še na kaj drugega spomniti. Dejstvo je, da so investicije - na žalost to je zakonitost - med prvimi, ki so napadene, ko zmanjka denarja. Zdaj, ko se poskušate na tako cenen način izviti od odgovornosti za proračunske stroške, to je pa nekaj izredno zanimivega. Ampak ni inovacija, je zelo prozorno, da ne rečem kaj drugega. Da je s sprejetjem prvega rebalansa sedanja vlada oziroma koalicija prevzela odgovornost za vso zgodovino stroškov, ki je. Spoštovani kolegi - ja pa ja ste resni! V proračunu je 80%, če ne več odstotkov, fiksnih stroškov na podlagi zakonov in drugih predpisov in to je podobno velikemu tankerju, ki ga ne morete kar tako zaustaviti in preusmeriti. Take trditve, ki se danes pojavljajo in zadnjič že na odboru, da je po sprejetju prvega rebalansa za nerazumne in previsoke javnofinančne stroške, tudi za preteklost, prevzela odgovornost ta koalicija, je cenena. Kako ste si pa mislili? Odpustiti ljudi od danes na jutri? Prekiniti pogodbe od danes na jutri - ki ste? V času predvolilne kampanje lansko leto, ste zelo prefinjeno razpisovali projekte. Za 45 milijonov evrov, širokopasovnih iz Evropske unije ste si razdelili za sebe. Če kaj zahteva preiskovalno komisijo - bojim se, da nas bo Bruselj sankcioniral. Zahteva samo ta zadeva! 45 milijonov evrov ste si med seboj razdelili v razpisu, v času predvolilne kampanje, pogodbe pa nastavili novemu ministru, ki pa je zdaj po vaši teoriji odgovoren, če jih bo podpisal ali ne. Več celo! Grozijo mu "upravičenci", pod narekovajem, da bodo z avtobusi začeli kvazi prizadete občane voziti v Ljubljano, pa nič ne povedo, da so si razdelili. To je samo ena izmed ilustracij. Tako kot ne zdrži resne kritike in je zelo prozorna ta igra s prevzemom odgovornosti; odgovornost bo prevzeta z novim proračunom za leto 2010.

Če kaj zamerim tej naši skupni ali pa, če hočete, koalicijski vladi, zamerim od predsednika do zadnjega ministra, da niso naredili revizije - to, kar smo v Državnem zboru zahtevali marca - odobrenih projektov in sankcionirali, kar je nezakonito in proti predpisu prišlo v ta proračun, ki ga sedaj mora tudi nova vlada in novi parlament večina spoštovati. Veste, koliko je tega! Pa ste še tako samozaverovani, da se posamezni vaši akterji oglašajo! Zelo simptomatičen je bil danes kolega Vizjak. In samo njegov projekt - imam na Brežice krasne spomine, po slovenski navadi "fovširam" Brežičanom kakšno industrijsko ali kakšno drugo gospodarsko - daleč od tega! Sem si šel tudi projekte po volitvah pogledat, da mi ne bi kdo kaj očital. Lepo je! Krasno, če bo kdaj zaživel. Veste, koliko je takih Brežic po Sloveniji? In tisti drugi niso imeli ministra v aktualni vladi. Pa bom sedaj povedal - tu ga ni, upam, da bo razumel. Vaš bivši kolega Pukšič ima največji problem, ker ste mu pozabili podpisati pogodbo za 5 milijonov evrov, ki ste mu jo

nezakonito odobrili. In to zamerim tej vladi, temu predsedniku vlade, temu ministru odgovornemu, pa tudi ministru za finance! Vsi to vedo! Ali veste, koliko je še takih projektov? Pogledajte seznam, ko ste nam razlagali, da imamo tri in pol ali štiri in pol kilograma gradiva, ki smo ga dobili februarja o realizaciji evropskih sredstev. Tam poiščite, potem pa to poslati - realizacije! In tiste nastope, zakaj ni razpisov za drobno gospodarstvo! Kar pogledjte, kaj smo dobivali in kdo je dobil. Preveč je, oprostite izrazu, "špeha", da bi ljudje šli to brati, ker imajo ali nimajo volje, ali pa jih ne zanima in na to se špekulira. In poslušati mesece in mesece to ihto, zakaj ni razpisov - ja, pa preberite drugo stran, da je čez sto milijonov samo ena služba oziroma, poenostavljeno, eno ministrstvo je imelo - ne vem, če je še danes, ampak par dni nazaj je bilo še aktualno - nekorektnih zahtevkov iz naslova evropskih sredstev! 100 milijonov evrov! Tisti, ki smo starejši, smo podobne relacije doživeli med Slovenijo in Beogradom. Veste kaj, nismo nič drugačni kot tisti, ki smo jim mi takrat kaj očitati, gledano iz Bruslja. In bivši ljubljanski rektor dr. Mencinger ima prav, ko je rekel, da smo en B zamenjali za drugega, samo še zrcalno sliko je treba postaviti. Tu pa branimo in očitamo z vso ihto. In če je kaj odgovorno, to odgovornost pa ta vlada prevzema. Jaz sem že to povedal javno in danes ponovno opozarjam: za vse te nepravilnosti, ko bodo prišli iz Bruslja, boste pa najbolj glasni. Prevzemajo odgovornost, ker tega niso preprečili in odpravili, tega ne bodo storili v najkrajšem času.

In seveda, zelo všečno je govoriti o ukrepih "a la" hladilnik in še kaj podobnega. Drugič pa ta ugotovitev prejšnja oziroma sklep, ne morem reči, da je logičen, pa ne bi rad bil za nobenega žaljiv, ko kolega Petan pravite: "Problem je v tem, da vi našim ukrepom ne verjamete, mi pa vašim ne verjamemo" - to bi bilo še nevtrarno - ampak ste rekli, "statistika pa kaže, da vaša predvidevanja niso dobra! O perspektivi pa še nisem videl nikogar, razen kakšne "šlogarce", da bi prihodnost napovedovali iz statistike. Statistika je vedno za nazaj.

Jaz bi rad videl enega, bom pošten, učinkovit bi bil ukrep zmanjšanja roka ali časa za vračilo DDV-ja. S tem se strinjam in to, mislim, da je bil edini, ki je bil z vidika vsebine korekten in dober, vendar pa z vidika realnosti njegove realizacije v primeru, ko padajo javnofinančni prihodki - in tu je samo dejstvo, da padajo in da na kratek rok tega padanja ni možno zaustaviti, razen z nepopularnim ukrepom, to je pa samo eden oziroma dva, ki sta iste vsebine: ali dvigniti davčno stopnjo ali pa predpisati nove davke. Eden in drugi sta nepopularna. Nekdo je rekel, da bi bila to neumnost, ko bomo prišli v pravo krizo, bog ne daj, ne bomo imeli izbire tudi ne pri tem. Ne bomo imeli izbire tudi pri eni stvari, ki sem jo prej v enem stavku poskušal samo omeniti, da četrte javne blagajne se sploh nismo dotaknili.

Jaz nimam težav v tistem delu, ko občina zagotavlja štirideset milijonov dodatno za investicije, če bodo ta sredstva na lokalnem nivoju korektno in učinkovito investirana. Ampak tekočih stroškov v četrti blagajni se z ničemer nismo dotaknili.

Upam, da ne bomo šli tako daleč, da se nam bo zgodilo to, kar dela Mednarodni monetarni sklad, ki postavlja enega med štiri do pet pogojev, državam, ki so potrebne aranžmaja z njim - reformo lokalne samouprave. Pa je to lahko Hrvaška, pa je to lahko Srbija, pa so to lahko nekatere države tudi v Evropski uniji; tiste ki so prišle tako daleč, da potrebujejo pomoč Mednarodnega monetarnega sklada. Mogoče bi za nas bilo tudi dobro, da bi do te stopnje prišli, da nam bodo drugi odprli oči in nas prisilili kje so še kakšne notranje rezerve, ki v vsakem primeru so. S tega vidika noben proračun na nobenem nivoju in noben rebalans ni tako dober, da ga ne bi bilo treba z objektivnimi merili najprej izmeriti in potem na podlagi teh meritev tudi v čim večji možni meri objektivno kritizirati. Ne pa na način zlorabe podatkov tistih, ki bi lahko prišli tako ali drugače v poštev ali za napad ali za obrambo nekih odločitev iz preteklosti. Pa več pri posameznih amandmajih. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Ste bili imenovani?. Ja, izvolite, imate repliko.

RUDOLF PETAN: Hvala za besedo. gospodu Trofeniku repliciram dve stvari. Pri eni se verjetno nisva razumela, pa bom še enkrat ponovil. Jaz sem dejal, da vi ne morete vedeti, če bi naši ukrepi "prišli", zato ker jih zavračate.

Drugo. Mi ne verjamemo vašim ukrepom. To ste dejali, da to bi še bilo nekje uravnoteženo. Kar se pa statistike tiče, sem pa dejal, da statistika kaže, da pa vaši ukrepi niso dobri. To je normalno, da statistika kaže, da vaši ukrepi niso dobri. Saj statistika drugega ne more kazati. Lahko preverite v magnetogramu. To je bil nesporazum.

Drugo, kar se pa tiče prevzema odgovornosti, je pa sledeče. Gospod Trofenik, z vsem dolžnim spoštovanjem, ampak ta vlada prav gotovo prevzema tiste obveznosti, ki jih je prejšnja vlada tako ali drugače sprejela, potrdila, dala, vam jih predala - kakorkoli. Ampak morate tudi nek - vi se pa lahko potem odločite, ali boste te ukrepe sprejeli ali ne; tiste, ki jih še lahko spreminjate. Ampak morate pa nekaj vedeti, da Janševa vlada leta 2005 je ravno tako prejela obveznosti iz prejšnje Ropove vlade in njena stvar je bila, ali lahko katere spremeni ali bo spreminjala in je tudi nekatere stvari spreminjala in je bila deležna, smo bili deležni velike kritike, zakaj nekatere stvari tolikokrat spreminjamo, ker smo zakone spreminjali. Tako to smo popolnoma na enakem, leta 2005, takratna vlada, kot sedanja vlada leta 2009. In zato sem rekel, da je vaša odgovornost. S tem, ko ste

sprejeli rebalans, ste si postavili določene temelje za vladanje. Tako si je vlada leta 2005 postavila temelje za vladanje, tako kot je mislila, da je prav. In takrat so pač rezultati bili drugačni kot so danes. In o tem sem želel razpravljati, da je tukaj razlika, da takrat, v prejšnjem mandatu smo napredovali hitreje kot Evropa, danes pa nazadujemo hitreje kot Evropa. To želim povedati. Niste vi krivi, da je recesija, ampak vaša krivda pa je v tisti razliki. To sem hotel povedati in tem se pa ne da izogniti. To so pa dejstva. Hvala lepa.

PODPREDSNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želi še kdo razpravljati o splošnem delu proračuna? Ja, odpiram prijavo.

Gospod Trofenik, izvolite.

VILI TROFENIK: Hvala. Da ne bo nesporazuma, spoštovani kolega, o obveznostih. So dve vrsti obveznosti, bi lahko rekli, v javnih financah. Tiste, ki so logične, ki pomenijo kontinuiteto - ne glede, kdo je na vladi - in tiste, ki so na novo sprejeti.

Tiste, ki pomenijo kontinuiteto, ne smejo in ne morejo biti praviloma problem. Ampak mi smo bili deležni oziroma Slovenci in Slovenke so bili deležni v času pred volitvami - ne vem, kako naj rečem - z vidika stroškov, obveznosti, z vidika pravic za nekatere, pa ugodnosti, ki so bile nelogične, in pomenijo - nimam tega rad, pa moram to uporabiti - vaša stran je to s svojo večino "spravila skozi parlament". Kdorkoli bi to spravil. Všečna. Vsi poznamo tisto osnovno definicijo razlike med politiki in med državniki. To se v odgovornosti do lastne države enostavno ne dela. Zlasti na te obveznosti sem mislil, ko sem to izpostavil. To pa bi mogoče zaključil s tem. Ko se zdaj poskuša govoriti, kdaj je bila kriza. Oprostite, danes sta bili med drugimi dve kardinalni neresnici povedani. Ena se tiče krize ni ga tukaj, ampak na osebni nivoju jaz nimam z njim nobenih problemov, moram to pot reči ali malo spomniti. Bivši minister Vizjak je še septembra trdil, da ni krize v Sloveniji. Kakorkoli temu rečemo, v kakršnikoli papir zavijemo, seveda to ne drži. Lahko pa zavijemo v časopisni papir, ali pa v celofan, ali pa v kakega za boljša darila. Ne glede, kakšen je papir, ta nesreča je bila prisotna in vsak normalen, odgovoren in resen se je moral zavedati, kaj prihaja. In še ena je padla, pa sem prej pozabil na njo opozoriti. Ni res, spoštovani kolegi. Podobno, kot ste zanikali krizo, zdaj poskušate problematiko tega bančnega ali pa kreditnega krča na aktualni trenutek - veste, to ni tako enostavno. Opozorila, da banke delajo na nek svoj način - pa bom rekel milo, ker je z bančniki izredno velika težava - ne bi rad na škodo bančnemu sistemu, da so nekatere odločitve vprašljive, so v gradivu Banke Slovenije iz junija lanskega leta, če se ne motim, in to poročilo šteje nekaj manj kot 300 strani.

Ob vsem spoštovanju obrtnikov in njihovega združenja ter njihovega časopisa, samo branje o razpoloženju nekaterih anketirancev, ali pa tudi predstavnikov, da ni mogoče dobiti kredita - milo rečeno - ni mogoče posploševati. Ni mogoče posploševati, ker je treba najprej odgovoriti, ali ni denarja, ali banke nočejo dati, ali so projekti taki, da ne vzbujajo zaupanja, ali ne ustrezajo kriterijem. In zdaj, če nekdo, ki iz tretjega razreda, spada v to skupino, reče, da ni mogoče dobiti kredita, tega ne moremo posplošiti. Ker vsaj enakopravno bi bilo treba brati opozorila odgovornih slovenskih bank, ki pravijo, da je na potezi gospodarstvo, in čakajo iniciative. Jaz se globoko strinjam z nekom, ki je tu nekaj časa nazaj opozoril, kako nepripravljeno je bilo slovensko gospodarstvo, na tako krizo. Na podlagi statističnih podatkov ste trdili danes tu nekateri drugače - da je bilo pripravljeno. Če bi to bilo res, potem ne bi bil zdaj problem z odpovedjo naročil. Ker pa produciramo, na žalost, ob vsem spoštovanju resnosti socialnih posledic, ki iz tega sledijo, produciramo blago, ki ga trenutno ni mogoče na tržišču prodati, potem ni mogoče govoriti, da je bil ta del gospodarstva pripravljen na krizo. Kriza je priložnost, tudi zaradi tega, ker sili v drugačno razmišljanje in prestrukturiranje, vendar pametni in odgovorni delajo te spremembe in o tem razmišljajo, preden pride kriza. Pa tu ne mislim samo na politiko, ampak na oboje, na gospodarstvo in politiko, ki mora ustvarjati pogoje za to. Pogoji za to, da poenostavim, je pa prisiljevanje tistega dela gospodarstva, da tako razmišlja, s takimi ali drugačnimi instrumenti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Replika, gospod mag. Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Spoštovane poslanke in poslanci! Ne vem, zakaj tu sedite, če ne poslušate, kaj govori vaš poslanski kolega. Sam sem ga poslušal v svoji pisarni in je govoril veliko neumnosti, res, dobesedno, pa še laži vmes in tako naprej.

Ampak ena najbolj eklatantnih je bila ta, povezana z opravljanjem moje funkcije v prejšnjem mandatu, ko je govoril, da sem potem po izteku mandata decembra lani govoril, da v Sloveniji ni in da tudi ne bo krize. To je rekel, da ni krize. To je pač rekel on. Seveda to ni res, spoštovani gospod Trofenik, dokažite mi! Z eno listino mi dokažite te trditve!

To, kar ste povedali, je laž. Jaz sem uporabil besedo "recesija", da v Sloveniji ni recesije in če bi pravilno ukrepali, je ne bo. Razlika med krizo in recesijo je velika. Če vam to ni jasno, vam bom razložil. Recesija je dva kvartala zapored negativna gospodarska rast. Mi je nismo imeli in smo jo prejeli šele v drugem kvartalu letošnjega leta. Kriza je to, kar si vsak sam predstavlja. Za ene je padec gospodarske

rasti, za druge so drugačne zaostritve, kot je nedelovanje finančnega trga in podobno.

Spoštovani gospod Trofenik. Pozivam vas, da predložite dokaze za svoje trditve. Če jih nimate, se boste pa morali javno opravičiti. To je ena stvar.

Druga stvar je, da se boste morali javno opravičiti za to trditev, da je prejšnja vlada oziroma da smo razdelili celo 100 milijonov evropskih sredstev iz Bruslja, za katere nas bo še bolela glava. Če je temu tako, vas pred vsemi in pred slovensko javnostjo sprašujem: Koga konkretno ste naznanili, če je tu kakršenkoli sum kakršnekoli nepravilnosti in kateremu organu in kdaj?! Če pa ne, pa molčite!!

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Trofenik, replike na repliko ni.

Prijavili ste se prej. Ja, to boste lahko storili, ampak nisem dal še... ja, prav.

Gospod Anton Urh, imate besedo.

ANTON URH: Hvala lepa za besedo. Spoštovani gospod minister, spoštovani državni sekretarji, kolegice in kolegi.

Kar velikokrat sem razmišljal, če v Državnemu zboru ne bi bilo kamer, bi bile razprave mnogokrat krajše in drugačne. Vendar v tem primeru, ko je kolega Trofenik govoril, sem bil vesel, da so bile kamere prižgane, ker verjamem in vem, da je povedal kar veliko resnice, in vesel sem, če je bilo pri tem delu njegove razprave kar precej gledalcev v Sloveniji. "Pripravljeni smo prevzeti odgovornost," je povedal predsednik Vlade in Vlada, ko je prevzemal Vlado Republike Slovenije. Prepričan sem, da je Vlada, ko je pripravila ta rebalans, ve, kaj dela, in da s tem rebalansom naprej oziroma da pri tem rebalansu niso izgubljene pravice upokoјencev, pravice socialno šibkih tako, da te pravice ne bodo okrnjene oziroma da bodo ti imeli svoje dohodke, tako kot je bilo pred tem.

Kriza - jasna stvar. Slovenija, danes poslušam, je najslabša država v tem zahodnem bloku ali v evropski skupnosti. Res je, mali smo, res pa je tudi nekaj, da mali veliko prej občuti krizo, kot pa veliki. Če ponazorim, recimo, enega velikega kmeta in pa enega majhnega kmeta in da bi bila lakota, je mali veliko prej lačen kot veliki. Ampak nekaj pa je tudi res. Če imaš ti dobrega gospodarja, ki zna gospodariti, potem tudi dober gospodar velik kasneje občuti krizo kot pa gospodar, ki slabše gospodari s svojim premoženjem. In mogoče je tu tudi del krivde, da je Slovenija zdaj v tako slabem položaju, če je to res.

Ta rebalans, ki ga je pripravila Vlada, bom podprl tako kot vsi v Poslanski skupini DeSUS. Seveda pa ne bomo podprli amandmajev k temu rebalansu. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima dr. Gorenak. Prosim.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. Sam se nisem nameraval oglasiti pa vendarle razprava gre v tako smer, da čutim to dolžnost. Tisti, ki gleda daleč naprej, vidi več kot tisti, ki gleda malo naprej. Zato tudi v politiki verjetno velja nekaj podobnega, da politik, ki vidi samo en mandat, slabo vidi. Tega smo se prav zagotovo zavedali v času prejšnje vlade, ko ni bilo gospodarske krize, ko ni bilo recesije, ko je bila relativno velika, pravzaprav ena največjih rasti v Evropi.

Tudi zato smo sprejemali nekatere odločitve na bistveno daljši rok. K takim odločitvam je treba povabiti tudi opozicijo in to smo storili. To počno tudi Hrvati zelo uspešno. Zlasti na točki, ki se ji reče reševanje problema v Slovenijo in jo rešujejo na način, da vsaj zunaj nastopajo javno enotni. Mi seveda ne. V ta namen smo vas povabili, drugi kolegi iz sedanje koalicije, v tako imenovano partnerstvo za razvoj in tisti, ki so želeli sodelovati, so tudi sodelovali. LDS je to vehementno odklonila, kasnejša potomka ali hči ali kakor koli se to imenuje, Zares, je tudi to vehementno odklonila. SD je pri temu ob manjših odporih z nekoliko, verjetno, ostrejšo besedo sedanjega predsednika Vlade sodelovala. Mnogi med vami, ki tukaj sedite, ste v tem procesu sodelovali. Tudi sam, veste, da sem sodeloval in menim, da je bilo tisto obdobje z vidika sodelovanja med koalicijo in opozicijo uspešno. Sami ste pritisnili na gumb "za" pri davčni zakonodaji kar štirikrat od šestih zakonov, ampak to ni očitek, to je priznanje. Predsednik Pahor je za to govornico v svojem nastopu rekel: "Prihajajo krizni časi," on je pač politik in vidi malo več naprej, vsaj po mojem, "zato bomo takoj pristopili k neki obliki partnerstva za razvoj, zato, da te krizne čase prebrodimo skupaj tudi s pomočjo opozicije." Približno takšne besede je uporabil. Seveda se ni zgodilo nič kakšna dva meseca. Po dveh mesecih smo to predlagali mi, spisali smo nek sporazum pravzaprav po tistem vzoru, kakršnega smo uporabljali za 2006 in 2007 in prvo polovico leta 2008. Kaj pa je doživel? Doživel je "ne" s strani Zares in LDS in doživel je upor v svoji lastni stranki, jastrebi so ga pač preglasili. Zato moja razprava ne bo šla v smeri, kaj je prejšnja vlada, kaj je sedanja vlada, ampak vas želim opozoriti zgolj na to, da v tako kriznih časih bi najpomembnejše stvari v tej državi, ki bi pripeljale do izhoda iz te krize, morali reševati skupaj, ampak ta svet oziroma ta dvorana je malo narobe obrnjena. Mi vam pomoč ponujamo, tudi pisno smo jo ponudili, vi pa ste rekli "ne". In "ne" ste rekli tudi vsem tistim rešitvam, ki smo jih sicer ponudili, verjetno zato, ker mislite, da ste bolj pametni ali kaj. Ampak, nisem prepričan, da je temu tako, nisem prepričan, da je temu tako, niti vam ne očitam ničesar. Ampak, moder politik, torej vaš predsednik stranke oziroma sedanje Vlade, po moje je, je to zaslutil, začutil in javno povedal, ampak to ste mu preprečili. In torej tukaj na tej točki bom tudi

končal.../Oglašanje iz klopi./.. Če imate kaj povedati, se prijavite k besedi,.../oglašanje iz klopi./...k besedi se prijavite, če boste kaj želeli povedati. Vsi dokazi pa za to, kar sem izrekel, seveda tudi obstajajo. V kabinetu predsednika Vlade jih boste našli, pa niso s kakšno zaupnostjo označeni. Zato bi bilo pametno in dobro, da bi sledili predsedniku Vlade, ampak to bi pričakoval z vaše strani ta poziv, ne pa, da to jaz govorim. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala. Gospod Kontič, kaj želite?

BOJAN KONTIČ: Proceduralno, gospod podpredsednik.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Ja, prosim, povejte.

BOJAN KONTIČ: Naj najprej povem, zakaj.../oglašanje iz klopi./.. Čas teče, samo ne bi smel teči v čas poslanske, ker skupino proceduralni predlog se ne všteva v čas. Ampak dobro, saj je časa dovolj.

Jaz sem že včeraj protestiral in danes ta protest ponavljam, včeraj so bile izrečene žaljivke v tem parlamentu. In včeraj, če ponovno uporabim športni žargon, so bili uporabljeni udarci pod pas, ki so v športu prepovedani. Torej, nizki udarci. Poleg tega so se že včeraj uporabljale v razpravah razne živali. Pa predlagam, da jih ne uporabljamo po nemarnem. Želel bi opozoriti, da se danes ta zgodba ponavlja. In najostreje protestiram proti izjavam, ki jih je imel predgovornik, ki želi biti sicer spravljen in govori o partnerstvu, hkrati pa govori o mojih kolegicah in kolegih kot o jastrebih. Najostreje protestiram in pričakoval sem, da ga boste, gospod podpredsednik, opomnili za to izjavo.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: To ni bil proceduralen predlog. To je bil komentar. Jaz se z vami gospod Kontič strinjam, to moram reči. Kajti, ko sem se malo prej usedel na to mesto, se je pričela takšna debata, da sem imel na ustih, da bi rekel: Prosim vas lepo" - in to bom sedajle rekel - "dvignimo nivo naše razprave malo višje kot poteka."

Kdo bi rad še razpravljal o splošnem delu? Prijava. Gospod Vili Trofenik, imate besedo.

VILI TROFENIK: Hvala lepa za besedo. Gospoda Vizjaka sicer ni, zato bom zelo kratek. Nisem jaz kriv, da mu moram v njegovi odsotnosti povedati, da niti ne lažem niti nisem neumen, mogoče si on to misli kot bivši najboljši minister, ampak očitno slabo posluša. Zamenjal je december s septembrom - govoril sem o septembru. Pojasnil sem tudi v prisposodbi, katero izjavo njegovo mislim in seveda je pomešal. Ja, govoril sem o dokumentu Vlade, ki nosi naslov Poročilo o koriščenju evropskih sredstev in tako naprej, kjer je samo za 95

milijonov neustreznih zahtevkov pri Službi za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, potem še pri drugih ministrstev, tako da je krepko čez sto milijonov. Nisem pa rekel, da si je sto milijonov kdo kako drugače delil. Rekel sem pa, in za to obstajajo dokumenti, da je 45 milijonov za širokopasovni internet si bivša koalicija razdelila med sabo z imeni in priimki županov in z naslovi prejemnikov, to so pa občine. To sem pa povedal.

Očitno tam, kjer posluša, je slabo ozvočenje in upam, da bo vodstvo Državnega zbora poskrbelo za korektno ozvočenje Državnega zbora. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Ja, imate repliko. Čeprav mi je malo čudno to, da "priletite" v dvorano in rečete replika.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Ja seveda, poslušajte, spoštovani podpredsednik, spoštovani poslanski kolega! Poslušam tole razpravo preko ozvočenja parlamenta v svoji pisarni in nikjer v poslovniku ne piše, da moraš biti v parlamentarni dvorani, da imaš lahko repliko, če te nekdo krivo replicira.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Zato sem vam dal repliko.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Ja, hvala lepa.

Poglejte, prvič, če bi bilo res to, kar pravi gospod Trofenik, da se prejšnja vlada ni pravočasno lotila spopada s krizo oziroma da je sploh ni prepoznala, potem ne bi na eni izmed sej, še ko je opravljala tekoče posle, to se pravi po volitvah, septembra lani, analizirala in naročila tudi Uradu za makroekonomske analize in razvoj dokument, v katerem so možni scenariji, kako se spopasti z nastajajočimi razmerami v Evropi in v Sloveniji.

Ta točka je bila na dnevnem redu seje vlade. Gotovo to gospodu Trofeniku ni znano, je pa znano sedanji vladi, ki je lahko to seveda tudi preko magnetogramov in preko ustreznih zapisov vsaj pogleda. Takrat smo obravnavali dva možna scenarija - zelo pomembno za razumevanje naših očitkov. Prvi scenarij je ta, da se pravočasno, hitro ukrepa, da se prepreči poglobljanje krize. In drugo je scenarij, ko kriza se razbohoti v najširšem pomenu besede po državi in je treba gasiti probleme, povezano s krizo, ki nastanejo. In takrat smo zato predlagali štiri ukrepe. Štiri zakoni so bili takrat sprejeti na vladi. Dva sta k sreči povzeli kasneje, ko je vlada prišla in ko jih je parlament sprejel še do konca lanskega leta, dva pa žal ne. In bi gotovo pomenila precej pri spopadu s krizo, če bi bila tudi sprejeta, pa žal nista bila. Toliko o tem, koliko se je prejšnja vlada in tudi sam kot gospodarski minister zavedal situacije. Torej podatki, dokumenti trdijo nasprotno kot vaši pavšalni očitki. Dokumenti

so pa zapisniki in magnetogrami sej takratne vlade iz septembra lani. To je prva stvar, ki jo želim povedati.

Druga stvar. Zopet kriva navedba. Gospod Trofenik je navedel, da je po zapisih Službe Vlade za lokalno samoupravo bilo ne vem za koliko milijonov nepravilno ali kakorkoli, napak v zahtevkih za povračila iz evropskega proračuna. To se dogaja dnevno tudi vsakemu, ki pravzaprav dela v tej operaciji, zaradi tega ker so zahtevki, ko prihajajo, ne vem, slabo opremljeni - ali ni kakšnega računa priloženega ali ni tega in onega - in se mora zadeva vrniti, da se kompletira zahtevek za povračilo in ko je zahtevek za povračilo kompletiran, pride tudi do povrnitve. In to še ne pomeni, da je bilo s tem koriščenjem karkoli narobe in da se seveda v proceduri ni temu na koncu tudi izšlo.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Tri minute je poteklo.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Torej navajali ste napačne podatke - bom takoj zaključil, spoštovani podpredsednik - in vas zelo lepo prosim, da ste drugič precizni pri očitkih prejšnji vladi in prejšnjemu ministru.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.
Besedo ima gospod Dušan Kumer.

DUŠAN KUMER: Hvala za besedo.

Tudi sam se nisem imel namena oglasiti, ampak človek, ko posluša, mora sedeti tukaj notri, ne bom repliciral, ampak bom ene stvari preprosto demantiral, na ene pa bom opozoril, da nekateri - ali imate kratek spomin ali pa je treba spomin obuditi, ker ni daleč nazaj leto, ko so se stvari dogajale in so takrat še sedeli v vladnih prostorih in so imeli nas, poslance za neke vrste bedake, ki mešamo jabolka in hruške, danes pa bom na enem primeru, za katerega se je pokazalo, da so prejšnja vladna ekipa in ministri mešali - ne samo hrušk in jabolok, ampak še kaj drugega zraven.

Najprej moram demantirati vedno ponavljajoče, včeraj in danes intenzivno te analize in vrednostne sodbe, kaj se dogaja v stranki SD. Jaz bi prosil največjo opozicijsko stranko in tako imenovane analitične stezosledce, da se tega izogibajo, ker preprosto ne morejo in ne vedo, in ne vedo, kaj se dogaja v naši stranki. Za vsakega predsednika, tudi vašega predsednika, je najbolje zanj, če ima v svoji okolici pametne ljudi. Pametni ljudje pa ne rabijo vedno predsednika. Razmislite malo o tem in potem delajte vaše analize naprej.

In drugič. Da grem na nekdanjega najboljšega današnjega ministra v prejšnji vladi. TDR, jaz ga bom kar prvega imenoval, ker po velikosti to tretiram, po pomembnosti, po velikosti to tretiram. Po pomembnosti, po velikosti - da ne bo napake. TDR Ruše, obljube, ki so bile dane lani spomladi,

proti poletju, so neuresničene in takrat je bilo celo z grožnjami zagroženo v tej dvorani s strani teh, kaj se sploh spuščamo in kaj govorimo in kaj govorimo bedastoče o delavcih, ki so bili tam zaposleni. Večina njih je danes na cesti, brez kakšnih satisfakcij, nekateri ministri pa so obljubljali celo velike odpravnine ect.

Drugič, ta teden smo imeli priložnost po letu dni videti in prebrati, da je Urad za varstvo konkurence ugotovil, da je pri podražitvi električne energije šlo za dogovor. Nekdanji vladni predstavniki so v tej dvorani govorili, da mešamo - tisti, ki smo na to opozarjali, da gre za soodgovornost tudi Vlade, ne samo organov, ki se s tem morajo ukvarjati, če bo prišlo do ugotovitev, da nosijo soodgovornost - jabolka in hruške. Danes, jaz mislim, da drži, ker ste pohvalili ta urad, da dobro dela in ta urad je ugotovil, da je šlo za dogovorno povišanje in da odjemalcem električne energije so ti električni distributerji dolžni tudi denar. Zato me zanima: Ali nosi nekdo iz prejšnje vlade soodgovornost za to, da bo ta denar tem ljudem povrnjen, ki so to električno energijo poplačali? Kajti, pravi čas je bilo v tej dvorani opozorjeno na posledice, ki se lahko zgodijo. Ampak, tako kot danes, vehementno, z nekega piedestala se je takrat diskutiralo iz vladnih prostorov in danes se diskutira iz opozicijskih.

Predlagam vam, da malo umirite žogico, da se malo "skulirate" in da niste tako napadalni in tako agresivni. Da se vi vzamete skupaj in mogoče bo takrat to partnerstvo na politični sceni v Sloveniji zares zaživel. S takimi partnerji, kot se kažete zadnja dva dni, res ni mogoče sedeti za isto mizo in reševati krizo in recesijo v Sloveniji.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Odpiram prijavo. Govorimo še vedno o splošnem delu predlogu rebalansa proračuna oziroma razpravljamo. Besedo ima gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ: Hvala lepa, da ste povedali, predsedujoči, da govorimo o rebalansu 2 na rebalans 1 te Vlade, ne kakšne od prejšnjih vlad, ker zadnji dve uri smo poslušali vse kaj drugega. Bolečina nekaterih je tako velika, da so se ne samo miselno, ampak tudi fizično nazaj projecirali v opozicijo. Gospod Trofenik bo moral javno pojasniti svojo izjavo, ki jo je dvakrat ponovil, o tem, da si je bivša vladajoča koalicija razdelila 46 milijonov evrov za optično omrežje. Rekel je, "razdelili ste si 46 milijonov evrov za optično omrežje." To bo moral javno pojasniti ali pa se bo moral javno opravičiti. Ker kolikor so se meni te stvari poznane, verjamem pa, da tudi vam, imeli ste jih v Državnem zboru na vašo zahtevo trikrat, dvakrat ste jih celo na tej plenarni seji obravnavali - verjamem, da ste se težko prebili že samo skozi seznam, kaj šele skozi vsebino teh projektov -, ste lahko videli, kako so se ti projekti izvajali, da so se izvajali v vseh občinah, ne glede na to, kdo je bil župan v kateri občini. Imeli smo

veliko razprav o tem in problem ni, to kateri projekt in kje so se izvajali v preteklosti, problem je, da se zdaj novi ne morejo izvajati, ker ni podlag za to, da bi se. Lani do tega časa je bivši minister za regionalni razvoj objavil štiri razpise, letos do tega dneva nismo bili priča niti enemu. To je problem. Problem je, za vas tokrat problem, kako boste porabili tisto, kar ste se sami obvezali, da boste porabili iz Evropske unije. Do prve polovice leta ste vplačali vanjo 54% glede na indeks, ki ste si ga zapisali v rebalansu 1, dobili pa ste z indeksom 28 - glede na tisto, kar ste si sami zapisali v rebalansu 1 marca meseca. Kajti, gospe in gospodje, danes mi ne govorimo o popravku proračuna bivše vlade, mi govorimo o popravku vašega rebalansa, ki ste ga prinesli v Državni zbor pred tremi meseci in za katerega ste že tisti dan, ko smo ga sprejemali marca meseca, ugotovili, da ni realen in ste že tisti dan, ko ste pritiskali tipko na njega, povedali, da bo do tega rebalansa prišlo. O tem govorimo in imamo tukaj zelo jasne številke! In hvala lepa, gospod predsedujoči, da ste nas vse skupaj opomnili, da govorimo o tem: govorimo o popravku popravka.

Takrat smo dobronamerno, tako kot danes, opozarjali, da je še čas in umaknite ta tako imenovani nujno potreben rebalans marca meseca, ker ste imeli na mizi številke, podatke, ki so ga že tisti trenutek derogirali. Tega niste storili, pritisnili ste tipke, sprejeli ste ga in tri mesece zatem sprejemamo rebalans 2, glede katerega ponovno pravite, da je nujen, vendar, da bo treba čez tri mesece sprejemati še enega. Pa zakaj vendar to počnemo? Počnete - ker mi tega ne bomo počeli! Poskušamo vsaj skozi razpravo dopovedati, da je to neracionalno in neproduktivno početje. Dve milijardi 300 milijonov evrov ste sprejeli z rebalansom 1 marca meseca zadolževanja, 2 milijardi 300 milijonov evrov.

Z Ziprom predlagate tri milijarde tristo milijonov evrov. Realizacija 1 do 6 tri milijarde in pol po programu financiranja za leto 2009, ki ga je Vlada sprejela 23. aprila 4 milijarde 962 milijonov 384.901 evrov. 5 milijard evrov v letu 2009 zadolževanja ob prihodkih 7 milijard 920 milijonov evrov! To so številke, nad katerimi se je treba zamisliti, predvsem zaradi tega, ker se je treba zavedati, da večina tega denarja bo šla v nepovratno porabo iz katere ne bo niti enega evra multiplikativnega učinka za naprej. In ko ste rekli, da ni bilo predlogov, predlogi so bili nedavno tega. Jutri bomo razpravljali o zakonu, za katerega smo vam aprila dali predlog, da ga sprejmimo, pa ste ga zavrnil, češ, da ni potreben in da ne bo od njega nobenih učinkov. Takrat smo tudi povedali, da vse to prihaja pozno in sedaj res nobenega učinka od tega ne bo.

Predlagam, da se ne obračate več nazaj, ker ste nekako izgubili občutek za čas in za to, kaj je pomembno in kaj je potrebno. Dejstvo je, da tisto, ker je bilo potrebno storiti v prvi polovici leta, žal, ni bilo storjeno. In naj se stori

vsaj sedaj, čim prej, ker jeseni bo pa res resnično prepozno. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod mag. Vizjak, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Hvala lepa. Tudi sam bi želel podčrtati, da naj se sedanja aktualna koalicije predvsem ukvarja z odgovornostjo, kako upravljati s to državo naprej, kako na podlagi obstoječe situacije in izzivov omogočiti neko boljšo prihodnost. In ta boljša prihodnost je po mnenju koalicije zajeta v tem rebalansu. Ta rebalans je pa katastrofa za našo prihodnost. Poleg tega, da nas brezglavo zadolžuje, ne odpira in ne podpira tudi tistih začetih razvojnih projektov. To je res katastrofa. Potem se poslanski kolegi zatekajo, ker jim pač drugega v obupu ne ostane, obtoževanje nekih preteklih ravnanj pretekle vlade. O vsakih izmed teh ravnanj je mogoče odpreti polemiko in jaz sem jo vedno pripravljen voditi, tako o ocenah in dogovoru distributerjev, kakor tudi o privatizaciji in potem stečaju Tovarne dušika Ruše. Ne nazadnje smo o tem že veliko govorili v tem parlamentu. Vse to je možno in vse to imate na voljo, lahko oveste parlamentarne preiskave, lahko narediti karkoli želite. Jaz bom z veseljem sodeloval pri tej polemiki in seveda tudi pomagal, da boste prišli do kakšnih zaključkov. Ampak zaboga, začnite vladati, začnite sprejemati tisto, za kar so vas ljudje izvolili! Ljudje vas niso izvolili da obračunavate z vsako stvarjo, ki se po vašem mnenju v preteklosti ni zgodila prav ali bila pa, recimo temu, sporna. Za to imamo v Sloveniji druge institucije. Če gre za sume kakšnih nezakonitih ravnanj, imate za to policijo, imate za to tožilstva - naj se s tem ukvarjajo. Če preiskovalne komisije - tako je, imamo celo kopico instrumentarija, da se s tem ukvarjate. Zaboga, pri razpravi o rebalansu in o prihodnosti Slovenije pa nas poskusite prepričati, da je ta dokument v korist te države in njenih prebivalcev, ne pa v pogubo, kot smo prepričani v opoziciji.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Želi še kdo razpravljati? Gospod Kumar, izvolite.

DUŠAN KUMER: Hvala lepa za besedo. Bom zelo kratke. Povedal sem prej, da se nisem oglasil zaradi tega, da bi posegel v preteklost, ampak ker so se nekateri oglasili in govorili o preteklih dejanjih, sem se moral oglasiti. In ravno tako kot zdaj, s kakšno vehemenco in na podlagi katerih argumentov se lahko uporabi, da je ta rebalans katastrofa. Ali sploh ve tisti, ki govori in uporablja to besedo "katastrofa", kaj ta beseda katastrofa pomeni? Da je jutri konec tega sveta ali kaj si predstavlja! Ob tem, ko istočasno govori, da do leta 2008, do jeseni, je bilo pa vse v najlepšem redu! Kot da smo se

novembra 2008 na novo rodili! Ja, kot da smo se na novo rodili. Saj smo ja stali na tej Zemlji, nek fundament je bil. In vedno se izgovarjate na predsednika Vlade in predsednika SD. On nikoli ni govoril in za to govornico rekel, da je vse v preteklih štirih letih bilo najboljše. Ampak njegove besede so, da ne bo kritiziral preteklih štirih let, ampak sedaj, ko pa se je soočil s situacijo, pa lahko na glas, in ste ga tudi slišali, pove, da vse pa ni bilo v najlepšem redu. In zato imajo sedaj težave. In kako lahko prejšnji, ki so sedeli v vladi štiri leta, govorijo pa to, ki rešuje tudi situacijo, tudi slabe zadeve iz prejšnje vlade, govorijo sedaj, da pa je to katastrofa - rešitve, ki jih predlagajo. In še enkrat dobronamerno opozarjam: izogibajte se besed, takšnih krutih besed, kot je beseda katastrofa. Ker je daleč od tega! In energično rečem, ta rebalans ni katastrofalen. Ta rebalans je v okviru zmožnosti na podlagi, ki jo je podedovala ta Vlada in v kateri situaciji smo se zdaj znašli. Pa ne bom delal razlike med krizo in recesije. Situacija in položaj je težak in kakor koli, ali sedemo v opoziciji ali poziciji, vsi smo odgovorni, ne glede na to. Tudi vi ste odgovorni! Ampak, večja odgovornost, ampak večja odgovornost je, seveda, na strani koalicije! Zato pa dopustite in vnaprej ne spotikajte, ko še stvari niso stekle, "zalaufale", da je stvar katastrofalna, da je ta Vlada nesposobna, da ne zna nič dobrega narediti in tako dalje. Šest mesecev to poslušamo. Šest mesecev! Danes ni enega kolega, ki tukaj notri sedi, ki ima to v repertoarju. Vedno ima uvodni stavek: ta vlada je nesposobna, nič ni naredila in potem še to dokaže z grafikoni, ki smo jih gledali že leta 2007. Skratka, še enkrat bi predlagal, da se tudi vi malo zadržite pri temu in da ste malo strpni in počakate na nekatere rezultata. No! Ne pa, da jih vnaprej že dajete v paket katastrofalnih rešitev.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Želi še kdo razpravljati? Eden. Gospod Černač, izvolite.

ZVONKO ČERNAČ: Še enkrat, bi se reklo, tokrat tudi za gluhe. Govorimo o rebalansu dva rebalansa ena, ki ga je marca meseca v Državnem zboru predlagala vaša Vlada. Ta vlada! Vlada Boruta Pahorja je meseca marca v Državnem zboru zagovarjala rebalans, za katerega je čez tri mesece, in to obravnavamo danes, ugotovila, da ne vzdrži več. Da bo prihodkov za približno slabo milijardo manj, da se primanjkljaj povečuje z milijarde 200 na milijardo 850 milijonov evrov, da se obseg zadolženosti povečuje z dveh milijard 300 milijonov evrov na 3 milijarde 300 milijonov evrov, plus izdaja vrednostnih papirjev, s čimer pridemo do petih milijard, ki sem jih prej citiral. To so podatki vaše Vlade. Vaša Vlada je ugotovila, da tisto, kar je zagovarjala meseca marca ne drži več, da je treba popravek; popravek - drastično navzdol.

Zdaj, ali se temu reče katastrofa ali ne, jaz ne vem, na to vprašaje si boste odgovorili sami, gotovo nekaj dobrega to ni. Verjetno bi bilo nekaj dobrega, če bi bil popravek v kakšno drugo smer, v takšno smer, da bi lahko iz nje videli neko zeleno luč, neko perspektivo, neko svetlobo na koncu tega predora, ki je ni, kajti tudi napovedi za naprej govorijo, da se nas bo ta primanjkljaj in zadolževanje - mimogrede, to pomeni dva tisoč evrov "per capita", na vsakega, na tistega ki se je rodil danes, dva tisoč petsto evrov dolga, iz nič - da se nas bo ta dolg držal še naslednjih štiri do pet let. In to je problem in na ta problem smo opozorili! Dejali smo, da za izhod iz krize je potreben primanjkljaj, vendar ga je treba koristno in pametno usmeriti in povedati, kdaj se bo barka začela oziroma ta spirala začela obračati v drugo smer. Tega odgovora nismo dobili in ga nimamo. In ga nima finančni minister!

Poglejte, to pa je zame katastrofa, zdaj ne vem če je pa za vas. Da finančni minister ta trenutek tega odgovora nima. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Ugotavljam, da ne želi nihče več razpravljati o tej prvi točki, splošnemu delu predloga rebalansa proračuna. Zaključujem razpravo. Glasovanje o splošnem delu predloga rebalansa bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili danes, po končani razpravi o tej točki dnevnega reda.

Prehajamo na obravnavo posebnega dela predloga rebalansa proračuna. Druga točka je to. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zaključujem razpravo.

Prehajamo na razpravo o vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 16. 7. 2009. Po vrsti bom bral pregled amandmajev glede na uporabnika in naslov podprograma.

Prvi: Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, podprogram Podpora Slovencem v zamejstvu in tujini, predlagatelj SDS. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne.

Nadaljujemo, drugi: uporabnik - Ministrstva za notranje zadeve, podprogram Kriminalistična dejavnost, Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke. Nihče ne želi razpravljati.

Tretji: uporabnik - Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, podprogram Pripravljenost sistema za zaščito, reševanje in pomoč. Predlagatelj SDS. Izvolite, gospod Petan.

RUDOLF PETAN: Hvala za besedo. Spoštovani. Torej mi smo ta amandma vložili zato, ker menimo, da je Uprava za zaščito in reševanje neupravičeno izgubila sredstva že pri prejšnjem rebalansu. To je bilo seveda zavito v okvir Ministrstva za obrambo, češ, več masla pa manj topov. Ampak dejstvo je tako, da podnebne spremembe so tu. Ozračje se spreminja. Zdaj, zakaj

to, ne bi izgubljali besed. Naravne nesreče so vedno bolj pogoste, to je dejstvo, in tisti, ki misli, da se bodo nesreče ne vem katero leto zmanjšale, je seveda v zmoti. Kaj to pomeni? To pomeni, država mora intervenirati na področjih, ki jih prizadenejo poplave, plazovi, toča in suša in podobne naravne nesreče. Zato menimo, da je na tem področju neodgovorno zmanjševati sredstva in ljudem dajati lažna upanja s tem, da popišejo škodo, potem jim pa navsezadnje že popisovalci rečejo, dobro, država ne bo mogla intervenirati, znajte se, kakor se veste in znate. Država bo morala intervenirati, bo morala popravljati tudi tam infrastrukturo, kjer se naravne nesreče zgodijo, in za to je potreben denar. Poleg tega so na tem segmentu edina organizirana sila, so gasilci, ki rabijo za to primerno opremo, zato menimo, da je prav, da se ta postavka poveča. Pričakujemo tudi, da bodo tudi za naslednja leta ta sredstva - ne manjša, ampak kvečjemu vsako leto večja. To so potrebe, to so dejanske potrebe. To ni neka naša kaprica, ker bi želeli nagajati Vladi, ampak tako kažejo dejstva. Naravne nesreče so. Letos je bilo v Sloveniji več naravnih nesreč, kot jih je bilo lani, škoda je veliko večja. Zato menimo, da je na tem segmentu treba dodati sredstva. Zato smo vložili ta amandma in glede na to kaj vse se je že letos dogajalo v Sloveniji, tista največja vročina, vročinski val še pa prihaja in tudi nesreče so takrat večje in tudi škoda je večja. Zato predlagamo ta amandma za povečanje sredstev na tem segmentu in seveda prosimo za podporo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Gospod Jerovšek, želite k temu amandmaju razpravljati? Izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa.

Seveda, kot je moj predgovornik povedal, tudi sam podpiram ta amandma, ki smo ga pripravili v naši poslanski skupini, ker gre enostavno za izjemno pomembno področje, na ko nas vsakodnevno opozarjajo vremenske spremembe in posledice teh vremenskih sprememb, pa ne samo vremenskih sprememb. Pripravljanje sistema za zaščito, reševanje in pomoč. Ta sistem je izjemno pomemben.

Glejte, v prejšnjem tednu nas je opozoril ta poskus stihijskega terorizma, ki ga je, sicer neuravnovešen Hrvat pripravljajal; ampak kljub temu da gre za neuravnovešeno osebo, tako vsaj poročajo, bi lahko bile posledice zelo resne. Šele ob takšnih priložnostih se zavemo, kako pomembno je, da imamo pripravljen ta sistem za zaščito in reševanje, to službo in vso to prostovoljstvo, ki je v Sloveniji prisotno na nekem normalnem nivoju.

Mi smo v resoluciji, ki smo jo sprejeli včeraj, v Resoluciji o nacionalnem programu zaščite in reševanja, zaščite pred naravnimi in drugimi nesrečami, vrinili tudi napotilo obrambnemu ministrstvu in potem tudi drugim službam,

to bo šlo na finančno ministrstvo in drugam, da naj se ponovno prouči, na kakšen način omogočiti prostovoljnemu društvu, ki deluje na področju zaščite in reševanja v javnem interesu, neke olajšave pri njihovih prireditvah. Te prireditve prirejajo zato, da bi s tem dobili dodatna sredstva za svojo dejavnost. Ko bo to izvedeno, in jaz sem trdno prepričan, da se to da izvesti, na to nas vedno in vsakič opozarjajo gasilci na terenu, potem bodo tudi takšni amandmaji nepotrebni. V tem trenutku pa ob izjemni izpostavljenosti, je treba na tej postavki ta finančna sredstva okrepiti.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospa Kamnar državna sekretarka, izvolite.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa.

Dovolite mi, da izrazim mnenje Vlade v zvezi z vloženim amandmajem, predvsem zaradi tega, da ne bo nesporazumov. Poglejte, podprogram, ki je v tem amandmaju vsebovan, pravzaprav vsebuje stroške za delovanje službe znotraj Ministrstva za obrambo.

Torej, gre za stroške ljudi, ki delajo na teh zadevah, in za klasične materialne stroške, povezane s tem. Seveda, delno tudi za nabavo opreme, ki je potrebna. V tem trenutku niso predvideni kakšni posebni programi za nabavo opreme, ker ni bilo ocenjeno, da je to nujno potrebno. Zmanjševanje, ki je v samem rebalansu predvideno, gre zgolj na račun krčenja materialnih stroškov v smislu varčevalnih ukrepov, kjer so morali participirati vsi, vendar to zmanjšanje ni takšno, da bi ogrozilo delovanje te službe.

Kar se pa tiče financiranja ukrepov, tudi tistih akcij, ki se v posameznih naravnih nesrečah zgodijo, pa to vedno poteka preko stalne proračunske rezerve, ki je tudi v Zakonu o javnih financah postavljena kot instrument, preko katerega se intervencije lahko financirajo, nadaljnje sanacije pa potem preko Zakona o naravnih nesrečah. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Bogdan Čepič, izvolite.

BOGDAN ČEPIČ: Hvala lepa za besedo. Sicer sem se nameraval odpovedati razpravi, ker je državna sekretarka že dosti stvari povedala glede tega in zakaj tega amandmaja ne velja podpreti. Ampak vseeno, zaradi tega, ker so kolegi, ki so predlagali ta amandma - in mislim, da v dobri veri, da ni nekaj, kar ne bi bilo dobro -, malce zmanipulirali javnost s tem. Namreč, postavko, ki govori o zaščiti in reševanju ter sredstvih za operativno delovanje, že predlog rebalansa povečuje za milijon, slab milijon, 990 tisoč. Ta amandma tega ne povečuje, povečuje na tistem segmentu, za katerega je državna sekretarka rekla, da gre predvsem za nakup in gradnjo osnovnih sredstev

znotraj ministrstva in znotraj služb ministrstva. Na Odboru za finance je državni sekretar z Ministrstva za obrambo povedal, da teh sredstev, tudi če jih dobijo, ne morejo letos realizirati. Zato seveda takšnega amandmaja ne moremo podpreti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Zaključujem razpravo o tem amandmaju. Predvidevam, da imate seznam amandmajev vsi pred seboj, zato nadaljujemo.

Uporabnik Ministrstvo za pravosodje, podprogram "Urejanje področja pravosodja. Gospod dr. Gorenak, izvolite.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. S tem amandmajem predlagamo pravzaprav bolj simbolično vsoto 10 tisoč evrov, pa vendar. Gre za to, da je bilo Ministrstvo za pravosodje, vsaj po našem mnenju že do zdaj pri obeh rebalansih v mnogih programih in podprogramih precej prikrajšano. Vsaj nekateri podatki kažejo na to, da na področju e-pravosodja zaostajamo že celo za Hrvaško pa še za kom, namesto da bi bolj Evropi sledili.

Pri gospodu Cviklu pa predlagam enako zmanjšanje v generalnem sekretariatu Vlade. Prej pa smo že slišali iz obrazložitve, da se v generalnem sekretariatu Vlade pravzaprav ni nič zgodilo, kot da ni nobene krize, ampak tudi glede na tisti prvotni proračun, ki ga je sprejela še prejšnja vlada, so se mu sredstva kar za nekaj odstotkov povečala, kar pa po mojem mnenju ni potrebno in je bolj potrebno na pravosodju. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala. Zaključujem razpravo o tem amandmaju. Nadaljujemo. Uporabnik Ministrstvo za gospodarstvo, podprogram Spodbujanje razvoja malega gospodarstva. Predlagatelj SDS. Gospod Černač, prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Pošteno povedano se postavlja vprašanje, ali sploh pri katerem od amandmajev razpravljati ali ne. Na Odboru za finance, predvčerajšnjim, je gospod minister prostodušno dejal: "To bomo vse zavrgli." Potem je rekel, da sicer še nima mnenja Vlade, to bo prišlo naknadno, ampak da bodo vse zavrgli. To kaže, da Vlada Državnega zbora ne jemlje kot partnerja, ampak kot orodje. Orodje v sestavi vladajoče koalicije, ki ga prime v roke, ko je treba pritisniti na tipke. To se je pokazalo že večkrat, tako tudi pri tem proračunu oziroma rebalansu, pokazalo se je pri številnih zakonih, pokazalo se je pri imenovanju generalnega direktorja policije, kjer je pol leta, preden se je zakonska sprememba zgodila, ministrica napovedala, da bo izbrala svojega generalnega direktorja in ga postala na to mesto.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Černač, mi imamo Ministrstvo za gospodarstvo.

ZVONKO ČERNAČ: Prehajam na vsebino.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Ampak, bi prosil, če se držite amandmaja. Jaz sem bom striktno držal, da bomo govorili samo o amandmajih in o ničemer drugem.

ZVONKO ČERNAČ: V tej državi so stvari zelo prepletene. Politika, najvišja politika, korupcija, gospodarstvo, to je vse nekako povezano; posamezna ministrstva, poštni nabiralniki, ki dobivajo posle in tako naprej. In v tem smislu, spoštovani gospod predsedujoči, je normalno, da pri nekem amandmaju, ki se nanaša na področje gospodarstva, je prepletено vse, vse je to nekako v tem kotlu in je tu ta širša dimenzija, ki je prav, da se jo predstavi.

Začel sem pa s tem, ali je sploh oportuna razpravljati ali ne, ker je vnaprej jasno, da so poslanci vladajoče koalicije tukaj samo orodje, ki bo v skladu s prejšnjo napovedjo uporabljeno, da se vse zavrne.

Ministrstvo za gospodarstvo, Spodbujanje malega gospodarstva - zakaj je ta amandma za pet milijonov evrov? Zaradi tega, ker gre za tisti segment gospodarske sfere, od katerega je v danih razmerah mogoče najhitreje pričakovati pozitivne učinke. In zaradi tega ni dobro, da se mu ta podpora, ki se mu je vzela že skozi rebalans 1 marca, ponovno še dodatno jemlje skozi rebalans 2 z znatnim znižanjem, večmilijonskim znižanjem prepotrebnih sredstev. Zaradi tega predlagamo, da se vsaj en del teh sredstev ohrani in da se temu segmentu, od katerega je v končni fazi odvisna tudi nadgradnja, v bistvu je odvisen od tega proračuna, od tega je odvisno, ali bo v ta proračun priteklo več DDV-ja, davkov in vsega ostalega. Iz tega se napaja celotna ta infrastruktura in če tega ne bo, tudi tega napajati ne bo mogoče.

Zdaj se pa zdi tako: gospodarski del je v krizi, vsi morajo stiskati pasove, samo javna uprava tega ne zaznava. In glede na to, da se obseg investicij zmanjšuje za preko 100 milijonov evrov, masa ljudi, ki pa bo manjši obseg počela, pa se ne, je zadeva zelo čudna in problematična. Zaradi predlagamo, da vsaj na simbolični ravni s temi petimi milijoni evrov se to malo gospodarstvo podpre. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala. Potem je še drugi amandma istega uporabnika Ministrstva za gospodarstvo, Spodbujanje razvoja turizma in gostinstva istega predlagatelja. Nihče ne bo razpravljajal. Nadaljujemo.

Uporabnik Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, podprogram Program razvoja podeželja, poslanska skupina SDS. Gospod Hrovat, prosim.

ROBERT HROVAT: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Tudi sam se sprašujem, ali se spleča pravzaprav obrazlagati te

naše amandmaje, glede na to, da smo dobili mnenje Vlade, da ne podpiram niti enega.

Ampak jaz bom govoril zdaj kolegicam in kolegom, poslankam in poslancem in ne Vladi. Mi smo tisti, ki sprejemamo proračun, mi smo tisti, ki sprejemamo amandmaje, in jaz vas prosim, da pozabite na to, kdo je predlagatelj. Ker več kot očitno je, da boste zavrnilili vse amandmaje, ki jih predlaga opozicija, vsaj takšno je mnenje Vlade, ker pa slepo sledite Vladi, pač tudi ne bo pravega efekta.

Področje 23 - Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Sredstva se od prvega rebalansa proračuna ponovno še zmanjšujejo še za 15 milijonov evrov. Glede na stanje ta trenutek v kmetijstvu mislim, da si tega enostavno ne bi smeli privoščiti. Napovedi kažejo na izrazito poslabšanje dohodkovnega položaja panoge in znižanje je nesprejemljivo in posledično pomeni dodatno poslabševanje in zaostrovanje razmer na področju kmetijstva. Predlagano zmanjšanje proračuna za leto 2009 na področjih, kot je program razvoja podeželja, neposredna plačila v kmetijstvu, prestrukturiranje vinogradništva in program razvoja ribištva. Vse te postavke se zmanjšujejo in to je nesprejemljivo. Po mojem mnenju bo vse to še dodatno poslabšalo že tako slabe ekonomske razmere v kmetijstvu. In v posmeh kmetijstvu je to, da se pa na podpostavki sredstva za delovanje organov ministrstva in posameznim službam pa povečujejo. To je dejansko smešno in narobe svet.

Mi predlagamo amandma, torej dodatna sredstva za razvoj podeželja v vrednosti 5 milijonov evrov. Mislim, da če imamo poslanke in poslanci vest, potem bomo pomagali kmetijstvu, vsej v tem obsegu, kot ga predlaga Slovenska demokratska stranka. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala. Mag. Sajovic, izvolite.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa. K razpravi mojega predhodnika seveda ni veliko dodati. Kmetijstvo je pomembno področje, čeprav mislim, da ta vlada in to ministrstvo na načelni in tudi dejanski ravni izvajata prave ukrepe, subvencije se izplačujejo prej, bolje, razmišlja še o akontacijah, in tisto, kar je najbolj bistveno, če bi Slovenci nadaljevali tako politiko, kot smo jo od osamosvojitve naprej, potem nam čez 20, 30 let dobrih kmetijskih površin ne bi ostalo veliko.

Oglasil sem se pri tem amandmaju ne samo zaradi podpore kmetijstvu, pač pa zaradi tega, kje se to jemlje. Ta sredstva bi preprosto vzeli kar iz postavke Vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje. Poslušajte, vsi ljudje v teh kriznih časih, ki jim država vrača to, tudi ta sredstva in ta denar nujno potrebujejo, in prav je, da ga dobijo. Tudi dodatni evri, številke vračil so različne, vendar v povprečju tam med 300 in 1.100, 1.200 evrov. Mislim, da je to za

proračun družin še kako pomembno. Amandma, ki nekaj na eni strani nekaj rešuje, na drugi strani nekaj podre, ni dober in pozitiven in ga ne podpiram.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Černač, prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Ja, če je to ovira podpori kolega Sajovica, potem ga bom potolažil - ta vračila vlaganj se bodo še naprej normalno izvajala, tudi če bo ta amandma podprl. Glede na to, da je župan in je verjetno že imel v rokah kakšno nakazilo teh vlaganj, kjer iz obrazca nakazila izhaja, da sredstva ni nakazal državni proračun oziroma Ministrstvo za finance, pač pa Slovenska odškodninska družba. Vemo, za katero zgodbo gre, da je ne bi že desetič v Državnem zboru pogrevali. Gre za zgodbo, s katero ste preko svojih dolgih lovk poskušali prikazati, kako je bil zaključni račun za leto 2007 negativen, češ da ta odhodek ni bil prikazan v proračunu, kljub temu da je sredstva ves ta čas, predvsem pa v letu 2007 in 2008, upravičencem zagotavljala Slovenska odškodninska družba; torej so se izplačevala z njenega računa. Zato mi ni jasno, kako bi lahko in na kakšen način ta sredstva bremenila račun proračuna.

Drugače bo letos, ko ste iz te trme najprej vnesli v rebalans 1, ki ste ga sprejeli marca, postavko v višini 50 milijonov evrov. Takrat, ko smo jemali s te postavke, ste trmasto vztrajali, da niti evra ne sme manjkati, ker drugače bodo ti upravičenci prikrajšani. No, zdaj ste pa sami to postavko zmanjšali na 38 milijonov evrov, pa ste na odboru rekli, ja, res je, teh 38 bo pa dovolj. Ob tem, da ste prišli dva ali tri mesece nazaj v ta zakon s poroštvom za Slovensko odškodninsko družbo, kar je bil unicum v Državnem zboru, da je Državni zbor, da je država sprejela poroštvo za zagotavljanje likvidnostnega poslovanja Slovenske odškodninske družbe, točno za ta namen, točno za poplačilo upravičencem vlaganja v javno telekomunikacijsko omrežje. Zakon o vračilu vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje je v 12. členu jasen in nedvoumen: država prenese 653 tisoč in nekaj delnic Telekoma na Sod in iz tega naslova je Sod dolžan ta vračila izvršiti. To, da Sod teh delnic zaradi neugodnih razmer na trgu ni prodal, s tem ga ne odvezuje obveze. Je pač ravnal gospodarno, zagotavljal je iz drugih sredstev in ker so bili časi taki, kot so bili, ste prišli najprej s tem državnim poroštvom pred dvema mesecema, kljub temu da še enkrat ta sredstva zagotavljate. In kaj se zdaj dogaja? Sod še vedno izplačuje ta sredstva upravičencem, vi pa mu to iz proračuna nakazujete, ob tem da za kaj takega nimate formalne osnove v nobenem zakonu, razen v tem rebalansu. Nimate formalne osnove v zakonu. Na seji odbora sem trikrat ministra vprašal, naj mi pove, kateri člen katerega zakona vam to dovoljuje, da iz državnega proračuna po 12. členu Zakona o vračilu vlaganj v telekomunikacijsko omrežje to počnete - nisem dobil odgovora. Nisem ga dobil. Zdajle vidim,

ko gospod Trofenik dviguje roko, da bo spet povedal, kako jaz nimam prav in da ne razumem financ itn., ampak to je pač njegova zgodba, on je pač večni nezadovoljnež in se ne more iz te vloge opozicijskega poslanca nikakor izviti. V skladu s tem mu je pač treba dopustiti, da tudi razpravlja, razmišlja in rezumira, jaz ga pa ne nameravam poslušati pri tem.

Torej, spoštovani kolega Sajovic, ni bojazni. Vsi upravičenci do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje bodo sredstva dobili, tako kot so jih dobivali doslej, tudi če boste vi pri tem amandmaju izrazili podporo, boste pa s tem znatno pomagali kmetijstvu. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospa državna sekretarka Kamnarjeva, izvolite.

MAG. HELENA KAMNAR: Najlepša hvala za besedo. Rada bi vam citirala zakon, ki je podlaga za plačilo sredstev za odškodnine za telekomunikacije. 3. člen Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje pravi: "Zavezane v vračilo vlaganj iz prejšnjega člena tega zakona je Republika Slovenija. V imenu Republike Slovenije vračilo vlaganj izvrši Slovenska odškodninska družba." Torej zakon jasno pove, da je Slovenska odškodninska družba to dela po naročilu države. In zdaj, zakaj smo znesek znižali s 50 v prvem rebalansu na 38 v drugem rebalansu? V letošnjem letu je bilo do tega trenutka iz tega naslova po tem zakonu izplačano 24 milijonov 235.855 evrov. V juniju bo izplačana vsota 336 tisoč 392, v juliju 594.982, v avgustu 3 milijone, v septembru 4 milijone, v oktobru 3 milijone 500, enako v novembru in decembru. Ker državni proračun plačuje naslednji mesec po izvršenem plačilu, to znese 37 milijonov in nekaj, ker je, če zaokrožimo, znesek iz rebalansa proračuna. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima gospod Rado Likar.

RADO LIKAR: Hvala lepa, predsedujoči. Mojima dvema predhodnikoma dodal še en pomislek v zvezi s tem oziroma bi tudi vprašal gospo državno sekretarko. Ko sem gledal rebalans, prvi rebalans, pa primerjal s tem drugim, koliko sredstev je bilo namenjeno kmetijstvu oziroma skoraj natanko enak znesek - to je 15 milijonov, da zaokrožim - je bilo s prvim rebalansom dodano kmetijstvu, se pravi, področju kmetijstvu. Saj ravno toliko se z drugim rebalansom jemlje. To kot zanimivost.

Drugič bi pa rad izrazil bojazen. Namreč, v Programu razvoja podeželja, tu sta Plačila iz naslova subvencij in Plačila iz naslova transferov pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki. To so predvsem ti, ki se javljajo na te razpise. Bojim se, da bo sredstev za izplačilo subvencij, čeprav v obrazložitvi Vlada pravi, da je bilo že realizirano 43,1% načrtovanih sredstev, vendar se bojim, da bo

teh sredstev, ko se bo bližalo konec leta, zmanjkalo in kmetje bodo za te subvencije lahko prikrajšani in ne bo izplačil.

Pa še nekaj, kar se tiče, v obrazložitvi tako piše, da je prišlo do zamika izplačil v prihodnja leta iz naslova izvedbe odobrenih investicij. Spet samo pomislek, ne trdim, da je tako, da ne prihaja mogoče do tega zato, ker ko hodim po terenu - ali pa kličejo me tudi - namreč, inšpektorji, ko kontrolirajo pravilnost izvedbe investicij, tu je bila ena pripomba, se spuščajo tudi v to, koliko, recimo, nekdo, ki se ukvarja s kmečkim turizmom, dobi subvencije iz tega naslova, se spuščajo tudi v to, koliko luči ima. Ali ima eno preveč ali eno manj. Seveda nato je zapisnik, na to se mora pritožiti, dokazovati, da je to prav ali ne in zadeva se zavleče. Da mogoče tudi zaradi tega ne. Ne trdim, da je to. Zato smo mnenja v Slovenski demokratični stranki, da bi na to postavko bilo treba zagotoviti več sredstev. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Trofenik, prosim.

VILI TROFENIK: Hvala za besedo. Hvala tudi gospodu Černaču, da je dovolil, da lahko govorim. Zdaj v izogib kakršnim koli podtikanjem: vse, kar bom povedal, da ne bi kdo razumel, da imam kaj proti za eventualno povečanje sredstev kmetijstvu, ampak ta amandma je ena najlepših ilustracij početja predlagateljev, ki jim, sem prepričan, kmetijstvo služi samo kot sredstvo za nekaj drugega. Za kaj? Da bi izločili iz proračunske postavke - ali vsaj zmanjšali, če že ne izločili, realizacije ne morejo izločiti - in upravljavca proračuna spravili v zadrego na postavki vračanja v telekomunikacijsko omrežje. Sila zanimivo! Tisti, ki so predlagali referendum - nimam nič proti njemu, daleč, da bi imel kaj proti vračanju, celo ste prepisali dve tretjini mojega amandmaja takrat v zakon. Sedaj pokažete pravi obraz. Dejansko vam je kaj malo za iskreno vračanje in dejansko vračanje, ampak za sporočilo, za vtis, za politične pike in tako naprej. In vedno znova in znova poskušate problematizirati zakonsko podlago, ignorirate ugotovitve Računskega sodišča - za vas Računsko sodišče ne obstaja - in naj bi se zavzemali za vladavino pravo. Vedno poskušate, ker to ni edini tak amandma, na tak način problematizirati neko dejstvo z nekim zaključnim računom. Državna sekretarka vam je zadosti jasno povedala, in sedaj bi vsaj komu moralo biti nerodno, kako je poskušal ministra, ki očitno ni razpolagal s temi finančnimi podrobnimi podatki, spravili v zadrego. Mogoče je pa pozabila povedati še en zakon. To je zakon o izvrševanju trenutno veljavnega proračuna. Tam je podlaga. Da je pa ta zakon v proračunu oziroma v proračun prišel je pa tisto, ker je povezano. Sedaj pa kar naprej zavajate slovensko javnost, če še kdo gleda ta cirkus, je to, da je to problem Odškodninske družbe in da je država dala garancijo za 50 milijonov. Delnice niso bile prodane, in dobro da niso bile, namenskega prihodka za to

nalogo Odškodninska družba nima, zato je zalagala lastna sredstva, če tako rečem, ki so namenjena za druge obveznosti tudi po zakonu. In ker tega ne zmore, zlasti pa ne zmore v vrednosti portfelja, se mora zadolžiti. In tega vi nočete priznati, nočete razumeti, da je garancija za že plačane obveznosti v preteklosti, ki niso bile pokrite z ustreznimi prihodki. Obnašate se pri Slovenski odškodninski družbi na tem segmentu tako ozko, kot da to ni problem Republike Slovenije. Dobro, to se plača in tisti tam naj skrbijo. Seveda v trenutku, ko ste se odločili večinsko, da prenesete. Bi pa svetoval, če mislite, da bi si tisto pogodbo prebrali, kako ste prenesli in kakšna je pogodba. Pogodba je imela dolgo status nekega tajnega dokumenta in seveda priznati tudi, da Republika Slovenija plačuje stroške za te storitve, ki jih izvaja v imenu in za račun Republike Slovenije Slovenska odškodninska družba. Tega pa nikoli ne poveste, koliko je teh stroškov, da so plačani, da so bili v proračunu prikazani in to vam ne gre v kontekst, katerega vi želite. Ta amandma je tisto, ki vas na nek način razoroži v tistih vaših trditvah, kako so vaši predlogi dobri, da ne rečem kaj drugega, in da jih drugi nočemo sprejeti. V resnici pa je temeljni namen tega vašega amandmaja, si upam trditi, da zopet problematizirate korektno, zakonito poslovanje, ki se je začelo na tem segmentu s trenutno veljavnim proračunom ali proračunom, ki velja od 1. januarja letošnjega leta, prej pa je bilo sila vprašljivo. Če bi kdor koli drug v Državnem zboru to predlagal, izvajal in ne vem kaj, kar želite, še bilo razumljivo, ne pa vi, ki ste uspešno - in tudi mislim, da je bilo o.k. drugače - na referendumu prišli do te rešitve, kot je tu. Hvala lepa.

Seveda tega amandmaja s tega vidika ne morem podpreti. Ne zato, da bi mislil, da so sredstva, ki bi šla eventualno kmetijstvu, problematična. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Bom odprl kar prijavo. Gospod Robert Hrovat. Prosim.

ROBERT HROVAT: Hvala še enkrat za besedo. Moram ugotoviti, da pravzaprav smo začeli banalizirati intenco predlagatelja, torej Slovenske demokratske stranke. Problematiziramo zdaj le vir, od kje jemljemo ta sredstva, ampak dejstvo je, da je bilo obrazloženo nekaj minut prej, ko je gospod Černač obrazložil, zakaj smo se odločili za to postavko, in to ni sporno. Ampak dejstvo je, da problemi ostajajo. Torej problemi v kmetijstvu ostajajo in obstajajo. In mnenje Ministrstva za finance ni tak zelo pomembno. Bistveno bolj pomembno je mnenje Ministrstva za kmetijstvo, najpomembnejše mnenje pa je naše, poslank in poslancev ali bomo to naredili ali ne bomo. Zato sprašujem. Kakšno pa je mnenje Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano o tem amandmaju? Jaz verjamem .../Odziv iz klopi./... Dobro, lahko rečemo temu Vlada, ampak jaz sprašujem konkretno. Tukaj je predstavnica ministrstva pa bi

lahko povedala, kako se ona odziva na ta predlog našega amandmaja. Dejstvo je, da najbrž ima nekoliko drugačno mnenje kot Ministrstvo za finance. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Izvolite, gospa. Prosim vas, če se predstavite.

SONJA BUKOVEC: Hvala lepa. Sem Sonja Bukovec. Pozdravljeni gospod predsedujoči, gospe poslanke, gospodje poslanci.

V temu trenutku ocenjujemo, da bomo imeli na razvoju podeželja dovolj denarja, sploh zaradi tega, ker smo na komisijo poslali spremembo programa razvoja podeželja in v tej zvezi bomo dobili dodatnih dvanajst milijonov, tako za široki pasovni internet kot za ukrepe na razvoju podeželja. Ravno tako bomo začeli v temu letu izvajati operativni program ribištva in bomo zaradi tega potem lahko pridobili nova sredstva.

Vprašanje pa je za direktna plačila, ampak amandma se nanaša na program razvoja podeželja, in se že dogovarjamo z Vlado za direktna izplačila proti koncu tega leta. Upamo, da bomo ta problem takrat z Vlado tudi rešili. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Gospod Zvonko Černač, prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Jaz sem vesel, da je predpredhodnik potrdil moje besede, ker če nekdo nekomu plačuje neko storitev, ki jo izvaja, potem je vendar jasno, da jo on tudi opravlja. Torej Sod dejansko opravlja ta izplačila, hvala gospod Trofenik, ker mu država za to plačuje provizijo.

Gospa Kamnarjeva počne podobno kot večina vladajočih, nekaj prebere potem pa en drug del spusti, ki je bistven. Zakon o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje v 3. členu pravi, v prvem odstavku, da je zavezanec za vračilo vlaganj Republika Slovenija in da v imenu Republike Slovenije vračilo vlaganj vrši Sod. V imenu, ne pa za račun, v imenu!

Potem imamo pa še 11. in 12. člen zakona, ki sta bistvena, sta vam dobro poznana: z namenom izvajanja tega zakona Republika Slovenija je sklenila posebno pogodbo, s katero je prinesla šesto triinpetdeset petsto osemindvajset delnic Telekoma, prenesene delnice so vir financiranja vračila vlaganj in z njimi povezanih stroškov po temu zakonu. Celo več, v temu zakonu piše, da če to premoženje ne zadošča, se ne sme dati likvidnega premoženja, ampak dodatno stvarno premoženje. Tako piše v temu zakonu, da ne izgubljam časa z branjem, ker se mi to ne zdi dostojno. Visoki državni funkcionarji, prvič, to poznate in, drugič, je neprimerno z vaše strani, da nas tukaj poslance zavajate. Sod je dolžan to izvajati, Sod to izvaja. Vi ste sami 25. maja na Odboru za finance Zakon o poroštvu Sod-u za sto osemdeset milijonov

utemeljili s tem, da Sod to počne. In zdaj govorite, da v proračunu rabite denar, da boste to plačali.

To utemeljujem malo daljše zaradi tega, ker smo s te fiktivne postavke tako v rebalansu ena kot v rebalansu dva želeli prerazporediti sredstva za druge, bistveno bolj pomembne zadeve. Bistveno bolj pomembne zadeve, tukaj pa zagotavljate sredstva iz dveh naslovov: pri milijardi osemsto petdeset milijonov primanjkljaja, pri petih milijardah zadolžitve. Iz dveh naslovov, iz poročstva države Sod zagotavlja, vi pa še z nakazilom Sod-u - brez pravnega temelja, kajti 3. člen tega zakona ni temelj, da to počnete. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospa Kamnarjeva, državna sekretarka, izvolite.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa. Sod je počel to. Plačeval je v breme svojih lastnih sredstev in zato se je znašel zdaj v poziciji, ker ne more prodajati premoženja, ker bi ga prodal pod ceno, da ne more več servisirati svojih obveznosti. To sem vam razložila takrat na odboru, to vam je bilo že potem dostikrat razloženo, ne obračajte besede.

Druga stvar. Nisem narobe citirala zakona. Zakon piše, "zavezanec za vračilo vlaganj je Republika Slovenija." Sod ni Republika Slovenija, ampak je družba v 100% lasti Republike Slovenije. Torej gre za dve različni stvari. Zakon je napisan nekonsistentno. Se strinjam z vami, da v naslednjih členih govori drugače kot v tem, ampak Sod v svojih knjigah izkazuje terjatev do Republike Slovenije in v novembru leta 2008 je bila s strani Ministrstva za finance podpisana pogodba, ki Sodu daje obresti za denar, s katerim on plačuje te obveznosti. Če to ni dovoljšen dokaz, da gre za takšne odnose, ki jih želimo sedaj postaviti na prave temelje, potem pa res ne vem, kaj je. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospa Breda Pečan, prosim.

BREDA PEČAN: Hvala lepa. Moram reči, da se pri tem amandmaju lahko strinjam, da ni bistveno od kod - seveda za tistega, ki predlaga tak amandma - je denar, ampak kam gre. Po drugi strani je pa vendarle treba in je zelo pomembno povedati, da to, od kod ta denar gre, gre največkrat prav na račun zmanjšanja sredstev za tiste ljudi, ki živijo na podeželju in ki potrebujejo sredstva za svoj razvoj. Namreč, vračanje sredstev za vlaganje v telekomunikacije je največji del tega denarja, se pravi od teh 38 milijonov, ki smo slišali, kako so strukturirani, za kaj so namenjeni, da se točno ve, da bo od začetka do konca leta porabljenih 38 milijonov evrov. Teh 38 milijonov evrov zmanjšujete za skoraj 5 milijonov evrov, se pravi, da bo zmanjkalo do konca leta 5 milijonov evrov, zato da bodo ljudje, ki živijo na tem podeželju, ki ga vi hočete

"kobajagi" podpirati v svojem razvoju, da njim spet denar vzemate. S tem, da se ne ve točno, kje jemljete denar. Bi bilo pa zelo dobro povedati, da so to po navadi najbolj nerazvita področja v Sloveniji, kjer so ljudje morali sami kopati jarke, polagati cevi ali pa celo kable, kjer so morali plačevati prispevek zaradi tega, da so lahko dobili telefon in sedaj, ko jim ta družba in ta država vloženi denar in delo, ker niso samo v denarju vlagali, ampak tudi v svojem lastnem delu, zdaj boste pa vi rekli: Letos pa vi ne boste dobili svojega denarja zaradi tega, ker smo mi presodili, da je treba, da se razvija podeželje. Bog si ga vedi, kje! Morda ne tam, kjer boste denar vzeli, ampak nekje popolnoma drugje. Mislím, da je treba se vendarle vprašati, kakšen smisel ima iz enega žepa v drugi žep dejati, na koncu sta pa oba na pol prazna.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ: Ja res, to je dobro vprašanje za gospo Kamnarjevo. Kakšen smisel ima, da iz enega žepa v drug žep dajete? Kajti sami ste priznali, da Sod to počne tudi danes.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Ugotavljam, da ne želi nihče več razpravljati k temu amandmaju. Pod istim uporabnikom sta še dva amandmaja. Podprogram Delovanje služb in javnih zavodov. Oba amandmaja je predlagala Poslanska skupina SLS. Ne želi nihče razpravljati. Končujemo s tem.

Nadaljujemo. Uporabnik - Ministrstvo za promet, podprogram Sredstva za izgradnjo avtocest. Bom odprl kar prijavo. Gospod Branko Marinič. Še prej povem, ta amandma je predlagala Poslanska skupina SDS. Izvolite.

BRANKO MARINIČ: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj. Se mi zdi zelo pomembno, da se prav na današnji dan obravnava ta amandma in to na dan, ko je bil dan v promet eden pomembnejših odsekov avtoceste od Slivnice do Dražencev. Kaj pravzaprav s predlogom amandmaja predlagatelji želimo? Želimo, da bi se čim prej zagotovila prepotrebna sredstva za to, da bi se pospešili vsi postopki in da bi čim prej prišlo do nadaljevanja izgradnje avtoceste od Dražencev do Gruškovja. Utemeljitev navaja na to, da bodo v tem času, dokler se ne pristopi in dokler se ne izgradi ta 13 - kilometrski odsek, ki sedaj ostaja kot mašilo, bodo ljudje, predvsem tisti, ki živijo na tem delu, izpostavljeni velikim nesrečam, ki so prav na tem delu bile izrazite in zelo pogoste. Časovno je ugotovljeno, da se ti potniki, ki potujejo predvsem ob vikendih in ki se odpravljajo iz zahodne Evrope proti jugu, proti Jadranskemu morju, nekako najbolj utrujajo prav na tem delu. In ko bodo pripeljali po avtocesti 800 ali do 1.000 kilometrov, bodo naleteli prav na ta odsek, ki predstavlja veliko nevarnost. Prepričan sem, da se je minister s sodelavci danes tudi pogovarjal s predstavniki lokalnih skupnosti, ki si

že ves čas prizadevajo, da bi do te pospešitve izgradnje čim prej prišlo in da bi ste za ta vmesni čas celo pristopilo k nekaterim nujnim rešitvam, ki zagotavljajo večjo varnost uporabnikov ljudi, ki prečkajo to cesto, ki je izredno nevarna.

Kaj smo želeli s tem? Mislím, da je dovolj utemeljitev in dovolj razlogov. Ne želim potencirati s tem, da bo prav na tem odseku v zelo kratkem časovnem obdobju se zgodile hude prometne nesreče, katerih žrtve so bile ali kolesarji ali pešci, celo otroci, zato bi želel, da bi ta amandma tudi v tem smislu razumeli.

Tisto, kar me resnično moti, in vas lepo prosim, takšne obrazložitve ne moremo sprejeti, kot je tukaj navedena, ker ne drži in je očitno po nerodnosti nekdo napačno prepisal, in sicer obrazložitev pravi takole: Projekt Draženci-Gruškovje je finančno že vključen v letni plan razvoja in obnavljanja avtocest za 2009. V letu 2009 bo dokončna izvedba del na celotni trasi ter komunalnih in energetskih vodov, vendar je predaja prometa vezana na dokončanje navezav na hrvaški strani meje, rok za predajo je odvisen od uskladitve rokov dokončanja gradnje in predaje v promet med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško. Glede na dinamiko del in financiranja sprememba virov ni potrebna.

Res bi vas vljudno prosil, to ni utemeljena obrazložitev, ta obrazložitev je prepisana iz nekega drugega dela avtoceste, ki se resnično gradi, ampak to je tisti odsek, ki je neposredno na samem mejnem območju v razdalji 600 metrov. Če želite, da vam pomagam, kako to obrazložitev umakniti in nadomestiti tisto, kar bo zdržalo, predlagam to obrazložitev, kot je v našem predlogu: S predlaganim amandmajem se povečuje postavke iz teh sredstev za izgradnjo avtocest Dars, za katero v predlogu rebalansa in tako dalje, če bi to utemeljitev oziroma našo obrazložitev prinesli sem, bi to pomenilo, da bi ta amandma sprejeli.

Še enkrat prosim, kolegice in kolegi, skušajmo nekaj narediti, kar se pravzaprav narediti da.

V Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da če je volja, je tudi pot.

Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala.

Gospod Anton Anderlič, prosim.

ANTON ANDERLIČ: Včeraj smo v tej dvorani poslušali priporočilo, da naj se danes ne udeležimo otvoritve in pogostitve ob otvoritvi te avtoceste in naj namenimo tisti denar za pripravo dokumentacije na tem odseku, za katerega vi predlagate amandma. Jaz verjamem, da smo danes vsi tako storili, ampak pogledjte cinizem, ki se skozi ta amandma pelje.

Res je, sam predlagatelj je že povedal, da smo pred manj kot mesecem dni v tej dvorani sprejeli letni program

izgradnje, obnove in vzdrževanja in ne vem kaj še avtocest, s finančno konstrukcijo, z roki, z vsemi drugimi stvarmi. Ampak, tragedija je ta, da smo morali nadaljevati tisto, kar se je v zadnjih letih sfižilo - način financiranja izgradnje in obnove avtocest. Avtocestni program je bil sestavljen v resoluciji Nacionalnega programa in v letnih programih približno na način, da s tako imenovanim najprej bencinskim tolarjem, kasneje zakonom, ki še velja in po katerem še pobiramo denar, ki se namensko pobira od nakupa bencina in se izgubi v integralnem proračunu, da bo ta denar namenjen za gradnjo avtocest približno v tretjini. Druga tretjina naj bi bila cestnina, ki je tudi sfižena, glede na projekcije, da prihodkov niti približno ne bo toliko, kot bi jih moralo biti. In tretja zadeva so seveda krediti.

Mi smo poslušali tukaj gospoda Bajuka in še nekatere druge, kako je najbolj pametno graditi "na puf"; in zdaj so tukaj računi. Poglejte, vi pravite, tiste kredite, katere ste že pripeljali na ta naslov, naj se ne plačuje in naj se naj to vzame iz naslova obveznosti iz naslova finančnega izvrševanja proračuna, torej domače zadolževanje. Tiste kredite, ki smo jih morali najeti, zato ker ste iz proračuna umaknili vir, sedaj je treba vračati kredite, vi pravite, ne vračajmo kreditov. To smo včasih že slišali, pa dajmo nameniti tja. Dvakrat, trikrat je amandma nerazumljiv - najmanj, kar je to. Jaz verjamem, da ste imeli plemenit namen, nimam nobene zadrege pri tem. Ampak tukaj je zgrešen pristop, zgrešen koncept; pred enim mesecem razpravljamo o nečem, danes nekaj drugega in pri vsaki stvari pritaknemo zraven tisto, kar bi komu prijalo ali bilo všeč.

Ja, spomnim se razprave v Državnem zboru, ko so se zmanjšala, leta 2005, v maju mesecu, sredstva za odsek avtoceste, ki naj bi se gradil. Ne boste verjeli! Tisti dan se je na tistem nezgrajenem avtocestnem odseku, ki še zdaj ni zgrajen, zgodila prometna nesreča. Bilo je osem ali devet mrtvih tisti dan. Ironija, tragedija. In iz tega se ne da delati ne populizma ne ničesar. Jaz sem trdno prepričan, da je v letnem programu čeprav letni program, sprejet maja meseca, je vprašljiv zaradi izvedbe razpisov in vsega ostalega, ampak OK, jaz verjamem, da tisto, kar je denarja za projekte in vse tisto, kar je potrebno v tej fazi, v kateri Draženci-Gruškovje je -, da je dovolj, da se lahko to pospeši. Meni je tudi žal, da so leta 1995 v tej dvorani, ki je bila malo drugačna, ravno iz tistih koncev prihajale zelo žolčne diskusije, kako hudiča ne bomo delali cest za povezavo Hamburg-Istanbul, da ne bom rekel povezave na Hrvaško. In da samo vzhod-zahod bo in zato je seveda na repu, tako kot še nekatere druge prometno občutljive, problematične smeri z največ prometa, z največ nesrečami in tako naprej. Z vsem srcem podpiram to, da se to uresniči v okviru tistega skupnega programa. Ta del pa ali ni bil domišljen ali pa ni korektno zapisan. Ne morete vzeti od tam, od kadar morate vračati tisto, kar ste že lani, predlani,

tri leta nazaj zapravili. Javni dolg, tako tukaj piše: zmanjšani podprogram Obveznosti iz naslova financiranja in izvrševanja proračuna - domače, zadolževanje. Kje imajo kredite? Pri NLB-ju, pri Abanki - ne vem, kje in tudi v tujini. Kje drugje je to domače zadolževanje kot na finančnem trgu, ki ga pa predstavljajo - pa saj smo mi sprejeli pred enim mesecem tukaj za 350 milijonov poročstva, že mi, pa lani ne vem koliko in tako naprej. Iz tega naslova, če sem prav prebral v medijih, se je Dars zadolžil na finančnem trgu - mislim, da pri NLB, Abanki in ne vem še kje, ali pač na trgu kapitala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Trofenik.

VILI TROFENIK: Hvala za besedo. Da ne bo nesporazuma. Ne bom ponavljal tistega, kar je kolega Anderlič povedal, čeprav se s tistim v celoti strinjam, ampak ta cesta ni pripravljena, na žalost, podpiram vse napore, da se ta anomalija, ker to je več kot anomalija, da v tej smeri, ki je bila ena od redkih, kjer bi se dalo res po koncesiji graditi, po koncesijskem sistemu, če bi se odločili za ta način pravočasno. Res pa je, da je v bližini še ena cesta, ki se tam priključi in kjer je pogodba že osem let podpisana, pa z muko dobiva zagon pri sami gradnji.

Da ne bo nesporazuma, ta amandma ponovno ilustrira nekatere trditve, ki nimajo realne osnove, iz današnje razprave. Namenjate, všečno tudi za mene, ker sem pač iz tistega konca, namen je všečen na prvi pogled, upravičljiv, vendar neizvedljiv, ker še po starem lokacijskega načrta ni. Pa menda ja lokacijski načrt ne bo stal 11 milijonov evrov! To je ena plat. Druga je pa tisto, kje jemljemo. Jemljemo na postavki, ki predstavlja praktično fiksni strošek državnega proračuna. Če jemljemo na postavki, ki je neke vrste prednostna, ki jo je treba zagotoviti, razen če bomo prolongirali, tu pa se vračam k tistemu, upam, da me kolega Vizjak, ki ga ni tu - pa me to nič ne moti - ne bo napačno razumel: ilustrira njegovo zahtevo da Vlade, da predloži projekcijo vračanja javnega dolga.

Če bi sledili temu amandmaju, bi to še samo poslabšalo situacijo, ko bi morali določen obseg javnega dolga reprogramirati in še vedno bi se oddaljevalo plačilo, večkrat bo objektivno in realno potrebno. Da zaključim.

Podpiram napore, da se ta odsek, ki se nedopustno dolgo gradi in bi moral biti pred marsikaterim drugim v Sloveniji zgrajen zgradil, vendar to ni rešitev oziroma recept, ker letos praktično, razen priprave prostorskega načrta, ni mogoče ničesar drugega napraviti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Zaključujem razpravo... Bi želeli še besedo, gospod minister Vlačič?

DR. PATRICK VLAČIČ: Čisto na kratko mogoče o tem amandmaju. Zdaj, ta odsek še ni prostorsko urejen, mi bomo šele sprejeli državni prostorski načrt, ki bo sploh omogočal to gradnjo, tako da zato v tem smislu ta stvar ni sprejemljiva. Rad bi samo še enkrat povedal, zakaj smo pravzaprav zmanjšali ta sredstva, o katerih je prej poslanec Anderlič govoril, ker dejansko v zakonu so opredeljena, nekoč so bila bencinski tolar, ki se je prelival v proračun in se je potem preko proračunskega financiranja izgradnje avtocest uporabljal kot eden izmed virov, kot je bilo povedano po 150, 160, 170 milijonov letno in je bil eden izmed glavnih virov financiranja izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji do mandata vaše vlade. Vi ste ga potem zmanjšali, razlogov je bilo več, vi ste jih omenili nekaj, verjetno je bilo tudi ugodno obdobje za dobiti denar, je bil poceni po domače povedano. No, danes je situacija takšna, da ob tem krčenju proračuna je bilo nujno ta sredstva prenesti na državne ceste. Mi zaradi tega, ker smo zmanjšali ta obvezna proračunska sredstva za izgradnjo avtocest, nismo zmanjšali avtocestnih programov, smo pa ohranili programe obnavljanja državnih avtocest, ki so ravno tako pomembne. Naše avtoceste so načeloma dobre in izgradnja avtokriža se približuje h kraju, državne ceste, ki jih imamo pa 6000 kilometrov, so pa v relativno slabšem stanju, jih je le treba vzdrževati. To je bil glavni razlog, ker smo morali z zmanjšanjem proračunskih sredstev nekako zagotoviti sredstva za obnovo državnih cest.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Zaključujem razpravo o tem amandmaju.

Nadaljujemo, uporabnik - Direkcija Republike Slovenije ceste, podprogrami Investicijska vzdrževanja in gradnja državnih cest, predlagatelj Odbor za promet, amandma. Gospod Barovič. Prosim.

BOGDAN BAROVIČ: Res je, da je Vlada pač rekla, da nobenega od amandmajev ne bo potrdila. Prav. Res je, da legalna in legitimna pravica poslank in poslancev, da o njih razpravljamo. Res je, da je dobro, če razpravljamo korektno in vsebinsko. To, kar bom pa zdaj povedal pri uporabniku 2415 - Direkcija Republike Slovenije za ceste, pa je višek malomarnosti, višek malomarnosti matičnega delovnega telesa in Državnega zbora. Dva dni nazaj, kolegice in kolegi, dva dni nazaj smo nekatere poslanke in poslanci sedeli na matičnem delovnem telesu, ki se mu reče Odbor za finance, na katerem sem osebno vprašal, kaj pomeni vsebina, ki pravi, poslušajte dobro; ..., pri uporabniku 2415 - Direkcija Republike Slovenije za ceste, se v okviru področja porabe 13, Promet, prometna infrastruktura in komunikacije, v okviru glavnega programa 1302 - Cestni promet in infrastruktura - jaz bi prosil, če lahko poslušate, če imate pa debatni krožen, pojdite pa ven - na tej strani, in me moti. Če se gremo

Državni zbor in če se gremo neko vsebino, se pojdimo. Debatni krožek je lahko pa zunaj, je dovolj prostora. Mislim, sedajle smo pa že res osem, devet dni po osemnajst ur tukaj, vsaj tisti, ki smo, in vsaj toliko smo vredni, da eden drugega poslušamo. Dva ušesa imamo zato, da več poslušamo, kot govorimo, no. Sredi bistva, evo, bla bla bla bla... Mislim, noro!

Skratka, povejte mi, prvič, vprašal sem... Komu se prerazporejajo? Piše: "in se prerazporedijo sredstva v višini 50 tisoč evrov". Komu? V vsakem amandmaju piše, da nekomu daš, nekomu vzameš. Pri tem amandmaju nekomu vzameš nekomu daš. Komu? Kdaj? Kako in zakaj? Seveda, se zdi, tistim, odboru, to malo kar tako... Ja, smo pač napisali. Ampak, da bi vsaj poslušali dva dni nazaj, pa smo do polnoči sedeli, nomotehnične napake. Dvakrat se uporablja povratni svojilni zaimek. Še to je svinjarija in malomarnost. "Pri uporabniku za ceste se v okviru področja porabe se prenaša..." Dvakrat povratno svojilni zaimek! Da bi vsaj kdo prisluhnil na tem odboru vprašanju vsebinsko, kot tri opice, stolp: ne vidim, ne slišim, ne govorim. Da bi vsaj nomotehnično popravili, no. Pa to je malomarnost za Državni zbor, kjer zapravimo za naše plače in naše delo tisoče in tisoče evrov, da se lahko zgodi taka malomarnost! Še danes ne vem, kaj pomeni ta amandma - kam, komu, kdaj, kako in zakaj se prerazporedi 50 tisoč evrov? Ali se komu mogoče v žep prerazporedi 50 tisoč evrov, pa noče napisati? Ta amandma je po moji presoji, glede na vse druge, kjer nekomu nekaj daš in moraš vzporedno nekomu nekaj vzeti, sploh nekonsistenten, neupravičen, nejasen, nerazložen, nomotehnično slab, slovnično nepravilen. Ja, pa kaj se gremo Državnem zboru, hudiča! Če že kdo kaj dela, naj dela to za tisti denar, ki ga zasluži, pošteno in dobro. Zdaj pričakujem odgovor, kaj to pomeni, da "se pri uporabniku 2.415, Direkcija Republike Slovenije za ceste, v okviru področja porabe 13, promet, prometna infrastruktura in komunikacije, v okviru glavnega programa 1.302, Cestni promet in infrastruktura, v okviru podprograma 1.302., 2.404, Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest, se..." dvakrat povratno svojilni zaimek, "prerazporedijo sredstva v višini 50 tisoč evrov (Poročevalec 85, stran 72)." Komu, kdaj, zakaj, kje vzamemo, kam damo?! Ali pa: kdo je dal v žep? Hudiča, no! Mislim, zdaj smo pa res tako kot v vrtcu: cel dan se otroci tepejo za igrače, na koncu so vsi zadovoljni, ker je vsak svojo dobil. Prosim za odgovor, ali je konsistenten ta amandma in kaj to pomeni. Zakaj je napisan tako, zakaj ni napisan, komu se daje in komu se jemlje. Če ni odgovora, je to sramota, da se je to ponovilo, ko smo, še enkrat pravim, kolegice in kolegi, bili 16, 17 ur tudi pred dvema dnevoma v službi in sedeli do polnoči v veliki dvorani na Tomšičevi in obravnavali te amandmaje. In če bi takrat ob vseh delavkah, ki pišejo te magnetograme, ki so najbolj uboge, njim nekdo iz matičnega odbora, ki je predlagatelj, vsaj prebral tisto, kar te punce

uboge tam pišejo cel dan, da bi vsaj popravil, je to sramota za Državni zbor, sramota za odbor in sramota za vse nas!

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Barovič, prosil bi, da se umirite. Besedo ima gospod Dejan Levanič.

DEJAN LEVANIČ: Hvala lepa za besedo. Gospod Barovič, na tem mestu se moram malo sam posuti s pepelom. Prišlo je namreč do intervencije. Gre namreč za cesto skozi Podvince. To je povezovalna cesta s Ptujja čez Podvince, ki edina povezuje Ptuj z Gornjo Radgono in Mursko Soboto in je v bistvu s strani Ministrstva za promet oziroma Direkcije za ceste bila v planu, da se jo prenovi, ampak potem te postavke nekako ni bilo več v rebalansu. Nato je bilo na hitro sprejeto, da bi na nek način skušali postavko dati v rebalans, zato da ne bi ta projekt zastal, da ne bi razpisi padli, se pravi, da bi se vsaj zagotovila minimalna sredstva, da bi lahko projekt tekel naprej. Toda po današnjem pogovoru v bistvu ni nujno, da se to sprejme. Verjetno je zaradi tega tudi prišlo do površnosti, da je na tak način stvar pripravljena, ker se bo na drugačen način našlo sredstva in se bo potem ta projekt lahko nadaljeval.

Sigurno pa ne gre za neko stvar, ki bi bila namerno narejena ali kakorkoli, ampak je zgolj samo intervencija s strani lokalne skupnosti, da pač rabimo nek del finančnih sredstev, da se cesta lahko prenovi. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Opozorili so me, da je v obrazložitvi amandmaja navedeno, kam bi šla ta finančna sredstva, nisem pa preveril. Tako so me obvestili.

Ker ne vidim več nobenega prijavljenega za razpravo o tem amandmaju, nadaljujemo.

Uporabnik Direkcija za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo, podprogram "Investicijske dejavnosti na železniški infrastrukturi". /Oglašanje v ozadju./ Prosim? Ne vem, nisem dal še nobenemu besede. Predlagatelj je Poslanska skupina SDS. Gospod dr. Verlič, prosim.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa. S tem rebalansom in tem amandmajem pravzaprav popravljamo vrednost, ki je bila najprej v rebalansu 1, ki ga je sprejel Državni zbor in pripravila Vlada. Torej, s tem amandmajem vračamo samo sredstva, ki so bila v rebalansu 1 za investicije v železniško infrastrukturo planirana, pa so potem izpadla. Sedaj pa s tem amandmajem predlagamo, da se ta sredstva za izvajanje projektov na V. in X. železniškem koridorju izvajajo v vsej svoji celoti in vsebini. Jaz razumem, da je malo bolečine. 60 milijonov evrov je manj za prometno infrastrukturo, za cestno in železniško, v tem rebalansu glede na prvi rebalans. In verjamem, da je v tej dvorani, v tem trenutku najbolj težko ministru za promet, ker

je moral "požreti" teh 60 milijonov, sam pa je na tiskovni konferenci povedal stavek, ki je šel zelo v eter in smo si ga vsi dobro zapomnili: "Pospešujemo zamujeno. In še posebej na področju železniške infrastrukture." In s tem amandmajem dajemo to priložnost. Ne glede na vse te obrazložitve, ki smo jih slišali. Revizija postopkov javnega naročanja, težave na javnem naročanju, umeščanje investicij v prostor. Skratka to so vse razlogi, ki bodo vedno, vedno pa je možno izdelovati projektno in ostalo dokumentacijo, pritisniti s projekti, pospeševati zamujeno, samo - brez denarja ne gre.

Kolegice in kolegi. Verjamem, da če bo minister za promet, da me bo tukaj podprl. Res pospešimo zamujeno in vrnimo ta sredstva nazaj zato, da se bodo investicije v železniško infrastrukturo res začele odvijati, ker če ne so te besede izzvenele res morda malo v prazno. Konkretno na številkah, na postavkah se to uresničevanje pospeševanja projektov na področju izvajanja investicij v železniško infrastrukturo pa res pozna.

Zato predlagam, da ta amandma podpremo.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Minister za promet, izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala lepa.

Jaz bi z veseljem podprl ta amandma, če bi lahko ta denar letos porabili. Zdaj, težava je v tem, saj tudi vi poznate, ker ste bili na tem našem resorju. Zaradi tega, ker so te težave, ki so opisane tukaj, zaradi katerih letos ne moremo uporabiti tega denarja, je ta trenutek že v medresorskem usklajevanju sprememba prostorske zakonodaje za linijske infrastrukturne projekte, ki bodo omogočali hitrejše umeščanje infrastrukturnih objektov v prostor. To je prva stvar.

Druga stvar. Verjetno poznate težave na dolenjskem kraku avtoceste, kjer imamo ta trenutek dva lastniška problema, kjer že zelo dolgo teče razlastitev, tako da tudi predlog sprememb zakona, ki bo urejal razlastitve, je tik pred medresorskih usklajevanjem.

In tretji del so spremembe v javnem naročanju in reviziji. V naslednjem letu lahko zaradi tega sprememb pričakujemo hitrejšo porabo sredstev za železniško infrastrukturo. Takrat pa vedite, da se bom boril za sredstva za vlaganje v železniško infrastrukturo.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala.

Zaključujem razpravo o tem amandmaju.

Nadaljujemo. Uporabnik: Ministrstvo za okolje in prostor.

Imamo dva podprograma. Prvi podprogram ima dva amandmaja - Izboljšanje stanja okolja, podprogram. Prvi amandma - skupina poslancev Anderlič, Rožej in Rop. Drugi - Poslanska skupina SDS. Prijava. Gospod Ivan Grill, prosim.

IVAN GRILL: Hvala lepa. Jaz bom govoril o drugem amandmaju, ki smo ga v SDS vložili na področju varovanja okolja in naravne dediščine. Tukaj je sedaj šolski primer trditve, ki sem jo že v uvodu navedel, da ta rebalans ni res razvojno naravnani, da številne pomembne investicije krči, in to tam, kjer bi bilo to nepotrebno.

Konkretno v tem programu je podprogram v Novem mestu za čistilno napravo, in sicer na odvodnjavanju in čiščenju odpadnih voda v porečju Krke. V lanskem avgustu je bila pripravljena vsa dokumentacija, vložena na Ministrstvo za okolje, kjer so jo namenoma zavlačevali. To so pač ti postopki, da se potem tudi denar prelongira za naprej, nočejo tisto dokumentacijo obdelati tako, kot je, in tudi sedaj. V prvem rebalansu je bilo namenjenih za izgradnjo te čistilne naprave še približno 2 milijona 600.000 evrov plus prispevek lokalne skupnosti skoraj v višini milijon in pol, sedaj so ta sredstva zmanjšana na vsega 360 ali 390.000 evrov. In da bo ironija še večja, je treba poudariti tudi to, da uredba Republike Slovenije določa, da mora biti do 31. 12. 2010 čistilna naprava oziroma čistilne naprave takih kapacitet tudi v uporabi. In ta sredstva, potem ko smo še gledali v NRP-ju, bi še nekako razumeli, da bi jih prelongirali v leto 2010, so jih prelongirali v 2011. To je nedopustno, zato smo tudi predlagali, da se ta sredstva ohranijo na tistem znesku, kot so bila, in da zagotavljajo, da se še letos pospešeno začne graditi za tisto okolje izredno pomembna čistilna naprava. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa, predsedujoči. Govoril bom o dveh amandmajih pod 1 in številko 3, ker gre za isti namen, jemlje na istem mestu v veliki meri. Upam, da mi boste dovolili.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Nisem čisto razumel. Govorimo o dveh amandmajih. En amandma je vaše poslanske skupine, drugi skupine poslancev...

JOŽEF JEROVŠEK: O teh dveh izboljšanja stanja okolja, moram reči, da bom večino časa posvetil potem amandmaju številka 3, gre za nedopustno in poseganje v sistem slovenske obrambe, Slovenske vojske, gre za...

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Jerovšek, o tem podprogramu še ne razpravljamo. Bom dal besedo. Da ne bomo mešali, prosim lepo. Gospod Vili Trofenik.

VILI TROFENIK: Hvala za besedo. Razprava se bo nanašala na amandma pod zaporedno številko 1. Naprej se pa odpovedujem naslednjem podprogramu, da ne bo zapleta, kot kolega Jerovšek, ker gre za približno isto vsebino.

Od kod ideja ali kje je povod za take amandmaje? Mislím, da gre za zadevo, ki ilustrira neko situacijo na področju financiranja lokalnih skupnosti. Zato se opravičujem, ker bo moj prispevek malo daljši, pa malo več bo številka, brez namena zlorabe kake številke.

V 11-ih slovenskih mestnih občinah živi 34,2% prebivalcev v Sloveniji. V občinah, kjer je sedež upravnih enot, ker je to ena stara kategorizacija, živi nekoliko več, 34,8% prebivalcev v Sloveniji, in v ostali, tretji skupini živi 31% prebivalcev. Stari sistem financiranja, ki se je iztekel 31. 12. 2006 je z zakonsko predpisano mero, to je tako imenovana primerna poraba, namenil mestnim občinam 33,1% potrebnih sredstev, se pravi 1 cel odstotek v strukturi manj, kot je strukturni delež prebivalcev. Novi sistem, ki velja od 1. 1. 2007, pa le 29,5%, kot mero, koliko bi bilo potrebno za izvajanja ustavnih in zakonskih nalog.

Drugi skupini občin, tam, kjer so sedeži upravnih enot in so praviloma v sestavi teh občin tudi mesta, ampak niso mestne občine, je stari sistem namenil kot mero potrebnih sredstev 35,9% sredstev, potrebnih za ta namen v Sloveniji, in novi sistem, začuda, do desetinke enak odstotek.

Za ostale, tretji skupino, je stari sistem ob 31% deležu prebivalstva smatral za primerno 31% delež celotnega zneska primerne porabe, novi sistem pa 34,6. Ali na podlagi merjenja potrebnih sredstev za opravljanje zakonskih in ustavnih nalog slovenski lokalni skupnost je novi sistem ugotovil ali namenil mestnim občinam 3,6% strukturnih točk manj, v drugi skupini ni bilo sprememb in teh 3,6 minusa pri mestnih je namenil trenji skupini. Ampak to še ni vse.

Potem je prišlo do prihodkov ali razdelitve prihodkov v te tri skupine. Mestne so po starem zakonu razpolagale s 37,4% razpoložljivih sredstev, druga skupina 32,7 in tretja 29,9 - po starem. Po novem so mestne občine padle za 5,4 strukturne točke, s 37,4 na 32 - ne glede, da imajo 34 in nekaj % prebivalcev. Druga skupina je porastla z 32,7 na 34,9 ali za 2,2% in tretja skupina so sredstva realizirani prihodki v letu 2007 z 29,9 porasli na 33,1. Ali premik ali prenos zavestni v obsegu 5,4% razpoložljivih sredstev se je porazdelil v škodo mestnih občin na ostali dve skupini in največ v tretjo skupino. Seveda, v prvi skupini mestnih občin je tudi Ljubljana. Po starem sistemu je bilo priznano Ljubljani "per capita" malo manj kot 100% od povprečja slovenskega ali 0,98, na tri decimalke 988. Novi sistem je znižal to za 15,7% in prestolnici in Mestni občini Ljubljana priznal na glavo le, facto 0,833 ali 15,7% manj kot je povprečje. V absolutnih številkah je to v letu 2007 izgledalo tako: če bi bil stari sistem, bi Ljubljani pripadlo po zakonski določbi 35% dohodnine, 126 milijonov in nekaj evrov. Novi sistem je odpravil delež dohodnine in po nekem samosvojem načinu iz državnega poročana še vedno deli dotacije, ki ji pravi glavarina, je to pa le zneslo slabih 96 milijonov; ali

Ljubljana je kar v prvem štartnem letu iz enega sistema v drugega dobila 30 pa pol milijonov evrov manj. Na strani realiziranih ali planiranih prihodkov, ker pač dohodnina je lahko samo preračun starega zakona v nove razmere. Seveda realizirane ali dejanske prihodke je pa treba ločiti od mere primerne porabe, kjer so seveda dejstva enaka kot pri prej povedanem koeficientu, ki se je znižal za 15,7%. Če je stari sistem priznal Ljubljani, da potrebuje 122,8 milijona evrov, je novi sistem priznal Ljubljani še samo 103 pa po milijone. To dokazuje, da je Ljubljana neizpodbitno v novem sistemu, pa ne samo v novem sistemu, zlasti za obseg nalog izhajajo, ki iz ustave, zakonov, nekaj pa tudi iz nerazčiščenih odnosov v financiranju, zlasti zavodov s področja kulture in še nečesa - sedaj ni časa za širšo razpravo - prizadeta. Treba je pošteno povedati, da že star sistem ni znal ustrezno zmeriti potrebnih stroškov Ljubljane in drugih mestnih občin in še nekaterih, zlasti tistih, ki še so in še vedno opravljajo javne naloge širšega pomena, in zato ne dobivajo zadostnih in potrebnih sredstev. Pa kljub temu, če bi prenesli to malo čez mejo in se poskušali primerjati z Avstrijo, čeprav se zavedam in je treba biti pošten, da so primerjave z drugimi državami seveda do neke mere problematične, ker je treba vedno primerjati razpoložljiva sredstva in pristojnosti, ne samo eno ali drugo, ampak kljub temu. V Avstriji ima mesto, ki ima 50 ali več tisoč prebivalcev, dva cela petkrat perkapito na razpolago več sredstev kot je povprečje ali izhodiščna vrednost za najnižjo skupino lokalnih skupnosti. V Sloveniji pa ima prestolnica najmanj priznana perkapita od vseh mestnih občin, kar je anomalija, ki ne vzdrži nobene resne kritike in že davno zahtevala popravek. Pri tem je seveda treba biti korekten, da so številke, ki nastopajo dostikrat v javnosti tudi s strani predstavnikov mestne občine, delno netočne, ker izhajajo iz razlike med realiziranimi prihodki, če bi veljal stari zakon, ali načrtovanimi in realiziranimi na podlagi starega zakona. Pri tem pa je treba vedeti, da je bil stari sistem do neke mere nekorekten, ker je Ljubljani omogočal nekaj več prihodkov, kot je po enotni meri bilo določljivo ali izmerjeno. To sta dva različna pojma in to ne zmanjšuje ali ne anulira dejstva, da je Ljubljana prikrajšana, da so prikrajšane druge mestne občine in da so prikrajšane vse tiste lokalne skupnosti v Sloveniji, ki opravljajo naloge širšega pomena. To je temeljni razlog, da pride do idej za tak amandma, kot je eden izmed dveh amandmajev. In mislim, da sta še dva amandmaja.

Jaz tega amandmaja ne bom podprl, kljub tem argumentom, ker seveda na način, da se z amandmaji take ali podobne vsebine poskuša vsaj navidezno in za silo, v narekovaju, zmanjševati problem Ljubljane, je nesprejemljivo, ne spada niti v naš sistem, kaj šele kam drugam. Bila bi neke vrste potuha, da bi na tak način začeli reševati še druge odprte

probleme s tega področja, ki zahtevajo hitro, učinkovito zakonsko ustrezno intervencijo in rešitev.

Pa še nekaj je iz kriterija ali določil Evropske listine o lokalni samoupravi pomembno. Lokalne skupnosti ali država jim mora omogočiti, da razpolagajo z zadostnimi, vendar namensko neopredeljenimi sredstvi.

Svoboda odločanja o namenski porabi mora biti in odgovornost seveda v lokalni skupnosti. Ne pa da je do neke mere hibriden ali, da rečem, nedodelan ali pa slab tudi tisti del našega sistema, trenutno veljavnega, ki 4% primerne porabe usmerja v od države nadzorovane investicije v lokalnih skupnosti. To se je čisto izrodilo. In tudi ne z vidika zagotavljanja dodatnih sredstev za investicije, vendar ne da posamezna ministrstva odločajo ali je predlog za investicijo v neki občini dober ali slab, seveda je za to potreba v lokalni skupnosti zadostno mero odgovornosti.

Še enkrat, da zaključim, amandma je logična posledica stanja v katerem so nekatere občine. S prestolnico na čelu že tretje leto zahteva to stanje hitro ukrepanje, vendar z amandmajem kot je predlagan in so še nekateri, tega ni možno rešiti.

In ker sem napovedal, da se ne bom več oglašal, še en stavek ali dva. Zaradi razjasnitve te problematike, zdaj ko je to aktualno vedno bolj pereče, se tako pri tistih, ki so prizadeti, tisti, ki so odgovorni za to odpravo te anomalije, in še marsikom pojavlja ena napačna miselnost ali stališče, da je potrebno ali da je možno rešiti problem neustrezne financiranosti ali pa če hočete podfinanciranosti Ljubljane z zakonom o prestolnici. To ni res, enostavno. Del, samo manjši del problemov iz naslova neustreznega financiranja Ljubljane izhaja iz vloge, ki jo ima uprava organa, to je prestolnica. Večina in to velika večina problema ali defekta pa izhaja iz neustreznega financiranja lokalnih skupnosti, zlasti mestnih in drugih občin, ki opravljajo javne naloge širšega pomena.

Da ne bo nesporazuma, amandmaja ne bom podprl. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Anton Anderlič.

ANTON ANDERLIČ: Spoštovani.

Zahvaljujem se gospodu Trofeniku za ta res temeljit pogled na temelj problema in tudi na to, kar je pokazal, pravzaprav na vzroke, od kje ideje za takšen amandma. Seveda se ne strinjam s tistim zadnjim delom, kjer on pravi, da to ni mogoče in tako naprej, tako pri Zakonodajno-pravni službi, Vladi in parlamentu in pri tistih, ki se s financami ukvarjajo v tej državi, preverjeno je to mogoče, dopustno in seveda je stvar volje.

Razumljivo je, da razpravljam o tistem delu, o spremenjenem amandmaju, ker tistega prvega, ki je bil vložen s strani 17 poslank in poslancev ni več. Skopnelo je 14 podpisov

in skopnelo so ambicije po tistih virih in usmerjanju denarja tja, kjer naj bi ga porabili. Tudi to, če je bil tisti amandma preverjen, je ta še toliko bolj. Veseli me, da smo v SDS, Slovenski demokratični stranki in mi ugotovili, da so isti viri pravzaprav na voljo in da je mogoče na teh podprogramih tudi narediti te spremembe. Hoteli ali ne. To, kar je bilo rečeno glede financiranja občin, glede nekaterih stvari, ki so se kazale skozi izrazito antiurbano politiko v preteklih letih, kot da ne rabimo vsi Ljubljane kot prestolnice, lahko bi bilo tudi kakšno drugo mesto. Kot, da vsi državljani in državljanke te države ne koristimo tistih skupnih institucij in vsega tistega, kar glavno mesto kot tako ima, seveda kot posebne naloge. Na drugi strani, seveda, tudi nekatere koristi od tega, ker je glavno mesto, ampak vendarle. Podatek, da nekatere države, predvsem je bila tukaj izpostavljena Avstrija, imajo za mestne občine pač kriterije. Kajti tukaj najbrž ni sporno, da tiste od Ljubljane naprej in tudi nekatere druge občine, ki so bile prizadete s spremembami zakona, čeprav je lahko bil tisti tudi v mnogo čem krivičen, v marsikakšni stvari. Ampak vendarle, tako radikalno in tako brutalno kot se je poseglo s spremembo zakona 2006, ki je začel veljati 1. 1. 2007, je povzročilo neslutene probleme v Ljubljani in prav je, da bi seveda to zaznal tudi Državni zbor. Nikoli od kar sem tukaj, pa ni tako kratek čas, se z Ljubljano nismo nikoli ukvarjali na način, da je to prestolnica, da je prav tako del lokalne samouprave.

Ja, sprejeli smo zakon, ki ni prinesel nobene praktične realizacije, je prazen dokler ni ali sklenjenih pogodb z državo ali pa opredeljenih virov. Škoda, ker dejansko bi bilo to boljše, boljše tako za Ljubljano kot tudi za vse druge dele Slovenije, za vse državljane in državljanke. Ni res, da tisti evro, ki gre v Ljubljano, za vso to infrastrukturo in vse to, da je namenjen nekim drugim in ne državljanom in državljanke Republike Slovenije.

Ko smo pogledali od kje in kam, ko govorimo o stanovanjski izgradnji, ni treba, ne vem, vam dokazovati, imamo vse zapisano, lahko pogledate, je Ljubljana daleč daleč podhranjena glede na možnost dostopa mladih ali vseh tistih, ki želijo priti do stanovanja v odnosu na druge občine, in to nekajkrat. Nekajkrat. Pogledajte številke in boste videli, na kakšen način se da priti v Ljubljani ali v kateremkoli drugem mestu do stanovanja in boste videli te razlike. Mi mislimo, da bi lahko na ta način te stvari uredili in tudi gre za to, da je vendarle, delno govorim že o naslednjem amandmaju, tudi jaz se potem ne bom več oglašal, ker mislim zaključiti s tem poglavjem. In seveda, ne samo stanovanjski del, tudi tisti del, ko gre za vodo, ko gre za komunalno. Sedaj, kakorkoli, Ljubljana se ubada z nekaterimi problemi kot vse druge občine. Ampak verjetno verjamete, da je komunalna infrastruktura v Ljubljani nekajkrat ali pa nekaj 10-krat dražja, ko gre za

izgradnjo. Zato tudi, zaradi izpada sredstev, verjetno tudi ni mogoče, da bi vse stvari uredili tako, kot so bile načrtovane.

Ko gre za to, od kje vzeti - tam, kjer je. In tukaj se strinjam s predstavniki Slovenske demokratske stranke, tista postavka, enaki vir, ki mislim, da ni kaj, seveda verjamem, da na koncu noben amandma ne bo sprejet, tako da ne bo težav, sem pa prepričan, da je nujno o tem razpravljati in najmanj kar je, vas želim demantirati, glede na tisto, kar ste prej trije, štirje ali pet o nekem stroju govorili in tako naprej. To, da so nekateri domnevno obljubljali ne vem kaj, za mene preprosto ne velja. Jaz nisem nikomur obljubljal, da bo, če bo ta opcija prišla na oblast, čeprav je dobila v Ljubljani daleč največji odstotek, je pa dejansko treba pogledati, kaj se pravzaprav na tem področju dogaja, in očitno neki problemi so. Prepričan sem, da bo to spodbudilo razpravo o tem, ali mi Ljubljano kot prestolnico rabimo, pa tudi tiste občine, kot sem prej rekel, in je taka fraza zelo prikladna, da se bo nehala antiurbana politika. Saj se je v glavnem, ko so se stvari zamenjale po volitvah, ampak bo treba dati še nek pospešek, da se tudi dejansko to dokaže in se tudi v Ljubljani in drugih urbanih območjih kaj zgodi. Da se tudi tam opravijo vlaganja, tako kot vsepovsod. Gre za skupne stvari. Jaz verjamem, da je nekaj več skupnih stvari na razpolago in potrebnih v Ljubljani kot jih je v Mariboru, Celju, Slovenj Gradcu in tako naprej, pa tudi tam so, ker gre za regijska središča, ker gre za mestna središča in tako naprej. Ampak dejansko morajo imeti Ljubljančani, če govorim zdaj o tem, enake pravice, ko gre za lokalno samoupravo in udejanjanje te pravice, kot jo ima vsak pripadnik katerekoli občine kjerkoli po Sloveniji. Veliko sem poslušal v preteklih letih, kako se delajo krivice, ker je preveč v Ljubljani, ker je ne vem kaj, in da je treba zagovarjati skladnejši regionalni razvoj. Nobene dileme. Za vse zakone, za vse podpore, ki so bile izkazane skozi politike države, skozi finančne načrte in tako naprej sem v tem zboru glasoval. Toda prišel je čas, ko je treba vsaj od zdaj naprej zagotavljati tudi Ljubljani enake pogoje kot ostalim, če že ne popraviti ali vrniti tisto, kar je bilo neupravičeno odvzeto. Bilo je v Državnem zboru, na predlog Vlade. "Vse štima." Tu ne gre zdaj za kaj in kako, ampak gre za politično odločitev, kako kdo na kakšne stvari gleda. /Oglašanje v ozadju./

Nič ne bom skrajšal, imam še 24 minut in 42 sekund. Če ne bom nehal, še moji kolegi ne bodo mogli. Ti pa tega sigurno ne boš mogel, gospod Tanko, imaš svoj čas, pa verjamem, da ga boš izkoristil. Od kje vzeti? Zadnje dni je veliko razprave o tem, ali je res, in tudi danes berem velike naslove, kako bo z opremljanjem Slovenske vojske, kako bo z denarjem za obrambo. Verjemite, da 6% od podpostavke Nabave in nakupi opreme ne pomeni v tej strukturi popolnoma nič. Vse že sklenjene pogodbe bodo realizirane na način - ali bo iz te postavke, kjer je ali tako kot so se vedno plačevale obveznosti države iz tistih postavk; gospa Kamnarjeva zna to bolje razložiti. Ampak, kot

rečeno, tudi ni treba odgovarjati, ker vem, da ta amandma ne bo dobil podpore, ker tisti, ki so umaknili podpise ne bodo glasovali, od drugih pa ne pričakujem. Začeli smo diskusijo in jaz upam, ker nekatere izjave na odborih so bile: Pustite zdaj to, ne delajte tega, bomo naredili zakon, bomo naredili drug zakon. Jaz bom poskušal delovati na ta način, čeprav tudi en pregovor obstaja, ampak ga ne bom tukaj omenil. Me pa zadnje čase skrbi ena izjava oziroma v medijih se to pojavlja, hvala bogu, na trgu delovne sile je končno dovolj ljudi, ki se zanimajo za službo v Slovenski vojski. Jaz mislim, da bi bila katastrofalna napaka za to državo, če bi v času, ko se produktivna delovna mesta zapirajo, ko se zmanjšuje število tistih, ki so zaposleni in plačujejo davke in seveda se iz tega napaja državni proračun in potem bomo, torej je proračun iz tega naslova manjši, in bomo mi tako, da bomo reševali socialno politiko, zaposlovali v javnem sektorju. To se mi ne zdi sprejemljivo. Treba je odpreti diskusijo - koliko ta država zmore, koliko lahko nameni za te namene. Jaz sem si danes ogledal primerjave 27 držav. Mi smo v spodnjem delu. Je od 0,8% Luksemburg, ki je najbogatejši, mislim, da ima 65 ali 67 tisoč evrov na glavo prebivalca, do 3,2 Združene države Amerike. Vemo, za kakšno državo gre, ki je svetovni policaj in se iz tega pravzaprav razvija in napaja ta svoj del. Tudi o tem mislim, da bo treba opraviti neko drugo diskusijo, kje smo. Saj tisti, ki imate koncesijski denar od igralnic, ste neprimerljive občine z drugimi in je tako in tako nepošteno, ker dobijo bistveno več, bistveno več.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Če lahko prosim, da razpravljate, ne iz klopi...

ANTON ANDERLIČ: Umirite jih.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Anderlič, imate prav. Bil ste izzvan.

ANTON ANDERLIČ: Človeku se mudi domov...

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Imate prav, bil ste izzvan, nadaljujte z razpravo.

ANTON ANDERLIČ: Človeku se mudi domov, ker ima zjutraj ob 8. uri v Novi Gorici službo. To je zadnjič enkrat omenil tukaj. Res ni korektno.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Anderlič, več kot da sem vam rekel, da ste bil izzvan.

ANTON ANDERLIČ: Njemu recite...

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: ... ne morem reči in prosim vam, da nadaljujete z razpravo.

ANTON ANDERLIČ: Njemu recite, naj bo tiho. Bom končal. Verjamem, da je ta antiurbana politika še vedno prisotna in da tega ne bomo hitro prebili, ampak bo to, kar se bo že zgodilo. Jaz, kot rečeno, verjamem, da argumenti in tudi tako kot je zastavljen spremenjen amandma je vzdržen. Če ne bo podprt in ne bo podprt, nič hudega. Nisem mislim, da je mogoče po tem, kar se je zgodilo po spremembah na strani podpisnikov, da se bo to zgodilo, ampak seveda sem kljub vsemu želel, da se to sliši in da bo mogoče prispevalo k nadaljnjim načrtovanjem v prihodnje.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Samo da povem, ko sem prevzel vodenje, sem bil obveščen, da naj bi govorili na področju uporabnikov Ministrstva za okolje in prostor o amandmaju 1 in 2, podprogram izboljšanje stanja okolja. Vsi, ki smo spremljali razpravo smo najbrž ugotovili, da smo zaradi vsebinske povezanosti razpravo razširili tudi na podprogram spodbujanja stanovanjske gradnje, kar je vsaj povezano tudi s sistemom in vprašanji financiranja Ljubljane. Jaz prosim, da temu ne ugovarjamo in tudi v bodoče zdaj in naprej po vseh treh amandmajih, ki spadajo pod uporabnika Ministrstva za okolje in prostor, vodimo razpravo. Zdaj sta se prijavila gospod Jerovšek in gospod Grill. Prijavila sta se ministrica za obrambo, minister za finance. Ko bodo ti štirje razpravljavci zaključili, bom odprl ponovno za prijavo, ker vidim, da se jih želi še prigrasiti k razpravi o teh amandmajih. Je v redu?

Gospod Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa. Pri teh dveh amandmajih in pri tem, od kod želijo jemati in jih je treba gledati v kontekstu amandmaja, ki je bil vložen pred časom in ga je podpisalo 17 poslancev, med njimi tudi vodje poslanskih skupin in žal tudi predsednik Državnega zbora, je potrebno zelo eksaktno in zelo jasno povedati, zakaj pri tem ne. Ne gre za protiurbano politiko. Ljubljanska občina je daleč najbogatejša in s takimi argumenti tukaj ne prihaja itc. Gre pa za neprikrit ali pa slabo prikrit napad na slovensko državo, za poizkus demontaže Slovenske vojske - strinjam se z ministrico, ki tudi to govori - in za financiranje nepremičninske mafije v Ljubljani, za podporo finančnim lobijem, finančni oligarhiji, to je vse povezano v Ljubljani, v glavnem gre za srbsko navezo in balkanske naveze in je odkrito podpiranje vsega tega. Gre za zastrašujoče stvari in to je, takoj na začetku razvidno. Gre za stvari, ki so se enkrat v tej državi pred ustanovitvijo že odigrale. Tudi takrat so akterji iz istih strank, ki so danes vsi trije podpisniki, podpisovali deklaracijo za mir, ki je razoroževala slovensko teritorialno obrambo z namenom

preprečiti osamosvojitve. Danes gre za demontažo slovenske obrambne moči Slovenske vojske, s končnim ciljem škodovati državi, odpravo te države, dobesedno. Na tak način se delajo, uničenje države, državni udar itn. In zelo jasno je treba to povedati. To ni zavzemanje za topove, da bi pa mislili, da so se podpisniki pa zavzemali za maslo. Ne. V tem prvotnem amandmaju so zelo jasno povedali, da je približno 800 stanovanj, ki so zgrajene, ki jih je treba odkupiti, ker je zdaj ta nepremičninska stanovanjska mafija v nekoliko državah, ker je kriza in jih ne pokupijo, in je treba iz državnega proračuna vzeti sredstva direktno in plačati to, te naveze, ki niso slovenske, večinsko, žal, niso slovenske, in tako neprikritega poizkusa in navedbe, za kaj tukaj gre, še nisem doživel v trinajstih letih sodelovanja v tem parlamentu. Pravzaprav sem vesel, da je prišlo na tak ekspliciten način. In žalostno in tragično je, da so se pa tako pomembni poslanci, tako pomembni funkcionarji koalicijskih strank podpisali na prvotni amandma. Delali so se, kot da ne vedo, za kaj gre. Tukaj gre točno za to in jaz sem prepričan, da so vstopili, to domnevam, da toliko politične zrelosti v tej državi je, sem prepričan, da je ministrica zagrozila z odstopom, če se bo to zgodilo. Sem prepričan, to enostavno patriotni domoljub mora storiti. In prepričan sem, nimam informacije, ampak sem prepričan in seveda, to je nekatere razgrete iz glave streznilo začasno, ampak gre, gospe in gospodje, za zaroto proti Slovenski državi, za sabotazo in to so zelo nevarna dejanja...

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Jerovšek, jaz vas ne prekinjam pod, samo kljub vsemu, nekoliko pazite na izbor besede. Ko govorite o posameznikih, nič ne rečem, ne ugovarjam vam, vašim ocenam, samo govoriti, da gre o zaroti proti slovenski državi, je pa malo prehudo. Lepo vas prosim...

JOŽEF JEROVŠEK: Jaz vztrajam pri tem, da je to, kdo je zadaj glavni akter, jaz ne vem, ampak na tak način se delajo zarote proti lastni državi. Na Odboru za obrambo je ministrica zelo jasno in z dramatičnimi besedami, tako dramatičnimi, da sem takrat rekel, da če bi povedla, da bo to povedala, da bi zaprl sejo, da ne bi šlo to v tujino. To škoduje državi, ampak ne obsojam ministrice, obsojam tiste, ki so to zlorabili za še nadaljnjo krhanje slovenske obrambne moči, zapostavljanje slovenskih vojakov na misijah, da bodo v nevarnosti, da ne bodo zavarovani, da bo zmanjšana njihova varnost, da bomo dobivali več vojakov nazaj v krstah v Slovenijo. Vse to je za temi amandmaji in za tem. In jaz predlagam tistim, ki so se streznil, da se slovenskemu ljudstvu opravičijo v tem trenutku, da ne gredo s to afero naprej. Da ne kažemo pred tujino, da imamo tako neodgovorne ljudi, ki skušajo uničiti slovensko obrambno moč, slovensko vojsko in posledično slovensko državo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Gantar, vi ste želel proceduralno? Razprava?

Potem ima najprej besedo ministrica za obrambo dr. Ljubica Jelušič.

DR. LJUBICA JELUŠIČ: Najlepša hvala za besedo, spoštovani gospod podpredsednik. Spoštovani visoki zbor!

Rada bi pojasnila, zakaj Vlada in tudi Ministrstvo za obrambo ne more sprejeti teh dveh amandmajev, in sicer amandma pod številko 1, ki se nanaša na izboljšanje stanja okolja in želi vzeti 3 milijone 500 tisoč evrov iz podprograma zagotavljanje oborožitvenih in infrastrukturnih zmogljivosti, ter drugi program, ki je naveden pri področju prostorskega načrtovanje in stanovanjske komunalne dejavnosti, torej naj bi šlo za spodbujanje stanovanjske gradnje, in tudi ta amandma za 25 milijonov evrov naj bi šel na račun zagotavljanja oborožitvenih in infrastrukturnih zmogljivosti. Moram povedati, da je pri prvem in drugem rebalansu prišlo do zelo velikega zmanjšanja sredstev, ki so bila namenjena Slovenski vojski prav na področju, ki zadeva vprašanja oborožitvenih in infrastrukturnih zmogljivosti. Mislím, da je tudi prav, da veste, kaj vse smo že v imenu Vlade zmanjšali na tej postavki. Namreč, zelo smo zmanjšali sredstva za nabavo bojnih vozil SKOV 8x8, zmanjšali smo sredstva za elektronsko opremo, za vzdrževanje vojaške infrastrukture, to pomeni, da ne bomo obnavljali vojašnic, zmanjšali smo sredstva za RKB opremo, zmanjšali smo sredstva za večnamensko patroljno ladjo, črtali smo sredstva za logistično oskrbo, črtali smo del sredstev za različno inženirsko opremo. Na tej točki bi bilo mogoče prav, da vam povem, da smo prav s pomočjo inženirskih enot in inženirske opreme danes predali namenu most, ki bo pomagal občanom in občankam občine Litija v Jevnici, da bodo lahko prišli do svojih domačij v Zgornji Jevnici. Namreč, gre za most, ki ga je postavila Slovenska vojska in je namenjen za odpravljanje posledic po naravnih nesrečah. Najbrž veste, da je 10. julija odneslo most in v šestih dnevih smo skupaj z lokalno skupnostjo in sistemom zaščite in reševanja ter Slovensko vojsko postavili državljansom nov most, da bodo lahko potovali.

Rada bi povedala, da ne bi bilo dobro, da bi morala nekoč v prihodnosti v tem letu komurkoli od vas ali našim državljansom sporočiti, da ni več sredstev za tovrstne mostove, da ni več sredstev za inženirsko opremo, s katero bi pomagali ljudem takrat, ko jih prizadenejo različne naravne nesreče in tudi, da ni več sredstev za takrat, ko morajo obnavljati kakšno od svojih ceste. Vselej takrat se uporabijo prav ti mostovi. Zmanjšati smo morali sredstva za transportna vozila, zmanjšali smo sredstva za medicinsko opremo. Upam, da veste, da gre za medicinsko opremo za manevrsko bolnico Role 2, pri kateri bo v letošnjem letu treba do konca leta doseči

afirmacijo v okviru zveze Nata, kar pomeni, da bo od takrat naprej ta bolnica na razpolago za javno zdravstvo v Sloveniji. Zmanjšali smo sredstva za nakup streliva, zmanjšali smo sredstva za uniforme.

Prej je bilo govora o tako imenovanih produktivnih delovnih mestih in potrebi po tem, da bi bilo treba sredstva, ki jih ima ta državni proračun na razpolago, uporabljati za produktivna delovna mesta in ne za delovna mesta vojakov. Vsak od nas ima pravico do lastnega mnenja v zvezi s tem, ampak moram povedati, da je prav obrambni proračun v tem trenutku namenil 5 milijonov sredstev za pogodbo za šivanje uniform v Muri, kar pomeni, da bo ta denar šel za vzdrževanje tako imenovanih produktivnih delovnih mest. Zmanjšali smo sredstva za tehnično varovanje objektov Slovenske vojske, zmanjšali smo prilagoditev infrastrukture profesionalizacij Slovenske vojske, zmanjšali smo sredstva za gradnjo in rekonstrukcijo vojašnic. Moram povedati, da bi nekatere občine zelo rade videle, da bi se v njihovem okolju gradile nove vojašnice, ampak na žalost moramo povedati, da s tako okleščnim proračunom na področju infrastrukturnih zmogljivosti novih vojašnic v tem trenutku ne moremo začeti zidati. Zmanjšali smo sredstva za revitalizacijo letališča Cerklje in zmanjšali smo sofinanciranje lokalne infrastrukture v nekaterih občinah.

Po vsem tem celotnem seznamu boste razumeli, da ni mogoče podpreti amandmajev, ki govorijo o tem, da bi bilo treba sofinancirati oziroma dodatno spet zmanjševati sredstva prav na področju zagotavljanja oborožitvenih in infrastrukturnih zmogljivosti.

Rada bi povedala še en podatek, za katerega je prav, da ga poznate. Če bi že kdo želel spodbujati stanovanjsko gradnjo na račun obrambnega proračuna, se mi zdi, da je dobro, da ve, da v tem trenutku Ministrstvo za obrambo prenaša na Stanovanjski sklad Republike Slovenije 484 praznih stanovanj. In ta prazna stanovanja so razporejena po celotni Sloveniji in so tako, kot so sredstva za obrambo vedno namenjena celotni državi, prav tako namenjena vsem našim državljanom in državljanke, ki takšna stanovanja potrebujejo. Mislim, da ni prav, da bi se sredstva obrambnega proračuna uporabljala samo za nekatere ožje regionalne interese. Najlepša hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa gospa ministrica. Gospod minister gospod Anderlič je prosil za repliko, potem imate besedo vi. Izvolite, gospod Anderlič.

ANTON ANDERLIČ: Spoštovana gospa ministrica, lahko mi verjamete, da za vse proračuna, za vse postavke, za vse TRP-je od začetka naprej sem brezpogojno glasoval v tem Državnem zboru. Ta država je rasla, se razvijala, bila je v vedno boljši kondiciji. Prišli smo v čas, ko je potrebno deliti usodo vseh državljanov in državljanek in vseh programov. Jaz sem zagotovo na tem, da se zagotovi tisto, kar v programih je.

Po štirih letih, ki so bila zlata leta, je bilo število vojske na obsegu 7.000, kar je zmogljivost, ki jo Slovenija zmore. To moje trdno prepričanje je, da je v tem trenutku zelo nenavadno, da se zaposluje samo v tem sektorju. Moje mnenje je, da bi se morali tukaj uvesti in reči, ta država zmore toliko, ker tudi primerljive države, druge; ni to res, da je zaenkrat za vselej zaveza 8.500 plus pogodbeni rezerva do 14 ali kolikor pač že; primerljive države imajo tudi manj. Ampak to je stvar različnih mnenj. Ta postavka, iz katere jemljemo, ne govori o pontonskih mostovih, ne govori o tej nabavi. Tudi, ko je bilo rečeno, nujno moramo imeti letalo, nujno moramo imeti srednja bojna oklepna vozila in tako naprej. Če ni, jih pač ni. In to je moje razmišljanje. O tem bomo verjetno še razpravljali. Prav bi bilo, da bi. Jaz se tudi, razen če bom izzvan, ne bom oglašal pri tem, ker sem svoje naredil. Namen je bil, da se jasno opozori, da to, kar se dela, ni prav. In to nima veze s to enakomerno pokritostjo Slovenije in to tudi ni nobena taka na Ministrstvu za obrambo. Daleč od tega. Je pa res, da je tam največ denarja in tudi seveda za namene, med katerimi bi nekateri lahko prišli na vrsto tudi v boljših časih. Tako delajo tisti v Španiji, tako delajo tisti v Nemčiji in še kje drugje. Pri nas drugače.

Gospod Jerovšek, vam pa samo to. S tem gromovništvom nas ne boste prepričali, da ste vi tisti, ki se zavzimate za domoljubje in tako naprej. Zavzimate se preprosto za tiste, so v navezi, da bi participirali pri vsem, kar se dogaja na sektorju nabav in podobno.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: .../Ni vključen./... Hvala lepa. Minister za finance, dr. Križanič.

DR. FRANC KRIŽANIČ: Hvala lepa, spoštovani predsednik. Poslanke in poslanci, ministrica, ministri.

Torej, razpravljamo o vseh treh amandmajih, ki jih podala skupina poslancev. K prvem amandmaju, ki se nanaša na izboljšanje okolja, odgovarjamo, da je postopna odprava starih bremen iz področja ravnanja z odpadki v okviru nacionalnega programa varstva okolja ena od prednostnih nalog in Vlada ocenjuje, da je višina zagotovljenih sredstev v okviru navedenega podprograma v rebalansu proračuna dovolj visoka za izvedbo vseh predvidenih aktivnosti na projektih, za katere je tudi že pripravljena projektna investicijska in projektna druga dokumentacija za prilagoditev novim strožjim zahtevam iz tega področja. Ob enem so sredstva na podprogramu 07021905 iz vojaškega proračuna namenjena nujnemu opremljanju in posodabljanju Slovenske vojske. Obseg teh sredstev je s predlogom rebalansa že znižan za več kot četrtno, razpoložljiva sredstva pa komaj še zadoščajo za poravnavo že prevzetih pogodbenih obveznosti v zvezi z realizacijo Zakona o temeljnih razvojnih programih in še nujno potrebnih nabavah za tekoče potrebe Slovenske vojske.

Pri drugem amandmaju o katerem je bilo danes manj besede, Vlada ocenjuje, da višina zagotovljenih sredstev v rebalansu proračuna v podprogramu, ki se nanaša na projekte, celovito varovanje podtalnice Ptujskega polja, prva in druga faza, Odvajanje in čiščenje odpadnih vod v porečju reke Krke in Izgradnja centra za ravnanje z odpadki Celje, prva in druga faza, zadošča za izvedbo vseh predvidenih aktivnosti, skladno s predvideno dinamiko financiranja projektov, ki se financirajo iz sredstev Evropske unije. Obveznosti iz naslova vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje, ki jih skuša predlagatelj zmanjšati, so bile v rebalans vključene na podlagi mnenja Računskega sodišča Republike Slovenije in so planirane v višini predvidenih obveznosti za leto 2009. Njihovo zniževanje ni možno brez, da bi dodatno povečali javni dolg.

In končno, pri tretjem gre za to, da je država preko Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, ki je samostojna pravna oseba javnega prava in deluje v interesu države. Na področju celotne države skrbi za poslovno politiko in financira ter izvaja sprejeti nacionalni stanovanjski program, spodbuja stanovanjsko gradnjo, prenavo vzdrževanja stanovanj in stanovanjskih stavb. Tako Stanovanjski sklad Republike Slovenije med drugim investiral v gradnjo stanovanj in stavbna zemljišča, spodbuja različne oblike zagotavljanja lastnih in najemnih stanovanj. Država je že v preteklih letih za zagotavljanje izvajanja socialne stanovanjske politike namenjala dodatna sredstva. Nazadnje je z rebalansom proračuna za leto 2008 zagotovila dodatnih 5 milijonov evrov. Ravno omenjena dokapitalizacija je bila posledica intenzivnega odziva občin na poziv za sofinanciranje in kreditiranje izgradnje neprofitnih najemnih stanovanj, kar je bilo sprejeto na seji nadzornega sveta Stanovanjskega sklada v decembru 2007. Obenem velja, da postavka 07021905 vojaškega proračuna ne omogoča nadaljnjih zmanjševanj, ne da bi ogrozili razvoj Slovenske vojske in obrambno moč naše države. Zato Vlada predlaga, da se vsi trije amandmaji zavrnejo oziroma da jih cenjeni visoki zbor ne potrdi. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Odpiram čas za prijave. /Oglašanje v ozadju./ Gospod Jerovšek, se boste prijavili. Odpiram čas za prijave k razpravi o vseh treh amandmajih pri uporabniku Ministrstvo za okolje in prostor. Prosim, da se prijavite.

Prvi ima besedo dr. Pavel Gantar.

DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod podpredsednik.

Govoril bom o tretjem amandmaju, čeprav je to prvi amandma k podprogramu Spodbujanje stanovanjske gradnje. Moram povedati, da sem kot ljubljanski poslanec definitivno podpisal amandma, čeprav sem se ob podpisu precej dobro zavedal, da verjetno ne bo imel možnosti za uspeh, še posebej, ker

koalicijsko ni usklajen. Ob rebalansu rebalansa verjetno nobena vlada ne bi podprla takšne akcije, ne Ropova ne Janševa in zdaj tudi ne Pahorjeva, če ni usklajena na tak ali drugačen način. Ta amandma, čeprav ima tehnično nekaj pomanjkljivosti, je dober. Dober je iz tega razloga, ker bi bilo v trenutku, ko so ta stanovanja na trgu, možno dejansko ta stanovanja dobiti po primerni ceni. Dober pa je tudi zato, ker čeprav je bil namenjen, recimo temu, Ljubljani, so največji povpraševalci po stanovanjih v Ljubljani tisti, ki so se običajno priselili v Ljubljano iz drugih predelov, tako da mu tudi s tega vidika ni mogoče očitati. Kakorkoli že, dejstvo je, da ta amandma podpore ni dobil, zato sem kot odgovoren član koalicije in navsezadnje tudi z nekim določenim položajem v tem zboru svoj podpis umaknil. Ampak zakaj sem ga podpisal? Podpisal sem ga zaradi simbolnega učinka. In moram priznati, da sem se tega zavedal tudi takrat, ko sem ga podpisal. Stari poslanci, moji kolegi iz prejšnjega obdobja, predvsem opozicijski poslanci, vedo, da sem se vsa štiri leta močno boril proti antiurbani politiki. Veseli me, da je ta pojem dobil domovinsko pravico v Državnem zboru in upam, da jo bo tudi izgubil v Državnem zboru. Boril sem se proti antiurbani politiki prejšnje vlade. Antiurbana politika seveda ni samo to da je nekaj mest izgubilo svoja finančna sredstva ali pa zmanjšalo, čeprav je Ljubljana med njimi največja in ta sredstva, kot je kolega Trofenik prej povedal, so res velika, ki jih je izgubila. Antiurbana politika je nekaj bolj strašnega, je nekaj bolj groznega in to je, da mislijo, da nekatere ali pa tedanja koalicija je pač preprosto verjela, da lahko razvijamo, da bomo imeli močno in "prospirajoče" podeželje le, če bomo imeli šibka mesta. Nasprotno je res. Le, če bodo imeli močna mesta, cvetoča mesta, bomo imeli tudi močno podeželje, bomo imeli močna, vplivna območja, kjer se bo urbano, pluralno, polruralno prepletalo in razvijalo. Zato je politika, ki je stavila na šibka mesta, napačna politika in ta politika je seveda najbolj udarila po Ljubljani iz ideoloških razlogov, o tem ne bom govoril, ker ni treba, in je seveda udarila v nekatere točke, ki so najbolj pomembne in ena od teh seveda je tudi problem stanovanjske gradnje. Pomembno je zaslišati ministra Križaniča. Tudi v našem koalicijskem programu in v programih strank je napisano to, da se moramo povsem drugače lotiti stanovanjske politike v urbanih okoljih, ne samo v ljubljanskem, da ne bi slučajno mislili. In da je potrebno pravzaprav zagotoviti in dati poudarek na izgradnjo in seveda na urbana, torej na neprofitna stanovanja. Zelo lepo in zelo dobro je, da je Ministrstvo za obrambo sprostila teh 400 stanovanj. Vendar iz tega vidika, iz vidika urbane politike, seveda nič ne pomeni, če so ta stanovanja sproščena nekje, kjer je pravzaprav populacijski pritisk nizek.

Kakor koli, bom rekel, moj podpis je bil simbolni učinek, zato tudi hočem s tem sporočiti, da tej naši vladi, Vladi, ki jo vodi naš kolega, Borut Pahor, sporočamo, da sporočam, jaz,

govorim v svojem imenu, da želimo prekiniti s to antiurbano politiko, da želimo spremeniti zakon o financiranju občin, da želimo v tem Zakonu o financiranju občin upoštevati specifične potrebe urbanih okolij, recimo problematiko javnega mestnega prometa ne samo stanovanj in še nekatere druge zadeve, ki jih je potrebno pravilno in ustrezno ovrednotiti. Da upoštevamo, da ta mesta opravljajo servisne in nekatere druge funkcije za celo vrsto prebivalstva in za celo vrsto občin, ki tega ne opravljajo in nimajo pragov s katerimi bi upravljali. Ne gre za Ljubljano. Gre za vsa središča, če hočete. Od Lendave, do seveda Ankarana oziroma koprskega in tako naprej.

To želimo sporočiti tej vladi in želimo sporočiti, da če Vlada tega ne bo storila, vsaj jaz želim to sporočiti, bomo to storili v tem parlamentu, vsaj tisti, ki se tega zavedamo in ki smo dali tudi neke določene obljube ljudem v mestih, v katerih so nas volili. Ob tem bi rad seveda poudaril tudi to, da če smem, gospod podpredsednik, reči, da, mi bomo, ko sprejemamo proračun, jaz sem seveda že pri velikih proračunih sodeloval ali kot poslanec, še večkrat pa v funkciji Vlade, pravilno se soočamo s tem, da opozicija upravičeno ali ne jadikuje oziroma se huđuje nad tem, da njihovi amandmaji niso sprejeti. Upam seveda, v temu primeru, da tudi amandma, ki ga jaz srčno podpiram, z razumom politika pa ga verjetno ne bom, da se to godi seveda tudi drugim, seveda tudi poziciji. Ampak, rekel bi to, v temu trenutku, spoštovani kolegi iz opozicije, je ta rebalans rebalansa, še vedno vaš proračun. Še vedno izraža vaše temeljne prioritete, ker je bil sprejet v času vaše vlade. Jaz sem vas takrat opozarjal, poslušajte nas, ker bomo mi izvajali ta proračun. Se spomnite naših razprav iz prejšnjega mandata? Še vedno je v večji meri, bi rekel, ko si predstavljate ta vaš proračun, je pa seveda rebalansiran v nekaterih točkah, nekatere točke ste tudi sami podprli. Sam seveda menim, da Vlada, ki pride v parlament s proračunom in doživi ta proračun temeljite spremembe, ne da bi Vlada te spremembe želela, takšno Vlado je treba raje razrešiti kot spremeniti proračun. Ker če Vlada temeljnih prioritiet nima, po temeljnih parlamentih nima kaj početi in jo je treba razrešiti in to rešiti na drugi način.

Vendar mislim, da je prav, da se pri proračunu za naslednje leto upoštevata neka dobra praksa. Nekateri so temu seveda rekli trgovanje, lahko rečete temu tako, ki je bila za časa Drnovškovih vlad, tudi Ropove, če se ne motim, in ki je imela neko nenapisano tradicijo, da se dovoli neki amandma, tudi s sodelovanjem opozicije ali opozicijski amandma, da se določi nek amandma na nekem omejenem obsegu za neke določene zadeve. Seveda je bil to, boste uganili, cestni amandma. Jaz bi si rad želel, da bi bil vodarski amandma, da bi bil znanstveni amandma, ne bom ravno rekel, da bi bil vojaški amandma, se opravičujem, ampak kar koli, bil je vedno cestni amandma.

In jaz mislim, gospod Križanič, upoštevajte to, da se nekatere specifične potrebe opozicije izrazijo tudi skozi ta amandma, naj bo skupni opozicijski, opozicijski parlamentarni ali takšen. To je bila dobra praksa, ni veliko stala, lahko ste ji rekli trgovanje nekaterih, če ste hoteli, mislim pa, da je bila tudi neka gesta do opozicije, kajti večina amandmajev, ki jih boste vložili danes in v naslednjih proračunih, ne bomo, če smo kaj vredni, nikoli sprejeli. Zato ne, ker bi porušili reference, ki jih imamo. Tako je in tako je bilo in tako je bilo tudi v mandatu prejšnje vlade. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Silva Črnugelj.

SILVA ČRNUGELJ: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Lepo pozdravljeni kolegi in kolegice!

Oglašam se tako kot moj kolega Pavle Gantar, kot poslanka, ki sem bila izvoljena v Mestu Ljubljana in ki sem srčno, z veliko upanja podpisala ta mega amandma, predvsem zaradi tega, ker se je prvič v zgodovini tega parlamenta zgodilo, da se je skupina poslancev našla in naredila akcijo na področju zaščite interesov Mesta Ljubljane. Po navadi je bila Ljubljana zanemarjena, tudi ob sprejetju Zakona o glavnem mestu, ko je bil zelo na simbolni ravni s starimi člani narejen. Zavedala sem se, da amandma zaradi obsežnosti in tudi zaradi načina, kako je pozicioniral sredstva od koder bi se vzela, ne bo šel skozi, ker sem tako realna. Pa vendar, na simbolni ravni je ta amandma opozoril marsikoga na nekatere nerešene probleme, ki so v Ljubljani. Po tej plati sem zelo vesela in zadovoljna. Mislim, da se je ta zadeva in problematika Ljubljane vendarle začela obravnavati v Državnem zboru in da so tudi vsi tisti kolegi, ki so do zdaj sedeli tukaj, začeli o tem nekoliko bolj odgovorno razmišljati in preišljevati o tem, kaj pomeni glavno mesto, kaj pomeni tako velika urbana celota, kakšne zahtevne posege potrebuje in kaj pomeni reševanje nenazadnje vodnih virov za tak konglomerat prebivalcev kot je Ljubljana. Lahko je oskrbeti manjše naselje, vas ali pa manjše mesto, vendarle - Ljubljana, kako to izgleda, na kakšen način oskrbovati. Sanacijski program samo za divja odlagališča je bil pripravljen kar dolgo v Ljubljani in nenazadnje za vodooskrbno so pripravljeni pilotski projekti. In jaz srčno upam, da bo Ministrstvo za okolje in prostor na tem in drugih korakih našlo toliko energije in skupne volje, da to zadevo razreši. Po toči zvoniti je prepozno. Moj kolega Anderlič sedi v tem parlamentu dolgo. Lahko še enkrat ponovim, pa lahko mi tudi replicira. Kolega Anderlič se je prvič zdaj zavzel za mesto in za problematiko mesta, pa vendarle v napačnem trenutku, zavedajoč se ali pa ne, da vzdržnost javnih financ pač to ne bo uspela. Je pa vendarle opozoril tako, kot bodo tudi drugi, na problematiko mesta. In jaz upam, da bomo ob vsej racionalnosti

in realnosti politikov v parlamentu, v naslednjih letih tudi temu problemu namenili nekoliko več pozornosti, zlasti takrat, ko bomo obravnavali Zakon o glavnem mestu in bomo našli tudi primerjave z drugimi glavnimi mesti v Evropi.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Anderlič, katerega razprava je bila posebej omenjena, ima pravico do replike.

Izvolite.

ANTON ANDERLIČ: No ja, spomin je lahko kratek, lahko pa je misel neobjektivna, nepoštena, nekorektna in tako to je. Jaz vam bom, gospa Silva, jutri pripravil nekaj magnetogramov, ne enega. Preprosto ne razumem ali takrat, ko ste bili tukaj, niste spremljali, takrat, ko niste bili najbrž tudi ne, vsega tistega, kar smo počeli v tem zboru. Verjemite mi, od vsega začetka, od kar je lokalna samouprava, če že hočete - jaz sem tisti prvi zakon, skupaj s Potrčem, ki ni bil sprejet, že zdavnaj, pred 8 ali 10 leti vložil, pa smo ga kasneje, pač ni šel skozi, je bil šele v prejšnjem mandatu. In še kaj drugega. V redu, da malo tako popljuvate, kakorkoli, ampak jaz seveda tudi ne bom komentiral, zakaj ste se čez noč premislili. Ali ste prvič slabo prebrali, da zdaj meni očitajte. Jaz še vedno mislim, še vedno mislim, da je mogoče na ta način, na katerega je spremenjen amandma, to tudi realizirati. Rekel sem pa tudi, da ne bo nič narobe, če temu ne bo tako, ker je tisti drugi del pomembnejši, o katerem pa upam, da smo se sporazumeli - tudi z vami, in računam na vašo podporo tudi takrat, ko bo pripravljen zakon o spremembi in financiranju občin in zakon o glavnem mestu in še kaj drugega. Na to pa resno računam, da takrat polemika ne bo potrebna. Videl sem pa tudi umik podpisa, ne samo podpis.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Vito Rožej.

VITO ROŽEJ: Hvala lepa za besedo, predsedujoči. Ministrica, ministri, kolegice in kolegi.

Izredno me je veselila današnja debata, predvsem kolegov Trofenika in tudi Gantarja in še koga, ki so nakazali na ta problem, ki ga opažamo tudi podpisniki tega amandmaja, tisti, ki smo umaknili podpis in tisti, ki smo ostali. Ljubljana seveda ni samo mestna občina, Ljubljana je metropola, Ljubljana je prestolnica te države, Ljubljana je mesto, ki je na robu tega, da postane s somestji nekako polmilijonsko, milijonsko - kdo ve, skratka, ko se bodo stvari začele odvijati popolnoma drugače, mesto, kot ga, da rečem tako, Slovenci še nismo imeli. Trst je bil v začetku tega stoletja, pa kdaj prej, mogoče zelo veliko mesto, mogoče večje od Ljubljane, imel je predispozicije, da bi postal kaj takega, da

bi nam dal neko kozmopolitsko velikost, če hočete, ne samo fizično, tudi mentalno, pa so zgodovinske okoliščine hotele drugače. Ljubljani bi se to lahko v kratkem zgodilo, če bomo seveda znali peljati stvari na nek način naprej.

Smešno, nedoumljivo mi je poslušati, glede na izrečene argumente, debate v tem parlamentu, da je Ljubljana občina, ki je daleč najbogatejša. Jaz ne vem, gospod Jerovšek, vam je to kolega Marinič iz kakšnega nemškega časopisa prebral? Od kod vam ti podatki? Preberite si malo statistiko, tudi tukaj je bila danes že omenjena. Boste videli, da temu ni tako. In razlogi, s katerimi smo podpisniki teh treh amandmajev te amandmaje vložili, stojijo in so trdni. Lahko sicer, da čas ni dober za uresničitev teh amandmajev, ampak jaz se tukaj pač ne strinjam s kakšnimi drugimi predgovorniki. Zdi se mi nedoumljivo, da bomo v časih, ko bomo napeljali vodo v zadnjo vas v Halozah, v prestolnici morali si kupovati ustekleničeno vodo zato, ker ta, ki jo bomo lahko dobili iz svojih vodarn, ne bo dobra.

Še posebej pa se mi zdi, da je utemeljen zahtevek po tem, da tako rečem, stanovanjskem amandmaju. V Ljubljani je po zadnjem razpisu za neprofitna stanovanja ostalo brez stanovanj 2500 prosilcev. To je nekaj samskih oseb, nekaj pa seveda tudi družin. 2500 ljudi, tudi iz drugih koncev Slovenije, predvsem pa iz Ljubljane, si ne more kupiti svojega stanovanja. Najema stanovanje po tržni ceni, cene so par sto evrov za minimalne kvadrate. In jaz, ki sem tudi to sam izkušal v preteklih desetih letih, moram reči, da jemljem profitne najemnine, kot jih je v Ljubljani treba plačevati, za davek na življenje. Imate kategorijo državljanov, ki morajo plačevati samo za to, ker so ali pa seveda se odločijo, da bodo brezdomci. To so opcije, ni drugih opcij. Želijo biti samostojni, ne želijo živeti pri starših, morda niti ne morejo, kdo ve, želijo živeti, študirati, delati, si ustvariti družino, nimajo kje. In v Ljubljani je ta potrebna največja. Zato je tudi smiselnost plasiranja teh sredstev tja zelo nujna. Težko razumem argument obrambne ministrice, da bo vojska dala 484 stanovanj, ki jih ima po celi državi in bo vsem državljanom Slovenije pomagala. Odlično, da je šla vojska postaviti most v Jevnico. Ampak zakaj ga ni postavila ob Tromostovje? Ker ga Ljubljana tam ne rabi. Tako kot v Jevnici ne rabijo stanovanj, v Ljubljani ne rabimo mosta, rabimo pa stanovanja. Lepo, da Stanovanjski sklad Republike Slovenije dela kar dela, gospod Križanič. Tudi sam sem uporabnik njegovih storitev, tudi sam imam mlado družino in po kriterijih zaenkrat še ustrezam in sem vesel, da mi pomaga sofinancirati odkup stanovanja. Ampak Stanovanjski sklad Republike Slovenije je dobil v upravljanje tudi 170 stanovanj od Ministrstva za javno upravo, pa se je otepal gospodarjenja z njimi. To ni v njegovem interesu in mestni stanovanjski sklad se trudi delati, kar lahko, ampak ob novi zakonodaji, ko je samo 10% zadolževanje možno, seveda ne more narediti tistega, kar potrebe mesta Ljubljane in širše

okolice od njega narekujejo. Cene stanovanj v Ljubljani seveda narekujejo tudi cene stanovanj povsod drugod po Sloveniji, zato je ta tematika širša, poleg že omenjene, da se seveda v Ljubljano priseljujejo ljudje od drugod. In kakorkoli nekateri omenjate, med njimi na mojo veliko žalost, tudi gospa obrambna ministrica, da bi sprejetje takega amandmaja pomenili, da bomo zdaj neko nepremičninsko mafijo, o kateri sanjari seveda tudi kolega Jerovšek, financirali. Vam lahko povem, v Ljubljani je 800 zgrajenih stanovanj, neprodanih trenutno. Ta predlagan amandma bi omogočil nakup 150-ih. Pa mi vi sedaj razložite, kako lahko zdaj ta stvar reši zavoženih ali pa "zaplaniranih" 800 stanovanj. Pa verjetno, da se bodo kakšna še tudi vmes zgradila. In če smo že ravno pri nepremičninski mafiji, kako se lahko nekdo hvali s 7% gospodarsko rastjo, obenem pa govori o nepremičninski mafiji. Ja kdo je pa delal teh 7%? Ti isti nepremičninarji so delali 7%. Na eni strani jih hvalite, delali so jih na žuljih več ali manj tujih delavcih, ki živijo v samskih domovih v nemogočih razmerah, skratka z enim izkoriščanjem, ki ni vredno človeka in s tem se po eni strani sme hvaliti. Tako so pa seveda situacije drugačne, se pa lahko ta isti argument uporabi proti takemu amandmaju kot ga tukaj prenavljamo. Predlagatelji smo spremenili vire financiranja. Še vedno smo prepričani, da bi ob dinamiki izplačevanja odškodnin za vlaganje v telekomunikacijo lahko nekaj sredstev še vedno vzeli tudi iz tega naslova, nekaj pa seveda tudi še vedno iz naslova Ministrstva za obrambo, za zagotavljanje oborožitvenih in infrastrukturnih zmogljivosti med katerimi verjetno da tega mostu v Jevnici ni. In jaz se sicer veselim, da vojska naročuje pri Muri, in se mi zdi to seveda dobro. Kar se tiče bolnice, ki jo imamo že pet ali nekaj let, pa rjavi na različnih parkiriščih različnih slovenskih bolnišnic, se z vami pač težko strinjam in tudi ne vidim zakaj bi bilo treba graditi nove vojašnice, če pa nimamo vojakov, ki bodo v njih, razen če se ne planira neka velika nova reklamna akcija, ki bo že v vrtcih verjetno da navduševala otroke nad to trgovino s smrtno, bom jaz rekel kar. Vedite, da jaz sem zadnji, ki bom z očesom trznil, če mi ne bomo izpolnjevali pogojev za Nato. In tudi ne verjamem, kako lahko s tem, kar počnem, s takim vlaganjem amandmaja, demantiram Slovensko vojsko, odpravljam državo pa nekaj takega, ne. Če bi bilo po mojem, ne bi bil noben slovenski vojak ne v Iraku ne v Afganistanu. Nihče ne bi bil ogrožen, ne bi imel kaj za demantirat. Ampak takšni smo za enkrat v manjšini. V redu. Zato pa tukaj kjer smo, pa še vedno verjamem, da ob dinamiki izdelave, dobave patrij, bi tudi dinamika plačil bila še vedno znosna, tudi če bi bil tak amandma potrjen. Vsi bi, saj pravim, se mi zdi, pri tem stanovanjskem amandmaju smiselno, da se mu vsaj ne nasprotuje, če se ga že podpreti ne da. Če pa so viri napačni, bi pa toplo priporočil, tako kot je bilo že tukaj rečeno, spremembo naše nepremičninske politike in ministru Križaniču čim prejšnjo uvedbo davka na nepremičnine. Samo tudi ne da bomo kakšne

dodatne vire v teh časih verjetno težko našli. Mi smo poslušali v tem Državnem zboru, recimo, včeraj razpravo o tem, kako je nekdo lahko v treh, štirih letih tako neznansko obogatel. Vsi, ki so kupili, ki ste kupili stanovanja po Jazbinškovem zakonu, ste nemarno obogateli v parih letih. Tako, da to ni nič čudnega. In če je temu tako, poberimo ta davek na ta odkup Jazbinškovih stanovanj in verjetno še kakšne druge stari.

Skratka, verjamem, da bi se lahko ob čimprejšnji uvedbi davka na nepremičnine, prvič, povišalo vire, ki so v tem trenutku nujni, obenem pa se tudi na nepremičninskem trgu naredilo red v nekem tržnem smislu, ne z neko prisilo. Skratka, da bi z uporabo primernih instrumentov ponudbe in povpraševanja ta cena padla na realno raven. Pa nam ne bi bilo treba več govoriti o taki ali drugi mafiji, ne bi bilo več 2.500 prosilcev za socialna stanovanja v Ljubljani in ne bi bilo več takih amandmajev.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa.

Najprej naj rečem, da me veseli, da nihče od podpisnikov amandmajev, ki so prvotno hoteli izropati iz slovenskega proračuna in Slovenske vojske 33,5 milijona evrov, ni zanikal, da gre pri tem za napad na slovensko državo. Zaradi tega zavračam navajanje, da gre pri tem za naš proračun. Nizkotno! Ta proračun je skupen, še posebej na področju obrambe in Slovenske vojske. To je državotvorni resor in kdor se ne zaveda, da tu o skupnem proračunu, o skupnih interesih, o državotvornih interesih govorimo, ta zanika slovensko državo. Je pa ta proračun na področju vojske, kot je povedala ministrica, dodobra izropan. Ne zagotavlja več ohranjanja substance, ne zagotavlja več varnosti slovenskih vojakov, in še napad na tak proračun. Zaradi tega moram povedati, da ti amandmaji nimajo nič s trgovanjem z opozicijo, češ da so tudi v preteklosti bili skupaj z opozicijo neki amandmaji doseženi. To enostavno ni res. Prepričan sem, da sedanja opozicija z varnostjo in neodvisnostjo slovenske države ne bi trgovala. Gre pa pri teh amandmajih za trgovanje z balkanskimi navezami v Ljubljani, ki so dobro organizirane in imajo pomembne podpornike, ki so nepremičninski mešetarji. Določenim finančnim lobijem so se zaprle finančne pipice in so si vzeli za talca slovensko državo. Najprej se želi uničiti ali, kot pravi ministrica, demontirati Slovensko vojsko in potem je polovica posla že opravljenega. Potem bo slovenska država v podrejenem položaju, morda že je. In zaradi tega, gospe in gospodje, je neodgovoren podpis ljudi, ki bi morali biti najbolj odgovorni do slovenske države, pod amandma, ki skuša spraviti slovensko državo v podrejen položaj, kar je objektivno zarota proti državi in je škandal brez primere.

Zaradi tega bi moral - pa je bil tu, jaz ga ne obsojam - gospod Pahor to jasno povedati slovenskemu narodu. Žal se prej nisem želel oglašati, ker ljudje ne bi razumeli, za kaj gre, vendar upam, da bo gospod Pahor prišel in da se bo tu opredelil.

Pravzaprav bi morali zapreti sejo, ker je škodljivo, da to pred tujci, tistimi, ki ne izbirajo sredstev, ki so očitno povezani, ki imajo dobre povezave, razpredamo tukaj in zdaj. Glejte, kar se je zgodilo, je logično nadaljevanje tega, kar je bilo tu brez opozorila, brez kritike in brez opomina rečeno že prej. Včasih, da so tisti, ki so se borili za slovensko samostojnost, ko so takrat nosili glave na prodaj, kavbojci, da so se obnašali kot "ramboti" in da so hodili po ljubljanskih ulicah z revolverji. Ni bilo opozorjeno in to je logično nadaljevanje. Gospod Rožej, moram povedati, vi niste bili na Odboru za obrambo, vendar je gospod Anderlič slišal, da je ministrica rekla, da je velika iluzija, da bi se iz tega proračuna še gradile kakšne nove vojašnice. In zopet govorite, da se bodo iz tega proračuna gradile nove vojašnice, da se bomo neverjetno oboroževali, da bomo postali militaristična država. Ja, kje ste! Kaj govorite?! Za kaj se zavzimate? Zopet so privrele na plano tiste sile, ki so pred osamosvojitvijo podpisovale Deklaracijo za mir in skušale preprečiti osamosvojitvev. To je neverjetno! Neverjetno, da osveščeni ljudje zmorejo kaj takega. Dramatiziram in bom dramatiziral. Zato, ker nisem pričakoval, da se lahko v tej državi zgodi kaj takega.

Zdaj sprenevedanje nekaterih, da jih je gospod Anderlič zapeljal, tudi tega ne sprejemam. Vi se v koaliciji dogovorite, ali ste za slovensko državo ali niste, ali ste za to, da pride v podrejen položaj. In je ministrica povedala glede podrejenega položaja, da smo med 25 državami Nata država z najmanj sredstvi za razvoj, da smo, kot sem sam nekoč komentiral neko izjavo, v enem letu postali najbolj siromašna država. In stojite za sporočilom, ki ga skušate še okrepiti: bodimo še bolj siromašni, še manj dajmo za slovenskega vojaka, napravimo ga še bolj ogroženega. Za tem sporočilom stojite. Ponovno vas pozivam, da se opravičite slovenskim vojakom in slovenskemu narodu. Na tak način ne gre. In če ste bili nekateri takrat skeptični glede samostojne slovenske države, če vas je bilo strah, če niste zaupali vanjo, danes tega nezaupanja tu ne kažite. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Anderlič je prosil za repliko in kasneje gospod Rožej. /Oglašanje v ozadju./ Je bil prej gospod Rožej? Izvolite.

VITO ROŽEJ: Hvala za besedo. Bom kratek, kolegice in kolegi.

Kar se mojih preteklih izjav tiče, bi prosil kolega Jerovška, da si podrobno in nazorno prebere magnetogram, pa mu

bo marsikaj jasneje in bo videl, kaj se je dogajalo...
/Oglašanje v dvorani./

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Prosim, dovolite, da gospod Rožej govori.

VITO ROŽEJ:... v začetku 90-ih in v začetku 80-ih let in na koga in kdaj je letela moja navedba. Kar se pa tiče teh naših razhajanj, je pa tako, kolega Jerovšek, za mojo Slovenijo je Ljubljana pomembnejša od vojske, za vašo Slovenijo je vojska pomembnejša od Ljubljane, ampak za najino Slovenijo sta pomembni obe, ne smete pa pričakovati od mene, da se bom zavzemal, da bom imel razumevanje za vašo Slovenijo, če je vi ne boste imeli za mojo Slovenijo. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Anderlič... / oglašanje iz klopi/ ...
Gospod Jerovšek, besedo ima gospod Anderlič, sem mu že dal besedo. Vi replike..., boste dobil proceduralno.

Gospod Anderlič, izvolite.

ANTON ANDERLIČ: No, saj tukaj se ne pojavlja drugo vprašanje kot to, ali zaradi navedb gospoda Jerovška ne bi bilo treba zapreti te seje za javnost, kajti s takšnimi kvalifikacijami, kot je tukaj opisoval, kaj naj bi se dogajalo, je pa res mogoče prišlo komu na um, da se dogaja kaj nesprejemljivega, kaj zarotniškega, kaj, kar naj bi bilo škodljivo. Ne, gospod Jerovšek, nič takšnega se ni dogajalo ne prej ne zdaj, ste pa zadnji, ki bi lahko se postavljali v bran tej državi ali tem obrambnem ministrstvu, ali tej vojski, res zadnji. Kajti, dokler ne boste, ker vidim vašo ogorčenost samo v tem, da zagovarjate nekatere, ki so zraven že 20 let pri nekaterih poslih na tem področju. Pridite s podatki, povejte, zakaj to počnete.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Anderlič, prosim pojasnajte svoja stališča, ne govoriti o obtožbah, ker se gospod Jerovšek več ne more braniti, ker....

ANTON ANDERLIČ: ...jaz mu repliciram, on je mene izzval, je napačno razumel mojo diskusijo, napačno jo je razumel in napačno navedbo je treba popraviti. In to je, da jaz nikakor nisem nikogar zavedel, jaz sem se podpisal drugi na papir zavestno in zavestno za tem podpisom stojim. Sem pa sodeloval pri spremembi amandmaja, ki je bil preverjen, ki je izvedljiv in ki ne ogroža ničesar. Ampak, še enkrat, kot rečeno, če ne dopuščate niti diskusije o tem, zakaj bi neke stvari bile tudi potrebne sprememb ureditve popravka in tako naprej, potem je zelo težko najti kakšen skupni jezik, zelo težko. Jaz sem za to, da razpravljamo in verjamem da bomo, v bližnji prihodnosti, da bomo prišli s kakšno, če ste že zapeljali na

to področje obrambe, kaj pravzaprav Slovenija v temu času zmore in kaj je tisto, kar potrebuje? In to je legitimna diskusija in tukaj nima nobene veze z zarotništvom to, ko pa gre za Ljubljano je pa dejstvo, da je prav tako diskusijo potrebno opraviti.

Še enkrat vam povem, veliko je bilo danes povedanega, veliko je znanega v javnosti kaj je tisto, kar bi bilo potrebno spremeniti. Če ni mogoče v Državnemu zboru o tem govoriti in da se ne dogovorimo za nadaljnje reševanje, bo potrebno še govoriti in še govoriti, da bomo končno prišli do nekaterih skupnih ugotovitev, da Ljubljana je naša, ena skupna in da ji moramo vsi prisluhniti. Tudi tisti, ki umikajo podpis, ne vem zakaj ga, kakšen je. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Anderlič, čas za repliko je potekel. Hvala.

Gospod Jerovšek, ni replike, imate proceduralno.

JOŽEF JEROVŠEK: Proceduralno. Gospod predsedujoči, nanaša se na nastop gospoda Rožeja.

Namreč, morali bi posredovati, ker natančno veste, da sem takrat, ko je gospod Rožej izrekel nesprejemljive žalitve na račun gospoda Gorenaka, da je bil kavbojec, da se je obnašal kot kavbojec, ki je hodil z revolverjem po Ljubljani v času osamosvojitvene vojne in natančno vem, kaj je povedal in skuša danes zavajati slovensko javnost, da ni govoril tega in da sem jaz govoril neresnico.

Poleg tega mi je prej govoril, da sem nemarno obogatel z Jazbinškovim zakonom. Jaz nisem nič dobil po Jazbinškovem zakonu in tudi Slovenci niso nemarno bogateli, takrat je to bilo...

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Jerovšek, kaj je vaš proceduralni predlog?

JOŽEF JEROVŠEK: In, sem vam že rekel, da opomnite gospoda Rožeja, da ne navaja neresnic, ker sem takrat reagiral, ker predsedujoči ni hotel reagirati. In takšno navajanje neresnic, sem pa strašno vesel takšne debate, gospod Anderlič, moram vam povedati, jaz nikoli ne preprečujem debate in sem izjemno vesel, naj slovenski narod vidi, kakšna je moč balkanskih navez tukaj v Ljubljani.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Jerovšek, proceduralnega predloga niste imeli, o ocenah nekaterih nesprejemljivih ni govoril gospod Rožej ampak vi in ga nimam kaj opozoriti. Gospod Černač želite?

ZVONKO ČERNAČ: Ja, spoštovani predsedujoči. Vidim, da so že popravili.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Če želite proceduralno?

ZVONKO ČERNAČ: Gospod Jerovšek je imel proceduralno pa nam je čas tekel. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala.

Besedo ima gospa Janja Klasinc.

JANJA KLASINC: Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi.

Sama nisem podpisnica predloga teh amandmajev, ampak izključno zaradi tega, ker sem bila bolna. Res je, res je, želela sem prispevati k prizadevanjem, o katerih so govorili moji kolegi iz koalicije že prej. Predvsem bi se navezala na besede, ki jih je spregovoril v Državnem zboru naš predsednik. Seveda tudi kolega Anderlič. Ta protiurbanizacija je vidna pri nas vsak dan. Nalijmo si čistega vina. V tem parlamentu smo vsi politični nasprotniki po strankah. Ko pa pride do nekega lokalnega interesa, priznajmo si, pa ne glede na to od kod prihajamo, se kar hitro povežemo pa smo prijatelji, povežejo se župani, povežejo se poslanci iz istih območij in so poslanski klubi za te zadeve. Legitimno je, da se tudi poslanci zavzemamo za lokalne interese skupnosti, ki so nas izvolile. Ampak potem pa, lepo prosim, da pustite tudi Ljubljancanom oziroma tistim, ki smo bili izvoljeni v Ljubljani, da kdaj poskusimo doseči tudi kaj za naše glavno mesto.

In ni samo to zadeva. Mene skrbi neka druga miselnost. Jaz vem, zakaj gre v nastopih kolegov iz SDS-a. Gre za nasprotovanje županu Jankoviću. Poslušajte. To Ljubljano je vodila že cela vrsta županij in županov in še cela vrsta jih bo. Ker je to glavno mesto, ki ima skoraj štirikrat več prebivalcev kot naše drugo največje mesto, je razumljivo, da je dobilo tudi največ denarja. Ampak nič hudega, če ga je dobilo največ. Ampak ste mu ga tudi v prejšnjem mandatu največ odvzeli in zaradi tega je povsem razumljivo, da zahtevamo od Vlade, čeprav smo koalicijski poslanci in je to naša Vlada, mi zahtevamo od te Vlade, da razmisli ponovno o sistemskih zakonih. Ne samo o Zakonu o glavnem mestu, ampak tudi o mestnih občinah. Jaz mislim, da so tudi druge mestne občine v Sloveniji zelo pomembne in je treba to področje urbanizacije te države urediti.

Potem bi pa rekla še nekaj o zaroti proti slovenski državi. Jaz vidim zaroto proti slovenski državi, ko se, recimo, na Bledu ilegalno pogovarja o ozemlju Slovenije brez podpore in mnenja tega parlamenta. Vidim, da se dela zarota proti slovenski državi takrat, kadar se ne spoštuje mednarodnih pogodb, ki smo jih podpisali, in zavez ali pa, recimo, človekovih pravic, ki nam jih določajo in podobno. Vse to so prej zarote proti slovenski državi, kot pa je zarota proti slovenski državi prizadevanje, da bi glavno mesto, ki je glavno mesto vseh nas imelo, nek dostojni položaj.

Rada bi povedala še nekaj. Dosti mi je tega, da si zadnjih 18 let samo ena politična opcija prisvaja pravico in pripisuje zasluge za slovensko državnost. Kolegi iz one strani, s tem bo treba enkrat nehati. Nekateri v tem parlamentu so se prav tako borili, predvsem pa so se borili vsi slovenski državljani za to. In zato bi, prosim, nehali pri vsaki zadevi, tudi pri rebalansu proračuna, uporabljati te zadeve. Mislím, da je to dovolj in pričakujem, da bo Vlada upoštevala naše predloge. Sicer pa, amandmajev ne bom podprla.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Ivan Grill. .../Oglašanje iz klopi./ Dal sem že besedo gospodu Grillu.

IVAN GRILL: Hvala lepa.

Moram dejansko replicirati ali "korigirati" gospoda Križaniča, kajti uradniki, ki so vam dali obrazložitev, vam niso dali korektne. Govorim o amandmaju, ki vrača sredstva za varstvo okolja. Za čistilno napravo v Novem mestu, kjer se sredstva zmanjšujejo za dva milijona sto evrov, je komplet projektne dokumentacije na Ministrstvu za okolje že od lanskega avgusta ali septembra. Ves čas so jo uradniki držali v predalu z namenom, da ni bilo treba teh sredstev zagotavljati. In tista vaša izjava, da pač sredstva zagotavljajo dinamiko, jaz bom rekel tako, sredstva narekujejo dinamiko. In iz 2 milijona 500.000 evrov, koliko je bilo s strani države predvideno, sedaj na 390.000 bo to dinamiko zelo upočasnilo. Verjemite, da čistilna naprava ne bo končana konec leta 2010, ko bi po uredbi morala biti, ampak bo verjetno 2011 ali 2012. To ni korektna navedba. Prav bi bilo, da se ta sredstva vrnejo.

Kar pa se tiče vseh tistih polemik, od kje se sredstva jemljejo. Mi smo bili tukaj korektni in nismo Ministrstvu za obrambo, kot je bila to v preteklosti pogosta praksa, jemali niti evra. Kajti zavedamo se, da je s pomočjo Slovenske vojske Slovenija nastala, postala samostojna in da bomo tudi s pomočjo Slovenske vojske to svojo suverenost lahko ohranjali. Zato tudi, spoštovana gospa ministrica za obrambo, dejansko nismo nobenih svojih amandmajev gradili na tem, da bi odvezemali vašemu resorju. In glede na tisto vašo izjavo, da boste vse uniforme dali šivati v Muro, se vam tukaj lahko zahvalim, vam čestitam v imenu številnih Prekmurcev, ki bodo za to hvaležni.

Kar pa se tiče stanovanj v Ljubljani, v Slovenski demokratični stranki bomo z veseljem podprli, vendar, ko bo vir sredstev tam, kjer jih bomo z veseljem ali brez težav pogrešali. Dajmo sodniškim plačam zopet tisti nivo, kakršen je bil prej, da se tam postavke ne bodo povečala, in tiste odškodnine, ki bodo za izbrisane zagotovo izplačane, namenimo za stanovanja. In verjemite, da bo dovolj stanovanj, ne samo v Ljubljani, ampak po celi Sloveniji.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Jerovšek, jaz vas prosim, da je vaš predlog proceduralen.

JOŽEF JEROVŠEK: Ja, gospod predsedujoči.

Vi se dobro zavedate, da bi morali reagirati ob nezaslišanem govorjenju gospe Klasinc. Namreč, kdor govori, da se je predsednik Vlade Republike Slovenije, neodvisne, samostojne države, na svojem ozemlju ilegalno pogovarjal s premierjem druge države, ta ne priznava Republike Slovenije za svojo državo, za svobodno in neodvisno državo. In to je takšna žaljivka za to državo, da bi vi morali reagirati. Noben slovenski premier se na slovenskem ozemlju ni ilegalno pogovarjal. Jaz mislim, da je to norma, ki jo je treba sprejeti. Zaradi tega in še zaradi drugega - govori se, da je protiurbanizacija škodljiva, a podpiranje teh balkanskih nepremičninskih združb pa ni škodljivo?! Balkanizacija Ljubljane in Slovenije ni škodljiva?! Kam smo prišli?! In minimum...

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod Jerovšek...

JOŽEF JEROVŠEK: ...odgovornosti bi moral biti, da se zavedamo, kje je treba biti državotvoren in kako je treba spoštovati to državo.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Danes je bilo izrečenih že veliko nesprejemljivih izjav, tudi z vaše strani in nisem reagiral, zato tudi v tem primeru ne bom.

Besedo ima minister dr. Franc Križanič.

DR. FRANC KRIŽANIČ: Spoštovani poslanec Grill, v kolikor bodo odpravljene formalne ovire v dovoljenjih za čistilno napravo na reki Krki pri Novem mestu, potem ni nobenih ovir, da se to ne bi financiralo. Proračun je fleksibilen kar se tiče uporabe domačih sredstev kombiniranih z evropskimi sredstvi, ker za to gre. Čim se bodo ta sredstva lahko začela koristiti, bodo na razpolago tudi sredstva iz virov proračuna. Zdaj nameravamo pospešiti avanse s posebno spremembo ureditve, tako da bo tudi v primeru, da se bo gradnja šele začela, prišlo precej več sredstev, kot je bilo to v prejšnjem primeru. Skratka, v kolikor bodo formalne ovire odstranjene; neke ovire zanesljivo obstajajo, če ne, bi ministrstvo dalo dovoljenje; bo projekt gladko stekel in ga bo moč tudi financirati brez dodatnih rebalansov. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ: Najlepša hvala, gospod podpredsednik.

Jaz bi želel samo enemu izmed poslancev, ne bom ga imenoval, citirati 69. člen Poslovnika, male ustave tega parlamenta. "Poslancu, ki želi govoriti o uporabi Poslovnika (postopkovno vprašanje), da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahtevah. Govor tega poslanca ne sme trajati več kot 3 minute. O uporabi Poslovnika odloči predsedujoči." Danes zvečer smo bili večkrat priča grobi zlorabi tega 69. člena Poslovnika.

Dovolite mi, da se vrnem na vsebino tako imenovanih ljubljanskih amandmajev. Jaz sem hvaležen vsem predlagateljem tistim začetnim ali tistim, ki vztrajajo, ker mislim, da v današnji razpravi prihajamo do enega skupnega spoznanja, da potrebuje Slovenija drugačen zakon o financiranju občin. In da smo predvsem velika slovenska mesta, Ljubljana in Maribor, pa še verjetno prenekatero drugo, zaradi tega, ker opravljamo prenekatero regionalno in bistveno širšo funkcijo, ki presega okvir meja mestnih občin, je prav, da te stvari tudi popravimo.

Dovolite mi, da v to razpravo prenesem eno zelo poenostavljeno razmišljanje. Jaz sem pogledal kakšni so davčnih prihodki mestne občine Ljubljana in mestne občine Maribor v letih od 2006 do 2009. Ignoriral sem glavarine, primerno porabo in podobno. Preprost podatek, koliko davčnih prihodkov pride iz državnega proračuna v mestni proračun. In veste, ko govorimo o tem, kako je mesto Ljubljana oškodovano, da, oškodovano je glede na prej veljavni zakon o financiranju občin. Jaz bom obrnil ploščo, pa nisem vložil osebnega amandmaja, ker se strinjam, da je te stvari potrebno urejati sistemsko. Ta ugotovitev, ta primerjava pokaže, da je Maribor leta 2006 dobil za 221,30 evra na prebivalca sredstev iz državnega proračuna manj, davčnih prihodkov. Za 58,32 evra prihodka manj sredstev v letu 2007, za 114,83 sredstev manj na prebivalca v letu 2008 in za 93,89 evra na prebivalca manj sredstev v letu 2009. To je v povprečju teh štirih let, 122,085 evra na prebivalca Maribora manj kot dobi prebivalec Ljubljane.

Jaz sem hvaležen tudi slovenski vladi, da je odklonilno reagirala na ta amandma, prav zaradi prej omenjenega razloga, ker mislim, da mora priti pred nas Zakon o financiranju občin, da posebej uredimo financiranje mestnih občin. Jaz sem vesel hitrega urbanega razvoja Ljubljane. Jaz se zavedam, da tukaj nastaja ena velika urbana sredina, eno veliko somestje, o katerem je govoril kolega Rožej, vendar veste, ta hiter razvoj je posledica centralizacije te države, ki smo ji priča zadnjih 20 let. In tisto, kar si osebno postavljam kot en osebni cilj, je to, da v tej državi začnemo z eno drugačno regionalno politiko, ki bo znala umeščati v posamezna lokalna okolja, pa naj bo to Ljubljana, Maribor, Koper ali Črnomelj. Tudi institucije državnega pomena. Veste, ko govorimo o glavnem mestu in priznam, da sem že zdaj malo alergičen na misel, da bi preko zakona o glavnem mestu, Republike Slovenije Ljubljani

zagotovili 56 milijonov evrov ali manj sredstev, za katera se počuti oškodovana. Veste, Mariboru ni treba dati niti enega evra več, smo pripravljeni biti glavno mesto te države samo zato, da dobimo 10 tisoč delovnih mest, ki jih ima Ljubljana danes, ker je glavno mesto Republike Slovenije. In potem, ko daš pobudo, da bi, recimo, popravili kako zgodovinsko napako, dali sedež Holdinga Slovenskih elektrarn tja, kjer je tradicionalno središče slovenske energetike, tja, kjer vemo, kako delati obnovljive in zelene vire energije, dobiš odgovor, ki vam ga danes na tem mestu raje ne bi citiral; napisal ga je pa isti, ki je leta 2003 povzročil, da je sedež tega takrat novoustanovljenega holdinga šel v Ljubljano. In isti človek, ki zdaj dela velike načrte o tem, kako bo reorganiziral slovensko elektro distribucijo, verjetno tudi na način, da jo centralizira v Ljubljani.

Kar se tiče stanovanj, se strinjam s predgovorniki, da je to akuten problem slovenske družbe. Že večkrat sem v tej dvorani govoril o tem, zakaj. Zato, ker smo stavili na lastniški model, da smo danes država z največjim deležem lastniških stanovanj, 94%, za razliko od naprednejših držav severa in zahoda, ki imajo lastniških stanovanj 54%. Bistveno, bistveno več pa seveda tržnega in neprofitnega najema, Nizozemska celo do 35%, mi 4% socialnega najema. In najem, naj bo neprofitni ali tržni, je tisto, na kar moramo staviti kot na novo stanovanjsko politiko te države. In predlagam Vladi, pripravite zakon o nacionalni stanovanjski najemni shemi, dajte gradbenikom in investitorjem, ki imajo danes v lasti prazna stanovanja, ki so jih gradili za prodajo na trgu in so za to dobili kratkoročna posojila, praviloma treh let, da zgradijo, prodajo in odplačajo posojila. Dajte tem investitorjem dolgoročna jamstva, naj prekvalificirajo ta posojila v posojila od 16 do 20 let, pod pogojem, da ta stanovanja dajo v upravljanje Stanovanjskemu skladu, ostanejo pa v lastništvu teh investitorjev, Stanovanjski sklad pa naj organizira shemo, da pridemo do centralno organiziranega najema v Ljubljani, Mariboru in povsod tam, kjer mlade družine nimajo možnosti za to, da rešijo svoj stanovanjski problem. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ: Ja, če nas že Vlada ne posluša, naj vsaj svoje poslance. Mi bomo te zamisli podprli, če bo do realizacije prišlo.

Kar se amandmaja tiče, gre za amandma, s katerim je želelo najprej 17, sedaj samo še 3 poslanci vladajoče koalicije, gospodu Jankoviću izpolniti predvolilno obljubo, ki mu je bila dana s strani gospoda Pahorja. In ker ni šlo drugače, v obliki amandmaja v višini 15 milijonov evrov za stanovanja. Ker vemo, da formalnoppravno tega ni mogoče storiti

na tak način, jaz ta amandma jemljem kot podporo aktivnejši stanovanjskih politiki, pri čemer eden izmed virov, tisti, ki je jemal nacionalni varnosti, seveda ni bil pravi.

Zanimivo je bilo danes, moram reči, pa tudi že pred časom, pred dnevi, tedni, meseci poslušati in brati stališča spoštovane ministrice za obrambo, ki vlaga velike ambicije v to, da bi stanovanjsko politiko te koalicije rešila oziroma uresničila s starimi stanovanji bivše JLA, ki že 18 let neslavno propadajo. Bi bilo pa danes nujno ob tej točki in tem amandmaju pa le slišati ministra za okolje in prostor, ki je odgovoren za stanovanjsko politiko v tej državi. Ker, verjetno se vsi zavedamo, da te ni mogoče uresničevati preko enega župana. V opoziciji bi danes pri tem amandmaju želeli slišati konkretne ukrepe s strani ministra za okolje o tem: kako in na kakšen način, kdaj se bo začela ta aktivnejša stanovanjska politika, ki je bila v koalicijskem sporazumu napovedana, uresničevati na območju cele države in ne samo na območju ene občine.

Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Za besedo se je prijavila ministrica za obrambo dr. Ljubica Jelušič.

Prosim.

DR. LJUBICA JELUŠIČ: Najlepša hvala.

Moram povedati, da ne bi bilo prav, če bi ta spoštovani visoki zbor dobil občutek, da Ministrstvo za obrambo ne čuti potrebe po tem, da se solidarizira s svojimi državljani takrat, ko je kriza. Namreč, v letošnjem letu smo se odpovedali 79 milijonom evrov tako, da preko tega vendarle vidite, da veliko prispevamo k varčevanju v našem proračunu za letošnje leto. Ljubljana je tudi moje mesto, ampak morate razumeti, da kot ministrica za obrambo moram skrbeti za celotno državo, in sicer za obrambo vsakega koščka te države in vsakega državljana te države.

Še dve pojasnili. Pogoji za Nato so bili izpolnjeni takrat, ko je država Slovenija vstopila v Nato, in sicer leta 2004, zdaj pa bi bilo prav, da ostanemo verodostojna država članica zveze Nato, da se zavedamo svojih odgovornosti, da pa hkrati poskrbimo tudi za to, da ohranimo ugled, ki smo si ga v teh preteklih petih letih ustvarili v zvezi Nato.

In še zadnje pojasnilo. V drugem rebalansu je, ko gre za vprašanje vozil 8X8, denarja samo za 13 prevzetih vozil in tega ni mogoče prelagati nikamor več v prihodnost.

Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Še je želja po razpravi. Prosim prijavite, se kdor želi razpravljati.

Besedo ima gospod Radovan Žerjav.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod podpredsednik.

Malo sem si pogledal indekse in podatke iz te brošure, ki smo jo nedavno dobili poslanci Slovenske regije v številkah Statističnega urada v letu 2009. Pa bom nekatere številke prebral. So sicer malo starejše, ker Statistični urad z zamudo podaja številke, pa vendarle za ilustracijo bodo kar primerne. Brezposelnost v letu 2007: Pomurje 13,4, Slovenija - povprečje 7,7 in osrednja regija 5,9. Pol manj. Povprečna mesečna bruto plača na osebo 2007 v evrih je...

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Žerjav, lepo prosim, omejite vsebino na amandma, ne na druge stvari...

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Ja...

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Ne, to ni vsebina amandmaja...

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Ja, seveda, da je. ...1.062 evrov, Slovenija 1.284, osrednja Slovenija 1.454. Pa bom povedal še enega, pa bom končal. BDP na prebivalca v evrih 2006: Pomurje 10.223, Slovenija 15.446 in osrednja Slovenija 22.286. Pa ni velike razlike, če bi namesto Pomurja povedal Koroško ali pa sploh vzhodni del naše prelepe države. Vesel bi bil, če bi se danes pogovarjali o teh visokih milijonih, za katero drugo pokrajino, še posebej, pa recimo tudi za Pomurje, še posebej zdaj, ko nam z Muro grozi totalni kaos z 20% brezposelnostjo, tako da bo vsak peti Pomurec brezposeln. Vsak peti Pomurec bo brezposeln, če se bo zgodil črni scenarij.

In še nekaj. V Sloveniji vsaka Slovenka in Slovenec še vedno nima zdrave pitne vode. Vsi nimajo zdrave pitne vode, če hočete, Goričko-Haloze, pa najbrž še kje po Sloveniji. To zame ni skladen regionalni razvoj. Jaz skladen regionalni razvoj razumem drugače. Popolnoma drugače. In, če bi dali več priložnosti ljudem na podeželju, bi tam tudi ostali in ne bi rinili v Ljubljano. Ljubljana jih je pravzaprav edina možnost ali pa veliko večja možnost, da dobijo neko realno prihodnost za sebe, za svoje družine, zato da bodo lažje dobili službi in da bodo lažje živeli. In, če bi jim dali več možnosti in več priložnosti tam, kjer so doma, v Beli Krajini, na Koroškem, v Pomurju ali pa kjerkoli drugje, ne bi prihajali sem, bi ostali tam, bi tam delali in v Ljubljani ne bi bilo tako velikega problema za stanovanje in tako naprej. Se pa strinjam. Najbrž bo tudi za Ljubljano treba nekaj storiti v prihodnosti. Prav gotovo, ampak ne zdi se mi pa ta način v nobenem primeru primeren. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franci Kek.

FRANCI KEK: Hvala za besedo.

Poslanec Vili Trofenik je lepo navedel dejstva, zaradi katerih si zaslužimo urbanejšo politiko, vendar omenjenih amandmajev v tem trenutku ne bom podprl iz dveh razlogov. Pri tem rebalansu rebalansa si pač tega enostavno ne moremo privoščiti. In drugič, amandmaji govorijo o samo eni mestni občini, ne pa o vseh. Ko bodo v prihodnosti v amandma vnesene tudi ostale mestne občine, bom takšen amandma tudi podprl.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod Vito Rožej.

VITO ROŽEJ: Hvala za besedo, predsedujoči. Lep pozdrav, prisotni!

Jaz se strinjam z diskurzom, ki ga je kolega Žerjav tukaj navedel. In morate priznati, da je bil takšen diskurz tukaj slišan veliko večkrat kot pa ta, ki ga vodimo zdaj, danes. V tem jaz vidim pomembnost, pomembnost te debate, čeprav verjamem, da bi kakšni kolegi rajši videli, da bi bila krajša, ampak ne zamerite. Upam, da smo se iz te debate vsi kaj naučili. Kar se amandmaja samega tiče in njegovih virov, bi pa rekel gospe ministrici tako; Ministrstvo za obrambo se ni moglo odpovedati 70-im in ne vem koliko milijonom. Zakaj? Zato, ker ti milijoni niso od Ministrstva za obrambo, dokler Državni zbor ne reče, da so. Tako so pač te stvari. Potem, ko mi rečemo, jih pa vi smete porabiti tako, kot je pač zapisano. Dotlej pa to niso milijoni Ministrstva za obrambo. Zato mogoče tudi mi tako iz vašega vidika lahkotno razpravljamo o tem denarju.

Pa še to bi rekel. Se strinjam tudi s temi primerjavami z Mariborom, ampak najbrž boste morali priznati, da je pravica lokalne samouprave, da ljudje, ki tam živijo in zaslužijo kolikor pač zaslužijo, upravljajo s tem denarjem in delajo s svojim okoljem, kot pač delajo. Najbrž bo treba priznati tudi, če bi pogledal kakšno drugo razpredelnico, kam gre večina nekih razvojnih pomoči ali kakšnih drugih stvari iz države, da gre v Ljubljano najmanj zato, ker tam ni potrebe. Se pa strinjam, zato, ker so seveda povprečni zaslužki večji. Vedno pogledati celo sliko, preden se samo s parcialnimi podatki ukvarjamo.

Kar se pa tiče tega, ali je Ljubljana Ljubljana ni kriva, da je že 1.000 let prestolnica Dežele Kranjske in ni kriva, da so zgodovinske okoliščine takšne, da je pač Dežela Kranjska bila tista slovenska dežela, ki je bila večinsko slovenska in je zato tudi cela ostala v okviru naše zdajšnje države. Če bi bile stvari drugačne, bi mogoče bil to lahko Trst, Celovec, Gradec niso bile in to je pač tako. Zaradi tega Ljubljana ni kriva, da je prestolnica. Včasih je bila vesela, da je. Zdaj pa je vprašanje, če je temu še tako.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Gospa ministrica, dr. Ljubica Jelušič.

DR. LJUBICA JELUŠIČ: Najlepša hvala za to opozorilo. Ministrstvo za obrambo se je odpovedalo načrtovanih sredstvom za leto 2009 v višini 79 milijonov evrov in v zvezi s tem se vam torej opravičujem za napačno dikcijo.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.
Gospa Melita Župevc.

MELITA ŽUPEVC: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Dobro bi bilo, če bi bili v tej dvorani včasih tudi malo bolj razumni. Dejstvo je, da stvari niso črno-bele. Ampak v teh primerih, o katerih govorimo danes, so samo črne. Oboji imajo prav. In tisti, ki zagovarjajo in se zavzemajo za Ljubljano in tisti, ki govorite o pomembnosti sredstev, ki so in ki izginjajo iz obrambnega resorja. Danes so bile uporabljene tako velike besede o spoštovanju, o ponosu, o državi smo govorili. Ljubljana je naše glavno mesto in na njega bi morali biti ponosni, ker je naše glavno mesto. In ponosni bi morali biti tudi na Slovensko vojsko. In ko govorimo o varnosti, je bilo rečeno, da se nikoli ni jemalo iz obrambe, niti en evro ni šel. Vedno se je jemalo iz obrambe. Vedno. Kadarkoli so se vlagali amandmaji, je šlo iz obrambe. Vedno se je jemalo iz tega področja in danes, ko nekateri govorijo, da nikoli se niti evro ni vzel iz obrambnega resorja, to je čista laž. Dejstvo je, da se je mestu Ljubljana, ki je naše glavno mesto, zgodila krivica. Jaz razumem tiste, ki se danes dobesedno mečejo ob tla, da takega amandmaja ne morejo podpreti. Ker če bi ga podprli, potem bi javno, jasno in glasno priznali, da se je temu mestu zgodila krivica. Tako ga seveda ne morejo podpreti, to razumem. In razumem tudi tiste, ki govorijo o tem, kako slabo je jemati še več obrambi. Obrambna ministrica je že danes in zadnje čase nekajkrat opozorila, da so stvari zaskrbljujoče in jaz ji verjamem, ker menim, da kompetentno opravlja svoje delo in da operira s pravimi podatki in s pravimi razmerami, ki so v našem obrambnem resorju in ki so v Slovenski vojski. In, ko govorimo o zadevi, kot je naša varnost, naša skupna varnost, katero bi vsi radi imeli, potem dajmo pomisliti malo bolj daljnosežno. In ravno zato, ker imajo prav oboji in tisti, ki se zavzemajo za Ljubljano, ker je res, Ljubljanici je bil ta denar odvzet po krivici in Ljubljana ta denar potrebuje in imajo prav tudi tisti, ki se zavzemajo za to, da se obrambi več ne jemlje. Zakaj? Ker govorimo o naši skupni varnosti.

Zato se bom pri glasovanju o temu amandmaju vzdržala. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.
Lahko ugotovim, da smo... Še ne?
Gospod Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK: Ker so bili nastavljeni tudi nekateri očitki, da moramo biti ponosni na Ljubljano pa je gledala vame. Jaz sem zelo ponosen na Ljubljano kot glavno mesto in zaradi tega se seveda Slovenske vojske in slovenske države, ker je glavno mesto, ne sme uničiti, ker potem ne bo več glavno mesto. Takšno situacijo smo že imeli in tisti, ki to danes počnejo, niso ponosni na Ljubljano. Vam povem, da niso ponosni na Ljubljano, kajti tisti, ki so to sprovcirali, jim je sam pohlep, samo osebni interesi so v ozadju in moram reči, da sem seveda vesel, da je ministrica pozvala, da moramo ostati verodostojna država, da moramo ohraniti ugled. S tem je objektivno povedala, da so bili ti amandmaji napad na verodostojnost in napad na ugled te države. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Lahko zaključim razpravo k tem trem amandmajem?

Prehajamo torej na naslednjo proračunsko postavko. Uporabnik: Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve. Podprogram: Zagotavljanje socialne vključenosti. Predlagatelj amandmaja: Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke. Ker nihče ne želi besede, zaključujem razpravo in prehajamo na podprogram Študijske pomoči. Predlagatelj: Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke.

Ni želje po razpravi. Zaključujem razpravo o tem amandmaju.

Prehajamo na Ministrstvo za zdravje. Podprogram: Urejanje in nadzor sistema zdravstvenega varstva. Predlagatelj: Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke.

Gospod Grill, izvolite.

IVAN GRILL: Hvala lepa.

V Slovenski demokratski stranki smo mnenja, da bi bilo nesmotrno oziroma tudi nelogično, da se na tej postavki zmanjšujejo sredstva, ki so bila s tem rebalansom tudi s strani Vlade predlagana, zato smo tukaj želeli, da se ta sredstva tudi povečajo v višini 1,5 milijona evrov, kajti obrazložitev, da se ta sredstva ne bi v takšni višini potrebovala, mislimo, da so neutemeljena, kajti glede na razmere, ki veljajo v Sloveniji, imamo vedno več brezposelnih, vedno več socialno ogroženih ljudi. Prav je, da se tukaj ta sredstva tudi zagotavlja, kajti pričakovati je, da bo takšnih ljudi tudi več. Še posebej pa se nam zdi pomembno glede na izjavo oziroma ugotovitev gospoda sekretarja, ko je na Odboru za zdravje na vprašanje, ali ima Ministrstvo za zdravje oziroma Vlada rezervirana morebitna sredstva za nakup cepiv proti gripi, ki bo v Sloveniji zagotovo v jesenskem času tudi v večjem številu ogrožala naše državljanke in državljane, je zagotovil, da teh sredstev ni, da pa vidi, da se bi lahko iz takšne postavke ta sredstva za to tudi zagotavljala. Zato smo tudi v Slovenski demokratski stranki predlagali, da se ta postavka poveča, da to zagotavljamo, ko bo prišlo do takrat,

da bomo potrebovali sredstva za nakup teh cepiv, še posebej pa, da bomo zagotavljali zdravstveno varstvo socialno ogroženim državljanom in državljanom. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Prosim, gospod Germič, izvolite.

LJUBO GERMIČ: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Kolegice in kolegi!

Seveda je treba razumeti skrb Slovenske demokratske stranke okrog zmanjšanja sredstev na tej postavki, ampak tudi sam sem bil začuden in sem želel dobiti natančna pojasnila, zakaj smo sredstva na tej postavki znižali. Ampak, izračuni in podatki prvega polletja kažejo na to, da so bila sredstva, ki so rezervirana na tej postavki, previsoka. Jaz sem še posebej preverjal na zdravstveni zavarovalnici, ali temu je tako ali ne in ali narašča trend navzgor in s tem potreba po teh sredstvih? Sam sem bil presenečen, da je. Zdaj, potrebno bo tudi ugotoviti, ali je mogoče tudi informiranost na nek način slabša ali pa so tudi potrebe pri prebivalcih toliko manjše. Obstaja zakonska obveza, država je zavezana z zakonom, da bo morala te stroške pokriti. Jaz si sam želim, da bo zdravstvena kondicija ljudi takšna, da na tej postavki iz dveh razlogov ne bomo potrebovali sredstev; da bodo ljudje bolj korektno zdravi in seveda na drugi strani, da bo socialna stiska ljudi toliko manjša, da bo upravičencev do teh sredstev manj.

Se mi pa zdi, da je opozorilo na tej točki s strani Slovenske demokratske stranke upravičeno, ampak realne številke govorijo o tem, da podpora amandmaja na temu mestu seveda ne bi bila utemeljena.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Zaključujem razpravo o temu amandmaju in prehajam na dva amandmaja, ki sta vložena k podprogramu Zdravstvo in na Demografsko ogroženih območjih. Prvi amandma je vložila Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, drugi amandma pa gospod Miran Györek. Izvolite, želi kdo besedo. Odpiram čas za prijavo.

Besedo ima gospod Bogdan Barovič.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Kolegice in kolegi.

Začel bom pri materialu, ki je priložen rebalansu proračuna s strani Ministrstva za zdravje pod postavko 1702, Primarno zdravstvo. To je element, ki je zelo pomemben pri obrazložitvi našega amandmaja. Pravi: Sklep o določitvi razvitosti občin je pripravljen na podlagi enega kriterija, ki ne izraža dejanske nerazvitosti "in nadaljuje," ...zaradi odsotnosti ustreznih pravnih podlag ministrstvo v letu 2009 ne bo objavilo razpisa za sofinanciranje zdravstva na demografsko ogroženih področjih."

Razlog - odsotnost pravnih podlag, je seveda, ne najdem pravega slovenskega izraza, malo je čuden, malo je ironičen, malo je nenavaden. Na konkretno odročnem območju Slovenije, Prekmurja in Goriškega, kjer živi moj poslanski kolega Miran Györek, ki je tudi vlagatelj tega amandmaja, nimajo vzpostavljenega ustreznega sistema zdravstvene oskrbe. Na to opozarjajo volivci. Saj veste, kako je s tem, eden od predstavnikov različnih parlamentarnih političnih strank je tudi moj kolega in teh očitkov je dobil ničkoliko. Veliko število upokoјencev in prebivalcev se sooča s pomanjkanjem ustrezne zdravstvene pomoči in s težavami s pravočasnim dostopom do zdravstvene oskrbe. In, ko jim moj kolega Miran pravi, "ja, veste, v obrazložitvi piše, da je odsotnost ustrezne pravne podlage tista, ki jemlje 331 tisoč evrov," se mu seveda smeјijo in rečejo, da mu tega ne verjamejo in da tega tudi ne razumejo. Povedano preprosto, Goričko, Prekmurje je ravnica, na kateri živijo po Mišku Kranjcu dobri ljudje, široka in prostorska dostopnost je, s kilometri merjeno, velika oziroma dostopnost ali nedostopnost. In ljudje potrebujejo pomoč, ali sami pridejo do zdravstvene oskrbe ali pa potrebujejo, da zdravstvena oskrba pride do njih. Že tako ali tako so tam težave, je pomanjkanje in z izvzetjem 331 tisoč evrov bo to pomanjkanje povzročilo krizo. In še drugič po domače povedano - sicer vidim, da so v enem ali drugem predlogu tisti, ki jim jemljemo, različni uporabniki, ampak na koncu bom rekel, pa zakaj ne bi našemu nekoč kolegu Cviklu vzeli od 700 tisoč 330 tisoč, 370 mu pa pustimo. Pa bo volk sit koza cela, s tem da bo verjetno veliko večji učinek, če bi ljudje na Goriškem in v Prekmurju imeli minimalno dostopnost do zdravstvene oskrbe, naš kolega gospod Cvikl bi imel pa tri računalnike, dva kopirna stroja in kakšen organ, ki bo nadziral organ, ki nadzira organ od organa, ki je organ, manj. Mislim, da bi bilo to veliko bolj pošteno, kot pa da za 5,2% povečujemo Urad predsednika Vlade, kot smo slišali oceno, 700.000 evrov, da bi bilo bolj pošteno, da tam pustimo 370.000, 330.000 evrov pa damo ljudem za zdravstveno oskrbo v Prekmurju in na Goriškem. Vsaj zdi se mi, da je to bolj pošteno. Ker tam živi kar nekaj 10.000 prebivalcev, če ne več. Saj enak amandma so vložili tudi kolegi iz opozicijske stranke, ampak jaz bom podprl in mi bomo podprli oba.

V razmislek pri tem rebalansu pa resno. Jaz mislim, da je bolj pomembno nekaj 10.000 ljudi in njihova zdravstvena oskrba, ki šepa, kot pa, če dajem primerjavo, Urad zunanje politike ali pa Urad predsednika Vlade, ki ga spoštujem, za katerega vem, da ima veliko dela. Ampak še vseeno, da bomo imeli zdaj neko agencijo, ki bo nadzirala agencijo, ki je agencija od agencije, ki nadzira urad od agencije. Bomo pač imeli samo eno agencijo pa bomo imeli zdravstveno oskrbo. Jaz mislim, da bi bilo pošteno od vseh poslank in poslancev. Slovenija je ena velika dežela, ima 12 statističnih regij, ampak vsi smo Slovenci pa naj bo to v Prekmurju, v Zasavju ali

pa na Primorskem. Jaz imam vse kraje rad in ljudi in Miško Kranjec je napisal, da je to dežela poštenih in dobrih ljudi. Zdi se mi prav, da so ti ljudje, ker so dobri in pošteni, vredni zdravstvene oskrbe in upam, da so me slišali vsi tisti, ki se bodo čez kakšno uro ali dve, odločali o tem. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod Grill.

IVAN GRILL: Hvala lepa še enkrat.

Tudi v Slovenski demokratični stranki smo vložili ta amandma. Da se sredstva za zagotavljanje zdravstvenega varstva na demografsko ogroženih področjih vrne vsaj na tisti nivo, ki je bil prej. Kajti zdi se nam nedopustno in krivično do ljudi, ki so že tako ali tako prikrajšani, da se jim še tukaj nekako slabša dostopnost do zdravstvenih storitev, pa naj si bo to v Prekmurju, Beli Krajini, na Dolenjskem ali kjerkoli v Sloveniji, takih področij je veliko.

Še posebej pa se nam zdi smiselno, da smo sredstva za povečanje na tej postavki odzveli iz postavke, ki je bila namenjena za delovanje Zbornice fizioterapevtov, za katero vemo, da je bila ustanovljena v bistvu na nezakonit način. Tukaj so padle zdaj že številne ovadbe proti predsednici zbornice in tudi še nekaterim akterjem in nepotrebno je, da se zdaj ta sredstva namenjajo za delovanje te zbornice, ki bi ji morali tudi javna poblastila odvzeti. Tako, da je, vsaj upam, dovolj argumentov, da s strani koalicije ta amandma tudi podprete in da se pač sredstva vrne na tisti nivo, ki so bila pred tem rebalansom. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Vidim še interes, zato ponovno odpiram prijave.

Gospod Germič, izvolite.

LJUBO GERMIČ: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik.

Od leta 2000 do leta 2008 smo izdelali kriterije, na kakšen način izvajati ukrepe na področju zdravstva za demografsko ogrožena območja. Za leto 2009 teh kriterijev ni. Ni usklajenih kriterijev med Službo Vlade za regionalni razvoj in Ministrstvom za zdravje in na tej osnovi potem ni več pravne podlage za izplačilo teh sredstev. Mislim, da je to slabo. Zato pričakujem od Vlade, da bo za leto 2009 postorila vse, da bo sredstva, ki jih letos ne namenjamo za to področje, vrnila in jih dopolnila, glede na to, da jih letos za to področje ne bo, saj se mi zdi to zelo pomemben ukrep. V Sloveniji ljudje živimo na različnih lokacijah in živimo različno kvalitetno, glede na zdravstvene storitve in tudi glede na življenjsko dobo. Zato se mi zdi prav, da so ukrepi za to, da se te razlike zmanjšujejo. Da pa ne bi ostalo nepojasnjeno, teh sredstev se ni nikoli, pa tudi zdaj ne, ko se ta sredstva prenašajo, namenjala za financiranje katerekoli

zbornice, temveč se sredstva namenjajo za financiranje nujne medicinske pomoči. Zato, da ne bi bilo neodgovorjeno in kot je bilo rečeno, zavajano. To jasno v obrazložitvi piše. Se pa strinjam, za naslednje leto pričakujemo, da bo ta ukrep ostal in da bodo ustrezne službe v Vladi pripravile ustrezno pravno podlago za to, da se da aktivnost tudi v nadaljevanju ohranja. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Vidim eno roko. Je še kaj več rok? (Ne.)
Gospod Grill, izvolite.

IVAN GRILL: Hvala lepa.

Moram replicirati kolegu. Sam v nobenem primeru ne morem razumeti, še bolj pa opravičevati razlage, da ni bilo izdelane pravne podlage, da se ta sredstva lahko tudi namenja. Prvi rebalans je bil sprejet marca in je bilo dovolj časa, če ni bilo pravne podlage, da jo Vlada ali pa tudi v Državnem zboru izdelamo, da se ta sredstva lahko potem v skladu s pravno podlago uporablja. Tako, da za to ni opravičila. In mislim, da je tudi zdaj dovolj časa, če se ta sredstva vrne, da se izdela pravna podlaga, pa tudi če bo samo v mesecu decembru možno ta sredstva razdeliti.

Kar se tiče pa ugotovitve oziroma komentarja kolega Germiča, da so bila ta sredstva, po razumevanju moje prejšnje razlage, za delovanje Zbornice fizioterapevtov, ne, jaz sem prej razlagal, da so bila sredstva za delovanje zbornice iz neke druge postavke zdaj odvzeta in namenjena za zagotavljanje na demografsko ogroženem področju. Tako, da smo mi ta sredstva odvzeli iz druge postavke kot predlog. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala.

Še kdo? Ne. Potem dajem v razpravo prav tako na Ministrstvu za zdravje podprogram Investicijska vlaganja v bolnišnice. Imamo en amandma. Želi kdo razpravljati?

Gospod Germič, izvolite.

LJUBO GERMIČ: Hvala lepa.

Preden se dotaknem tega amandmaja Slovenske demokratske stranke v zvezi z vračilom sredstev iz obveznosti ustanovitelja za pokrivanje obveznosti ustanovitelja do bolnišnic na investicijsko področje, je treba prej jasno komentirati, jaz nisem omenjal nobene posebne zbornice, samo govorim, da se sredstva iz te postavke, torej za demografsko ogrožena področja, namenjajo za nujne medicinske pomoči. Samo to je bila moja razlaga in čisto nič drugega in to je samo povzeto iz obrazložitve k rebalansu.

Zdi se mi pa pomembno pri tem amandmaju, ki govori o tem, da se naj sredstva, ki jih ministrstvo oziroma Vlada s tem drugim rebalansom namenja za pokrivanje obveznosti, je treba tu jasno povedati, da gre za skoraj 7,5 milijonov evrov

investicijskih sredstev za naložbe v javne zdravstvene zavode na področju bolnišnic, za izgube, ki so bile narejene v preteklem obdobju in tukaj Vlada, sedanja Vlada ne nosi pravzaprav nobene odgovornosti, ampak prevzema po zakonu določeno ustanoviteljsko odgovornost, ki jo mora pokriti. In seveda jaz pričakujem, da je to enkraten ukrep te Vlade, ki mora pokrивati slabo ravnanje nekaterih bolnišnic v preteklem mandatu, za katerega bi ustanovitelj že takrat moral prevzeti bistveno drugačno ukrepanje v teh zavodih, da do teh zgub ne bi prišlo. Ampak, da ne bi ostalo, da zopet ta Vlada jemlje investicijski denar zato, ker ne želi investirati. To mora storiti zaradi tega, ker je ogrožen obstoj teh zavodov zaradi terjatev, ki obstajajo do teh javnih zavodov, ki so bile pa narejene v preteklosti.

Obstaja pa drugi pomislek, ki bi ga pa želel tu izreči. Mi smo oblikovali sklad za investicije v javne zdravstvene zavode in z letošnjim rebalansom, prvim in drugim, jemljemo znatna sredstva za investicije v javne zdravstvene zavode iz tega sklada. Odgovornost in obveznost te vlade bo, da bo v naslednjih letih zagotovila dovolj sredstev, dovolj sredstev za to, da bomo lahko izvajali Zakon o investicijah v javne zdravstvene zavode, in da bomo ustrezno odreagirali na vse potrebe, ki jih sodobna tehnologija prinaša, za to, da bomo lahko imeli ustrezno kakovost v izvajanju teh zdravstvenih storitev. Letos se po zagotavljanju to naj ne bi zgodilo, da bi bile investicije uspešno realizirane tako, kot je bil zastavljen program. Iz načrta razvojnih programov so načrtane tudi investicije za leto 2010 in naprej, seveda pa bo to zahtevalo od vlade precejšen napor za ta leta, da bo tudi finančno pokrivalo načrt investicij, ki je načrtovan v okviru načrta razvojnih programov. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Še kdo? (Ne.) Potem prehajamo na uporabnika Ministrstvo za šolstvo in šport in sicer na podprogram, Programi športa. Imamo en amandma. Želi kdo razpravljati?

Izvolite gospod Rožej.

VITO ROŽEJ: Hvala za besedo. Spoštovani!

Vsi smo verjetno dajali svojim volivkam in volivcem pred volitvami obljube. Tudi jaz sem jo. Ne sicer tukaj, kot je bilo zlobno namigovano, ljubljanskemu županu, ampak svojim volivcem. Obljubil sem jim v svojem Šišenskemu okraju, da ne bom pustil, da bi športna infrastruktura, kot se ji reče Hala Tivoli in je stara preko 50 let, prišla v pozabo. Jaz to svojo obvezo razumem tudi v okviru drugih športnih investicij v Ljubljani, ki je bila glede tega prikrajšana, če gledamo količino investicij, ki v športne objekte po Slovenije šla. Lepo je, da manjši kraji dobijo velike šolske telovadnice, sicer je malo manj lepo, ko je potem to treba vzdrževati in ko ni vsebine, ki bi te telovadnice napolnila. Verjetno je pa

lepo tudi, da klubi evropskega pomena imajo nek svoj domicil, v katerega jih ni sram povabiti svoje nasprotnike. Ta športna dvorana Leona Štuklja, ki je bila načrtovana že v NRP-jih v proračunu 2008, je zaradi tega tudi se znašla v tem amandmaju. Kot sopodpisnik upam, da se bo kakšna investicija na področju športa lahko zgodila v Ljubljani tudi z državnimi ne samo z zasebnimi sredstvi.

Kar se pa tiče vira, smo o njem več že povedali. Mislim, da se ne bi smele dogajati stvari, kot so, ne vem, primeri naših gimnastična šampionov, Petkovška, Pegana, ko povabijo svoje kolege v telovadnico, v kateri trenirajo in jim ti ne verjamejo, da je to res prostor, v katerem so oni dosegli vso to znanje in veščine. V slovenski politiki se pa na primer gimnastika omenja samo kadar se govori, denimo, o članstvu olimpijca Mira Cerarja v Forumu 21. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospa ministrica, izvolite.

DR. LJUBICA JELUŠIČ: Najlepša hvala za besedo, gospod podpredsednik.

Moram povedati, da iz istih razlogov, ki so bili že danes večkrat navedeni, tega amandmaja ni mogoče podpreti. Mora pa povedati, da se zavedam, da obstajajo potrebe po športnih dvoranah in hkrati tudi upam, da se vsi zavedamo, da je v tem trenutku treba varčevati in ne znova vlagati v nove športne dvorane, če pa vsi poskušamo ravno pri investicijah čim več privarčevati. To govorim zaradi tega, ker imamo v Ljubljani vojašnico Franc Rozman Stane, v kateri je velika športna dvorana, ki je vedno odprta za vse potrebe civilnega okolja. Vsako soboto in nedeljo in tudi čez teden so v tej športni dvorani športniki, mladi ljudje, študentje, otroci na različnih tekmovanjih in tudi na različnih oblikah urjenja tako, da predlagam, da tisti, ki imajo v tem trenutku v letošnjem letu potrebe po športnih aktivnostih, dejansko pridejo na obisk in uporabijo kapacitete Slovenske vojske. Enako seveda velja tudi za vse ostale športne dvorane, kjerkoli so v Sloveniji in so v sestavi vojašnic. Tako, da povabljeni.

V primeru tega amandmaja pa, oprostite, ne bi želeli, da se znova porabi še kaj na točki infrastrukturnih in oborožitvenih zmogljivosti.

Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Še kdo? Ne. Potem prehajamo na podprogram Osnovno šolstvo. Imamo dva amandmaja.

Gospod Kres, izvolite.

GUIDO KRES: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Kolegice, kolegi.

Najprej mi dovolite, gospa ministrica, da se zahvalim za ukrepanje v Litiji, z rešitvijo tega problema v Jevnici s tem pontonskim mostom, in moram vam iskreno povedati - zelo težko zagovarjam ta amandma s tem, da pobiram ravno vse pri Ministrstvu za obrambo.

Ampak, moj namen je predvsem ta, da, če že amandma ne gre skozi, da predvsem opozorim na to, da v osnovnem šolstvu nimamo postavke Intervencijska sredstva za investicije v osnovno šolstvo, medtem ko za splošno, srednje in poklicno šolstvo to postavko ima. Tako, kot se je zgodila ta nesrečna noč, ki je bila v Litiji, ko je odneslo ta most v Jevnici, je ravno v tej vasi zalilo tudi šolo. In to šolo bo treba sanirati in s tega vidika sem videl, da bi morala biti ta postavka, da se poskuša ta problem rešiti. Opozorjen sem bil, da je v prejšnjih proračunih ta postavka bila v tem delu, in se mi zdi res čudno, da pri osnovi šoli ni, medtem ko pri srednji šoli je. Toliko bi imel samo o tem. In še enkrat, hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospa ministrica, izvolite.

DR. LJUBICA JELUŠIČ: Dovolite naj ponovim, da tudi tega amandmaja ni mogoče podpreti iz razlogov, ki smo jih že navedli. In naj povem, da pontonski most, kakršnega smo imeli v Jevnici, stane tam okoli 250 tisoč evrov.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Še kdo o temu podprogramu? Nihče.

Prehajamo potem na podprogram Pomoči v srednjem šolstvu. Želi kdo razpravljati? Nihče.

Prehajamo na uporabnika Ministrstva za kulturo, najprej imamo prvi podprogram Ljubiteljska kultura. Želi kdo razpravljati?

Izvolite gospod Rožej.

VITO ROŽEJ: Hvala lepa za besedo, gospod predsedujoči.

Ko sem prebral ta amandma, sem bil zgrožen, ne zato, ker namenja dodatna sredstva ljubiteljski kulturi, ampak zaradi njegove perfidnosti, zaradi tega, od kod jemlje sredstva za to. Avtor tega amandmaja bi si po mojem zaslužil dosmrtno članstvo, ne v temu visokemu zboru, ne v kakšni kulturni inštituciji, ampak, po moje, v kakšni rasistični organizaciji tipa "Blood and Arms". Resnično, to je sramota, da se mora sploh Državni zbor Republike Slovenije s takšnim predlogom ukvarjati. Lepo je seveda, da namenjamo ljubiteljski kulturi, nikoli ni preveč denarja za to, če vprašate mene. Jaz sam sem tudi predsednik Kulturno umetniškega društva France Prešeren iz ljubljanskega Trnovega, društvo bo letos staro devetdeset let, skratka ustanovljeno je bilo leta 1919. Ena njegova prvih nalog je bila organizacija prenočišč, šotorov in hrane za

primorske begunce, ki so po 1. svetovni vojni prišli v takratno Jugoslavijo živeti. In zaradi tega sem še posebno občutljiv, ker je tudi vloga tega kulturnega društva bila med balkansko kalvarijo v preteklem desetletju takšna, da je pomagala različnim beguncem, otrokom kako jih vključiti v slovensko družbo, kako jih socializirati, kako jim nuditi neko varno okolje, v katerem se bodo po vsem prestanem spet lahko počutili normalno, se učili peti, igrati, veščin slovenščine, skratka enega normalnega otroškega življenja. In, da jemljemo na postavki urejanja notranjih zadev, iz katere se plačujejo stvari, ki jih mora v skladu z zakonom slovenska policija izvajati, Zakonom o mednarodni zaščiti in podzakonskimi akti, je kriminalno dejanje, po mojem. Mi smo tukaj del enega civiliziranega sveta, vsaj bili naj bi, in v takšnem svetu veljajo za tovrstne begunce neka pravila, velja neko gostoljubje. Ljudem je treba nuditi nek azil. Normalno je, da se jim nudi higienski zdravstveni pregled in te stvari. Normalno je seveda tudi, da se vsem, ki si to želijo, ki skratka želijo tukaj ostati, nudi tečaj slovenskega jezika, tečaj spoznavanja kulture, zgodovine in ustavne ureditve Republike Slovenije in skratka vse aktivnosti, povezane s pridobitvijo šolske izobrazbe. Kako lahko nekdo v Sloveniji, katere demografske slika je, kakšna je, zaskrbljujoča, odreka ljudem ta sredstva?

Kar je še posebej slabo je to, in to tudi Ministrstvo za notranje zadeve ni ravno v ponos. Tečaj slovenskega jezika se po moji vednosti ne izvajajo. Pravilnik na tem področju je pomanjkljiv, če je sploh napisan. Tečaj o spoznavanju kulture, zgodovine in ustavne ureditve ravno tako, kot da bi mi ne želeli, da bi bila ta država številčnejša, da bi nas bilo več, skratka, da bi se z izzivi starajoče družbe lažje spopadali. Ne vem, ali je komu tukaj mogoče, bi mu bilo v zadrego, če bi se našel državljan Slovenije, naturaliziran, temnopolit, ki bi bil izobražen, ki bi govoril celo tuje jezike, mogoče celo nemščino? Sramotno. Tega amandmaja se seveda ne da podpreti.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Še kdo? Ne.

Potem prehajamo na podprogram Investicije na področju kulture. Želi kdo razpravljati? Ne.

S tem je konec.

Prehajamo na Načrt razvojnih programov. Želi kdo razpravljati o Načrtu razvojnih programov? Nihče. S tem zaključujem razpravo. Glasovanje o Načrtu razvojnih programov bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili danes po končani razpravi.

Imamo še razpravo o Predlogu rebalansa proračuna v celoti, se opravičujem, ne prehajamo še na glasovanje. Torej, v razpravo dajem Predlog rebalansa proračuna v celoti. Želi kdo razpravljati? Nihče. S tem zaključujem razpravo.

Ker v dvorani ni dovolj poslancev, pozivam, da se nam pridružijo, ker bomo v nadaljevanju prešli na glasovanje.

Prekinjam sejo zбора za 5 minut. Nadaljevali jo bomo ob 22.30 z glasovanjem.

(Seja je bila prekinjena ob 22.24 in se je nadaljevala ob 22.30.)

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovani kolegi in kolegice!

Prehajamo na odločanje o splošnem predloga rebalansa proračuna. Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 49, proti 19.

(Za je glasovalo 49.) (Proti 19.)

Ugotavljam, da je splošni del predloga rebalansa proračuna sprejet.

Prehajamo na odločanje o posebnem delu predloga rebalansa proračuna. Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji.

Pri proračunskem uporabniku Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu v okviru podprograma Podpora Slovincem v zamejstvu in tujini. Glasujemo o prvem amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 43.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 43.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Pri proračunskem uporabniku Ministrstvo za notranje zadeve v okviru podprograma Kriminalistična dejavnost glasujemo o prvem amandmaju. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 44.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na uporabnika Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Glasujemo o podprogramu Pripravljenost sistema za zaščito, reševanje in pomoč. Glasujemo o vloženi amandmaji. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 46.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k uporabniku Ministrstvo za pravosodje. V okviru podprograma Urejanja področja pravosodja glasujemo o vloženi amandmaji. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 47.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k proračunskemu uporabniku Ministrstvo za gospodarstvo. V okviru podprograma Spodbujanje razvoja malega gospodarstva glasujemo o amandmaju. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 46.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V okviru podprograma Spodbujanje razvoja turizma in gostinstva glasujemo o amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 45.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k proračunskemu uporabniku Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. V okviru podprograma Program razvoja podeželja glasujemo o amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 46.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V okviru podprograma Delovanje služb in javnih zavodov glasujemo o prvem amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 22, proti 47.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Pri tem istem proračunskem uporabniku v okviru podprograma Delovanje služb in javnih zavodov glasujemo o drugem amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 45.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k proračunskemu uporabniki Ministrstvo za promet v okviru podprograma Sredstva za izgradnjo avtocest. Glasujemo o amandmaju. Glasujemo.

Glasovanje teče. Navzočih je 56 poslank in poslancev, za je glasovalo 10, proti 44.

(Za je glasovalo 10.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k proračunskemu uporabniku Direkcija Republike Slovenije za ceste. V okviru podprograma Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest glasujemo o amandmaju.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 7, proti 64.

(Za je glasovalo 7.) (Proti 64.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k proračunskemu uporabniku Direkcija za vodenje investicij JŽI. V okviru podprograma Investicijske dejavnosti na železniški infrastrukturi glasujemo o amandmaju.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 45.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k proračunskemu uporabniku Ministrstvo za okolje in prostor. V okviru podprograma Izboljšanje stanja okolja glasujemo o prvem amandmaju.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 56 poslank in poslancev, za je glasovalo 4, proti 48.

(Za je glasovalo 4.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V tem istem okviru programa Izboljšanje stanja okolja glasujemo o drugem amandmaju.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 50.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na podprogram Spodbujanje stanovanjske gradnje. Glasujemo o amandmaju.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 57 poslank in poslancev, za je glasovalo 5, proti 47.

(Za je glasovalo 5.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k proračunskemu uporabniku Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve v okviru podprograma Zagotavljanje socialne vključenosti. Glasujemo o amandmaju.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 46.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V okviru podprograma Študijske pomoči glasujemo o amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za 27, proti 45.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k proračunskemu uporabniku Ministrstvo za zdravje. V okviru podprograma Urejanje in nadzor sistema zdravstva glasujemo o amandmaju. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za 29, proti 43.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 43.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V okviru podprograma Zdravstvo na demografsko ogroženih območjih glasujemo o amandmaju. Glasujemo. Pardon, obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine.

Bogdan Barovič, v imenu Poslanske skupine SNS. Prosim.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik Državnega zbora. Spoštovane kolegice in kolegi!

Še enkrat bom ponovil, Goričko, Prekmurje, prekmurska ravnica, dobri ljudje in že načete težave na zdravstvenem področju. Že načete. Gre za 331 tisoč evrov, kar je veliko iz enega pogleda ali pa malo iz drugega stališča. Gre za ljudi, ki morajo imeti, ki so si zaslužili zdravstveno pomoč in podporo. Poudarjam, zdravstveno pomoč in podporo. Ljudje, ki potrebujejo obisk zdravnika na domu, ki nimajo zaradi velikih razdalj ali zaradi utrujenosti, zaradi obolelosti, težkega dela na ravnici, ki nas je hranila, hranila Slovenijo in včasih tudi našo državo Jugoslavijo. Ljudje potrebujejo pomoč. Ljudje potrebujejo osnovno zdravstveno varstvo. Pomislite, kaj je več vredno. 331 tisoč evrov za ljudi, ki so si zaslužili to pomoč, ki so naši ljudje, dobri ljudje ali je bolj pomembno, da bo ta proračun za 331 tisoč evrov, uravnotežen. Mislim, da bi se dalo v okviru rebalansa, če bi bil ta amandma sprejet, pa naj bo to amandma SDS-a ali pa Slovenske nacionalne stranke, poiskati uravnoteženje tudi tega rebalansa hitro, in to danes. Vem za stališče Vlade, ampak tokrat je bolj

pomembno, kakšno je stališče do ljudi, ki to pomoč potrebujejo - ljudi, ki to pomoč potrebujejo.

Odločite se, po lastni vesti. Mi bomo seveda za, vi pa, kakor hočete. A zapomnite si, da gre za nekaj deset tisoč ljudi v eni od statističnih regij, ki se ji reče Goričko, Prekmurje. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Glasujemo o prvem amandmaju. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 29, proti 41.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 41.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V okviru tega istega podprograma glasujemo o drugem amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 30, proti 44.

(Za je glasovalo 30.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V okviru podprograma Investicijska vlaganja v bolnišnice glasujemo o amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 48.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k proračunskemu uporabniku Ministrstvo za šolstvo in šport. V okviru podprograma Programi športa glasujemo o amandmaju. Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 58 poslank in poslancev, za je glasovalo 7, proti 49.

(Za je glasovalo 7.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V okviru podprograma Osnovno šolstvo glasujemo o prvem amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 23, proti 49.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V okviru istega podprograma glasujemo o drugem amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 48.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V okviru podprograma Pomoči v srednjem šolstvu glasujemo o amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 47.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k proračunskemu uporabniku Ministrstvo za kulturo. V okviru podprograma ljubiteljska kultura glasujemo o amandmaju. Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine? K 2. amandmaju? Ja, zdaj bomo naprej glasovali o prvem amandmaju. Samo jaz vem, kam gledam in koga gledam, tako da bi vas prosil za to, da ne ugibate o pogledih drugih. Torej, glasujemo o prvem amandmaju. Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 48.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 48.)

V okviru podprograma Investicije na področju kulture glasujemo o amandmaju... Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine?

Zvonko Černač, Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke. Prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Je bilo le potrebno, da sem prej dvignil roko. Hvala lepa.

Pametnejši odneha, pravijo, zaradi tega se prej v polemiki glede utemeljenosti...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Obrazložitev glasu...

ZVONKO ČERNAČ: ...vlaganj v telekomunikacijsko omrežje, za katero ni osnove v veljavni zakonodaji, nisem več oglašal. Ker pa je Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke tako ta amandma kot številne druge amandmaje utemeljila s sredstvi iz te postavke, namreč iz te postavke smo namenjali povečevanje sredstev za malo gospodarstvo, aktivno politiko zaposlovanja, za investicije, za ceste, za zdravstvo, za kmetijstvo, šport in tudi za kulturo, kot je to v tem amandmaju. Zagotavljali izpostavke vračila vlaganj v telekomunikacijsko omrežje. Mislim, da je prav, da še enkrat pojasnimo, zakaj smo to storili. Ne zaradi tega, da bi okrnili postopek vračila vlaganj, ki preko Slovenske odškodninske družbe normalno poteka od sprejema Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje dalje, ki je dober zakon, ni konfuzen, kot je bilo rečeno s strani državne sekretarke, pač pa zaradi tega, ker je gospa Helena Kamnar na Odboru za finance 23. marca ob prvi obravnavi rebalansa na moje vprašanje, če bo država nakazovala Sodu ...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovani kolega Černač, to ni obrazložitev glasu v zvezi z amandmajem. To je polemika z državno sekretarko, ki ne more odgovarjati.

ZVONKO ČERNAČ: Ni nobene polemike. Država bo nakazala Sodu zato, da se Sod za te namene ne bo šel zadolževati. Na kar smo čez dva meseca na odboru obravnavali Zakon o poroštvu za kredite Soda v višini 180 milijonov, kjer je ista gospa pojasnila, da je razlog, zakaj na bi Sod moral realizirati to zadolžitev je v vračilu vlaganj v telekomunikacije. Torej...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Černač, to je popolna zloraba obrazložitve glasu.

ZVONKO ČERNAČ: Torej, mi bomo ta amandma v poslanski skupini podprli, ker s tega ne krnimo nobenega izmed področij. Kljub temu, da je bil Zakon o poroštvu za te namene Slovenski odškodninski družbi sprejet, imamo v rebalansu 36 milijonov

evrov za te namene. Po sprejemu Zakona o poroštvu Slovenski odškodninski družbi zato seveda ni nobene potrebe, pravne osnove ni bilo že prej. Zaradi tega smo v Slovenski demokratični stranki predlagali, da se ta sredstva, ki za to v proračunu niso potrebna, ker so zagotovljena v proračunu Slovenske odškodninske družbe, za kar je Državni zbor na majski seji tudi sprejel Zakon o poroštvu, namenijo za druge bolj potrebne stvari, podporo malemu gospodarstvu, zdravstvu, investicijam, športu in tukaj v tem amandmaju, kot vidite, tudi kulturi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 49.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Zaključili smo z odločanjem o amandmajih.

Prehajamo na odločanje o Posebnem delu predloga rebalansa proračuna v celoti.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 48, proti 28.

(Za je glasovalo 48.) (Proti 28.)

Ugotavljam, da je Posebni del predloga rebalansa proračuna v celoti sprejet.

Prehajamo na odločanje o Načrtu razvojnih programov.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 54, proti 21.

(Za je glasovalo 54.) (Proti 21.)

Ugotavljam, da je Načrt razvojnih programov sprejet.

Končali smo odločanje o posameznih delih predloga rebalansa proračuna.

Sprašujem predstavnika Vlade, ali je rebalans državnega proračuna glede prejemkov in izdatkov usklajen?

DR. FRANC KRIŽANIČ: Ugotavljamo, da je usklajen in da niso potrebni uskladitveni amandmaji.

Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Ker je rebalans proračuna usklajen, prehajamo na odločanje o Rebalansu proračuna Republike Slovenije za leto 2009 v celoti.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 53, proti 22.

(Za je glasovalo 53.) (Proti 22.)

Ugotavljam, da je Rebalans proračuna Republike Slovenije za leto 2009 sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prekinjam izredno sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri.

Lahko noč.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 16. JULIJA 2009 OB 22.53 IN SE JE NADALJEVALA 17. JULIJA 2009 OB 9.00.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Pričenjam z nadaljevanjem 11. izredne seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne more udeležiti poslanec Jakob Presečnik.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prihajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA - NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2008 IN 2009 V OKVIRU NUJNEGA POSTOPKA.** Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Besedo dajem predstavnici Vlade za dopolnilno obrazložitev predloga zakona. Besedo ima mag. Helena Kamnar, državna sekretarka Ministrstva za finance. Prosim.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani poslanci, spoštovane poslanke!

Zakon o izvrševanju proračuna je pogoj, da se proračun oziroma rebalans proračuna, ki je bil včeraj sprejet, tudi izvršuje. Zakon predpostavlja tri nujne spremembe, in sicer dve spremembi, ki se nanašata na izvajanje skupne kmetijske politike in omogočata, da se, prvič, omogoča, da se prevzemajo obveznosti za popis kmetijskih gospodarstev že v letošnjem letu, medtem ko bo samo plačilo glede na potek cele operacije aktualno v naslednjem letu in bo tudi načrtovano v naslednjem letu.

Druga sprememba se ravno tako nanaša na skupno kmetijsko politiko, in sicer gre za izterjavo neplačanih obveznosti. Zmanjšujemo oziroma limitiramo znesek pod katerih teh izterjav ne bomo delali, ker bi v nasprotnem primeru bili stroški tega večji in hkrati bi zapadli, v kolikor tega limita ne bi postavili, pod posebni režim, ki bi bolj striktno vzpostavil razmerja med evropskim proračunom in slovenskim proračunom. Zato menimo, da je ta sprememba potrebna.

Tretja sprememba, ki je v zakonu načrtovana, pa se nanaša na obseg zadolžitve, ki se prilagajajo novemu znesku iz rebalansa proračuna.

Vlada predlaga, da spremembe zakona sprejmete. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Besedo dajem podpredsedniku mag. Radovanu Žerjavu za predstavitev poročila odbora. Prosim.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod predsednik. Kolegice in kolegi!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 7. seji dne 14. 7. kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2008 in 2009, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je besedilo proučila z vidika skladnosti z ustavo, uporabnim sistemom in v zakonodajno-tehničnem pogledu nanj nima pripomb. Pred objavo zakona v Uradnem listu se napoveduje le ustrezen redakcijski popravek naslova glede na to, da je bila predložena zgolj ena sprememba.

V zakonskem predlogu je dne 7.7. amandmaja, to je k 4. členu oziroma dne 14.7. za novi 4.a člen vložila Poslanska skupina SDS.

Na seji Odbora so sodelovali tudi minister pristojen za finance, predstavnica Ministrstva za finance in predstavnica Zakonodajno-pravne službe.

V okviru dodatnega delovnega gradiva se je Odbor seznanil z mnenjem Komisije Državnega zbora za nadzor javnih financ, ki je predlog zakona obravnavala kot zainteresirano delovno telo. Iz obrazložitve zakonskega predloga izhaja, da je zaradi nepredvidljivih posledic svetovne finančne krize Vlada določila predlog rebalansa proračuna Republike Slovenije za 2009. Hkrati je v izogib neskladja med obema dokumentoma posledično potrebna prilagoditev obravnavnega zakona. V okviru razprave je predstavnik predlagatelja amandmaja, Poslanske skupine SDS, k 4. členu oziroma za 4.a člen, o katerem ne glede na določbo 22. člena tega zakona velja v času trajanja finančne krize 30-dnevni plačilni rok iz naslova za obveznosti za investicijske odhodke in investicijske transfere, ki se plačujejo po posameznih situacijah, s tem, da se trajanje finančne krize predvideva do 31. 12. 2010, Odbor seznanil s črtanjem dela besedila amandmaja k 4. členu, konkretno točke 3, ker je bila dne 14. 7. s predlogom za amandma za novi 4.a člen, istih predlagateljev, vsebinsko prenešana in vključena v predlagani novi člen.

Ob tem je Odbor na podlagi 128. člena Poslovnika glasoval o posameznih členih zakonskega predloga in jih je sprejel. Ob obravnavi spremenjenega amandmaja Poslanske skupine SDS za spremembo 4. člena skupaj z vsebinsko povezanim amandmajem za novi 4.a člen Odbor ni sprejel. K predlogu zakona na matičnem delovnem telesu niso bili sprejeti amandmaji.

Odbor za finance in monetarno politiko Državnemu zboru predlaga, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2008 in 2009 sprejmete v predloženem besedilu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima mag. Borut Sajovic v imenu Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije.

Prosim.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, predsednik, za besedo. Vsem skupaj prijazen dober dan!

Sinoči smo rekli A, danes je treba reči še B. In če je bil sprejet sinoči rebalans proračuna, je zdaj seveda tudi z Zakonom o izvrševanju proračuna treba zgodbo nadgraditi. V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije k temu izražamo vso podporo, predvsem pa se nam zdi pomembno in potrebno vsebinsko pozdraviti in opomniti na tri vsebinske zadeve, in sicer se z dopolnitvijo 20. člena obstoječega zakona omogoča izvajanje pripravljalnih dejanj za izvedbo popisa, kadar predpisi Evropske skupnosti to določajo, in sicer pred letom, v katerem so vse države članice dolžne ta podpis izvesti. Drugič. Danes je bil že omenjen, in sicer spremembe 27a. člena, da seveda tam, kjer so stroški izterjave večji kot 100 evrov, izterjava ni smiselna. Tretjič. Sprememba 31. člena zakona bo omogočila dodatno, žal, potrebno zadolževanje do višine 3,3 milijarde evrov, zaradi izpada prihodkov proračuna. Zaradi finančne gospodarske krize pa v Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije menimo, da je sprememba zakona na področju izterjav smiselna, sprejemljiva. Naprej se nam zdi pomembno povedati v nadaljnji obrazložitvi, kjer je zapisano, da je bila Slovenija, zaradi nepravilnosti pri izvajanju postopkov glede koriščenja evropskih namenskih sredstev v posameznih primerih že kaznovana z obveznostjo vračanja dela denarja v Bruseljski proračun, in sicer kot navajajo v obrazložitvi zakona o primeru Agencije za kmetijske trge in razvoj podeželja v višini 1,5 milijona evra. Seveda, če je v teh časih pomemben vsak evro, potem moramo biti tukaj previdni, pozorni, proaktivni. Potem, potrebno je še enkrat opozoriti, da moramo vse vpletene institucije, tako ministrstva kot agenti, ki operativno izvajajo postopke in razpise, tudi na splošni ravni skrbeti za pravilnost vseh postopkov, da v teh zaostrenih kriznih časih ne izgubljam po nepotrebnem Bruseljskega denarja, ki je nenazadnje tudi denar slovenskih davkoplačevalcev.

Zagotovo je na koncu potrebno povedati o zadolževanju. Podobno mnenje imamo kot pri obrazložitvi stališča pri sprejemanju drugega rebalansa proračuna. Opozarjamo, da v teh kriznih razmerah sicer tako zadolževanje zagotovo sprejemamo, mu pritrjujemo, ker vidimo, da drugega izhoda ni. Seveda pa smo trdno na stališču, da naj bo tako povečano zadolževanje začasno, zelo previdno in pa na eni strani pomembno za blažitev socialnih težav tistih, ki so izgubili delo oziroma tisti, ki jih je ta globalna kriza najbolj prizadela. Pomembno se nam zdi opozoriti na ta vidik. Na drugi strani pa mora biti največji del denarja namenjen spodbujanju gospodarske

aktivnosti podjetij, da se bomo seveda z ustvarjanjem izvoza, nove dodane vrednosti v prihodnjih mesecih vsi lahko nadejali ogrevanja slovenskega gospodarstva in jaz sem prepričan, da to zagotovo pride. Prav tako pa od Vlade pričakujemo skrben, natančen načrt, kako se bo to zadolževanje, proračunski primanjkljaj in tudi javni dolg v naslednjih letih postopoma vzdržno in zmerno zmanjšal in seveda prišel, čim prej, kot je to možno, v maastrichtske okvire ter tako zagotovil dolgoročno makroekonomsko stabilnost Republike Slovenije.

Zaradi vsega navedenega bomo v Poslanskem klubu Liberalne demokracije, kot pri včerajšnjem rebalansu, tudi temu zagotovili soglasno in popolno podporo.

Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Renata Brunskole v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov.

Prosim.

RENATA BRUNSKOLE: Lepo pozdravljeni, spoštovani gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi.

Že pred menoj je kolega zelo jasno povedal, za kaj gre. Včeraj smo naredili prvi pomemben in potreben korak za nadaljnje delo Vlade, za nadaljnje delo pristojnih ministrstev in tudi Državnega zbora. Seveda je sprejetje zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2008 in 2009 ravno tako nujen in potreben korak, ker je treba ta zakon prilagoditi spremembam v proračunu, ki so predvidene z rebalansom. Glede na pravno naravo državnega proračuna je uveljavitev zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2008 in 2009, kot sem že povedala, neposredni pogoj za uveljavitev rebalansa proračuna. Osnovni cilj zakona je le uzakoniti rešitve, ki bodo omogočile tekoče in nemoteno izvrševanje sprejetega rebalansa proračuna, seveda pa so v zakonu tudi druge rešitve. Na podlagi dopolnitve 1. člena pa bo mogoče izvesti tudi pripravljalna dejanja za izvedbo popisa pred letom, v katerem so vse države članice Evropske unije dolžne popis izvesti. Nacionalna zakonodaja oziroma zakon, ki ureja izvrševanje proračuna, ne dopušča prevzemanja obveznosti, če za ta namen niso načrtovane pravice porabe na postavkah sprejetih proračunov oziroma če pravice porabe za ta namen niso načrtovane v primernem obsegu. Kljub temu, in ne glede na navedeno, je že doslej mogoče prevzemati obveznosti, določene v četrtem odstavku 20. člena tega zakona. Torej, v prihodnjem letu bo treba izvesti popis kmetijskih gospodarstev, ker državo k temu silijo evropski predpisi, temu smo zavezani. Tudi gospodarno in utemeljeno je s predlagano spremembo omogočiti izvedbo postopkov in izbiro najugodnejšega ponudnika v pravem času.

Z zakonom se izvaja tudi, kot je bilo že omenjeno, izjema do obveznosti izterjave, torej sprememba 27.a člena. Zaradi tega postopkov izterjave za zneske, ki brez obresti ne presegajo 100 evrov, ni treba izvesti za namenska sredstva Evropske unije in sredstva slovenske udeležbe, kadar predpisi skupnosti, ki se uporabljajo neposredno, to omogočajo. Na podlagi analize podatkov, ki so jih poročale države članice, je bilo ugotovljeno, da so stroški izterjave v nesorazmerju z višino terjatve, če znesek, ki ga je treba izterjati od upravičenca, v zvezi s posameznim plačilom brez obresti ne presega 100 evrov. S tem se tudi izognemo nepotrebnim stroškom izterjave za majhne zneske, ker je neracionalno za tako nizke zneske izvrševati izterjavo.

Vezano na spremembo 31. člena tudi v Poslanski skupini Socialnih demokratov podpiramo potrebno zadolževanje v teh kriznih časih, seveda s skrbno in premišljeno aktivnostjo v tej smeri, da bomo skupaj lahko uspešno prebrodili krizne čase in se v naslednjih letih zopet pogovarjali in razpravljali predvsem o uspešnem delu in gospodarski rasti.

Zaradi vsega navedenega, vezanega na spremembe Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2008 in 2009, bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov podprli Predlog sprememb Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2008 in 2009.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak, v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Poslance opozarjam na mir v dvorani, naj ne komentirajo iz klopi govorcev.

Prosim.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi, dobro jutro!

Res je, danes je na mizi dodatek oziroma logična posledica včeraj sprejetega rebalansa. Ne bom izgubljal besed o manj pomembnih členih Zakona o izvrševanju proračuna, zadržal se bom pa nekoliko pri dveh točkah. Prva točka je enormno povečevanje zadolžitve, ki iz tega zakona o izvrševanju proračuna sledi. Namreč iz približno 2 milijardi 200 evrov zadolžitev Vlada predlaga Državnemu zboru potrditev, povečuje za 50% na 3,3 milijarde evrov. Gre za dodatnih dobrih 500 evrov zadolžitve za slehernega prebivalca Republike Slovenije, tako da se samo v letošnjem letu dolg, neposredni dolg dviguje iz dobrih 1100 evrov na prebivalca, na dobrih 1500 evrov na prebivalca. Torej, sleherni Slovenec bo s tem zakonom zadolžen in bo moral prispevati v prihodnjih letih ali prihodnjih desetletjih 1500 evrov zato, ker se država zadolžuje. In zakaj se država zadolžuje? Če bi se država zadolževala za razvojne projekte, za infrastrukturo, ki bo bodočim generacijam omogočala večjo dodano vrednost, boljši

dostop do znanja, kakovostnih delovnih mest, večjo dodano vrednost, ne bi niti imeli toliko pripomb, ker pa se praktično zadolžujemo za tekočo porabo, za nekaj kar bo odšlo in ne bo prineslo dodane vrednosti in razvojnega impulza, smo v Slovenski demokratični stranki izjemno zaskrbljeni.

Samo v enem letu bo delež javnega dolga v bruto domačem proizvodu zrasel iz 22 oziroma slabih 23% na dobrih 30% BDP. To je alarmantno povečanje. In kaj Vlada v proračunskih dokumentih napoveduje? Napoveduje vsako leto v prihodnjih nekaj letih, med 3 in 4%, primanjkljaja. To se pravi, sleherno leto v naprej bomo ta procent, 3 do 4% primanjkljaja bruto domačega proizvoda seveda vkomponirali v javni dolg in ga bomo gotovo povečali tam do konca mandata te vlade na 40 in več odstotkov bruto domačega proizvoda. Kdo bo to plačal, vas sprašujem? Ali bomo zaradi tega bolj obremenili gospodarstvo ali bomo zaradi tega bolj obremenili naše ljudi? Kako boste servisirali ta javni dolg? Odgovora na ta vprašanja ni in to skrbi in to boli in to je popotnica, spoštovani, našim gospodarstvom, tudi našim ljudem za prihodnje. Vlada jih zadolžuje preko vseh meja. Zato se seveda v SDS s takim pristopom ne moremo strinjati in ga ne bomo podprli. Predlagamo amandma, vsaj nekaj protikriznega tudi v tem zakonu o izvrševanju poračuna.

Predlagamo amandma, da se v prihodnih določbah skrajša plačilni rok na 30 dni, plačilni rok države. To je že večkrat ponovljena zgodba in jo bomo vedno ponavljali, kadar mislimo, da je priložnost in možnost za to. Torej, ponavljamo tisti amandma, ki je bil vložen tudi že preko novele zakona z naše strani, kakor tudi na predhodno proceduro na delovnem telesu. Mislimo namreč, da je skrajševanje plačilnih rokov države do gospodarskih subjektov izjemno pomembno za likvidnost le-teh. Vidimo, da kreditni krč ne popušča, da je ključen problem gospodarstva pomanjkanje likvidnosti in zaradi tega bi jim skrajševanje plačilnih rokov še kako pripomoglo. Vlada vedno in znova skrbi zgolj za državni proračun in ji je precej malo mar za likvidnost oziroma za proračune, pod narekovaji, gospodarskih subjektov s katerimi posluje. Mi mislimo, da je gospodarstvo vlečni konj razvoja te države, zato mu moramo iti v času krize nasproti z ukrepi, ga razbremeniti, da bo prispeval v blagajno in s tem k blaginji in k boljšemu življenju vseh. Zato postavljamo gospodarske subjekte in tudi ukrepe za večjo gospodarsko aktivnost pred ukrepe za neko restriktivno javnofinančno politiko v tem momentu.

V Slovenski demokratični stranki tega predloga gotovo ne bomo podprli.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Alojz Posedel v imenu Poslanske skupine Zares.
Prosim.

ALOJZ POSEDEL: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Zares smo včeraj podprli Predlog rebalansa proračuna v predlagani obliki, ker smo prepričani, da je pripravljen ta predlog bil po najboljši moči glede na makroekonomske okoliščine in zato bomo kot logično posledico včerajšnje odločitve tudi danes potrdili Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2008 in 2009. Zaradi racionalnosti ne bom ponavljal vsega povedanega, ponavljam samo to, da bomo v Poslanski skupini Zares to potrdili. Tistim pa, ki imajo danes toliko skrbi in bolečine in bojazni, kako bodo javne finance vzdržne v prihodnosti, pa bi samo sporočilo, da če bi v času, ko je bilo potrebno, imeli toliko skrbi in bojazni, bi jih danes vsi skupaj imeli manj.

Kot rečeno, v Poslanski skupini Zares bomo podprli ta zakon.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Vili Rezman v imenu Poslanske skupine DeSUS.

VILI REZMAN: Pozdrav vsem! Hvala lepa, gospod predsednik. Zdi se, da se uvodoma moramo vsi izreči o odnosu med rebalansom in med Ziprom in naj še jaz to naredim na ta način, da povem, da bi Zakon o izvajanju proračuna Republike Slovenije sam po sebi prazen, rebalansiran proračun, bi bil pa nemočen. Kajti eden brez drugega res ne morata shajati in ker bi v Poslanski skupini DeSUS raje kot nemočni in prazni bili potentni, bomo seveda podprli ta Predlog zakona o izvajanju proračuna Republike Slovenije, ki ga je predlagala naša vlada.

Naj omenim, zakaj pravzaprav gre v bistvu. V bistvu gre za to, da se osnovni principi, osnovna načela, določila zakona izvajanja proračuna Republike Slovenije nič ne spreminjajo in to je bistveno. Bistveno je, da torej se omogoča izvajanje proračuna, da se Vladi z nekaterimi določili omogoča, da reagira na spremenjene okoliščine na ta način, da bodisi omeji izvajanje kakšne predvidene aktivnosti bodisi da prerazporeja in še druge instrumente ima v rokah, da lahko zagotavlja uravnoteženo in tekoče izvajanje proračuna Republike Slovenije. Tudi za voljo tega, ker je to zdaj v teh kriznih časih toliko bolj nujno, bomo v Poslanski skupini DeSUS seveda to podprli. V manjšem delu se te spremembe in dopolnitve nanašajo na že omenjeno torej na kmetijsko politiko, na politiko zadolževanja in mi tudi pri tem nimamo preosebni predpovodkov, dasiravno je prav, da opozarjamo in da nas vse skupaj skrbi, kako bomo to realizirali in kako bomo to na dolgi rok tudi, pogojno rečeno, sanirali. Da so morebiti za koga to bolj rutinske zadeve, sprejemanja Zipra, lahko imamo morebiti občutek danes. Če bi o tem govorili pred tremi meseci oziroma ko smo tako govorili o prvem Zipru, so bile bolj dramatične razprave, ko se je govorilo o ukinjanju oziroma o

umiku načrtov razvojnih programov, o predplačilih in podobnih stvareh, ki seveda močno vplivajo na naše življenje in zato se Zakonu o izvajanju proračuna Republike Slovenije ni mogoče izogniti z nekim zamikom, še, saj nič pomembnega ne prinaša, torej ni tako.

Sam bi rad omenil tudi to, kar je bilo danes že omenjeno, namreč zavrnjeni predlog amandmaja na matičnem odboru, ki se bo zagotovo vrnil v drugačni obliki in v nekem drugem času, zato ker tudi mi v Poslanski skupini DeSUS menimo, da moramo poskrbeti za to, da bo plačilna disciplina drugačna in da bodo plačilni roki tudi tisti, ki jih izvaja država, drugačni. V principu se mi s tem predlogom strinjamo in prepričan sem, da ga bomo v Državnem zboru s časom uspeli tudi uveljaviti.

Kar zadeva zadolževanja pa je ob omenjeni skrbi, ki je že bila izrečena, treba reči, da se zadolžujemo in če se ne bi zadolževali, bi najbrž bile negativne posledice še bistveno bolj dramatične, tako za izvajanje proračuna kot za ljudi, kajti ocenjujemo, da je to zadolževanje, ki je v veliki meri odvisno od tega, ali smo pripravljeni zagotoviti ustrezno socialno mrežo za tiste, ki jih zadenejo socialne, ekonomske in druge težave, in ali smo pripravljeni z ukrepi, od katerih smo mnoge že sprejeli, mnoge pa še bomo, podpreti gospodarstvo, četudi ne v takšni meri, kot bi si morebiti gospodarstvo želelo. Tu se pač uokvirjamo v neke okvire, ki jih Vlada presoja kot realne, in ocenjujemo, da je Vlada v teh svojih namerah vredna podpore z glasovi Poslanske skupine DeSUS. Zato povem, da bomo ta predlog zakona tudi podprli.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Bogdan Barovič, v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke.

BOGDAN BAROVIČ: Tudi v imenu Slovenske nacionalne stranke lep dober dan!

Saj ne vem, ali smo še kar tu ali smo že spet tu. Spoštovane kolegice in kolegi, ker so kolegi pred mano povedali že veliko, kar se tiče Zakona o izvrševanju proračuna, ki je pravzaprav nujno zlo, ki je rutina po sistemu, ki ga imamo, bi mogoče ob tem rekel, da bi bilo dobro, glede na to, da se številni zakoni prilagajajo evropski zakonodaji, da bi se tudi pri obravnavanju proračunov oziroma rebalansov proračunov ravnali po anglosaksonskem sistemu, ki ima sistemski proračunski zakon, enega, in potem daje pač pooblastila vladi za izvrševanje. Mi smo tu eden od unicumov, predvsem oponašamo Avstrijo in Nemčijo in zato moramo imeti dva zakona, kar je seveda, še enkrat poudarjam, čista rutina danes in nujno zlo.

Ker smo se včeraj v Slovenski nacionalni stranki odločili, da podpremo rebalans proračuna, v upanju, da bo v letu 2010 stanje dosti boljše in da bo proračun, ki je bolj pomemben, boljši, bomo morali že iz načelnih razlogov podpreti

tudi Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije.

Vladi pa, gospa Kamnarjeva, v razmislek, da bi se tudi mi morda obrnili na tisti del evropske zakonodaje, ki je, na primer, v Veliki Britaniji ali na Švedskem, ko bi imeli en sistemski zakon o javnih financah, vi bi imeli pa dosti lažje delo in manj časa bi zapravljali skupaj z nami.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Radovan Žerjav, v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod predsednik. Kolegice in kolegi.

O oceni stanja in razlogih za sprejem teh sprememb in dopolnitev je zapisano, da je Vlada Republike Slovenije določila Predlog rebalansa proračuna za leto 2009 in je zato posledično treba tudi Zipro prilagoditi spremembam v proračunu. V nasprotnem primeru bi med obema dokumentoma obstajalo neskladje.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo včeraj predlogu rebalansa nasprotovali. Nasprotovali smo zato, ker ocenjujemo, da ta proračun ni dovolj varčevalen, torej, da bomo trošili nekaj, česar nimam in to, česar nimamo, bomo trošili pravzaprav za zadeve, ki po naši presoji velikokrat niso potrebne. Sam sem včeraj poskušal to razmišljanje argumentirati z nekaterimi številkami, in kljub moji prošnji, da se me demantira, da je moje razmišljanje napačno in da so številke, ki jih navajam napačne, me nihče ni demantiral, kar pomeni, da je to, kar sem rekel, res in iz tega izhaja, da pač pri varčevanju oziroma zniževanju javne porabe nismo najbolj uspešni oziroma bi lahko bili bistveno bolj.

Predlogu rebalansa smo nasprotovali in zato tudi teh sprememb Zakona o izvrševanju proračuna ne bomo podprli.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Kot je bilo že rečeno v predstavitvah predstavnika Slovenske demokratske stranke je bil danes zjutraj vložen amandma k prehodni določbi. Tega amandmaja še nimate na klopi. Ali je dovolj, da ga preberem ali počakamo? Jaz vam ga lahko preberem in potem...

Torej, amandma k 4. členu I. "Naslov člena se spremeni tako, da se glasi: "Prehodna in končna določba". II. Besedilo 4. člena se spremeni tako, da se glasi: "Ne glede na določbo 22. člena zakona velja v času trajanja finančne krize 30-dnevni plačilni rok iz naslova obveznosti za investicijske odhodke, ki se plačujejo po posameznih situacijah in investicijske transfere, ki se plačujejo po posameznih

situacijah. Trajanje finančne krize se predvideva do 31. 12. 2010."

V strokovnih službah smo preverili utemeljenost tega amandmaja. Dejstvo je, da je Poslanska skupina SDS na podlagi drugega odstavka 132. člena Poslovnika k prehodni določbi vložila amandma k 4. členu Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna. S tem amandmajem, kot ste ga slišali, se posega v materialno določbo 22. člena osnovnega zakona, ki s to novelo ni bil spremenjen. Vsebina tega amandmaja ne predstavlja prehodne določbe novele zakona, pač pa je po vsebini materialna določba, ki bi torej terjala spremembo 22. člena osnovnega zakona in zato je predlagani amandma brezpredmeten in Državni zbor o njem ne bo razpravljajal. Bom pa dal možnost k besedi predstavniku predlagatelja, če se bo k temu javil.

Želite prosim, mag. Andrej Vizjak. Prosim.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Hvala lepa.

To je za nas presenečenje. Namreč, take primere smo že imeli, da se je s prehodno določbo posegalo v vsebino in tudi v posamezne člene. To ni prvič. Ne vem, česa se bojite pri obravnavi tega amandmaja. Mislím, da je amandma še kako pomemben v času finančne in gospodarske krize, še posebej za likvidnost gospodarskih subjektov in seveda bi želel dobiti na mizo pisno stališče Zakonodajno-pravne službe, da je ta amandma brezpredmeten, kajti vi ste se sklicevali na formalnosti in te formalnosti so očitno samo vam znane in ne vem, kdo se je na to in pod to podpisal, še posebej v primerjavi z že uveljavljeno prakso v tem parlamentu. Zato seveda pričakujem, spoštovani predsednik, da bomo dobili na mizo tudi stališče, s katerega bo izhajalo to, kar ste pravkar povedal, da je amandma brezpredmeten, in da ga ne boste dali v razpravo in odločanje poslancem. Mislím, da bi moral preden se neko izogiba razpravi in obravnavi tega amandmaja, ta parlament v nasprotju z Vlado bolj prisluhniti gospodarskim subjektom in jim iti nasproti pri reševanju problemov, s katerim se soočajo. Čakali smo pol leta ali pa še več, na uresničitev ene izmed tako opevanih napovedi Vlade o protikriznem ravnanju, to je na Zakon o jamstveni shemi. Zakon o jamstveni shemi je še zdaj invaliden, kljub zatrjevanju Vlade, kako je pomemben, dober itn. Gospodarstvo ga praktično ne uporablja, ker je, prvič, zelo neoperativen, drugič pa, posojila so zaradi provizij in vseh stroškov povezanih z izvajanjem tega zakona draga in zato za gospodarstvo v tem času nezanemljiva. Z odlaševanjem znova in znova dobrih ukrepov opozicije, kamor sodi nedvomno tudi skrajševanje plačilnega roka, se seveda utrjuje slabo poslovanje oziroma je poslovanje gospodarskih subjektov slabše kot bi bilo potrebno. In na koncu, ko spet nekaj predlagamo, se zatečete v neke proceduralne prepreke, ki nam sploh onemogočajo odločanje o tem. Zato, spoštovani predsednik, pogledjte malo v arhiv

oziroma v dosedanjo prakso delovanja parlamenta in boste ugotovili, da smo o takšnih stvareh že odločali. Če pa je sedaj praksa spremenjena, bi zato res radi imeli na mizi utemeljeno stališče Zakonodajno-pravne službe.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod mag. Vizjak.

Vprašali ste česa se bojimo. Če se to nanaša na mene, bi rekel, da prav ničesar. Osebnostno bi pravzaprav rajši dal ta amandma v razpravo in glasovanje, vendar bi s tem kršil določbe Poslovnika, ki zadevajo končne in prehodne določbe in njihovo obravnavo. Moram reči, da ne vem, ali se je to počenjalo v preteklosti, vem pa, da se ne sme počenjati, tudi če se je kdaj v preteklosti, tega vam sicer ne morem zagotoviti, je to bilo narobe in se to vnaprej in danes ne sme počenjati. Gre za tipično materialno določbo, ki jo je treba zavarovati in idejo končne in prehodne določbe je v zakonu treba zavarovati, ker sicer bi lahko na ta način v končni in prehodni določbi napisali tako rekoč nov zakon in to ni možno, narava končnih in prehodnih določb je popolnoma drugačna. Zato, kot sem rekel, vašega predloga ne bom dal v obravnavo in zaključujem, da k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja.

S tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili danes v okviru glasovanj pol ure po prekinjenju 3. točki dnevnega reda oziroma najkasneje ob 14.45. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **2A TOČKO DNEVNEGA REDA - OBRAVNAVA PREDLOGA ZAKONA O JAMSTVENI SHEMA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA FIZIČNE OSEBE, V OKVIRU NUJNEGA POSTOPKA**. Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Besedo dajem predstavnici Vlade za dopolnilno obrazložitev predloga zakona. Besedo ima mag. Helena Kamnar, državna sekretarka Ministrstva za finance. Prosim.

MAG. HELENA KAMNAR: Lepa hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani poslanci in poslanke!

Zakon, ki je pred vami predstavlja enega izmed ukrepov za preprečevanje in blaženje gospodarske krize. Osnovni namen tega zakona je ohranjanje oziroma preprečevanje pretiranega pada kupne moči prebivalstva. Zakon se osredotoča na tri ključne skupine, za katere je Vlada ocenila, da so v tem trenutku pravzaprav, zaradi nastalih gospodarskih razmerij najbolj ogrožene oziroma jim je na neki način najbolj onemogočen dostop do kreditov, ki bi lahko predstavljali njihovo dodatno kupno moč oziroma pripomogli k izboljšanju njihovega socialnega stanja. Gre za osebe, ki imajo delovno razmerje sklenjeno za določen čas, za osebe, ki so izgubile zaposlitve in za mlade družine. Vložen pa je tudi amandma, ki

širi to skupino upravičencev na osebe, ki rešujejo prvo stanovanjsko vprašanje, in Vlada ta predlog podpira.

Obseg jamstev, ki naj bi jih država dajala za najemanje teh kreditov znaša skupaj 350 milijonov. Pogoji jamstva so takšni, da v dveh primerih, to se pravi, takrat, ko gre za kredite do 100 tisoč evrov in so pretežno namenjeni nakupu trajnih potrošnih dobrin oziroma stanovanjskega varčevanja in imajo tudi relativno dobro zavarovanje s samo nepremičnino, v teh primerih je jamstvo države 50%. Torej si banke in država delijo tveganje na polovici. Medtem, ko za kredite, ki so v nižjem možnem znesku, to se pravi do 10 tisoč evrov, in naj bi jih bili deležni predvsem brezposelni, ker je tudi namen teh kreditov pravzaprav nekoliko drugačen, je način izterjave tudi nekoliko drugačen: Zavarovanje je tukaj zgolj z administrativno prepovedjo oziroma z obljubo, da bodo omogočili, da se njihov dohodek zaseže za plačilo obrokov iz tega kredita takrat, ko dohodek bo. V tem primeru je jamstvo 100%. Izvajanje te jamstvene sheme je od države do bank prepuščeno Slovenski razvojni in izvozni banki. Nadzor je na strani SID banke in države, izterjava pa naj bi se vršila preko davčne službe in po postopkih, ki veljajo za izterjavo davkov.

Mislimo, da bo zakon lahko pomembno prispeval k uresničevanju svojega namena in seveda tudi k izboljšanju položaja nekaterih skupin prebivalstva v času ekonomske krize, zato predlagamo, da ta zakon podprete.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Besedo dajem podpredsedniku Radu Likarju za predstavitev poročila odbora.

Prosim.

RADO LIKAR: Hvala za besedo. Lepo pozdravljeni!

Odbor za finance in monetarno politiko je na svoji 7. seji dne 14. julija 2009 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o jamstveni shemi Republike Slovenije za fizične osebe, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije, s predlogom za obravnavo oziroma sprejem po nujnem postopku, ki ga je Kolegij predsednika Državnega zbora na 31. seji dne 13. julija 2009 potrdil.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je besedilo proučila z vidika skladnosti z ustavo, s pravnim sistemom ter v zakonodajno-tehničnem pogledu, in podala konkretne pripombe k 1., 5., 6., 7., 9., 14. in 17. členu predloga zakona.

K obravnavanemu zakonu so ob sočasnem upoštevanju opozoril Zakonodajno-pravne službe vložile amandmaje poslanske skupine SD, Zares, DeSUS in LDS, in sicer k 1., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 14., 17. in 18. členu, in Poslanska skupina SDS k 6. in 7. členu predloga zakona.

Na seji odbora so sodelovali minister, pristojen za finance, predstavnice Ministrstva za finance in predstavnica Zakonodajno-pravne službe.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi členov je minister, pristojen za finance, podal podrobnejšo predstavitev zakona in predlaganih rešitev. Med drugim je poudaril, da je cilj predlagatelja omogočiti najem kreditov osebam v začasnem delovnem razmerju z odprto možnostjo rešitve stanovanjskega problema, kot tudi osebam, ki so zaradi gospodarske krize izgubile zaposlitev in ne morejo več poravnati obveznosti iz že najetih kreditov ali so zaradi izgube zaposlitve ter zaradi zmanjšanja tekočih dohodkov morale skrčiti raven svoje potrošnje pod raven, potrebno za normalno življenje. Hkrati prenesena tveganja z bank na državo, z odprto možnostjo zamika poravnave obveznosti, za kreditojemalca predstavljajo višjo stopnjo varnosti. Ob tem zakon v okviru predvidenih rešitev prinaša določena varovala, tako glede namena kredita, njegove višine, ročnosti zavarovanj kot trajanja izdaje državnega varstva, s tem, da bo država na podlagi tega zakona lahko izdajala jamstva najdlje do konca leta 2010. Analogno shemi, predvideni za podjetja, bo tudi tovrstno jamstveno shemo na podoben način izvajala SID banka. Za posojila kreditojemalcev, ki so zaposleni za določen čas ali ustrezajo statusnim pogojem mlade družine na podlagi določb Zakona o nacionalni stanovanjski shemi, je namenjenih 300 milijonov evrov jamstev. Za tiste, ki so po 1. 10. 2008 izgubili začasno delo pa 50 milijonov evrov jamstev.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je ob predstavitvi mnenja navedene službe poudarila, da amandmaji poslanskih skupin v pretežni meri sledijo danim opozorilom. Ob tem so bila ponovno izpostavljena opozorila k 6. in 8. členu zakonskega predloga in v nadaljevanju dana predloga za amandmaje Odbora k 8. in 12. členu predloga zakona.

V razpravi je del razpravljavcev v okviru predstavitev mnenj poslanskih skupin SNS, SLS in SDS, v povezavi z danimi pripombami Zakonodajno-pravne službe, ob predloženem besedilu izražal določene pomisleke. Tako naj bi, zaradi nedodelanih rešitev brez izraženega jasnega namena in glede na delikatno vsebino, posledično nastopile težave pri pridobivanju kreditov. Iz navedenega razloga velja s sprejemom tovrstnega besedila počakati. Predstavniki poslanskih skupin koalicije so zakonu izražali podporo in menili, da bodo le s takojšnjim sprejemom predloženega besedila pričakovani rezultati prej jasni. Po izraženem mnenju obravnavano besedilo z uvedenimi rešitvami, analogno subvencijami oziroma drugim olajšavam in ob predvidenih jamstvih, prinaša višjo stopnjo varnosti, kar v formalnem pogledu za fizične osebe predstavlja pomemben premik.

Ob obravnavi posameznih členov se je Odbor v skladu s 130. členom Poslovnika Državnega zbora opredelil do vloženih amandmajev in sprejel amandmaje. Posledično sta amandmaja

Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 6. in 7. členu zakonskega predloga postala brezpredmetna.

V zaključku je Odbor v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora na podlagi predhodno izglasovanega sklepa glasoval še o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora, pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, ki vključuje vse sprejete amandmaje in je sestavni del tega poročila.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Bogdan Čepič v imenu Poslanke skupine Socialnih demokratov.

Prosim.

BOGDAN ČEPIČ: Hvala lepa za besedo, predsednik. Lep pozdrav predstavnicam Ministrstva za finance. Predlog Zakona o jamstveni shemi Republike Slovenije za fizične osebe je nedvomno eden od tistih ukrepov Vlade v tem kriznem času, ki je usmerjen v tisto populacijo državljanov Slovenije, ki zagotovo najbolj občutijo finančno in gospodarsko krizo. Dosedanji ukrepi Vlade so bili pretežno usmerjeni k spodbujanju kreditne aktivnosti bank in s tem posledično k izboljšanju finančne in likvidnostne situacije v podjetjih. Velik del aktivnosti Vlade Republike Slovenije je bil usmerjen tudi k ohranjanju socialnega položaja, zaposlenih oziroma ohranjanju delovnih mest. Kljub intenzivnemu delu na področju oživljanja gospodarstva ter ohranjanje socialnega položaja se število brezposelnih povečuje. Povečuje pa se tudi število tistih, ki imajo zaposlitev samo za določen čas, predvsem pri iskalcih prve zaposlitve, in še to žal pretežno pri mladih. Zato je odločitev Vlade, da predlaga Zakon o jamstveni shemi Republike Slovenije za fizične osebe, izjemno dobra. Ob ciljih, ki jih predlagatelj predvideva, in to so omogočiti najem ali reprogram kredita osebam, ki so zaradi gospodarske krize izgubile zaposlitev, in to za vse starostne skupine ter za tiste, ki imajo zaposlitev za določen čas. Omogočiti najem tudi dolgoročnejših kreditov za reševanje stanovanjskega vprašanja tistih, ki imajo zaposlitev za določen čas in še posebej mladih družin. Do zdaj je bila to kategorija ljudi, ki po bančnih kriterijih skoraj ni mogla dobiti dolgoročnejšega kredita, če ni imela dobrih porokov pri starših, sorodnikih, prijateljih oziroma kakšnih drugih botrih. Menim, da ima ta zakon tudi posebno sporočilo, da se Vlada Republike Slovenije zaveda krize, v kateri smo, verjame v ukrepe, ki jih sprejema za omilitev krize in za spodbujanje gospodarstva, in se zaveda, kdo je v tem trenutku najbolj izpostavljen in nosi dejansko največje breme te krize.

Pomembnost s poročila te jamstvene sheme za fizične osebe pa je tudi, da kriza ne bo večna, da je potrebno obdržati še naprej normalno potrošnjo ali celo spodbujati v okviru

možnosti seveda, saj je tudi to eden od načinov, kako bomo krizo premagovali. Država je s svojimi ukrepi pripravljena pomagati tistim, ki to pomoč v tem trenutku najbolj potrebujejo. Upajmo, da bodo to sporočilo spoznale tudi banke in bodo pomemben partner pri podeljevanju kreditov, ki so zavarovani z najboljšo možno garancijo, in tako povečale potrošnjo in posledično tudi gospodarsko rast, to pa je tudi eden od ukrepov k reševanju gospodarske krize. S to jamstveno shemo se odpira dokaj velik kreditni potencial. Če jo primerjamo z jamstveno shemo gospodarstva, je to verjetno več kot 500 milijonov evrov. Poslanska skupina Socialnih demokratov bo Zakon o jamstveni shemi za fizične osebe podprla.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Zvonko Černač v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

ZVONKO ČERNAČ: Spoštovane kolegice in kolegi, vsi ostali prisotni! Če poenostavimo, gre v bistvu za predlog, ki naj bi na področju fizičnih oseb oziroma zasebne potrošnje sprostil tako imenovani kreditni krč, ki je bistveno manjši oziroma v bistveno manjšem obsegu, kot to velja za gospodarstvo. Vemo, da kljub temu, da je bila jamstvena shema sprejeta, ta kreditni krč, razen za nekatere, ni popustil.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo doslej podprli vse ukrepe, ki jih je Vlada vložila v zakonodajno proceduro, katerih cilj naj bi bil omilitev posledic gospodarske krize, z izjemo Zakona o subvencioniranju skrajšanega delovnega časa, ker ta zakon še dodatno pripomore k zmanjševanju gospodarskih aktivnosti, namesto, da bi jih pospeševal. Žal je bilo teh ukrepov premalo, bili so prepozni, na kar smo ves čas opozarjali. Ne le, da smo podpirali dobre ukrepe Vlade, ker je bila odzivnost Vlade prepočasna, ker ukrepov ni bilo, smo predloge vlagali sami. Konec aprila smo, ker Vlada ni uresničila napovedi o celovitem paketu protikriznih ukrepov, tak paket pripravili sami in na njegovi osnovi v zakonodajno proceduro vložili nekaj zakonov, ki jih je Državni zbor obravnaval na izredni seji maja meseca letos. Vlada je vsem ukrepov, brez izjeme, nasprotovala in na eni strani utemeljevala, da se je velik del tega, kar smo predlagali, že zgodil oziroma se že dogaja. En del je bil po mnenju Vlade nepotreben, en del pa v pripravi. Takrat smo opozarjali, da se bo slej ko prej zgodilo, da bo Vlada pričela, žal bo to prepozno, prihajati z ukrepi, ki jim je takrat sama nasprotovala.

Eden izmed zakonov, ki smo jih predlagali in ki ga je maja vladajoča koalicija v Državnem zboru zavrnila, se je nanašal tudi na pospeševanje zasebne potrošnje s subvencijami za nakup oziroma gradnjo stanovanj oziroma stanovanjskih hiš in omogočanje lažje dostopnosti do kreditov za te namene. To

je še posebej pomembno, ker bi preko tega ukrepa dosegli več učinkov. Na eni strani bi sprostili krč, ki se je zgodil na nepremičninskem trgu, na drugi strani pa bi preko tega ukrepa z najmanjšimi obremenitvami za proračun razrešili približno 6.000 stanovanjskih problemov mladih družin in tistih, ki nimajo stanovanja.

Ukrep, ki smo ga predlagali, je bil po našem mnenju dober oziroma boljši od tega, kar imamo danes na mizi, ker je kombiniral boljšo kreditno aktivnost za subvencijo, bil je bolj privlačen in več ljudi bi posegalo po njem, kot bo posegalo po ukrepih, ki jih prinaša ta zakon, ki ga imamo danes na mizi.

Izražam tudi začudenje in obžalovanje, da se v tem zakonu ni našel prostor za samostojne podjetnike. Ni jih v prejšnjem zakonu, ni jih v tem zakonu. Predstavljajo pomemben del gospodarske strukture v tej državi, podjetniški sklad in dostopnost, ki jim je tam nudena, v teh razmerah ni dovolj.

Ne glede na vse povedano, bomo v Slovenski demokratični stranki seveda ta zakon, ki ga imamo danes na mizi, podprli. Vložili smo tudi nekaj amandmajev. Želim poudariti, ob tej priložnosti, da ne gre za vsebinske amandmaje. Moram povedati, da smo tako zakon, ki ga imamo danes na mizi, kot že nekatere zakone v preteklih mesecih, ki smo jih prejeli s strani Ministrstva za finance oziroma Vlade, prejeli v izredno nedodelani obliki.

Najprej so bili bistveno dodelani na Odboru za finance in potem, če se boste spomnili, tudi v Državnem zboru. In tak je tudi ta zakon, žal. Ne vem zakaj, časa za pripravo je bilo dovolj. Mislím, da bi tak zakon moral biti sprejet že konec lanskega leta, najkasneje v začetku letošnjega leta. Ne glede na to pa so amandmaji, ki smo jih vložili. Bistvo teh amandmajev je dvoje. Prvič, jasnost. Zakon je jasnejši, dikcija v 6. členu je taka, da razmejuje oziroma jasno pove, kdo so opravičenci za dostopnost oziroma za vstop do teh kreditov, in na drugi strani kateri so tisti nameni, za katere se lahko ti krediti porabljajo. To se nam zdi bistveno, ker se drugače bojimo, da se bo v izvajanju pokazala hiba in tega zakona enostavno ne bo mogoče izvajati. In z amandmajem znižujemo stroške. Menim, da je 0,2% preveč. Pri 350 milijonih evrov je to 700 tisoč evrov. Gre za letno nadomestilo. Ni nobene osnove, da bi bilo to nadomestilo tako visoko, zaradi tega predlagamo njegovo znižanje. Tudi sicer menim, da ne smejo biti stroški glavni problem pri tem zakonu, pač pa je namen nekaj drugega. To je na eni strani pomoč tistim, ki ne morajo dostopati do kredita za namene, za katere jim zakon določa, in na drugi strani sprostitev krča, ki se je zgodil na področju potrošnje. V poslanski skupi bomo podprli zakon in amandmaje in vas vabim, da amandmaje podprete tudi vi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Cvetka Zalokar Oražem, v imenu Poslanske skupine Zares. Prosim.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj!

Vlada Republike Slovenije je doslej pripravila različne protikrizne ukrepe, med njimi dva zakona s katerima je država dala jamstva najprej bankam, v drugem koraku pa z Zakonom o jamstveni shemi preko banki tudi podjetjem in zadrugam v višini 1,2 milijardi evrov. Tokrat gre za zakon, ki bo neposredno pomagal državljanom in državljanom, prebivalstvu, torej tistim, ki so v krizi najbolj prizadeti, to pa so nezaposleni, zaposleni za določen čas in mlade družine oziroma tisti, ki prvič rešujejo stanovanjsko vprašanje. In drugo pozitivno dejstvo je, da se s tem zakonom na nek način pospešuje trošenje in zmanjša negotovost pri potrošnji, kar ima lahko tudi številne pozitivne učinke. Zato je to po našem mnenju eden zelo pomembnih zakonov in tudi dobrih protikriznih ukrepov. Jamstvena shema je namenjena po vsebini za kredite, za nakup in gradnjo stanovanj. Pretekla stanovanjska politika in z njo povezano davčno področje je marsikoga zapeljala v težak finančni položaj, ki ga je letošnja kriza še močno poslabšala. Koalicijska pogodba sicer predvideva vnovično uvedbo tako imenovane stanovanjske olajšave v okviru Zakona o dohodnini oziroma uvedbo tako imenovanega mehanizma davčnega kredita, ki bi znižal mesečne obveznosti kreditojemalcev. Spremembo zakonodaje v tej smeri seveda pričakujemo nekje do konca leta. Zato pa smo v Poslanski skupini Zares že marca letos na Vlado naslovili pobudo, da poskuša zagotoviti ukrepe pomoči tudi tistim, ki bodo zaradi izgube službe še težje ali pa sploh ne odplačevali svoje že pretekle stanovanjske kredite. Vladi smo takrat po ameriškem zgledu predlagali ustanovitev sklada za pomoč pri odplačevanju stanovanjskega kredita, s čimer bi zaradi finančne nesposobnosti pomagali posamezniku pri finančni stiski, po drugi pa bi bila to oblika pomoči bankam pri likvidnosti. Mesečni dohodek na osebo, prehodno lastništvo nepremičnine, dodatne pogoje posojil in vračil pa bi Vlada opredelila ob uvedbi omenjenega sklada. Podoben program so ob zlomu nepremičninskega trga uvedli tudi v Združenih državah Amerike, zato danes pozdravljamo odločitev Vlade, da je sprejela predlog, sicer nekoliko spremenjen, in pripravila zakon o jamstveni shemi za fizične osebe. To je dodatna pomoč ljudem, ki so preveč izpostavljeni kreditom, da bi lažje prešli in premagali krizo. Z zakonom, ki ga Državni zbor sprejema po nujnem postopku, bo država ponudila jamstva za stanovanjske kredite v višini 300 milijonov evrov, država pa bo prevzela 50% tveganja. Ročnost posojil bo predvidoma 25 let, zavarovana pa bodo s hipoteko.

V Poslanski skupini Zares pričakujemo, da bo shema doživela veliko zanimanja ljudi in oživitev trga nepremičnin ter boljše stanovanjske razmere za posameznike, še posebej

tiste, ki prvič rešujejo stanovanjsko vprašanje. Zadovoljni smo tudi s tem, da smo skupaj z ostalimi koalicijskimi poslanskimi skupinami uspeli občutno izboljšati besedilo zakona in uvesti tudi nove kategorije upravičencev, kot tudi podaljšati ročnost posojil.

Edina dilema in odprto vprašanje, ki ostaja, je po našem mnenju vprašanje samostojnih podjetnikov. To ni bilo rešeno in ostajajo ena izmed skupin, ki doslej, bom rekla, na tem področju ni bila deležna nikakršnih ugodnosti. Samostojnih podjetnikov je v Sloveniji 70.000 in ti so doslej iz jamstvenih shem izpadli. Zato upravičeno pričakujemo predvsem to, da bo Vlada tudi tu našla določene rešitve, predvsem pa pričakujemo, da bo zanje poskrbela in bo poskrbljeno s povečanjem aktivnosti Slovenskega podjetniškega sklada. V Poslanski skupini Zares bomo zakon, o katerem govorimo, podprli.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Vili Rezman, v imenu Poslanske skupine DeSUS.

VILI REZMAN: Hvala za besedo, gospod predsednik.

Če smem za uvod malo ironizirati potem imamo pred seboj še en najboljši ukrep za izhod iz finančne in gospodarske krize, ki bo najboljši, ko bo učinkoval, če bo učinkoval.

Nekaj ne najboljših izkušenj imamo z njegovim dvojčkom, ki je bil namenjen gospodarskim družbam, predvsem za voljo tega, ker pač mnogi v gospodarstvu ocenjujejo, da je izvajanje preveč zadržano, da preveč po kapljicah doteka denar in da je žal uspelo tistim, ki so prvotno ocenjevali, da so te pomoči lahko deležni samo najboljši, čeprav je bil zakon potem spremenjen v državi, ampak izvajanje pa teče v stilu namena, kakršen je bil prvoten - zagotoviti sredstva za tiste, ki so najboljši in tisti iz te bonitete zelo težko, če sploh, pridejo do tovrstne pomoči. Neka varovalka v tej novi shemi je, zato ker tukaj pa je omejitev navzgor in torej ne bodo dobivali le tisti, ki so sposobni, pa tudi ne samo tisti, kakor je bilo slišati, ki jih je kriza najbolj prizadela. Prvič ne bodo dobili vsi tisti, ki jih je kriza najbolj prizadela in drugič bodo lahko deležni, s čimer ni nič narobe, tudi tisti, ki krize ne čutijo tako zelo in si lahko, bi rekel, zastavijo ambicijo pridobivanja stanovanj, nekdo drug morebiti takšne ambicije prestavlja za nekaj let ali celo desetletij. Zaradi tega, ker so ga na drugačen način in huje prizadele kriza in siceršnje težave.

Vlada ima s tem, tako mi razumemo v Poslanski skupini DeSUS, s tem zakonom dve ambiciji in obe bomo mi v Poslanski skupini DeSUS podprli. Prva je ta, ki je nekako socialne narave in ki ima ambicijo pozitivne diskriminacije tistega sloja, ki je bil danes že nekajkrat omenjen. Torej tisti, ki so izgubili delo, tisti, ki so za določen čas zaposleni ali pa tisti, ki sodijo v kategorije mladih družin. Takšno pozitivno

diskriminacijo v naši skupini podpiramo. Podpirali bi tudi to, da bi se ta krog morebiti razširil. Postavlja se namreč vprašanje, čeprav to morebiti ni rešljivo s to jamstveno shemo, kaj pa tisti, na primer mladi, ki še niso dobili prve zaposlitve, ki še niso imeli tega, pogojno rečeno, privilegija, da bi bili zaposleni vsaj za določen čas ali pa ki še niso imeli te možnosti, da bi bili zaposleni in bi delo izgubili. Kakšne ukrepe pa bomo predvideli za tiste, ki si niso ustvarili družine, torej ne sodijo v to kategorijo, ker si je niso upali, ker nimajo možnosti, ker bi bila tveganja prevelika. Bojim se, da nekaj kategorij, ki bi morale biti deležne tudi pozitivne diskriminacije, tukaj umanjka in bi bilo treba iskati pomoč oziroma rešitve zanje verjetno z nekaterimi drugimi ukrepi. Sicer pa mi podpiramo ta predlog tudi z avoljo tega, ker je kljub vsemu, po naši oceni, precej boljši od zgoj subvencioniranja, od zgoj davčnih olajšav, ker vzpostavlja nek drug odnos, tistega, na primer, ki bo najel stanovanjski kredit, in sicer drug odnos, dolgoročen odnos odgovornosti za sredstva, ki mu niso bila podarjena, subvencionirana, ampak za sredstva, ki jih je pridobil kot pomoč, ki jo bo kasneje, ko bo za to sposoben, tudi vračate.

V drugi ambiciji se zdi, da Vlada sledi temu, da bi podprla gospodarski del, ki mu rečemo gradbeni sektor, da bi se povečalo povpraševanje, da bi se zmanjšale zaloge nedograjenih in drugih, da bi se morebiti celo nova stanovanja gradila. Ampak, če bo vse to tudi uspelo, bo še vedno ostala neka senca, ki po mnenju poslanske skupine kaže na to, da mi nimamo urejene stanovanjske politike, da imamo nenavadno lastniško strukturo in da bomo s temi ukrepi te nenavadnosti samo perpetuirali, jih ohranjali, in sicer na nek krajši čas. Vprašanje je torej, kakšna je tudi časovna dimenzija tega ukrepa, ali je prav, da to velja samo za krizo in ali je prav, da se namenljajo sredstva samo za prvo pridobivanja stanovanja.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Bogdan Barovič v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke.

Prosim.

BOGDAN BAROVIČ: Spoštovane kolegice in kolegi.

Temu se reče pat pozicija. Predlog zakona o jamstveni shemi Republike Slovenije za fizične osebe zelo všečen in tudi vsebinsko pomemben za vse tiste ljudi, ki so v začasnem delovnem razmerju, za vse tiste, ki bodo lahko reprogramirali svoje kredite in ki so zaradi gospodarske krize izgubili zaposlitev. In zdaj bo slovenska javnost kazala na Baroviča, "glej ga, ta ga pa ni podprl." Toda jaz osebno ga ne bom. Kolegi v Slovenski nacionalni stranki se bodo pa odločili, kakor bodo želeli. In zakaj ga ne bom podprl? Veste, vsak med nami devetdesetimi, ki sedimo tule, bi imel podjetje, ki bi dobro poslovalo, ustvarjalo dobiček, dobiček bi si delili. Ko

pa bi prišla kriza, pa bi zahtevali od te države, ki je že tako ali tako zadolžena, jamstvo, da nam izgubo krije. Povejte mi, kdo med vami si upa reči, da tega ne bi imel. Banke za vsako transakcijo vsakega občana zaračunajo sicer drobiž, ampak ta drobiž pri dveh milijonih ljudi so milijarde. Ustvarjajo ogromne dobičke, gradijo si palače, dajejo nagrade, milijon evrov nagrade, odpravnine direktorju - malenkost. Tisoče evrov nagrad nadzornikom, ki se trikrat na leto sestanejo - malenkost. Plače dvakrat ali pa trikrat višje kot naše pa odgovarjamo za celo državo. Ko pride pa kriza, "država, daj jamstvo!" Država jamči. Zakaj pa banke ne ustanovijo jamstvenih skladov iz vseh ogromnih milijard dobičkov, ki so jih ustvarile, da bi banke po zakonu trga danes vsem ljudem, ki so reveži, ki rabijo kredite, dajale te kredite in iz svojih jamstvenih skladov tudi krile tiste krizne trenutke. Tako jaz kot vi smo zaposleni za določen čas, za štiri leta, mi vsi. Mogoče bomo leta 2012 brez zaposlitve, mogoče, ljudstvo bo povedalo. In zdaj bo država, ki je že tako obubožala, ker mora skrbeti za tisoče problemov, za gospodarski vzpon, zagon, tem bogatunom, bogatašem, ki se redijo, ki imajo petsto kil, dajala jamstvo! Zato, da bo všečna ljudem, češ, saj vam pomagamo, ubogi revčki.

Ja, pomagati je treba, samo banke naj pomagajo, tiste, ki se redijo, tiste, ki, so se redile, sploh ne vedo, pogledjte palače, pogledjte, kakšne imajo pisarne. Milijarde denarja so šle v nič, a zdaj država jamči. "Jaz dam kredit enemu revežu, če ga ta ne bo mogel odplačati, država, boš pa ti dala." Fajn, jutri bom ustvaril eno podjetje, s.p., in bom tako delal in bom pobiral dobiček, ko bo pa kriza, bom pa rekel, država sprejmi zakon o jamstveni shemi za moje podjetje in mi boš plačala takrat, ko bom imel izgubo. Grdo je to in hinavski je način, na katerega zavajamo ljudi, kako hočemo biti všečni za lumparije tistih, ki jih je nekaj 10 tisoč, ki so se in se še redijo na račun ljudi, ki morajo obvezno plačevati. Ne sprejeti zakona o tem, da bo z eno položnico možno plačati vse, ne. Ne sprejeti skrajšanje plačilnih rokov za gospodarstvo za poravnave, ne. Jamstveno shemo, ja, eno, ki je zelo slaba in zdaj še drugo. Zdaj bo ta država jamčila bankam, zato da bodo odpravljale banke v bistvu svojo osnovno funkcijo, ker banke zaslužijo iz kreditov. Kar je pa unicum, ta zakon daje možnost takšnega kredita tudi tujcem brez državljanstva v Republiki Sloveniji. Odlično, dobi, dvakrat trikrat in gre, država pa plača nekemu tujcu za to, ker je pač tukaj in ima stalno prebivališče in zaposlitev in bomo spet pri izbrisanih. Jaz bom rekel ne tej jamstveni shemi in temu zakonu. Kolegi iz Slovenske nacionalne stranke pa se bodo odločili po svoji vesti.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Besedo ima mag. Radovan Žerjav v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod predsednik. Kolegice in kolegi.

Vsi tako imenovani protikrizni ukrepi, ki smo jih v zadnje pol leta obravnavali v Državnem zboru, so bili namenjeni ali bančnemu sistemu in posredno gospodarstvu ali pa gospodarstvu in posredno zaposlenim, zato pozdravljamo ta predlog Vlade, ki je neposredno namenjenem najbolj ogroženim skupinam slovenskega prebivalstva, to je tistim, katerim je dostop do finančnih virov na bančnem trgu otežen oziroma v tej situaciji praktično onemogočen.

Govorimo o osebah, ki so zaposlene za določen čas, osebah, ki so zaradi gospodarske krize izgubile zaposlitev, o osebah, ki prvič rešujejo svoje stanovanjsko vprašanje ter o mladih družinah. Pomembno je ob tem poudariti, da to ni zakon, ki bi posredno ali neposredno podarjal kakršna koli sredstva, saj se obveznosti kreditojemalca po tem zakonu prav nič ne zmanjšujejo. Ravno tako veljajo vse obveznosti, ki se tičejo zavarovanja kredita. Ta zakon le jamči bankam, da v primeru neplačila kredita s strani kreditojemalca, njihovo obveznost izpolni Republika Slovenija. Le ta pa potem terjaja kreditojemalca. To posebej poudarjamo zato, ker ne želimo, da bi bili državljani zavedeni v smeri, da gre za podarjanje kreditov, katerih neodplačevanje ne bo imelo za njih nobenih posledic. Posledice bodo čisto enako kot pri vsakem neodplačevanju pridobljenega kredita. Gre torej le za to, da jim bo banka odobrila kredit, ki ga drugače zaradi prevelikega rizika s strani banke ne bi. Toliko o tem, da ne bo pomote in kasneje nepotrebnih in predvsem neprijetnih situacij že tako ali tako prizadetih skupin prebivalstva.

V Slovenski ljudski stranki predlog zakona podpiramo. Ob tej priliki tudi želimo, da bi ta ukrep v praksi zaživel ali pa vsaj zaživel mnogo hitreje kot ukrep jamstvene sheme namenjene gospodarstvu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Borut Sajovic v imenu Poslanske skupine Liberalne demokracije Slovenije.

Prosim.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, predsednik, za besedo. Še enkrat prijazen pozdrav tudi predstavnicam ministrstva.

Jaz moram reči, da so z jamstveno shemo za prebivalstvo na ministrstvu pripravili dober, kvaliteten, predvsem pa protikrizen zakon, ki bo v Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije deležen celovite in pa enotne podpore. Ne želim ponavljati tistega, kar so že pred menoj o vsebini povedali moji predhodni razpravljavci, vendar bo pa zagotovo marsikoga zanimal podatek, da je povprečen dolg na prebivalca v Sloveniji leta 2004 znašal 2.135 evrov, da se je v časih krepitve gospodarske rasti do konca preteklega leta povečal kar na 5.513 evrov in da gre od tega večina zadolževanja na

račun reševanja stanovanjskega problema. Shemo ocenjujemo ugodno predvsem zato, ker bo omogočila razbremenitev odplačevanja kreditov prebivalstva, ki se je zadolžilo v drugih bolj optimističnih, drugačnih časih, zdaj pa je ta kredit tako breme in tako hudo breme, da je ogrožen njihov dohodkovni položaj in pa seveda vsakdanje financiranje in preživetje. Najbrž bi dodatno podkrepilo pri teh argumentih tudi to, da je od lanskega oktobra do letošnjega marca bilo v osebnem stečaju preko 250 posameznikov in nekaj deset s.p.-jev. Zakaj ljudje v to težavo zapadejo? Največkrat je ta njihova stiska in zagata povezana z izgubo službe. Ne glede na vse povedano pa seveda v primerjavi z drugimi državami ti podatki niso alarmantni in smo tam nekje na repu evropske lestvice o zadolženosti, v marsikateri od bistveno bolj razvitih držav kot je naša, je prebivalstvo bolj zadolženo. To je na eni strani dobro, lahko pa zelo slabo dokler tisti, ki je kredit najel tudi obveznosti sproti poravnava in ima od tega koristi, ni nič narobe. Kadar pa pride taka stiska, so pa določene kategorije prebivalstva bolj prizadete. Tu vidim predvsem tiste, ki so se zakreditirali zaradi reševanja stanovanjskega problema. Na drugi strani ta zakon razmišlja in rešuje problem mladih družin in tistih, ki so izgubili službo. Tu je treba povedati, da zakon je na eni strani dobra, primerna rešitev, na drugi strani moramo veliko delati s prebivalstvom, da ga ti krediti ne zavedejo in ne spravljajo še v hujšo zadrego in hujšo stisko. V nekaterih nam primerljivih državah se je dobro obnesla praksa, ko so se ustanovile posebne delovne skupine in svetovalci na vladni ali nevladni ravni, ki s prebivalstvom, ki je v teh težavah, komunicirajo, pripravljajo sanacijske načrte družinskih proračunov in pa sploh, recimo, rešujejo probleme prezadolženih posameznikov, ki imajo marsikdaj na ta svoj problem enostranski ali nerealen pogled.

Pomembno je povedati, da se s tem izboljšuje življenjske razmere za ljudi, da bo tudi vpliv na trg nepremičnin. Želimo si, da zaradi tega konkurenca na trgu stanovanj ni prizadeta. Na drugi strani se nam zdi pomembno povedati, da se s tem, ko se normalizira, kupna moč marsikoga, tudi ohrani človeško dostojanstvo. Zdi se mi izrazito prav, da del tveganja prevzame država, del pa banka, da je zakon usmerjen k reševanju prebivalstva in ne bank. Prav se nam zdi, ker smo bili pobudniki kar nekaj varovalk v tem zakonu pri usklajevanju, da se takšno stanovanje zavaruje s hipoteko na konkretno nepremičnino, da se predvideva, da bo konec te jamstvene sheme tam nekje s koncem leta 2010, da gre vse skupaj tudi ta zakonska procedura po hitrem postopku in da je v to shemo vložena kar 350 milijonov evrov denarja in kar je pomembno, da bodo banke pri SID banki konkurirale na razpisu in da bo uspešnejša tista, ki ima boljšo, za prebivalstvo ugodnejšo, nižjo efektivno obrestno mero. To so bili ključni razlogi, ki nas navajajo k podpori.

Se oprostam za rahlo prekoračitev.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, ja. Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih. Dobili ste predlog amandmajev z datumom 16. 7. s strani Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. V razpravo dajem 6. člen ter amandma Socialno demokratske stranke k 6. členu. Želi kdo razpravljati? Prosim, gospod Zvonko Černač. Potem dajem prijavo. Se opravičujem. Prosim za prijavo.

Besedo ima Matevž Frangež, prosim.

MATEVŽ FRANGEŽ: Najlepša hvala za besedo.

Ta zakon v pomembni meri lajša kreditna bremena slovenskega prebivalstva, na drugi strani pa ima posredni pozitivni učinek tudi na gospodarstvo. Tisto, kar bi želel povedati kot ključno, tudi pri obravnavi predloga amandmaja k 6. členu, je to, da iz tega člena jasno izhaja, da ta zakon ni samo protikrizni ukrep. Tudi v dobrih časih smo imeli v naši skupnosti težave s tem, da osebe zaposlene za določen čas in vemo, da je med temi izjemno veliko število mladih, pravzaprav je največji delež mladih zaposlenih za določen čas, je danes prizadet tudi zato, ker so to seveda tiste pogodbe o zaposlitvi, ki se najprej odpovedujejo. Ta ukrep, se pravi jamstvo države za to, da omogočimo dostop do kreditnih virov zaposlenim osebam za določen čas, ni potreben samo v času krize, ampak bo tudi po njej.

Drugič, seveda zato, ker vemo, da se je vsaj za nekaj več kot 20.000 oseb, kolikor je narasla brezposelnost v Republiki Sloveniji po datumu, ki je opredeljen s tem zakonom, bistveno poslabšalo socialni položaj in so pravzaprav postavljeni pred pogosto nemogočo nalogo izpolniti obveznosti do banke ob bistveno zmanjšanih osebnih prejemkih. V tem pogledu vidim v tem zakonu dobro kombinacijo razvojnega in socialnega učinka. 350 milijonov jamstev po tem zakonu predstavlja vsaj 500 milijonov evrov kreditnega potenciala. Tisto, kar bi bilo moje priporočilo Ministrstvu za finance, je, da nemudoma poskrbi za takojšnjo operacionalizacijo tega zakona, da se nam ne bo dogajala tista kalvarija dogodkov, ki so sledili po sprejemu Zakona o jamstveni shemi Republike Slovenije za gospodarstvo.

Še nekaj. To je eden od protikriznih ukrepov. V tem času je izjemno dobrodošel. Jaz v predstavitvi stališč poslanskih skupin nisem razbral pripomb na vsebino. Tudi predlagatelji tega amandmaja priznavajo, da gre pravzaprav za predlog izboljšanja besedila in nomotehnike samega zakona. Tisto, kar je pri tem zanimivo, ko opozicija govori o tem, kako nimamo idej, kako naša Vlada nima domišljije pri domišljanju novih ukrepov, glede na to, da ni primerjave o podobnem ukrepu v drugih članicah Evropske unije, je mogoče to dober primer te inovativnosti slovenske vlade, s katero poizkuša vplivati na

to, da pomaga prebivalstvu in posredno pomaga tudi gospodarstvo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Zvonko Černač.

Prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Ja v imenu Slovenske demokratske stranke, spoštovani predsednik, ne v imenu Social demokratske stranke.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Mislim, da so to ostali opazili. Hvala. Se opravičujem.

ZVONKO ČERNAČ: Ja, upam, da boste sčasoma tudi vi do tega poznanja prišel.

To, kar je bilo rečeno s strani mojega predgovornika, drži. Številni drugi ukrepi so še bili sprejeti v ostalih državah, ki so pomagali k pospešitvi potrošnje, seveda segmentirano usmerjeno na tak način, da so bili skozi to doseženi tudi drugi multiplikativni učinki. In zaradi tega sem jaz uvodoma v stališču poslanske skupine povedal, da mi namen tega zakona podpiramo, in smo nekaj podobnega predlagali že konec aprila letos, po tistem, ko smo čakali, da bo Vlada to sprejela.

Sedaj, ta zakon nima neomejene veljave. To ne drži. V 3. členu je omejen z 31. 12. 2010, podpiram pa vašo idejo, da bi se podaljšal in ko bo do tega prišlo, bomo tudi to intenco podprli.

Glede amandmaja k 6. členu. Torej gre za to, da smo v Poslanski skupini SDS to, kar je v 6. členu združeno in nekako dokaj konfuzno pomešano, se pravi namen in kriterij dostopnosti, razdružili. V prvem odstavku 6. člena so določeni kriteriji, ki so enaki, kot jih je predlagala Vlada, se pravi, tisti, ki je zaposlen za določen čas oziroma brezposeln po 1. oktobru 2008. V drugem odstavku tega člena pa je decidirano, opredeljeno, da se ta jamstvena shema lahko uporabi za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja prosilca oziroma njegove družine, v drugi alineji za mlado družino in v tretji alineji za vse ostale namene, ki niso posebej opredeljeni izven prvih dveh, ker je tudi v nadaljevanju v 7. členu različen obseg tega jamstva. V prvih dveh, ko gre za stanovanja, je zadeva dokaj enostavna, glede na to, da so vsa ta posojila že itak zavarovana s hipoteko oziroma z zemljiškim dolgom, ni tak problem. V tretjem delu, kje je pa zadeva omejena z 10 tisoč evri, pa mislim, da je prav, da je posebej opredeljena. Jasneje smo tudi zapisali, kaj se šteje za mlado družino, kaj se šteje za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja. Vse v skladu s tem, na kar je opozarjala tudi Zakonodajno-pravna služba in kar ni bilo v celoti odpravljeno z amandmaji, ki so bili sprejeti na odboru. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Miro Petek.

Prosim.

MIRO PETEK: Hvala lepa. Lep dober dan!

Intenca tega zakona je zagotovo dobra. Sama izpeljava pa tako kot vedno precej površna in nedodelana in s temi svojimi amandmaji pač skušamo ta zakon ustrezno izboljšati.

Danes je bilo tu rečeno, da bo za te kredite veliko zanimanja ljudi. Verjetno ali pa zagotovo. Vprašanje pa je, kakšno bo zanimanje bank. Ali komercialne banke danes res odpirajo šampanjce, je zelo veliko vprašanje. Mislim, da se tu odpira eno pomembnih vprašanj, ki danes tu ni bilo omenjeno. Namreč, kako bodo brezposelni, nezaposleni odplačevali kredite. Možnosti sta verjetno dve, in sicer da ga ne bodo odplačevali ali pa da bodo delali na črno. Če bodo hoteli vračati kredit in bodo morali delati na črno, potem za to državo to ni dobro. Ni dobro, če bi država s tem zakonom spodbujala delo na črno. Kaj pa, če brezposelni ne bodo plačevali kredita? Kaj pa v tem primeru? Verjetno bo banka izstavila račun državi, ki bo jamčila za te kredite, država pa bo preko Dursa pri neplačniku kredita opravila izvršbo, lahko bo prišlo tudi do podaljšanja vračila kredita ali pa odpisa kredita. Moramo pač počakati, kaj se bo zgodilo v praksi, kaj bo prineslo življenje. Zagotovo pa je s temi amandmaji zakon ustrezno izboljšan in ga kaže podpreti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Renata Brunskole.

RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa. Lepo pozdravljeni še enkrat!

Sama zelo pozdravljam predlagani zakon o jamstveni shemi Republike Slovenije za fizične osebe.

Ocenjujem, da je danes težko reči, ali res drži dejstvo, da je kreditni krč pri fizičnih osebah bistveno manjši kot pri podjetjih. Saj namreč pri tem ne smemo neposredno kakorkoli razmišljati o višini kreditov, temveč je treba razmišljati predvsem o številčnem podatku, koliko podjetjem oziroma fizičnim osebam so mogoče v tem obdobju bili dani krediti oziroma kakšni so bili primerljivi podatki preteklih obdobj. Seveda je tudi potrebno in absolutno zelo podpiram predlagani sklep o tem, komu bo namenjeno jamstvo oziroma resnično, da pomagamo tistim, ki so ali ostali brez dela, zagotovo brez krivde, ali pa tistim, ki so zaposleni iz leta v leto, morebiti nekateri za določen čas ali pa so v enem podjetju, pa čez eno leto v drugem podjetju ponovno za določen čas in se nekako ta krog vrti v nek začaran krog in žal ne morejo najeti stanovanjskega kredita, ravno tako pa tudi za mlade družine, ki rešujejo stanovanjsko vprašanje.

Seveda, sama bom podprla to spremembo. Pri samostojnih podjetnikih je pa minister jasno povedal, da ne moremo poslovne dejavnosti mešati z.../Izklop mikrofona./...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Čas je potekel.../Oglašanje iz klopi./.. Proceduralno? Nima se smisla prijavljate, ker vam je čas, mislim, potekel. ../Oglašanje iz klopi./.. Še imate? Dobro, potem v redu. Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima Rado Likar. Prosim. Mir v dvorani, prosim. Tanko, mir.

RADO LIKAR: Hvala za besedo.

Kar se tiče predloga zakona je moje mnenje, da je predlagatelj imel dober name, čeprav jaz osebno dvomim, da bo nekdo, ki je postal brezposeln, zelo zainteresiran za kredit, ker je že mogoče zdaj tisti, ki imajo minimalno plačo, tega otepajo. Ampak, kot rečeno, namen, mislim, da je bil dober, kdor se bo pač odločil za to, mu je dana možnost.

Kar se pa tiče amandmaja, ki ga tudi podpiram, se mi zdi pomembno omeniti tudi to, da se z amandmajem iz prvotnega predloga črta možnost najemanja kredita za tujce, kar se mi zdi smiselno, ker v krizi, finančni in gospodarski, je prav, da se najprej poskrbi za državljane in državljanke Republike Slovenije, ne pa da imajo enake možnosti, enake ugodnosti tudi tujci. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati o vložnem amandmaju?
Predstavnica Vlade mag. Helena Kamnar, prosim.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa, gospod predsednik, za besedo.

Rada bi pravzaprav povedala, da ta amandma po naši presoji ne ureja zadeve na bistveno boljši način, kot je prvotno zastavljeno v dopolnjenem zakonu. Menimo celo, da vnaša v sistem diskriminatornost. Glede na to, da izpušča v prvem odstavku tiste prebivalce Republike Slovenije, ki imajo dovoljenje za stalno prebivališče in so tudi davkoplačevalci. Takšna ureditev bi bila lahko celo ustavno sporna. Vsekakor pa je v nasprotju s stališči evropskih predpisov in evropskih direktiv, ki zahtevajo enakopravno obravnavo davkoplačevalcev.

Nadalje menimo, da je v tretjem odstavku definicija namena za katerega lahko osebe dobivajo oziroma katere osebe lahko dobivajo ta kredit, daleč preveč odprta, saj poleg tistih, ki rešujejo prvo stanovanjske vprašanje, vnašamo skozi točko c tudi povsem nedoločene in nedefinirane namene za kar koli, pri čemer je omejitev relativno visoka. Zato Vlada absolutno meni, da ta amandma ni sprejemljiv in da je bolj sprejemljivo besedilo v dopolnjenem predlogu zakona.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Proceduralno gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ: Hvala lepa, gospod predsednik.

Prej sem opazil, da ste, kljub temu, da ste videl, da je gospe Brunskoletovi čas potekel, gospe Bredi rekli, naj se prijavi k razpravi zato bi proceduralno predlagal, glede na to, da vidim, da vaši Poslanski skupini Zares ostaja čas, da glede na kreativno razlago Poslovnika, ki smo ji danes že bili priča pri 2. točki Zipro in ki smo ji priča večkrat že v tem mandatu, nekako vi odredite ali pa se posvetujete s svojo poslansko skupino, da gospe Bredi oziroma Poslanski skupini SD en del tega časa, ki vam ostaja, daste, da bo lahko povedala svoje mnenje glede tega 6. člena. Kajti to, kar je bilo zdaj povedano, kar se tujcev tiče, drži. Vse države ...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: ... Gospod Černač, proceduralno, odšli ste na vsebinsko zadevo in vam bom vzel besedo, če boste nadaljevali z vsebinsko razpravo.

ZVONKO ČERNAČ: ... Glejte, ne vem, če smo zdaj že tako daleč, ...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: ... Gospod Černač, moram vam vzeti besedo.

To je bila čista zloraba Poslovnika. Gospe Pečanovi sem sicer rekel, naj se ne prijavi, ker je čas potekel, ravno obratno.

Proceduralno gospod Tanko. Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo.

Glede na to, da se pri obravnavi tega člena pojavljajo nekateri pomisleki in dileme, predlagam, da Vlada spremeni stališče, da ta člen podpre. In, če je karkoli potem še za dodati v tretji obravnavi, ki sledi tej drugi obravnavi, lahko vložite amandma, ki bo to zadevo potem dopolnil, tako kot ste povedali, da bi bila zadeva bolj kompletna. Vendar kljub vsemu menim, da je ta predlog amandmaja vsebinsko smiseln, ker določene zadeve izboljšuje, če pa jih ne v celoti, tako kot misli Vlada, pa predlagam, da za tretjo obravnavo le vložite amandma.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Tanko, to je bila vsebinska razprava, ki bi jo lahko opravili v času, ki ga imate na razpolago.

Besedo ima Rado Likar. Prosim. Ste že imel. Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Se opravičujem, napačno sem pritisnil. Kdo se je javil k besedi? Gospod Černač, gospod Rožej.

VITO ROŽEJ: Hvala lepa.

Velja sicer, da včasih pri razpravah več besed pomeni tudi več argumentov, včasih pa temu ni tako. Kar se tiče časa naše poslanske skupine, pa bi želel kolegu Černaču reči, da včasih pač velja, kdor molči devetim odgovori.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Prijava. Izvolite, gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ: Gospod predsednik, bil je izpis, na njemu sva bila Vito Rožej, Zvone Černač, malo ste zmedeni danes. Mogoče bi bilo dobro, da greste na kavo.

Glede časa, spoštovani kolega Rožej, nisem o tem govoril. Govoril sem o tem, da je nekdo želel razpravljati in predlagal rešitev.

Glede tujcev je bilo že povedano. Mi bomo v tretjem branju podprli takšno rešitev, v kolikor bo predlagana. Hoteli smo pa povedati, da je prav, da najprej poskrbimo za lastne državljane, za to, kar tudi počnejo druge države.

Glede tega, da širimo v c točki, nič ne širimo. To, kar vi predlagate v a in č, je tisto, kar mi predlagamo v c, samo da je bolj jasno napisano. Vi sploh omejitve nimate pri a in č, jo imate šele v 7. členu nad 10 tisoč evrov.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želi k amandmaju k 6. členu še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne želi, zato zaključujem razpravo o 6. členu in vložnem amandmaju.

Prehajamo na 7. člen in amandma Poslanske skupine SDS k 7. členu. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima Zvonko Černač.

Prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Še enkrat, gre izključno za boljšo nomotehniko in nič drugega v teh predlogih amandmajev, ne vem, zakaj je taka užaljenost s strani Vlade, glede tega. V 7. členu pa nekako povzemamo tisto kvoto, ki jo je Vlada predlagala. Vlada je predlagala do 200 tisoč evrov, na odboru je sprejeto 100 tisoč, menimo, da je pri stanovanjskem reševanju pomembna tudi višina tega kredita, drugače nismo naredili nič. Predlagamo kompromisno varianta med odborom in Vlado nad 150 tisoč evrov. Toliko, kar se tiče stanovanjskega reševanja.

V tistem delu, ko govorimo o ostalih kreditih, kjer je omejitev 10 tisoč evrov, je pa rešitev, ki je zdaj zapisana v zakonu. Meni osebno, moram povedati, nejasna, dokaj nejasna. Razumem, da gre za omejitev pri 10 tisoč evrih in to tudi jasno zdaj z amandmajem predlagamo, naj se tako napiše. Se pravi, gre za to, da tisti, ki so zaposleni bili oziroma nimajo več zaposlitve, lahko najemajo kredite za katerikoli namen, vendar je tukaj jamstvo 10 tisoč evrov, kar piše že v sedanjem besedilu zakona.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo o 7. členu in vložnem amandmaju.

Prehajamo na 8. člen in amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Besedo ima Zvonko Černač.

Prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Amandmaji k 8. in 12. členu v bistvu sledijo amandmajema k 6. in 7. členu, zaradi tega smo jih vložili, če bosta sprejeta je prav, da se tudi ostale določbe uskladijo. Zaradi tega se jaz več do 14. člena ne bom oglašam, gre v bistvu samo za uskladitvene amandmaje.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne želi. Zaključujem razpravo o 8. členu in vložnem amandmaju. Prehajam na razpravo o 12. členu in vložnemu amandmaju. Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne želi, zato zaključujem razpravo k tem členu amandmaju. Prehajam k 14. členu in vložnem amandmaju Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati?

Prosim, Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ: Govorimo o nadomestilu oziroma drugače povedano o proviziji, ki naj bi se plačevala in ki bo bremenila tiste, ki bodo jemali kredit. Predlagana je 0,2% pri obsegu 350 milijonov evrov, to pomeni 600.000 evrov za prvi namen, kjer je 300 milijonov in 100.000 evrov za drugi, kjer je 50 milijonov. Mislimo, da je to previsoka provizija. Gre za letno nadomestilo. Predlagamo znižanje na 0,05%, ker smatramo, da ni glavni namen tega zakona, da bi banke ali SID služile s tem. Glavni namen je sprostiti ta tako imenovani kreditni krč, ki se je razširil tudi na del prebivalstva. Mislimo, da bo vseeno mogoče normalno servisirati te kredite. Menimo tudi, da je primerno to sprejeti zaradi tega, ker so finančni učinki, ki jih Vlada predvideva, samo 2,5 milijona na letni ravni, se pravi tisto, kar bo skozi poroštvo potrebno plačati iz proračuna, ker pač ljudje ne bodo sposobni tega odplačati. To je zelo malo glede na celoten obseg te kvote.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne želi, zato zaključujem razpravo o 14. členu in vložnem amandmaju.

S tem smo zaključili obravnavo o amandmaju in zaključujem razpravo o amandmajih. O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje odločali danes v okviru glasovanj pol ure po prekinjeni 3. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA**, to je na obravnavo **PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O FINANČNEM**

POSLOVANJU, POSTOPKIH ZARADI INSOLVENTNOSTI IN PRISILNEM PRENEHANJU, V OKVIRU NUJNEGA POSTOPKA.

V zvezi s to točko sta bila v zakonodajni postopek vložena dva Predloga zakonov, in sicer predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, nujni postopek, EPA 487/V, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada ter predlog zakona o spremembi Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju prva obravnava, EPA 489/V, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložil Državni svet.

Odbor za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje je ob razpravi o navedenih predlogih zakonov odločil, da je v obravnavo v skladu s tretjim odstavkom 117. člena Poslovnika zbora, hkrati tudi sklenil, da bo nadaljnji postopek v skladu 127. členom Poslovnika zbora vodi na podlagi predloga zakona, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po nujnem postopku predložila Vlada.

V skladu s četrtem odstavkom 117. člena Poslovnika zbora dajem besedo predlagateljem zakona za dodatno dopolnilno obrazložitev. Besedo ima Boštjan Škrlec državni sekretar Ministrstva za pravosodje.

BOŠTJAN ŠKRLEC: Gospod predsednik. Spoštovane poslanke in poslanci!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju je eden od odzivov Vlade na razmere gospodarske krize, v kateri se trenutno nahajamo. Gre namreč za to, da ta predlagana sprememba ustrežnejše ureja položaj, ko insolventni dolžnik ni več sposoben plačevati niti minimalnih plač delavcem in s tem povezanih prispevkov. To namreč najbolj prizadene prav delavce, ki so zaposleni v takšnih podjetjih, ki hodijo na delo in za svoje delo ne pridobivajo plače. Zaradi tega gredo predlagane spremembe v tri smeri. Prva je olajšati dokazno breme upnika pri dokazovanju pogojev za začetek stečaja. Tako se uvaja nova neizpodbojna domneva trajnejše nelikvidnosti, ki je osnova za začetek stečaja, kadar dolžnik več kot tri mesece zamuja s plačilom minimalnih plač in s tem povezanih davkov in prispevkov. Namen uvedbe takšne neizpodbitne predpostavke je olajšati dokazno breme v primerih, kadar se pravni subjekt nahaja v situaciji, ko delavcem ne more plačevati niti minimalnih plač in zaradi tega ne prijemajo svojih prihodkov, istočasno pa še niso upravičeni do ugodnosti, ki bi jim šle v primeru, če bi stečaj bil uveden. S tem sta povezani tudi sprememba 236. in 237. člena zakona, ki uvajata strožji nadzor nad dolžnikom pred začetkom postopka zaradi insolventnosti, kadar ta predlaga odložitve odločitve o upnikovem predlogu za uvedbo stečaja. Taka odločitev je namreč mogoča, če vodstvo

predloži oziroma dela na finančni rekonstrukciji, s katero bi se stečajju utegnilo izogniti.

Nadzor, ki ga v tem obdobju izvaja stečajni upravitelj, pa gre v dve smeri. Stečajni upravitelj bo tako v tem času imel dolžnost nadzirati ali podjetje oziroma pravni subjekt redno izplačuje minimalne plače in s tem povezane dohodke in ali obravnava upnike enakopravno. Če ugotovi tovrstne kršitve, je to vzrok oziroma pogoj za začetek stečajnega postopka. Prav tako je dodaten pogoj za uvedbo tega odloga redno plačevanje minimalnih plač, kar pomeni, da takšnega odloga stečajnega postopka ne bo mogoče zahtevati, če stečajni dolžnik ne izplačuje minimalnih plač v rednem roku. Zadnja sprememba pa se nanaša na tarifo za odmero nagrade. Dosedanji zakon namreč ni določal posebnih pravil o tem, kakšni naj bodo razponi te tarife. Zaradi tega prej veljavna tarifa ni vsebovala maksimalnih omejitev izplačil nagrad oziroma nadomestil stečajnim upraviteljem. To je zdaj spremenjeno, ker ocenjujemo, da je potrebno že v zakonu uvesti določbo, ki bo ministru nalagala dolžnost, da v aktu, s katerim določi tarifo za nadomestila v stečajnih postopkih, predpiše in določi tudi maksimalne zneske tovrstnih nagrad. S tem se seveda preprečujejo enormno visoka izplačila, ki so posledica tega, da so izplačila lahko vezana zgolj na % stečajne mase oziroma premoženja stečajnega dolžnika. Predlagana sprememba uvaja dolžnost, da minister predpiše maksimalne zneske, da se tem situacijam izognemo.

V zvezi s tem zadnjim predlogom, ki je vsebovan v 114. členu, sta bila vložena tudi dva amandmaja. Enega so vložili poslanci koalicije, drugega pa poslanci Socialdemokratske stranke. Oba amandmaja gresta v smeri, da je Vrhovno sodišče o višini teh izplačil dolžno napraviti poročilo in ga posredovati Državnemu zboru oziroma ministru za pravosodje. Po pregledu obeh amandmaju Vlada ugotavlja, da ne nasprotuje amandmaju, ki ga je vložila Socialdemokratska stranka, ki je vsebinsko enak temu, kar je predlagala že koalicija. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima predstavnik Državnega sveta, Alojz Kovšca. Prosim.

ALOJZ KOVŠCA: Hvala lepa za besedo. Spoštovani gospod predsednik, spoštovani poslanci in poslanke.

Zadnja novela o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju je bila sprejeta 19. 5. 2009 in je bila med drugim sprejeta tudi z namenom omejevanja in preprečevanja tako imenovanega "Missing Tradinga". Vendar ima ta novela širši domet, kot ga je predvidel zakonodajalec in v okviru svojega besedila zadeva tudi osebe, ki dejansko niso sodelovale pri nastanku "missing traderjev". Naj to razložim na preprostem primeru.

Če nek družbenik družbe z omejeno odgovornostjo danes najame petletno posojilo za širitev svojega poslovanja in če gre za podjetje, ki ima idealno razmerje v sestavi aktive in pasive, torej obveznost nastane danes, ko je družbenik še aktualen, še odgovoren in ima namen poravnati svoje obveznosti v tem petletnem roku. Ta družbenik lahko, ne da bi hotel zlorabiti družbo, zaradi različnih razlogov, mogoče tudi zaradi zdravstvenih ali pa zaradi razlogov, ki nastanejo zaradi objektivnih razmer na trgu, svojo družbo odproda in jo odproda še pred poplačilom teh obveznosti, ki jim je sam napravil, se pravi, najema kredita. On takrat izgubi stik z družbo. Družba je solventna, likvidna, kar pa počnejo nadaljnji lastniki družbe, je pa izven pristojnosti, izven možnosti vplivanja tega družbenika. Če posojilo ni poravnano, in gre podjetje v dveh letih v stečaj, je izbrisano iz sodnega registra. Potem bivši družbenik solidarno odgovarja za obveznost, ki jo je sam takrat vzpostavil. Ne glede na to, da v 442. členu Zakona o finančnem poslovanju v postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju piše, v 1. točki, da je aktivni družbenik oseba, ki je imela v zadnjih dveh letih pred prenehanjem izbrisane pravne osebe položaj družbenika. In drugič, je imela v izbrisani pravni osebi pred njenim prenehanjem možnost, ki vpliva na njeno upravljanje in poslovanje tako, da bi lahko dosegla, da izbrisana pravna oseba pravočasno izvede ustrezne ukrepe finančnega prestrukturiranja. Tudi v tem primeru, ki sem ga navedel, je družbenik imel možnost povrniti kredit ob prodajo pravne osebe oziroma je imel možnost oceniti, ali bodo tiste osebe, ki so kupile družbo od njega, sposobne to družbo voditi naprej in jo voditi v smislu, da bo kredit poravnán. To je odgovornost, ki je po Zakonu o gospodarskih družbah nekomu ne moremo pripisati. Družbeniki ne morejo ocenjevati svojih naslednikov in prodati podjetje pod pogoji, da bodo imeli garancijo, da bodo naslednji lastniki podjetje vodili primerno in ga ne bodo spravili v rdeče številke. Zaradi tega tukaj notri padejo tudi tisti, ki niso s svojimi dejanji oziroma s svojimi intencami, namerami povzročili nastanek "missing traderja". Zaradi tega menimo, da tudi ta predlog spremembe zakona ne odstopa od osnovnih načel, ki so bila že uveljavljena v noveli zakona in predlagamo, da se v 1. točki sedmega odstavka 442. člena Zakona o finančnem poslovanju besedilo "v zadnjih dveh letih pred prenehanjem" nadomesti z besedilom "ob prenehanju". S tem je dosežen osrednji cilj in vsebina predlagane spremembe, to pa je ureditev odgovornosti bivših družbenikov in jo vezati na trenutek izbrisa pravne osebe iz registra. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje kot matično delovno telo. Besedo dajem predsedniku dr. Vinku Gorenaku za predstavitev poročila odbora.

Prosim.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa.

Odbor za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje je ta dva zakona obravnaval na 17. nujni seji 14. julija 2009. V skladu s Poslovnikom, če skrajšam to poročilo, smo opravili deloma povedano, naredili tako imenovani hibrid med zakonom, ki ga je predložila Vlada in zakonom, ki ga je predložil Državni svet. Odbor je bil predhodno seznanjen z mnenjem Zakonodajno-pravne službe, ki na vladno novelo zakona praktično ni imela pripomb, imela pa je pripombe na tisto verzijo zakona, ki ga je predložil Državni svet. Nadalje smo bili seznanjeni z mnenjem Državnega sveta in z mnenjem Vlade na verzijo zakona, ki ga je predložil Državni svet.

Na podlagi tretjega odstavka 117. člena Poslovnika smo odločali o tem, ali lahko na isti seji obravnavamo oba zakona in tak sklep tudi sprejeli, torej sklep, da bosta obravnavana oba zakona.

V nadaljevanju sta dopolnilno obrazložitev podala tako predstavnik Vlade kot predstavnik Državnega sveta, povedala sta to, kar smo pravkar slišali od obeh. Tudi opredelitev predstavnika Državnega sveta do verzije zakona, ki ga je predložila Vlada.

V nadaljevanju pa je Odbor na podlagi 127. člena Poslovnika sprejel naslednja dva sklepa, in sicer da se dopolnjen predlog zakona pripravi na podlagi vladne različice tega zakona in da se v to vladno različico zakona ne vključi nobeden od členov zakona, ki ga predlaga Državni svet.

Odbor je tako opravil v nadaljevanju drugo obravnavo predloga vladne različice zakona. Članice in člani odbora so, bom rekel, po daljši razpravi, ki se je razvila okoli stečajnih upraviteljev in višine njihovih nagrad dodeljenih prav v času tik pred spremembo pravilnika, ki je določil višino tarif, izrazili zaskrbljenost nad tem, kar se je zgodilo in v nadaljevanju sprejeli en amandma k 2. členu. To je bil amandma Poslanske skupine SDS. Amandma k 1. členu SDS pa je bil umaknjen s strani predlagateljev. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika v nadaljevanju glasoval o vseh členih skupaj in jih sprejel. Besedilo v taki obliki pa je sestavni del tega poročila.

Odbor je v nadaljevanju iz formalnih razlogov sprejel tudi sklep, da različica zakona, ki jo je predložil Državni svet, ni primerna za nadaljnjo obravnavo. Pomembno se mi zdi tudi to, da vas obvestim, da je Odbor soglasno sprejel tudi sklep oziroma poziv Vladi Republike Slovenije, da pripravi ustrezno poročilo o nagradah, ki so bile dodeljene s strani sodišč stečajnim upraviteljem v obdobju od začetka veljavnosti zakona, 1. 10. 2010, do zdaj. Računam s tem, da bomo imeli tudi eno od izrednih sej, na kateri bomo to poročilo Vlade obravnavali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Jožef Jerovšek v imenu Poslanske skupine SDS. Prosim.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, državni sekretar!

Pred nami je že druga letošnja novela Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju. Ta novela tako imenovanega stečajnega zakona je bila vložena dobra dva meseca po sprejemu prve letošnje novele. Formalno je v postopku še predlog zakona, ki ga je vložil Državni svet, ki pa danes očitno ne bo podprt, zato ga ne bomo komentirali, kljub temu, da prinaša nekatere dobre rešitve.

V Poslanski skupini SDS smo že ob sprejemu prejšnje novele zakona poudarili, da je bila takrat priložnost, da se sprejme celovita sprememba stečajnega zakona, ki bi zagotavljal učinkovitost vodenja postopkov in povečal varstvo interesa upnikov stečajnih postopkov in zagotovil minimalne pravice zaposlenih v podjetjih, ki so zrela za stečaj. Toda ministrstvo in minister tega nista storila takrat in tudi zakona po rednem postopku, če bi lahko bil dober, ki bi ga dobro dopolnili, ni predložil. Že takrat bi ministrstvo lahko ponudili rešitve, ki jih prinaša sedanja novela, te so, olajšati dokazno breme upnika pri dokazovanju pogoja za začetek stečaja, zato se določa neizpodbojna domneva trajnejše nelikvidnosti, če je dolžnik že več kot tri mesece zamuja z izplačilom minimalnih plač. In drugič, zagotovitev ustreznega nadzora nad dolžnikom pred začetkom postopka zaradi insolventnosti, če ta predlaga odložitev o odločanju o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka. Predlog predvideva dodaten pogoj za odložitev odločanja, to pa je pravočasno izplačevanje minimalnih plač in s tem povezanih davkov in prispevkov ter določa dodatna pravila o nadzoru nad poslovanje dolžnika v obdobju odložitve, ki ga upravlja upravitelj.

S temi rešitvami, ki naj vsaj nekoliko izboljšajo položaj zaposlenih, se seveda v naši stranki strinjamo. Prav tako zakon prinaša obveznost vsakokratnega ministra, pristojnega za pravosodje, da v podzakonskem aktu predpiše maksimalne zneske, ki jih za nagrado upraviteljev, pavšalno nadomestilo za prevzem poslov razrešenega upravitelja, povrnitev stroškov upraviteljev ali pavšalni znesek za kritje drugih stroškov stečajnega postopka ne smejo preseči v posamičnem primeru. To je "plafoniranje" nagrad.

Ta rešitev je nujna posledica velikih anomalij pri odobravanju nagrad upraviteljem in so v obliki ekscesnih nagrad stečajnim upraviteljem eskalirale po uveljavitvi prejšnje novele zakona, ki jo je predložil minister Zalar in ki omogoča takšno izplačevanje tudi za stečaje, ki so se začeli pred 1. 10. 2008. Na to smo ministra opozarjali ob

sprejemanju zakona in ga zaradi tega sprašujemo, zakaj gornjega "plafona" nagrad ni določil že 5. 12. 2008, ko je prvič posegel v tarifo, in spremenil tarife o nagradah stečajnih upraviteljev, saj je možnost določitve maksimalnih zneskov izplačil upraviteljem v okviru stečajnega zakona, ki je začel veljati 1. 10. 2008, že bila dana in predvidena. Torej, minister svojega dela ni opravil. Stečajni zakon, ki je začel veljati 1. oktobra 2008 je namreč prvič v zgodovini prinesel popolno transparentnost poslovanja stečajnih upraviteljev, saj so na podlagi zakona vsi sklepi sodišč tudi nagrade stečajnem upraviteljem objavljene na spletni strani Ajpesa.

Dogodki zadnjih dni, dobesedno ropanje stečajnih upraviteljev in velika ažurnost in kooperativnost sodišč pri izdaji sklepov o nagradah nas prepričuje, da je pričujoč zakon le posledica tega, da so ministrstvu ušle stvari iz tirnic predvidenega scenarija, ki je pravzaprav spodbujal stečajne upravitelje k velikim nagradam. Razčistiti bo treba nekatere informacije, da se je posvečene stečajne upravitelje celo opozarjalo na pravočasno vložitev zahtevkov, ker se bodo nagrade "maksimirale" in preveriti ali so nekaterih iz ministrstva, po nekaterih informacijah, res spodbujali nekatera sodišča k spodbujanju sklepov o nagradah.

Še enkrat poudarjamo, da zakon še daleč ne prinaša sprememb, ki bi zagotavljale uresničevanje temeljnega namena in smotra stečajnega postopka, to je čim manjših posledic za zaposlene in zagotavljanje interesa upnikov. To bi lahko dosegli z neko normalno spremembo zakona, v normalnem postopku tega časa je bilo dovolj. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Zares bo predstavil gospod Vito Rožej.

VITO ROŽEJ: Hvala lepa za besedo. Spoštovani!

Dandanes je pogosto težava delavcev v mnogih podjetjih, da enostavno ne prejemajo plač po pet in več mesecev. Pravzaprav si želijo takrat predlagati stečaj, ker ga vidijo kot edino rešitev izhoda iz svoje situacije. Novela zakona, ki je pred nami, lajša to dokazno breme upnika pri dokazovanju pogojev za začetek stečaja. Določa se neizpodbojna domneva trajnejše nelikvidnosti, če dolžnik za več kot tri mesece zamuja s plačilom minimalnih plač, povezanih davkov in prispevkov. Prav tako predlagana novela zakona o spremembi Zakona o finančnem poslovanju v postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju uvaja nadzor nad dolžnikom, pred začetkom postopka zaradi insolventnosti, če ta predlaga odločitev o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka. Določajo se dodatna pravila v nadzoru nad poslovanjem dolžnika v obdobju odložitve, ki ga upravlja upravitelj. Upravitelj tako pri nadzoru preverja, ali dolžnik

pravočasno izplačuje minimalne plače, delavce, prispevke in davke, ki bremenijo izplačevalca. Te spremembe, ki jih danes obravnavamo, so prišle hitro. Potem, kot je bilo že rečeno, smo zakon prvič obravnavali, čas je pokazal, katere so najbolj pereče pomanjkljivosti tega postopka. Še zdaj seveda vsi vpleteni v te postopke niso zadovoljni s tem, kako stvari tečejo. Upniki in upniški odbor bodo vedno imeli kakšne pripombe na to, kaj in kako in kolikšen, v narekovajih rečeno, izplen se lahko dobi od stečaja. Dejstvo pa je, vsaj v Poslanski skupini Zares tako menimo, da se pri nas prevelik poudarek daje na pravna znanja stečajnih upraviteljev, medtem ko bi bilo pametno in zelo dobro dati poudarek tudi na ekonomska in poslovna znanja teh ljudi ter na iskanje rešitve, ki ne bi bila samo pogorišče, ki ne bi bila samo pogreb. V Sloveniji so stečaji praviloma dokončen konec kakršnekoli dejavnosti. Mnenja pa smo, da bi se pri nas lahko ozrli tudi na primere dobre prakse iz tujine, ko na pogorišču prejšnjih podjetij zraste nekaj novega. Očitno se pri nas premalo zavedamo, da je stečaj lahko tudi prestrukturiranje podjetja.

Kot že rečeno. V poslanski skupini bomo predlagane spremembe podprli, podprli pa bomo tudi amandma, ki ga je predlagala Slovenska demokratska stranka, ker je boljši od tega, ki ga je predlagala koalicija.

Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine DeSUS bo predstavil gospod Anton Urh.

ANTON URH: Spoštovani gospod podpredsednik, spoštovani gospod državni sekretar s sodelavko, spoštovane poslanke in poslanci.

Stališče poslanske skupine o zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju.

Predlagana novela zakona zasleduje dva zelo pomembna cilja, in sicer je prvi v smeri olajšanja dokazanega bremena upnika pri dokazovanju pogojev za začetek stečaja z določitvijo neizpodbojne domneve trajnejše nelikvidnosti, če dolжник za več kot tri mesece zamuja s plačilom minimalnih plač in s tem povezanih davkov in prispevkov. Drugi pa gre v smeri omejevanja nerazumno visokih izplačil stečajnih upraviteljev z določitvijo pravila o maksimalnih možnih zneskih že na nivoju zakona. Namen prve predlagane rešitve je predvsem zaščititi delavce v podjetjih, ki so v težavah, to so insolventna podjetja, ki ne izplačujejo plač.

Ta predlog bomo v Poslanski skupini DeSUS podprli, saj bo na podlagi njegovega sprejetja zagotovo skrajšana agonija številnih delavcev, katerih eksistenčni položaj je resno ogrožen zaradi nesposobnosti insolventnega dolžnika - delodajalca, da bi izplačeval vsaj minimalne plače. Tako predlagatelj kot tudi naša poslanska skupina ocenjujemo

določitev trimesečnega roka, kar se tiče zamude s plačilom minimalnih plač, kot ustrezno in primerno. Na podlagi te neizpodbojne domneve bo olajšan začetek stečajnega postopka, s tem pa bo zagotovljeno tudi večje varstvo delavcev, saj bodo slednji lahko v primeru neizplačanih plač, neizplačanega nadomestila plač oziroma neizplačane odpravnine, izplačilo letih uveljavljali od jamstvenega sklada.

Drugi cilj, ki ga predlagana novela zasleduje, pa se nanaša na izplačevanje enormnih izplačil, seveda na račun nesorazmerne obremenitve stečajne mase.

Zneski njihovih nagrad so poleteli v višave. Naj povem, da govorimo tudi o višini 200 tisoč evrov in več, medtem ko znaša minimalna plača 589 evrov bruto. Nemoralni in vredni vsakršne obsodbe so tudi primeri, ko od propadajočih podjetij ne ostane niti za plače delavcev, poudarjam, niti za minimalne plače delavcev, medtem ko stečajni upravitelji pobašejo neverjetne zneske. Zato poslanci DeSUS-a prizadevanja ministra v smeri omejevanja tovrstnih izplačil nedvomno podpiramo. Pri tem pripominjamo, da maksimiziranje teh zneskov nikakor ni pogojeno s spremembo osnovnega zakona v tem delu, kar dokazuje sedaj že veljavni spremenjeni Pravilnik o tarifi za odmero nagrade in stroškov upraviteljev. Slednji je bil objavljen v Uradnem listu 10. 7. 2009, z njim pa se tovrstna izplačila krepko omejujejo. Ministrstvo za pravosodje aktualne vlade je tako imelo orodje za omejevanje višine teh zneskov popolnoma v svojih rokah že od začetka mandata in izgovarjanje na neseznanjenost s tem problemom, ki gre na račun delavcev, ni umestno. In da se pri tem ne bi nekateri preveč širokoustili, tudi minister prejšnje vlade je tovrstno oškodovanje brezbrizno dopuščal.

Skratka, poslanci DeSUS-a podpiramo rešitve, na podlagi katerih se delavcem propadlih podjetij zagotavlja večja zaščita njihovih pravic. Vsekakor pa podpiramo tudi intenco po omejevanju sedaj preplačanih nagrad stečajnih upraviteljev. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke bo predstavil gospod Bogdan Barovič.

Izvolite.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Kolegice in kolegi!

Vsebina te vnovične novele - med drugim izgleda, da bo ta zakon po številu novel rekorden, podrl bo vse rekorde - se nanaša na položaj delavcev v insolventnih podjetjih. Uvaja blažje kriterije za uvedbo stečaja. Omenja limitiranje nagrad upraviteljem, kar je sicer že določeno s podzakonskim aktom, ki je bil sprejet 11. julija, se mi zdi. To je sicer v redu, žal pa, če malo beremo ali pa gledamo, kaj se dogaja, vidimo naslove, kot so: "Stečajni upravitelji in sodišča prehiteli

Zalarjevo omejitev višine nagrad", "Odprave omejitve nagrad je pripravljajl speči upravitelj" in tako naprej. Temu po navadi pravijo, mislim, da je to izraelski rek, Moša Dajan ga je izrekel: "Psi lajajo, karavana gre naprej." Pa vendarle obstaja med tistimi, ki se z vsebino tega zakona ukvarjajo, naslednje presoje, naslednje mnenje, da Ministrstvo za pravosodje ni poseglo v anomalije obstoječega zakona, zato ta zakon, po mnenju uporabnikov govorim, ostaja invaliden in ostaja škodljiv. Potreben je temeljite korekcije, prinaša marginaliziranje vloge upnikov stečajev. Kaj konkretno manjka? Zakon ne opredeljuje temeljnega cilja oziroma smotra stečajnega postopka. V zakonu ni določene natančnejše odgovornosti udeležencev, predvsem profesionalnih organov stečajnega postopka. Zakon upnikov ne odmerja pomembnejše vloge v postopku, pri čemer bi se volja in vpliv upnikov morala izvajati preko predstavniškega telesa upnikov. Zakon pomeni skrčenje pravic upnikov. Zakon upniškemu odboru ne dodeli natančno določene pristojnosti. Upniškemu odboru ne daje pravice pregledati poslovne knjige in celotne dokumentacije. Članom upniškega odbora se za njihovo delovanje ne dovoli uporaba sredstev iz stečajne mase za nujno opravilo. Upniški odbor kot nadzorni organ nima legitimacije za vlaganje pritožb zoper sklepe sodišča. Zakon ne dopušča drugačne oblike odločanja članov upniškega odbora kot zgolj togo in strogo formalistično urejeno sklicevanje rednih sej, nagrad, ne predpisovanje pravil in še bi vam lahko našteval. Mislim, da sem bil v nekaterih vsebinah zelo jaseu in zelo konkreten.

Po mojem mnenju kot članu Slovenske nacionalne stranke je zakon potreben temeljite korekcije, pripravljenost za to korekcijo bo moral pokazati pravosodni minister gospod Zalar. Dokler temu tako ne bo, verjamem pa vsem tistim, ki se jih vsebinsko ta zakon, o katerem govorimo, tiče osebno, predlagane novele ne bom podprl. Kolegice in kolegi pa se bodo odločili po lastni vesti.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil mag. Radovan Žerjav.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke bomo seveda podprli predlagano novelo Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju. Menimo, da gredo spremembe v pravi smeri, saj je potrebno, kolikor se le da, zaščititi delavce, ki po navadi v postopkih prisilnega prenehanja gospodarskih družb najbolj nastradajo oziroma potegnejo kratko. Medtem ko so se razno razni stečajni upravitelji velikokrat zelo okoristili na račun podjetij v stečajnem postopku, so delavci prevečkrat ostali brez plačila za svoje delo. Tudi informacija, ki je prišla na dan v tem

tednu, je nekaj, ob čemer se človek lahko zgrozi. Enostavno ne moremo verjeti, da je to lahko res, da nekdo še dodatno izčrpava podjetje za svoje osebne, luksuzne potrebe ob dejstvu, da delavci mesece ne dobijo plačila za svoje delo, mnogokrat garanje, in da nimajo za kruh, za zvezke, kaj šele za kakšen priboljšek. Kako je možno, da se tem posameznikom prisodi tako visoke nagrade za to, da peljejo stečajni postopek. In če je vse to res, v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke upamo oziroma pričakujemo od pristojnih organov, da bodo učinkovito tudi ukrepali. Pričakujemo, da bodo tisti, ki so si tako skrajno nemoralno okoriščanje dovolili, za to tudi plačali. In pričakujemo od Vlade Republike Slovenije, da bo zakonodajo na tem področju še bolj zaostрила, da do takšnih primerov ne bo več prihajalo.

Kar se tiče prej omenjenega primera, govorimo o IUV, smo verjetno vsi zgroženi, šokirani, škandal brez primere, presenetljivo pa je, da se dolgo nihče ni zgražal nad previsokimi nagradami, ki so jih uradno izplačevali stečajni upravitelji. Tudi ti zneski so prevečkrat šli v nebo in prav je, da se jih omeji, da se določi maksimalne zneske, ki jih posamezna izplačila, nagrade pavšalnih zneskov ali povračila stroškov ne smejo preseči. Seveda je za dobro izvrševanje vsakega zakona potreben tudi dober nadzor, sicer gre le za črke na papirju. In to novelo bomo vsekakor podprli tudi zato, ker predvideva dodatna pravila o nadzoru nad poslovanje insolventnega dolžnika v obdobju odložitve odločanje o začetku stečajnega postopka.

Na koncu naj dodam le še to, da se moramo zavedati, da stečaj ni vedno rešitev oziroma da si delavci zagotovo bolj želijo, da podjetje ostane in da sami obdržijo zaposlitev. Zato pričakujem od Vlade Republike Slovenije, da bo delala predvsem v tej smeri, da bomo v Sloveniji zadržali čim več delovnih mest. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala.

Stališče Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije bo predstavil mag. Borut Sajovic.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, gospod predsedujoči, za besedo. Prijazen pozdrav tudi državnemu sekretarju in sodelavki!

Zakon prihaja v pravem trenutku s pravim namenom in vsaj delno popravlja in odpravlja določene anomalije. Prav tako pa dober zakon dopolnjuje tudi ustrezen amandma iz Slovenske demokratske stranke, ki bo z naše strani deležen vse podpore. V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenija podpiramo spremembe, saj so nujne in gredo v prvi vrsti v korist delavcev in bodo med drugim omogočile, prvič, še kako potrebno zaščito delavcev in drugič, da bodo delavci dobili plačo, pa čeprav se na primer dolžnik z vsemi možnimi pravnimi sredstvi izogiba stečajnemu postopku. In gre, če hočete, v bistvu tudi

za protikrizni ukrep ali povedano drugače, ministrstvo se je hitro odzvalo na opozorila na razne anomalije, na primer zlorabe, zavlačevanja, predvsem na nerazumno visoka izplačila nagrad in pripravilo ustrezne spremembe, za katere sem prepričan, da jih danes sprejmemo. Predlog zakona je pripravljen kot eden izmed odzivov Vlade na razmere v času gospodarske krize in se nanaša predvsem na ustreznejšo ureditev položaja, ko insolventni dolžnik ni sposoben več plačevati niti minimalnih plač delavcem in s temi plačami povezanih davkov in prispevkov. To pa v prvi vrsti najbolj prizadene prav delavce in ogroža eksistenčni minimum zaposlenih. Pričakujemo tudi, da nasprotniki tokrat priznajo, da gre za spremembe v pravi smeri, da gre za nujne, hitre, učinkovite spremembe, nedvomno pa ne moremo očitati tej vladi, da je to ustvarila ali dopuščala. Ne. To je bilo podedovano in to je ta vlada tudi takoj ustrezno uredila, in naj ponovim še enkrat, tudi in predvsem za zaščito delavcev ter naredila konec visokim izplačilom nagrad.

Po novem bo zakon določal, to pa je nadvse pomembno, da mora minister določiti maksimalne zneske nadomestil stečajnim upraviteljem. To v veljavnem zakonu do zdaj ni bilo zapisano. Za informacijo, maksimalne možne zneske nadomestili je minister za pravosodje že določil v podzakonskem zakonu in že veljajo od 11. julija 2009. Veljavni zakon sicer res ne določa nobenih meril ali pogojev, ki jih mora minister upoštevati pri predpisovanju tarife, zato je maksimalne zneske mogoče določiti že v pravilniku brez spremembe 114. člena zakona. Tako so, kot sem že omenil, spremembe pravilnika že stopile v veljavo, kar je dobro. Kljub temu pa je vendar potrebno in ustrezno, da je pravilo o maksimalnih možnih zneskih določeno še na nivoju zakona, da bo vsakokratni minister za pravosodje zavezan z obvezo, da to pravilo pri spremembah pravilnika upošteva. Seveda pa ni potrebna prehodna določba v zvezi z uskladitvijo pravilnika s to novo določbo, saj so glede na prej razložene spremembe pravilnika v praksi že uveljavljene. Z novelo zakona in pravilnikom je visokih izplačil brez dvoma konec. Ta izplačila pa ne bodo le omejena, temveč se bodo tudi znižala.

Glede očitkov, da sodniki tudi po veljavnem pravilniku še vedno uporabljajo starega in torej upraviteljem odmerjajo neupravičeno višje nagrade, kot so dovoljene oziroma urejene po novem, in da na AJPES-u opazimo nenavaden porast števila sklepov upraviteljem v času od takrat, ko je minister napovedal, da se bodo nadomestila občutno znižala, pa naj povem samo naslednje. Minister je tako predsednika Vrhovnega kot predsednike višjih sodišč na to pravočasno opozoril. Večina teh sklepov za nenormalna izplačila še ni pravnomočnih, zato se upniki lahko še pritožijo, in močno upamo, da se bodo, kajti imajo pravno podlago, da uspejo. Poleg tega je Ministrstvo za pravosodje naročilo Državnemu pravobranilstvu,

da v postopkih, kjer je upnik država, vloži pritožbo na sklepe o visokih nagradah.

Pa še na koncu, sicer ne najmanj pomembno, na več kot očitno in nenavadno pospešeno izdajanje sklepov pa se je minister za pravosodje odzval tudi tako, da je protikorupcijsko komisijo in Vrhovno državno tožilstvo zaprosil, naj preverita, ali morda ne gre pri tem za znake kaznivega dejanja. Zato bomo predlagano spremembo zakona v Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije soglasno in enotno podprli.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil gospod Anton Colarič.

ANTON COLARIČ: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Gospod državni sekretar, kolegice in kolegi!

V tem mandatu je Državni zbor, kot je bilo že rečeno, že obravnaval novelo Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, takrat po rednem postopku, in smo novelo sprejeli v maju letošnjega leta. Pri tej najnovejši noveli pa Vlada predlaga obravnavo po nujnem postopku. Razlog nujnega postopka je v tem, da gospodarska kriza resno ogroža eksistenčni minimum zaposlenih, saj se z odlaganjem začetka stečajnega postopka agonija delavcev povečuje. In ta hiter odziv Vlade, Socialni demokrati pozdravljamo in podpiramo.

Predlagatelj želi s predlaganimi spremembami ustrežneje urediti položaj, ko insolventni dolжник ni več sposoben plačevati niti minimalnih plač delavcev in s tem povezanih davkov in prispevkov, ki bremenijo izplačevalca. O ciljih in poglobitvini rešitvah so moji kolegi pri predstavitvi stališč že veliko govorili, zato jih ne bi ponavljal. Mislim pa, da lahko povem, da bomo Socialni demokrati sprejem zakona podprli. Podprli bomo pa tudi vloženi amandma kolegov iz SDS, ker je preciznejši, in verjetno se vsi zavzemamo za precizne zakone in takšne, ki bodo v korist ljudem.

Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

K predlogu zakona sta k 2. členu vložena dva amandmaja in sprašujem, ali želi kdo govoriti o predlaganih amandmajih.

Dr. Gorenak, izvolite.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa.

Jaz sem vesel, ker je bila s strani koalicije napovedana podpora temu našemu amandmaju. Gre pa preprosto za to, da Vrhovno sodišče enkrat na leto te podatke zbere in jih pošlje, ne samo ministrstvu pristojnemu za pravosodje, kar je sicer predvideval amandma koalicije, ampak ga pošlje tudi Državnemu

zboru. Mi smo tak sklep sprejeli že na zadnji seji odbora, ko smo ministra oziroma Vlado zadolžili za to, da bi pripravila približno takšno poročilo. O tem bomo lahko razpravljali tudi na odboru ali po potrebi kdaj v bodoče tudi v Državnem zboru.

Mogoče samo nekaj stvari, ki so me v zvezi s tem poročanjem, vezanim na amandma, zmotile. Veste, težko je trditi, da je to podedovano. Minister Šturm je tam sedel 40 dni od kar je veljal nov zakon, sedanji minister tam sedi sedem mesecev ali nekaj čez, Težko je debatirati o tem, ker so nekateri govorili, kako pravočasna in hitra reakcija, da to je. To ni res. Gospod Sajovic, to ni res. To je za gledalce. To lahko vi gledalcem trobite in pa volivcem ne pa resnici. Namreč gre preprosto za to, da je prejšnja vlada 40 dni izvajala ta zakon, sedanja vlada pa sedem mesecev. Sprememba pravilnika je bila narejena že 5. decembra 2008, torej v času sedanjega ministra in tudi takrat bi lahko te zadeve omejil. Tisto bi bilo pa res pravočasno. Ampak to ni očitek, to je zgolj moj pogled in želim, da to področje v bodoče res uredimo tako, kot je sedaj predvideno. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Ker vidim še interes za razpravo. Prosim, kdor želi razpravljati, naj se prijavi. Prvi ima besedo gospod Srečko Prijatelj.

SREČKO PRIJATELJ: Hvala lepa, spoštovani podpredsednik. Kolegice in kolegi.

V Slovenski nacionalni stranki seveda podpiramo to odločitev, tudi temu amandmaju bomo pritrdili. Za ministra, gospoda Aleša Zalarja, lahko povemo, da je ravnal odgovorno, vendar ima pod seboj neposlušno sodstvo, ki še vedno izdaja odločbe. Nedopustno je, da je ravno zdaj v tem trenutku opaziti enormno število odločb, ki so pisane kljub tem, da Državni zbor sprejema ustrezno varovalo k temu zakonu. Nedopustno je, spoštovane in spoštovani, da mrhovinarji, ne stečajni upravitelji, mrhovinarji, pogrebniki podjetij v stečaju lahko prejema 608 tisoč evrov za sodno odločbo, za to, da bodo pripravili po podjetju, ki je tako ali tako propadlo. Nedopustno je to, tukaj pa je pomanjkljivost ministrstva, da so stečajni upravitelji v prednosti pri izplačilu svojih nagrad, ne pa delavci, ki so te plače zaslužili.

Ministri nasploh lahko samo opazujejo napake v gospodarstvu in svinjarije, ki se dogajajo tudi drugod, v državnih podjetjih lahko samo opozarjajo. To se je pokazalo pri božičnici, ko je gospod premier Borut Pahor žugal s prstom, da ne bo izplačana 13 plača, pa je bila, pa tudi božičnica pa še marsikaj drugega in to v državnem podjetju. Kje je moč Vlade? Kje so uradni organi pregona? Kje? Kje je tista pravna država zdaj? In ne mi govoriti, da lahko nek mrhovinar, nek pogrebnik nekega podjetja pobere s pravnomočno

odločbo, recimo Krško, Videm, 416 tisoč evrov, medtem ko delavci dobijo 15% izplačila za svoje opravljeno delo. To je svinjarija, to je svinjarija! In ne nas zdaj tukaj tolažiti s tem zakonom. Seveda je dober, ga bomo podprli, ustavili bomo to agonijo in verjetno bodo tudi delavci lahko nekako lažje kupili ta pelinkovec, ki smo ga natočili v njihove kozarce, ampak to še zdaleč ni rešitev.

Spoštovane in spoštovani! Mi nismo šli preprosto na referendum za samostojno Slovenijo in nismo se borili za to, da bi tako slabo živeli in da bi lahko prenašali takšne svinjarije v Sloveniji. To so svinjarije, eklatantne svinjarije. Kmalu bomo imeli 100 tisoč ljudi, ki nimajo pravice do dela oziroma ki smo jih enostavno prepustili socialnim transferjem, ki so takšni, kot so. Nezdostni. Pogledajte, kaj se dogaja zdaj v Prekmurju, v Štajerski regiji, ki smo jo nekoč že reševali zaradi tega, ker smo jo zanemarili, ker smo v bistvu prepustili možnost slehernem, ki je imel voljo do kriminala, da je izvajal tam gospodarski kriminal. Kaj smo naredili iz velikih podjetij tam, na tistem koncu, lahko samo še, če po spominu pobrskamo, seveda z žalostjo ugotovimo. Ni več TAM-a, ni več uspešnih podjetij in danes zapiramo Muro, medtem ko dovoljujemo, seveda, dovoljujemo, pogledajte, tukaj imam par pravnomočnih sklepov o nagradi upravitelja, 22. 6. dovoljujemo astronomska izplačila posameznikom. Sodišča to še vedno "štancajo", danes, ta trenutek se pišejo take odločbe in to je nedopustno. Ne moremo govoriti o tem, da je vlada naredila vse, ker je omejila ta izplačila. Naredila bo vse takrat, ko bo pozvala te gospode in gospe seveda, tudi stečajne upraviteljice so med njimi, da prinesejo tisto preveč izplačano nazaj. Veste, nihče nima pravice pobrati denar iz stečajne mase zgolj zaradi tega, ker je vodil nek upravni postopek v podjetju. Pogledajte, kaj se dogaja danes, ta trenutek na MIP-u v Gorici. Imamo voljo posameznikov, imamo denar, imamo tudi programe, ki bi lahko to podjetje rešili, vendar se je stečajni upravitelj odločil, da to ni v njegovem kontekstu razmišljanja in da tega podjetja ne bo dal tako, kot so si drugi poslovni partnerji, ki bi želeli to blagovno stranko ohraniti, delati naprej, zaposliti ljudi, nekako obdržati to panogo v regiji, se je on odločil za nek drug kontekst. Enako je v Murski Soboti, isti primer, kdo daje odgovornost tem ljudem, ki delajo, kar hočejo. Pogledajte, kaj se je zgodilo v Elanu, koliko denarja smo plačali zato, da smo ga odkupili od Hrvatov. Danes ga zopet izgubljam. Dokler boste tako pavšalno z majhnimi spremembami prihajali v Državni zbor bo nezadovoljstvo med ljudmi ogromno. Jaz prosim predlagatelja, da razmisli o tem, da spremeni vrstni red. Stečajni upravitelj je kot kapitan na barki, ki lahko gre zadnji po to svojo nagrado, če bo kaj ostalo za njega. Vsi ostali morajo to dobiti prej. V pomorstvu je načelo, če se ladja potaplja, kapitan zadnji izstopi. Naj bo tako tudi v

gospodarstvu. In dokler tega ne boste naredili, podpirate svinjarijo in mafijo. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa.

Ravnanje ministra in ministrstva v zadevi stečajnih zakonov, noveliranje tega, je podobno ravnanju tistega gasilca, ki tako rad gasi, da zato vsake toliko časa nekaj požge, da bo lahko gasil, tudi ministrstva, zdaj imamo tu drugo novelo, invalidno novelo, ker prinaša bistveno manj. Prejšnja novela pa je omogoča ta enormna izplačila tudi za nazaj. In ne samo to, slišimo, da se je iz ministrstva klicalo sodišča in stečajne upravitelje, da naj pohitijo. In potem seveda sprememba pravilnika čez čas. Zdaj so stečajni upravitelji izropali, pograbili, pospravili. To je Blažev žegen, ko gorite o pravobranilcih. Pravobranilci v tej državi niso storili še nič nikdar. S čim se je minister v svojem mandatu ukvarjal? S spremembami Kazenskega zakona, ko je naprej Vrhovno sodišče reklo, da ni potreben, da velja, da je vse v redu. In Ustavno sodišče je sprejelo odločbo, da je bilo ravnanje ministrstva popolnoma nepotrebno. Na področje stečajne zakonodaje pa niso prinesli nič, pametnega. Podpiralo se je stečajne upravitelje, podpiralo se je ropanja, vam povem, da se je podpiralo, absolutno. Podpiralo se je posvečene stečajne upravitelje. Ali vam priimki, najbolj razvpiti, iz UJV-ja gospa Toš, iz Elana gospod Andrej Marinc, ali vam ti priimki povejo kaj o zlizanosti s tem režimom? Kje povsod se ti priimki pojavljajo? To je popolna izlizanost z režimom, ki je na oblasti. To so seveda svinjarije in svinjarija je tudi, moram tudi jaz začeti uporabljati ta izraz, da se pri stečajih ne gleda na upnike, na delavce, ampak se gleda na to, da bo čim dlje trajalo, da bo režim od tega dobil čim več denarja, tako ali drugače, in da se bo posredno čim več denarja spravilo točno v posvečene žepe.

Drugo novelo sprejemamo in sprejemamo jo zopet invalidno. Ali ni to nezaslišano? Minister je tarifo spreminjal, prvič 11 dni po sprejemu ministrstva. In je že prejšnji zakon, ki je morda naredil kakšno napako, ampak je predvideval možnost maksimiranja nagrade. Minister se je posvečal tarifi in je očitno vedel, kaj se bo zgodilo, in ni naredil nič. Omogočil je benevolentnost sodišč in vsega tega, da so se celotne povezave aktivirale in da so se kot pijavke usedla na podjetja, ki so v stečaju. Tukaj se je razvilo pravo krvosestvo, ampak to iz krvi delavcev, iz žuljev delavcev se sesa in naj ne govorijo, da delajo v korist delavcev. Vse, kar se dogaja, gre proti delavcem v tej državi s sedanjo oblastjo.

Jaz sem vprašal, katere zakone, kdaj boste ponovno reformirali Kazenski zakonik. Se tam strokovnjaki zopet ukvarjajo s tem. Ali je še tisti svet za spremembo kazenskega

zakonika in tisti eksperti še vedno delujejo, čeprav je Ustavno sodišče določilo, da je vse v redu. Kam gre energija ministrstva? Ali se tista skupina tudi plačuje iz deležev stečajnih mas? Takšna je pač stvarnost v tej državi. Za to ste odgovorni tudi koalicijski poslanci, zato, ker podpirate vse. Tako kot ste včeraj poskušali omogočiti izropanje, 17 poslancev se je podpisalo na ropanje, že s popolnoma shiranega obrambnega ministrstva, da bi se tem balkanskim navezam v Ljubljani, ki se z nepremičninami ukvarjajo, namenilo 33 milijonov evrov, še dodatno, iz proračuna obrambnega ministrstva. In ni sram ne predsednika Državnega zbora, se podpiše pod to, ne vodij poslanskih skupin ...

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Jerovšek, bodite prijazni in govorite o amandmaju. Ne o sprejemanju proračuna, kar je bilo včeraj na dnevnem redu.

JOŽEF JEROVŠEK: Gre za pravice delavcev. Na tak način se ropajo pravice delavcev skozi proračun in na vseh mestih. Poslancem koalicije omogočate vlogo pijavk na vseh možnih pozicijah. Sami se podpisujete pod amandmaje zakona, ki so v službi pijavk. Rušite državo in tudi tu, kot sem že prej rekel, to, da minister pravi, da ni bil obvešččen s sodišč in stečajnih na AJPES-u je objavljeno. Ali ga službe slepijo ali ga ne? Ali ga samo ob spremembah Kazenskega zakonika blefirajo? To je nezrelo in nespodobno in žali Slovence, da minister reče, da ni obvešččen in da ga ne obvešččajo. Zakaj pa imamo pravosodno ministrstvo? In sprašujem se seveda, ali je to, da so sodišča še po roku omogočala, sprejemala sklepe, da so se podvzivala za te ekscesne nagrade, ali sodišča ministra nemara ne izsiljujejo, ker vedo stvari iz njegove prakse predsednika sodišča pa vedo, da bi moral biti tiho pa da se bo moral zgovarjati pa govoriti zdaj, da bodo pravobranilci popravljali. Še niso ničesar popravili? Skoraj ničesar. In naj gre od tod sporočilo, naj prinesejo zakon o stečajih, ker očitno bo pod to vlado šlo pol gospodarstva v stečaj in ga boste na račun Slovencev pospravili v lastne žepe. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Besedo ima gospa Darja Lavtižar Bebler.

DARJA LAVTIŽAR BEBLER: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Sama sem se namenila govoriti o amandmaju, ki je pred nami. Ampak kljub temu bom povedala, da je dejstvo, ki drži. Da so bila visoka nadomestila stečajnim izvršiteljem že v lanskem letu in letos spomladi izplačana na podlagi zakona, ki ga je pripravil prejšnji minister za pravosodje in sprejela prejšnja vladna koalicija in na podlagi tistega zakona je bil tudi sprejet pravilnik, na podlagi katerega so se te stvari dogajale. Tako, da prosim, nikar ne pretiravajte, res pa je, da se sama ne morem v nobenem smislu kosati z gospodom

Jerovškem v njegovem besednjaku in v njegovih stališčih. In bi povedala vendarle to, kar je povedal minister Zalar na Odboru za notranjo politiko in pravosodje, da pravočasno ni bil opozorjen na dejanske posledice tistega zakona, ki ga je sprejemala prejšnja vladna koalicija in tistega pravilnika poprej. Toliko pošteni pa že moramo biti. Za mene je tudi zelo invalidno sklicevati se celo na nekatere priimke, ki so bili tukaj v vlogi stečajnih upraviteljev in zato, ker nosijo te priimke, tako sem razumela, so bili upravičeni potem oziroma so jim bile na sodišču dodeljene tako visoke odškodnine oziroma nagrade. Mislím, da je skrajno neprimerno na ta način razpravljati tukaj v tej dvorani, sicer bi morali povedati, da se je tudi v prejšnjem mandatu nabral kar en tak lep cvetober različnih priimkov, ki tudi že kaj pomenijo v tej naši zgodovini, politični zgodovini predvsem.

Povedala pa bom, da kar zadeva amandma Poslanske skupine SDS, mi z njim nimamo problemov in ga bomo podprli, zaradi tega, ker je v teh kriznih razmerah najbrž že tudi primerno, da je tudi Državni zbor obveščen o teh zadevah in tudi zato, ker gre za tretjo vejo oblasti, ki ji ta Državni zbor z zakonom nekaj nalaga, zato je prav, da je obveščen potem tudi Državni zbor ne samo Ministrstvo za pravosodje. Čeprav, če bomo šli v to smer, da bo sleherni zakon nekaj naložil Vrhovnemu sodišču in da naj poroča tudi Državnemu zboru ne samo ministrstvu pristojnemu za pravosodje, bomo prišli na nek način tudi sami s seboj v kontradikcijo. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

K razpravi se je prijavil državni sekretar Ministrstva za pravosodje gospod Boštjan Škrlec. Izvolite.

BOŠTJAN ŠKRLEC: Hvala lepa za besedo.

Moram se odzvati na nekatere navedbe, ki so bile izrečene s strani opozicijskih poslancev, predvsem v smislu, da je prva novela, ki je bila sprejeta v maju tega leta, omogočila izplačila tako visokih povračil stečajnim upraviteljem.

To preprosto ne drži. In tudi ob sprejemanju te prve novele v maju ni nihče, niti na delovnih telesih ali Državnem zboru, opozarjal na to, da je problem v pravilniku o določitvi višine nadomestil, ki ne pozna zgornjih omejitev. Tega problema ni nihče izpostavil. Na ta problem smo postali prvič pozorni 30. 6., ko se je pojavil podatek o izplačilu nadomestila za otvoritveno poročilo v primeru stečaja IUV. In na ministrstvu smo takoj reagirali s spremembo pravilnika, ki je stopil v veljavo 10 dni kasneje.

Zdaj je pred vami sprememba zakona, ki dovoljuje oziroma zapoveduje, da se takšen maksimum v pravilniku o določitvi nadomestil tudi vedno predpiše. In glavni problem tarife, ki je veljala do pred 14 dnevi, je bil v tem, da ni poznala zgornjega maksimuma. In očitki, da je sedanji minister kriv za to, ker je reagiral šele, ko je dobil podatek o takšnih

izplačilih - takšnega očitka ne morem sprejet. Zakon, ki je bil podlaga za prejšnjo tarifo, zakon, ki je bil sprejet v prejšnjem mandatu, je bil narejen brez analize finančnih posledic. In ne morem sprejeti odgovornosti za to, da smo s tem, ko smo reagirali s spremembo pravilnika v 10-ih dneh po tem, ko smo dobili prvo informacijo o takšnih enormnih izplačilih, bolj odgovorni, kot nekdo, ki je zakon in pravilnik sprejemal v prvi vrsti.

Kar pa se tiče tega, da ministrstvo ni v celoti izpolnilo svojih nalog, moram poudariti to, kar so nekateri pred menoj že povedali, ampak moram to ponoviti. Ministrstvo je naredilo vse, kar je v naši moči, da se zagotovi enotna uporaba prava, ki smo ga sprejeli v obliki novega pravilnika. Minister je od Vrhovnega sodišča zahteval, da zagotovi enotno uporabo prava v reševanju postopkov odmer nagrad in nadomestil stečajnim upraviteljem. Minister je odredil tudi državnemu pravobranilstvu, da analizira vse primer, v katerih je kot stečajni upnik udeležena država. In če je šlo za primere izplačil, ki spadajo v ta sporni čas po začetku aktivnosti za spremembo pravilnika, da se v tej zvezi tudi pritoži. In državno pravobranilstvo se bo pritožilo. Minister je tudi javno pozival vse upnike v takšnih postopkih naj se pritožijo zoper takšna, enormno visoka, dosojena oziroma priznana nadomestila. Ti sklepi še niso pravnomočni, in minister je pozval upnike naj svoje pravice uveljavljajo. Ne more pa ministrstvo uveljavljati teh pravic namesto upnikov. In konec konce je ministrstvo reagiralo tudi na to, da se je število sklepov, ki so bili izdani v zadnjem času, tik pred sprejetjem novega pravilnika, povečalo. V tem smo videli razloge za skrb in v tej svoji skrbi je minister obvestil tako Komisijo za preprečevanje korupcije kot tudi Vrhovno državno tožilstvo. To sta instituciji, ki imata moč in pristojnost, da morebitne sume, če res obstajajo, raziščeta.

Zaradi vsega ne morem sprejeti očitkov, da je bilo ministrstvo preveč pasivno. Res pa je, če bi izvedeli, da je po tarifi, ki je bila sprejeta oktobra lani, možno izplačilo, ki dejansko presega razumne meje, zaradi tega, ker ni zgornjega maksimuma, bi ukrepali prej. Ukrepali smo takoj, ko smo takšne informacije dobili. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Odpiram čas za prijave k razpravi. Najprej ima besedo gospa Eva Irgl.

EVA IRGL: Najlepša hvala za besedo. Glede na to, da imam samo minuto, bom hitra.

Na Odboru za notranjo politiko je minister za pravosodje, gospod Zalar, med drugim dejal, da se je odločil za novelo tega zakona zaradi tega, ker vsebuje nekaj pomembnih protikriznih ukrepov glede stečajnih upraviteljev. Do tu vse lepo in prav, ampak tisto, kar mene v tem trenutku najbolj

moti, je to, da je minister Zalar najprej, ne vem, na kakšen način, oziroma najprej je bilo poskrbljeno, da se stečajnim upraviteljem dodelijo astronomsko visoke nagrade, nato pa je šele minister Zalar, pod narekovaji, "stopil na rep" tem stečajnim upraviteljem. In kaj je naredil? Spremenil je pravilnik. Se pravi, tu imamo izjemno situacijo - najprej poskrbimo za vse tiste, za katere moramo po politični plati poskrbeti in dodeliti astronomsko visoke nagrade, medtem pa delavci in upniki iz dneva v dan komaj preživijo. Na drugi strani pa potem, ko že vse izplačamo, minister Zalar reče, "danes smo pa mi dobri in bomo spremenili pravilnik." To se mi zdi skrajno neprimerno. Glede na to, da nimam več časa, bi želela samo še to reči, da bi bil skrajni čas, da se ta vlada začne obnašati malo bolj odgovorno.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala.

Besedo ima gospod Borut Sajovic.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa.

Nekaj predhodnih razprav je zelo dobro pokazalo, zakaj nepoznavanje prava škoduje, in dobro bi bilo, da bi o tem nekaj več vedeli tudi politiki.

Še enkrat moram povedati, da je minister ravnal odgovorno, pravočasno, tako kot je treba. Najbrž bi bilo treba vedeti tudi, kaj pomeni, če neka zadeva še ni pravnomočna, da tako ravnanje in zahteve po izplačilu ni konec zgodbe, da ni dejstvo, ampak da so seveda vsa pravna sredstva za popravek že odprta. Jaz, ker govorimo o amandmaju, moram reči, da amandma Slovenske demokratske stranke podpiram, ker je za odtenek boljši, preciznejši od koalicijskega in mislim, da je prav, da je poleg ministrstva direktno obveščen tudi Državni zbor. Seveda nekateri so, predhodni razpravljavci, postavili kar veliko vprašanj pa malo odgovorov. Jaz bom dal en konkreten odgovor. Če bi se v primeru Industrije usnja Vrhnika ravnalo tako, kot država ravna danes in v teh primerih, potem se to ne bi zgodilo, članek z velikimi naslovi: Angleški "svetovalec" IUUV: O vsem sem sproti obveščal ministra Bajuka. Sod in prejšnja vlada sta v IUUV-ju postavila nadzornike. Kje ste bili takrat, gospe in gospodje, ki so vas danes polna usta? Mi smo anomalijo zaznali, ta vlada, ta koalicija jo popravlja in odpravlja in to na zakonit način in ta vlada se obnaša odgovorno do kadrovanja v nadzorne svete. Ti ljudje so naša podaljšana roka in treba je zaostri odgovornost. Kajti v podjetjih, kjer gre vse samo od sebe, tam je lahko biti menedžer. Dobri menedžerji se od slabih ločijo v kriznih razmerah, takih kot so danes. Takrat, ko je bila konjunktura, ko se je seveda vse prodajalo, dileme, preizkušnje in pa odgovornost kadrov niso bile takšne. Danes pa te zadeve z učinkovitimi, hitrimi odgovori popravljamo in pa rešujemo, ker seveda očitno razumevanja ni dovolj, bom še enkrat ponovil nekatera bistvena stališča. Z novelo zakona in tem pravilnikom

je visokih izplačil konec. Ta izplačila ne bodo le omejena, ampak se bodo tudi bistveno znižala.

Glede očitkov, da sodniki tudi že po veljavnem pravilniku še vedno uporabljajo starega in torej upraviteljem odmerjajo višje nagrade, kot so dovoljene oziroma omejene po novem in da na IPS-u opazimo nenavaden porast števila sklepov upraviteljem v času, ko je minister napovedal, da se bodo nadomestila občutno znižala, pa naj povemo še enkrat naslednje. Minister je predsednika Vrhovnega sodišča in predsednike višjih sodišč na to pravočasno opozoril. Večina teh sklepov še ni pravnomočnih, zato se upniki lahko še pritožijo in močno upamo, da se bodo. Poleg tega pa je Ministrstvo za pravosodje naročilo državnemu pravobranilstvu, da v postopkih, kjer je upnik država, vloži pritožbo na sklepe o visokih nagradah. Ministrstvo za pravosodje se je odzvalo tudi tako, da je o teh ravnanjih obvestilo protikorupcijsko komisijo in Vrhovno državno tožilstvo, da preverita, če ne gre pri tem za kazniva dejanja. In če bi se tako leta nazaj obnašali tudi v primeru Industrije usnja Vrhnika, se ta kalvarija, ki jo danes doživljajo delavci in zaposleni, zagotovo ne zgodila. Tudi vse vlade, naša, prejšnja, predprejšnje imajo podobno odgovornost tudi do problematike podjetij kot so Mura, LTH, Mip in še kdo. Kriza je seveda tudi priložnost, da se vsi skupaj zavemo svoje odgovornosti. Vidim pa, da bodo zagotovo ta moja pojasnila zadostovala, saj so tisti najbolj goreči, ki so imeli za povedati nekaj drugega, že odšli iz dvorane. Če pa bo potrebno, jih pa rade volje še enkrat ponovim. .../Oglašanje izklopi./ Ja, seveda, gospod Vizjak, tudi če čas "skuriš", ni treba potem pobegniti iz dvorane, ampak tudi tiste, ki imajo nasprotno tehtne argumente, je lepo in vljudno poslušati.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Ker je čas Poslanski skupini SDS potekel, ne morem dati besede gospe Alenki Jeraj in gospodu Gorenaku. Sprašujem, ali želi še kdo besedo? Ne. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo o amandmajih. O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru odločali čez pol ure v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prekinjam 11. izredno sejo zboru, ki jo bomo nadaljevali ob 12.30 in hkrati vodje poslanskih skupin obveščam, da predsednik Državnega zbora dr. Pavel Gantar sklicuje Kolegij predsednika Državnega zbora pet minut po prekinitvi, ob 12.05, v sobi 217, zaradi dogovora o nadaljnjem delu. Hvala.

(Seja je bila prekinjena ob 11.58 in se je nadaljevala ob 12.30.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi poslanci.

Prehajamo na glasovanja o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim...

Prosim, proceduralno, gospod Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala za besedo, spoštovani predsednik.

Najprej bi prosil, da kolega iz ostalih poslanskih skupin opozorite, da bodo do poslancev iz naše poslanske skupine, tudi do mene, bolj obzirni, ne da tukaj, še preden dobim besedo skačejo v besedo in motijo.

Rad bi opozoril, spoštovani predsednik Državnega zbora, da smo k Zakonu o izvrševanju proračuna vložili dva amandmaja v skladu s 132. členom Poslovnika Državnega zbora. Moram reči, da v poslanski skupini ostro nasprotujemo temu, da predsednik Državnega zbora, ko vodi sejo, tako kreativno razlaga Poslovnik in da v utemeljen predlog poslanske skupine, še pred tem, da se je o njem sploh opravila razprava, zavrne in ne dopusti, da bi poslanci o tem razpravljali. In v končni fazi tudi ne dopusti, da bi odločali.

V poslanski skupini menimo, da je bil amandma, ki smo ga predložili k Zakonu o izvrševanju proračuna, vložen korektno. Nanašal se je na člen prehodne in končne določbe, h kateremu lahko v skladu s Poslovnikom tudi vlagamo amandmaje, in v nasprotju s prakso, tudi v nasprotju s Poslovnikom je predsednik oziroma ste ta naš amandma zavrnil. Ker se takšna praksa obravnavanja predlogov Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ponavlja s seje na sejo, ne samo pri vlaganju amandmajev, ampak tudi pri sklicevanju sej delavnih teles ali tudi seje Državnega zbora, takšnemu načinu ostro nasprotujemo. Mi smo želeli, da bi predsednik Državnega zbora sklical Kolegij še med sejo Državnega zbora, da bi se lahko na Kolegiju dogovoril, ali je še možnost, da bi o tem našem predlogu amandmaja tudi opravili razpravo. Vendar ste se odločili, da boste to storili 5 minut po zaključenih razpravah. Tudi glede na naš predlog, tudi glede na naravo predloga amandmaja, menim, da takšno ravnanje ni bilo dopustno. Je sicer poslovniško, ni pa najbolj korektno do poslanske skupine. Mnenja smo, da bi v Državnem zboru morali, če želimo določene stvari izboljšati, sprejeti določene skupne rešitve k izhodu iz situacije, v kateri se, ne po naši krivdi, ampak najbrž po krivdi tistih, ki so za situacijo še bolj odgovorni, da bi skupaj nekaj stvari pripravili, da bi omogočili tistim, ki so upravičeni do določenih možnosti in prejema sredstev iz državnega proračuna, tudi boljše pogoje, da bi pač tako sodelovanje...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovani gospod Tanko, prosim, če počasi zaključite, tri minute; se ne štejejo, vendar jih štejem jaz; se počasi iztekajo.

JOŽE TANKO: Verjamem, da vi štejete. Jaz predlagam, spoštovani predsednik Državnega zbora, da kljub temu, da je bila razprava

zaključena, da o tem amandmaju, ki je bil vložen, odprete ponovno možnost, da se o njem opravi razprava in da potem poslanci z glasovanjem ugotovimo ali pa odločimo, ali je ta predlog amandmaja primeren ali ni primeren za nadaljnjo obravnavo in tudi potem za sprejem oziroma vnos v določbe zakona. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Ta predlog je eklatantno v nasprotju s Poslovníkom, zato ga seveda tudi ne bom upošteval in dal v razpravo. Opozarjam na to, kar je bilo rečeno na Kolegiju. Amandma je tudi formalno nepravilno vložen, ker je vložen k osnovnemu zakonu, ne pa k noveliranemu zakonu, o katerem je tekla razprava. Formalno gledano je bil vložen k zakonu, ki sploh ni v proceduri, k osnovnemu zakonu. To je prva stvar.

Sicer sem vse ostale okoliščine moje odločitve pojasnil na plenarnem zasedanju in na Kolegiju. V dobro nas poslancev in javnosti so naša zasedanja dostopna tudi preko različnih medijev, televizije in drugih medijev, tako da se lahko ljudje sami prepričajo o tem, kako se vodijo razprave na teh sejah. In moram zavriniti vaše siceršnje očitke na delo v Državnem zboru in na vodenje sej. Torej, o tem ni razprave gospod Tanko. Ko bomo prišli do tega in odprli točko, boste lahko dobili v skladu s Poslovníkom besedo. Niti do točke nismo prišli, niti časa vam še ne morem odšteti, gospod Tanko.

Prehajamo na glasovanje zbora o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje svoje glasovalne naprave, in sicer mora na desni strani vložene kartice greti oranžna lučka.

Nadaljujemo s prekinjeno **2. točko dnevnega reda**, to je z **obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2008 in 2009 v okviru nujnega postopka**. Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS.

Mag. Andrej Vizjak, prosim.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Hvala lepa.

Slovenska demokratska stranka bo noveli Zakona o izvrševanju proračuna za leti 2008 in 2009 nasprotovala. Namreč, za nas je nesprejemljivo, da se država dodatno zadolžuje, kar je pravzaprav temeljni vsebinski cilj te novele zakona, za dodatno milijardo 100 milijonov evrov. S tem obremenjujemo bodoče rodove. Zakaj govorim bodoče rodove? Vlada v proračunskih dokumentih napoveduje 3 do 4% točke bruto domačega proizvoda primanjkljaja za vse leta njene vladavine v tem mandatu. Torej bo vsako leto za toliko odstotkih točk večji tudi dolg države. Ta dolg države, merjen v bruto domačem proizvodu, se bo v mandatu te vlade gotovo podvojil. Če so

prejeli javni dolg v višini 22,7% bruto domačega proizvoda, ga bo sedanja vlada že v prvem letu povečala za približno 80%, na dobrih 30% BDP. S tem bomo bodoče rodove obremenili. Samo ta novela zakona pomeni na slehernega Slovenca dodatnih 500 evrov več dolga. Pri tem Vlada nima jasnega odgovora, kako bo in kdaj bo in kdo bo ta dolg odplačeval. Vlada se zaveda ugodne pozicije, v kateri se je znašla. To je to, da je prejela Slovenijo zelo nizko zadolženo, in da ima tukaj ogromno manevara in to bo tudi naredila, zadolžila nas bo do vratu ali pa še čez. Mene seveda skrbi, kdo bo ta dolg plačal, še posebej zaradi tega, ker se zadolžitev dela na račun nekega trošenja države za tekoče potrebe, ne pa za tiste razvojne projekte, ki bi generirali dodatno vrednost v prihodnje. Ti razvojni projekti so gotovo infrastrukturni projekti, ti razvojni projekti so vlaganje v znanje, v ljudi, namesto tega pa se krepí in seveda ne posega v delovanje države kot take in seveda to je pogubno na srednji, kaj šele na dolgi rok. slovenski demokrati pri tem ne želimo sodelovati in take politike ne bomo nikoli podpirali.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v imenu Slovenske nacionalne stranke.
Bogdan Barovič, prosim.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala. Kolegice in kolegi, gospod predsednik!

Slovenska nacionalna stranka je včeraj podprla rebalans proračuna. Težko je bilo prepričati kolegice in kolege, kajti že sam osebno sem bil v zasavski regiji ob 1,5 milijona evrov sredstev iz naslova rebalansa, ki so bila že zagotovljena za zapiranje rudnika Trbovlje-Hrastnik. Ampak sem rekel, dobro. Kolega Miran Györek, katerega amandma sem zagovarjal včeraj, mislim, da kar trikrat ali pa dvakrat, se je boril za 334 tisoč in še nekaj evrov, za to, da jih ne bi vzeli iz primarnega zdravstva glede na demografsko ogroženo območje. Ampak smo rekli, dobro, saj bo bolje.

V Slovenski nacionalni stranki vemo, da imamo Vlado, ki jo je izvolilo ljudstvo, in ta Vlada je pripravila rebalans, za katerim mora stati in za katerega bo odgovarjala v dobrem in slabem. Slovenska nacionalna stranka je rekla "da", ker želi pomagati. Glede na to, da je ZIPRO, Zakon o izvrševanju proračuna, pravzaprav nujno zlo ali pač sistem, ki ga imamo, ki smo ga kopirali, ne vem, od Nemcev, Avstrijcev, da imamo dva ločena zakona, je seveda nemogoče pričakovati, da v Slovenski nacionalni stranki ZIPRA danes ne bi podprli, glede na včerajšnjo odločitev.

Ob tem pa želim povedati vsem nam, da nam ni vseeno. Da v upanju, da je Vlada pripravila rebalans, ki bo pri oblikovanju proračuna države Republike Slovenije za naslednja leta prinesel nekaj dobrega. Mi bomo tudi ZIPRO podprli, ob tem pa prosim in opozarjam še enkrat Vlado - upam, da me vsaj sliši ali pa bo prebrala, če je pač ni tu -, da bi bil skrajni čas,

da zamenjamo ta sistem in gremo v enotno oblikovanje proračunske politike, tako kot ga imata, na primer, Švedska in Velika Britanija. Da ne bomo tratali časa in se izgovarjali na eno ali drugo stvar, ker smo pravzaprav prisiljeni danes odločati o nečem, kar je bilo po logiki odločeno že včeraj.

V Slovenski nacionalni stranki bomo podprli tudi ZIPRO, v pričakovanju, da bo proračun za leto 2010 in da se bodo dogodki jeseni ob tretjem rebalansu, ki bo, odvijali v dobro Slovenk in Slovencev, ne Socialnih demokratov ali pa Slovenske demokratske stranke, Nove Slovenije ali pa kogarkoli že - v dobro Slovenk in Slovencev.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev v imenu. ... Ne? Obrazložitev glasu v lastnem imenu.

Gospod Frangež, prosim.

MATEVŽ FRANGEŽ: Najlepša hvala za besedo. Boste odprli prijavo?

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Ja. Mislím, da bi bilo dobro odpreti prijavo. Prosim za prijavo za obrazložitev glasu v lastnem imenu. Prosim. Obrazložitev glasu ima Franc Bogovič. Prosim. Brez polemike smo rekli.

FRANC BOGOVIČ: Hvala za opozorilo predsednik.

Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2008 in 2009 ne bom podprl. Dva ključna podatka ali pa stvari, zaradi katerih se pač spreminjata nivo zadolževanja in pa poroštev in mislim, da se s takšnim dokumentom, ki je pač normalna posledica včeraj sprejetega rebalansa, rebalansa proračuna, izpostavljajo slovenske javne finance. Kajti v tem dokumentu in s tem dokumentom smo Slovenke in Slovenci konec leta za več kot 1.000 evrov bolj zadolženi. Naj povemo, da ob vsej polemiki včeraj, teh 1.000 evrov dodajamo na sedanjih 4.000 in pa kar je še bolj nevarno, v tem popravku Zipra dajemo možnost, da država izda v letošnjem letu več kot za 3 milijarde poroštev. S takšnimi stvarmi, mislim, da res slovenske finance preveč izpostavljamo in bi bilo treba imeti korenitejše posege in pa tudi ostrejši pristop v tem primeru. Zato tega Zipra ne bom podprl.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu. Matevž Frangež, prosim.

MATEVŽ FRANGEŽ: Hvala za besedo. Sem del Poslanske skupine Socialnih demokratov, ki bo Zakon o izvrševanju proračunov seveda podprla. Tudi mi nismo veseli zadolževanja. Toda to zadolževanje je preprosta nujnost, če želimo v tej državi nadaljevati tisto, kar poskušamo doseči. Torej, da zagotovimo

minimalno socialno varnost vsem tistim, ki so prizadeti zaradi mednarodne gospodarske in socialne krize, in drugič, s ciljanimi ukrepi pomagati gospodarstvu na področju povečane likvidnosti gospodarstva ali pa če hočete, preseganje kreditnega krča ali tistimi ukrepi, ki so usmerjeni v povečevanje konkurenčnosti in ustvarjanja tehnološkega preboja gospodarstva. Zanimivo je, da smo včeraj ob razpravi o proračunu, o rebalansu proračuna, razpravljali o amandmajih na dolgo in široko. Vsak od teh amandmajev je govoril o tem, kako povečevati izdatke države, in zato je danes zanimivo slišati o tem kako nekateri temu zadolževanju nasprotujejo. Morda bi v času, ko je bila ta država bila sposobna ustvarjati presežke, lahko ustvarila to razliko in v tem primeru bi tudi danes ob sprejemanju tega zakona lahko govorili o tem, kako bi bilo zadolževanje v tej državi manjše. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu.

Mag. Borut Sajovic, prosim.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, predsednik.

Vsi tisti, ki smo včeraj podprli rebalans, smo rekli ja in moramo zdaj pri Zipru reči tudi naslednjo črko besede. Vsakdo od nas najbrž nasprotuje dolgovom, vendar so trenutki, ko, če hočemo ohraniti razvoj, očitno drugače ne gre.

Jaz sem prepričan, da bomo s temi dodatno pridobljenimi sredstvi ohranili na eni strani številna delovna mesta, na drugi strani tudi peljali politiko, ki bo socialno vzdržna, in na drugi strani pa seveda tudi za črpanje evropskih sredstev. Potrebujemo kar nekaj svojega svežega denarja in zagotovo ga bo precej ostalo tudi za projekte na področju gospodarstva, ki prinašajo novo dodano vrednost, zato bom seveda ta zakon podprl, hkrati pa seveda budno bdel nad tem, da bosta poplačilo dolgov, in zadolževanje v naslednjih letih zelo zmerna.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, za prijavo za obrazložitev glasu v lastnem imenu.

Obrazložitev glasu, Bogdan Čepič, prosim.

BOGDAN ČEPIČ: Hvala lepa za besedo.

Seveda bom podprl tudi ta zakon o izvrševanju proračuna iz nekaterih dejstev. Prvič to, da so se prihodki od sprejetega proračuna pa do tega rebalansa, ki smo ga sprejeli včeraj, zmanjšali za dobro milijardo, da so se seveda obveznosti, ki smo jih sprejemali z zakonom, ki so bile sprejete v prejšnji vladi, in jih je bilo treba v letošnjem letu tudi na socialnem in gospodarskem področju povečali za dobri 2 milijardi, kar seveda pomeni, da je deficit nastal za dobre 3 milijarde in da je zadolževanje skupno samo za 2,4 milijarde in da je Vlada uspela znotraj proračuna, znotraj

varčevalnih ukrepov prihraniti že 600 milijonov. Podprl bom tudi zaradi tega, ker mislim, da s tem izvrševanjem zakona omogočamo, da bodo pokojnine oziroma pokojninski sklad do konca leta deloval normalno, zato da bomo lahko izvršili vse tiste zakone, ki smo jih sprejeli v Državnem zboru. To je enkratna pomoč, to je tudi zagotavljanje nadomestil za tiste, ki bodo začasno na čakanju in še nekateri ukrepi, ki smo jih sprejemali na socialnem področju zato, da bi ublažili krizo, ki jo delavci občutijo. In nesprejetje tega bi zame pomenilo, da nič od tega ne želim in da želim postaviti določene stvari pravzaprav, ki jih je ta Državni zbor že sprejel, pod vprašaj. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu, Bogdan Barovič.

BOGDAN BAROVIČ: Kot sem že povedal za stranko, tudi zase, Zippo bomo podprli, pa vendarle menim, gospod predsednik, da imam pravico govoriti tudi o predlogu amandmaja Slovenske demokratske stranke, saj sodi k tej točki.

V Slovenski nacionalni stranki bi, prvič, če bi bil ta amandma dan v obravnavo ali v odločanje, podprli. Drugič, hočete ali nočete, moram povedati, po devetih letih izkušenj z delom v tem zboru, je bilo to tako, za amandma, ki je bil predlagan, pa čeprav zadnji trenutek, bi glede na to, da je zadnji dan danes, vem, da smo vsi utrujeni, živčni in nervozni, da želimo domov, bi se moralo sestati matično delovno telo Odbor za finance, morali bi obravnavati ta amandma, morali bi prejeti mnenje Zakonodajno-pravne službe. In ko bi prejeli negativno mnenje Zakonodajno-pravne službe, velikokrat sem prebral, da amandma ni konsistenten, da amandma ni veljaven in se o njem ne odloča. Ampak to sem prebral v mnenju matičnega delovnega telesa ob potrditvi pristojne zakonodajne službe Državnega zbora. To veste tako vi, ker imate veliko izkušenj, gospod predsednik, to vedo vsi izkušeni poslanci, ki jih v tem Državnem zboru ni malo.

V svojem imenu tudi protestiram, da smo šli mimo amandmaja kar tako, z neko trditvijo, da ta amandma ne sodi v končne določbe. Temu ni tako. Naj to presojo da matično delovno telo, naj da svoje mnenje Zakonodajno-pravna služba in potem bom mirno rekel: "Prav imate, gospod predsednik. O tem amandmaju ne bomo razpravljali." Verjamem vam, ampak samo na osnovi vaših besed, da ta amandma ni primeren, brez zamere, ne verjamem, da je temu res tako. Tukaj resno protestiram v svojem imenu in v imenu kolegov, da tako se pač ne moremo iti, tudi če je zadnji dan, tudi če je petek.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: O vsem tem, spoštovani kolega Barovič, sem povedal vse. Na tem mestu med obrazložitvijo glasu tega ne morem več komentirati in ne bom. Ta amandma je

bil tudi formalno nepravilno vložen, to razpravo smo končali. Obrazložitev glasu. Jože Tanko, prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo.

Niti eden od amandmajev, ki smo jih vložili včeraj, ni povečeval izdatkov, zato, ker so bili vsi amandmaji vloženi tako, da so upoštevali načelo uravnoteženosti izdatkov. Smo pa z amandmaji predlagali prerazporeditev nekaterih zadev iz tako imenovanih levih postavk na postavke, ki ohranjajo ali pa izboljšujejo področja investicij, ki omogočajo večjo dinamiko razvoja. Žal ste koalicijski poslanci ta in te predloge zavrnil. Predlogu Zakona o izvrševanju proračuna nasprotujem tudi zato, ker ste izločili naš amandma iz obravnave in to najbrž predvsem zato, ker niste želeli odpreti razprave o tem, da bi za ta čas, ko velja kriza, omogočili oziroma zahtevali od države, da plačuje svoja naročila, svoje investicije v 30-dnevnem plačilnem roku. Te razprave si ta koalicija ni želela. Vem pa in veste, da je država največji investitor, da je država tista, ki pobere denar iz javnih sredstev in ker je tudi javni naročnik, je prav, da tistim, ki ta njena javna naročila izvajajo, zagotovi poplačilo tistega, kar je država naročila. In 30-dnevni rok je v razmerah, ko je ta krč še vedno izredno prisoten in to predvsem zaradi tega, ker bančni sistem ne deluje, ker bančni sistem črpa denar iz gospodarstva in dodatno ga tudi skozi rebalans proračuna v banke izvajamo. Ugotavljamo, da je ta bančni sistem nesposoben za izvajanje teh nalog. Tudi zato tega zakona o izvrševanju proračuna ne bom podprl. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti 28.

(Za je glasovalo 51.) (Proti 28.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 2.a točko dnevnega reda - druga obravnava Predloga zakona o jamstveni shemi Republike Slovenije za fizične osebe, nujni postopek.**

Nadaljujemo z odločanjem o vloženi amandmaji, ki jih bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z datumom 16. 7.. Vse te amandmaje je predložila Poslanska skupina SDS. Prehajamo k 6. členu, prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 6. členu. Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine?

Prosim, Zvonko Černač v imenu Poslanske skupine SDS.

ZVONKO ČERNAČ: V razpravi smo že povedali, zakaj je bil ta amandma in tudi vsi ostali, predlagan. Ne spreminja po vsebini intence zakona, pač pa jasneje opredeljuje upravičence, na eni strani in na drugi strani pogoje, pod katerimi lahko ti

upravičenci dostopajo oziroma vstopajo v jamstveno shemo. V obrazložitvi je bilo slišati, da je to, kar predlagamo, neustavno oziroma diskriminatorno, ker iz sheme izvzemamo tujce s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji. In to je dejansko edina vsebinska zadeva, ki jo z amandmajem v ta zakon prinašamo. Če bi bilo to res, potem je ta določba, kot jo predlagate, neustavna in diskriminatorna tudi zaradi tega, ker ste izvzeli 65 tisoč fizičnih oseb v Republiki Sloveniji. Vsi samostojni podjetniki so fizične osebe in jih v temu zakonu ni. To, kar sedaj predlagate, ko poleg skrbi za državljane Republike Slovenije vnašate v zakon tudi ta del, je pa po mojem največja pomoč in tudi največji učinek, ki ga bo ta zakon očitno imel, bo imel pri temu segmentu prebivalstva, vemo, za katere gre, gre za tako imenovane izbrisane. Neverjetno je, kako tudi vtem zakonu niste uspeli, da ne bi podlegli sami sebi...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovani kolega Černač, ponovno polemizirate. Ponovno polemizirate z drugo stranjo, nanašate se na drugo stran in vas prosim, da ne polemizirate s tistimi, za katere menite, da bodo glasovali drugače kot vi mislite. Prosim.

ZVONKO ČERNAČ: No, boste presenečeni, spoštovani predsednik. Se vam zahvaljujem za to opozorilo, tokrat sem pa res povedal malo preveč. Ampak sem želel samo obrazložiti, zakaj smo ta amandma vložili. V vsem ostalem pa je intenca tega amandmaja, da bo zakon mogoče lažje izvajati in zaradi tega ga bomo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke podprli. Bojimo se, da bodo dobri nameni, ki jih je želel pripeljati v zakon predlagatelj, izničeni, ker tisti, ki naj bi ta zakon izvajali, ga enostavno, glede na to, kako je sedaj 6. člen napisan, ne bodo mogli uspešno izvajati in ne bom presenečen, če bo prišel v kratkem času popravek tega zakona v Državni zbor, v kolikor amandma ne bo sprejet. Skratka, amandma sledi samo jasnejši dikciji s ciljem učinkovitejšega izvrševanja tega zakona, na drugi strani posveča skrb državljanom Republike Slovenije, ker tudi drugje, na stanovanjskem področju je tako, recimo pri dostopu do neprofitnih stanovanj, da je ta dostopnost zagotovljena samo državljanom Republike Slovenije, pa s tem ni nič narobe. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke, Bogdan Barovič.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala, gospod predsednik.

V Slovenski nacionalni stranki bomo amandma k 6. členu podprli iz različnih razlogov. Zato, ker je bolj jasen, ker v alinejah 1. člena a in b in v 2. členu pod a, b in c in v 3.

in 4. členu jasno opredeljuje dejstva, ki morajo veljati v zakonu v 6. členu. Bistvena odločitev za in prosim tudi kolegice in kolege, da razmislijo, pa je prvi odstavek amandmaja k 6. členu, ki je končno pošten in jasen, ki pravi: "Jamstva po tem zakonu se lahko dajo bankam za obveznosti iz kreditov fizičnih oseb, ki so na dan vložitev vloge za kredit po tem zakonu državljani in državljanke Republike Slovenije, s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji." To je pošteno, to je bistvo tega amandmaja in če smo poslanke in poslanci Državnega zbora Republike Slovenije in če smo Slovenke in Slovenci, bomo iz moralnih razlogov morali reči amandmaju k 6. členu, ne glede, kdo ga je spisal, da. In v Slovenski nacionalni stranki bomo tako tudi storili.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 47.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da amandma ni bil sprejet.

Prehajamo k 7. členu in na odločanje o amandmaju SDS k 7. členu. Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 31, proti 46.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da amandma k 7. členu ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju SDS k 8. členu. Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine... Ne?

Proceduralno, gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ: Da vsi skupaj prihranimo nekaj časa, spoštovani gospod predsednik, glede na to, da nista bila prejšnja amandmaja, sta ta dva naslednja, 8. in 12., brezpredmetna tako, da nam ostane potem samo še 14. člen.

Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod Černač.

Prav to sem zdaj zahteval od služb, ker mi tega niso sporočile. Vaše stališče je pravilno. Torej, 8. in 12. člen - glasovanje je brezpredmetno, zato o njih ne bomo glasovali.

Prehajamo k 14. členu in na odločanje o amandmaju SDS k 14. členu. Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 32, proti 45.

(Za je glasovalo 32.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni bil sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmajih in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka.

Ker v drugi obravnavi predlagani amandmaji niso bili sprejeti, prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev sprejetih na matičnem delovnem telesu predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Pardon. Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine.

Bogdan Barovič v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke.

Frangež?! Obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin. Prosim za prijavo.

MATEVŽ FRANGEŽ: Spoštovane in spoštovani, to je moja poslovniška ...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: ... Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine?

MATEVŽ FRANGEŽ: Ne. V svojem imenu. Saj sem jasno povedal prej.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Mi je zelo žal, gospod Frangež. Ni obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin. Obrazložitev glasu v lastnem imenu. Prosim za prijavo. Obrazložitev glasu, gospod Frangež. Prosim.

MATEVŽ FRANGEŽ: Najlepša hvala gospod predsednik.

Jaz verjamem, ker je to še predzadnji akt, preden vsi skupaj odidemo na zaslužene počitnice, mislim, da si ta zakon zasluži nekaj besed. Jaz sem vesel, da je Vlada prišla v Državni zbor s to inovativno idejo. Gre za prvi tovrstni primer tudi znotraj Evropske unije, da želimo na ta način pomagati prebivalstvu. Gre za dve pomembni kategoriji prebivalstva. Na eni strani osebe, ki so izgubile zaposlitev in so danes soočene z bremenom odplačevanja posojil iz časa, ko so še bile zaposlene in drugič, za mlade, praviloma zaposlene za določen čas, ki jim s tem jamstvom omogočamo dostop do virov financiranja. Ta slednji del tega zakona ni samo protikrizni ukrep, ampak je ukrep, za katerega pričakujem, da ga bomo izpeljali tudi v časih, ko bo kriza mimo. Pričakujem, da se bomo še letos ponovno srečali s tem zakonom, ko bomo govorili o njegovi veljavnosti v letu 2010. Mislim, da gre za izjemno pridobitev za prebivalstvo. Še posebej za zaposlene za določen čas in teh je med mladimi veliko. Zato bom ta zakon podprl.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Proceduralno gospod Pojbič. Čeprav smo v fazi glasovanja, ampak recimo, da vam dam proceduralno. Prosim.

MARIJAN POJBIČ: Gospod predsednik, jaz mislim, da je prav, da ste mi dovolili proceduralno iz enega razloga. Ne morem mimo tega, da vas moram opozoriti, da vodite sejo zelo pristransko. Včeraj oziroma takrat, ko sem jaz želel besedo in ko sem se pravočasno prijavil k razpravi v imenu poslanske, mi tega niste dovolili. Danes ste tukaj dvakrat prekinili sejo, ko je

glasovanje že potekalo. Zato vas lepo prosim, spoštovani gospod predsednik, da ne delate teh razlik v parlamentu. Če vam ni všeč, da se k besedi prijavi član Poslanke skupine Slovenske demokratske stranke oziroma poslanec ali poslanka, potem je to vaš problem. Vi ste tukaj v tem Državnem zboru zato, da spoštujete Poslovnik Državnega zbora in najmanj, kar bi od vas pričakoval, je, da to tudi delate in to počenjate v interesu Državnega zbora. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Dal sem besedo, točno zaradi tega, ker sem točno vedel, kaj boste povedal. Vendar moram povedati naslednje, če bi vas včeraj opazil zadosti zgodaj, bi prekinil tudi glasovanje. Nisem vas opazil. To se pač zgodi in to je to. Ni razprave o tem.

Prehajamo na glasovanje. Glasujemo. Obrazložitev glasu v lastnem imenu. Prosim za prijavo.

Prosim, mir v dvorani. Smo...

ZVONKO ČERNAČ: V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke, pa tudi sam seveda obžalujem, da niso bili ti amandmaji, ki smo jih predlagali, sprejeti. Obžalujem tudi, da pred kakšnima dvema mesecema ni bilo volje za sprejem zakona, podobnega zakona, ki smo ga predlagali, in ki ga je Državni zbor maja meseca zavrnil. Kakšne velike inovativnosti...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, mir v dvorani!

ZVONKO ČERNAČ: ...v tem zakonu ni povzete, je nekako tisto, kar smo predlagali v okviru ukrepov, ki smo jih predlagali Državnemu zboru in ki so bili obravnavani na majski izredni seji Državnega zbora. Kljub temu pa mislim, da bi bila napaka, če tega zakona ne bi podprl. Zato ga bom podprl, ker ne glede na to, da bodo učinki bistveno manjši kot bi bili, v kolikor bi bili ti amandmaji sprejeti, in ne glede na to, da se bo en del učinkov preselil izven domene državljanov in državljanek Republike Slovenije, kar po naši oceni ni dobro oziroma je slabo. Kljub temu, da v zakonu ni fizičnih oseb, 65 tisoč fizičnih oseb, samostojnih podjetnikov, kljub vsem tem negativnim okoliščinam, kljub temu, da je zakon v 6. členu skregan sam s seboj in izredno konfuzen, zato ga bo zelo težko izvajati, menim, da je prav, da vsaj začnemo po pol leta in da ta vlada začne po pol leta vsaj deloma uresničevati tisto, kar bi morala začeti uresničevati že tam nekje konec lanskega leta v začetku letošnjega leta. In boljše je sprejeti nekaj, kar je slabo, nedodelano, ker se da še vedno popraviti, kot pa ne sprejeti nič. Iz tega razloga bom seveda kljub vsem tem pomislekom, ki jih je kar nekaj, tudi moji kolegi in kolegice imajo podobne pomisleke, tako da jih je bilo težko prepričati, da naj vendar ta zakon podprejo, ampak ga bomo podprli vsi skupaj. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za 75, proti 1.

(Za je glasovalo 75.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

Zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 3. točko dnevnega reda - to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, v okviru nujnega postopka**. Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vloženi amandmajih, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 17. 7. 2009. Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 2. členu. Pri čemer opozarjam, če je sprejet ta amandma, postane amandma pod točko 2 brezpredmeten.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine? Srečko Prijatelj, v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke, Jožef Jerovšek v imenu poslanske skupine. Najprej Srečko Prijatelj, prosim.

SREČKO PRIJATELJ: Hvala lepa, spoštovani predsednik za besedo.

V Slovenski nacionalni stranki prav gotovo podpiramo ta amandma, ker je smiseln, vendar bi pri tem želeli poudariti tudi stališče, da sicer lahko pozitivno ocenjujemo prizadevanja ministra Aleša Zalarja, da na nek način omeji izplačila stečajnim upraviteljem, ki po naše sploh niso stečajni upravitelji, to so pogrebniški, mrhovinarji, to so osebe, ki se v bistvu naslanjajo na pogorišču in si dajo prioriteto izplačil pred delavci, ki so zaslužili plačo in to ni prav, da je ministrstvo spregledalo. Po mojem in po prepričanju Slovenske nacionalne stranke bi morali vrstni red spremeniti in vpeljati tudi pravilo pomorskega zakonika, kajti tam velja, če se ladja potaplja, gre kapetan zadnji z ladje. Tukaj pa lahko beremo, sodnica stečajnemu upravitelju v dveh dneh odmerila 608 tisoč evrov nagrade.

Ni slučajno, da sodišča še danes, verjetno ta trenutek, zelo intenzivno delajo na tem, da se sklepi o nagradah tiskajo kar po vrstnem redu. Pa naj omenim samo dva taka sklepa, recimo, Elan Begunje, ki smo ga že enkrat plačevali tudi iz proračuna, stečajni upravitelj dobiva 233 tisoč evrov. Če gledamo Industrijo usnja Vrhnika, delavci nič, stečajna upraviteljica pa kar 189 tisoč evrov. Sramota. Če pogledamo to drugo svinjarijo, da je recimo v Videm, Krško stečajni upravitelj gospod Branko Pogorevc dobil rekordnih 416 tisoč evrov, med tem, ko so delavci dobili le 15% tistega, kar so zaslužili. To bi moral minister prepričati v tem zakonu, ki ga je podal na poslanske klopi, ne pa zgolj omejitev, ki se ne spoštuje. Sam ugotavlja, da sodišča ne spoštujejo njegove odločitve in da prezirajo tudi stališča Vlade. In vedno znova se srečujemo s tem, da so ministri in tudi sam predsednik

Vlade nemočni. Spomnimo se samo božičnice, trinajste plače v državnem podjetju, ko nam je gospod Pahor tu za govornico govori, stoprocentno ne bodo izplačali v tem podjetju tega, pa se je zgodilo. Izplačilo je bilo. Kaj dela naša Vlada potem? Jaz mislim, da celo pomaga pri tem. Kje so stečajni upravitelj? Kje so stečajni senati? Ali mogoče delujejo z roko v roki? Kako lahko nekdo zasluži, to je svinjarija, 608.000 evrov zgolj zaradi tega, ker je urejal administrativno tehnične zadeve pri pogrebu podjetja, pogrebnik. Nek pogrebnik dobi 608.000 evrov. Ta zakon je seveda brezpredmeten, če ne bomo spremenili vrstnega reda izplačil. Po drugi strani pa imamo Muro. Danes z govorico telesa izraža moj kolega.../Izključen mikrofona./

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani!

Amandma, ki smo ga vložili, bo sicer povzročil, da se minister za naprej ne bo mogel več izgovarjati, da ne ve, kaj se dogaja v zvezi z njegovim resorjem in njegovo odgovornostjo. Namreč, ta izgovor, da se ni vedelo, kaj se bo zgodilo....

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, mir v dvorani!

JOŽEF JEROVŠEK: ... kakšen rop stečajnih mas se bo zgodil s strani stečajnih upraviteljev, kako na škodo upnikov in delavcev, ki imajo tam upniške zahtevke...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, tišina v dvorani!

JOŽEF JEROVŠEK: ...se bodo preko sodišč polastili stečajni upravitelji, ta izgovor enostavno ne drži. Vse več je znakov, da se je skrbno koordiniralo, kako se bo to izpeljalo. Kajti opozarjali smo pri sprejemanju zakona, prve novele zakona, da bi se moralo narediti to, kar se dela sedaj. Možnost je bila v zakonu, ki je stopil v veljavo 1. 10., je predvidel to možnost, da se maksimira, minister je že decembra posegel v tarifo, ampak ne na ta način in...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, tišina v dvorani.

JOŽEF JEROVŠEK: ...žal, do zdaj ukvarjal s spremembami Kazenskega zakonika, ker je hotel dokazati, da ni dober. Mu je Ustavno sodišče dokazalo, da je bila tista novela nepotrebna. Da minister ne bi imel ministrstvo delalo v bodoče Sizifovega dela z nepotrebni opravili, ampak, da bi končno začelo misliti na delavce, na upnike v stečajnih predlogih, upamo tudi na ta opozorila, ki bodo prihajala iz Vrhovnega sodišča. Izgovori, še enkrat opozorjam, da se ni vedelo, kaj se dogaja,

so pa neupravičeni, deplasirani, natančno se je vedelo. In posvečeni stečajni upravitelji, ki so v primeru Elana Andrej Marinc čez 300.000 evrov, v primeru IUUV Vrhnika okrog 200.000 evrov gospa Toševa in druga takšna imena, ki so povezana z režimom in to je po našem mnenju bila velika stopnja koordinacije v državi, kako se še na tako krut način znesti nad stečajno maso, ki pripada delavcem in upnikom. In upamo, da se kaj takšnega več ne bo dogajalo. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Obrazložitev glasu v lastnem imenu? Obrazložitev glasu v lastnem imenu Anton Anderlič. Prosim.

ANTON ANDERLIČ: Podprl bom amandma, zato, ker verjamem, tudi če predzadnje glasovanje, je vedno dobra napoved v prihodnje in da bo več takšnih amandmajev v jesenskem delu zasedanja in naprej in da bomo lahko tvorno sodelovali. Tako, da je nov dokaz, da ne gre samo za zavračanje in zato bom ta amandma podprl, ker tudi sicer mislim, da je v redu.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod Anderlič. Glas ste obrazložili tudi v mojem imenu. Hvala lepa.

Torej, prehajam na glasovanje. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 77, proti nihče.

(Za je glasovalo 77.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet. Končali smo z glasovanjem o amandmaju in z drugo obravnavo Predloga zakona v okviru nujnega postopka. Ugotavljam, da je zbor v drugi obravnavi sprejel amandma k 2. členu dopolnjenega predloga zakona.

Sprašujem kvalificirane predlagatelje, ali nameravajo k temu členu vložiti amandmaje? Domnevam, da ne, ker nas je bilo 77 za in nihče proti. Želi kdo, formalno sprašujem? Ne želi.

Ugotavljam, da k predlogu za tretjo obravnavo ni bilo vloženih amandmajev.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev sprejetih v drugi obravnavi predlog zakona neuskkljen.

Prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 77, proti 1.

(Za je glasovalo 77.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

Trenutek. Odbor za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje predlaga Državnemu zboru, da sprejme še naslednji sklep: Predlog zakona o spremembi Zakona o finančnem poslovanju v postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložil Državni svet, ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 77, proti 2.

(Za je glasovalo 77.) (Proti 2.)
Ugotavljam, da je sklep sprejet.
S tem zaključujem to točko dnevnega reda.
Zaključujem tudi 11. izredno sejo Državnega zbora.
Želim vam prijeten dopust in vas opozarjam, da vse
stvari, ki jih imate - računalnike, zapiske in podobne stvari,
pospravite iz dvorane.
Hvala lepa.

(Seja je bila zaključena 17. julija 2009 ob 13.21.)

VSEBINA

Določitev dnevnega reda.....	2
1. točka dnevnega reda: PREDLOG REBALANSA PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2009 (Rb2009-1), EPA 460-V.....	3
BORUT PAHOR.....	3
DR. FRANC KRIŽANIČ.....	6
MAG. ANTON ROP.....	11
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	13
MAG. BORUT SAJOVIC.....	15
BOJAN KONTIČ.....	20
JANEZ JANŠA.....	23
VILI TROFENIK.....	27
MAG. VASJA KLAVORA.....	29
VILI REZMAN.....	29
BOGDAN BAROVIČ.....	30
IRMA PAVLINIČ KREBS.....	35
MIRO PETEK.....	38
MAG. BRANKO GRIMS.....	40
SAMO BEVK.....	42
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	45
IRMA PAVLINIČ KREBS.....	53
MAG. HELENA KAMNAR.....	56
JANKO VEBER.....	56
MATJAŽ ZANOŠKAR.....	60
MATEVŽ FRANGEŽ.....	62
FRANC BOGOVIČ.....	65
DEJAN LEVANIČ.....	69
RENATA BRUNSKOLE.....	72
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	76
ZVONKO ČERNAČ.....	78
MAG. HELENA KAMNAR.....	83
ZVONKO ČERNAČ.....	84
BOGDAN ČEPIČ.....	85
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	89
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	90
JOŽE TANKO.....	90
IVAN GRILL.....	94
MATEVŽ FRANGEŽ.....	96
BOGDAN BAROVIČ.....	97
MAG. BORUT SAJOVIC.....	100
RUDOLF PETAN.....	102
VILI TROFENIK.....	104
RUDOLF PETAN.....	109
VILI TROFENIK.....	110
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	111
ANTON URH.....	112
DR. VINKO GORENAK.....	113
BOJAN KONTIČ.....	114
BOJAN KONTIČ.....	114
VILI TROFENIK.....	114

MAG. ANDREJ VIZJAK.....	115
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	115
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	116
DUŠAN KUMER.....	116
ZVONKO ČERNAČ.....	117
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	119
DUŠAN KUMER.....	119
ZVONKO ČERNAČ.....	120
RUDOLF PETAN.....	121
JOŽEF JEROVŠEK.....	122
MAG. HELENA KAMNAR.....	123
BOGDAN ČEPIČ.....	123
DR. VINKO GORENAK.....	124
ZVONKO ČERNAČ.....	124
ZVONKO ČERNAČ.....	125
ZVONKO ČERNAČ.....	125
ROBERT HROVAT.....	125
MAG. BORUT SAJOVIC.....	126
ZVONKO ČERNAČ.....	127
MAG. HELENA KAMNAR.....	128
RADO LIKAR.....	128
VILI TROFENIK.....	129
ROBERT HROVAT.....	130
SONJA BUKOVEC.....	131
ZVONKO ČERNAČ.....	131
MAG. HELENA KAMNAR.....	132
BREDA PEČAN.....	132
ZVONKO ČERNAČ.....	133
BRANKO MARINIČ.....	133
ANTON ANDERLIČ.....	134
VILI TROFENIK.....	136
DR. PATRICK VLAČIČ.....	137
BOGDAN BAROVIČ.....	137
DEJAN LEVANIČ.....	139
DR. PETER VERLIČ.....	139
DR. PATRICK VLAČIČ.....	140
IVAN GRILL.....	141
JOŽEF JEROVŠEK.....	141
JOŽEF JEROVŠEK.....	141
VILI TROFENIK.....	141
ANTON ANDERLIČ.....	144
ANTON ANDERLIČ.....	147
ANTON ANDERLIČ.....	147
ANTON ANDERLIČ.....	147
ANTON ANDERLIČ.....	147
ANTON ANDERLIČ.....	148
JOŽEF JEROVŠEK.....	148
JOŽEF JEROVŠEK.....	149
DR. LJUBICA JELUŠIČ.....	150
ANTON ANDERLIČ.....	151
DR. FRANC KRIŽANIČ.....	152

DR. PAVEL GANTAR.....	153
SILVA ČRNUGELJ.....	156
ANTON ANDERLIČ.....	157
VITO ROŽEJ.....	157
JOŽEF JEROVŠEK.....	160
VITO ROŽEJ.....	161
VITO ROŽEJ.....	162
ANTON ANDERLIČ.....	162
ANTON ANDERLIČ.....	162
JOŽEF JEROVŠEK.....	163
JOŽEF JEROVŠEK.....	163
ZVONKO ČERNAČ.....	163
ZVONKO ČERNAČ.....	164
JANJA KLASINC.....	164
IVAN GRILL.....	165
JOŽEF JEROVŠEK.....	166
JOŽEF JEROVŠEK.....	166
DR. FRANC KRIŽANIČ.....	166
MATEVŽ FRANGEŽ.....	167
ZVONKO ČERNAČ.....	168
DR. LJUBICA JELUŠIČ.....	169
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	170
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	170
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	170
FRANCI KEK.....	170
VITO ROŽEJ.....	171
DR. LJUBICA JELUŠIČ.....	172
MELITA ŽUPEVC.....	172
JOŽEF JEROVŠEK.....	173
IVAN GRILL.....	173
LJUBO GERMIČ.....	174
BOGDAN BAROVIČ.....	174
IVAN GRILL.....	176
LJUBO GERMIČ.....	176
IVAN GRILL.....	177
LJUBO GERMIČ.....	177
VITO ROŽEJ.....	178
DR. LJUBICA JELUŠIČ.....	179
GVIDO KRES.....	179
DR. LJUBICA JELUŠIČ.....	180
VITO ROŽEJ.....	180
BOGDAN BAROVIČ.....	184
ZVONKO ČERNAČ.....	186
ZVONKO ČERNAČ.....	186
ZVONKO ČERNAČ.....	186
ZVONKO ČERNAČ.....	186
DR. FRANC KRIŽANIČ.....	187
Glasovanje k 1. točki dnevnega reda.....	187
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE	

SLOVENIJE ZA LETI 2008 IN 2009 (ZIPRS0809-C), NUJNI POSTOPEK, EPA 461-V.....	188
MAG. HELENA KAMNAR.....	188
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	189
MAG. BORUT SAJOVIC.....	190
RENATA BRUNSKOLE.....	191
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	192
VILI REZMAN.....	194
BOGDAN BAROVIČ.....	195
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	196
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	197
2.A točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O JAMSTVENI SHEMI REPUBLIKE SLOVENIJE ZA FIZIČNE OSEBE (ZJShemFO), NUJNI POSTOPEK, EPA 507-V.....	198
MAG. HELENA KAMNAR.....	198
RADO LIKAR.....	199
BOGDAN ČEPIČ.....	201
ZVONKO ČERNAČ.....	202
CVETKA ZALOKAR ORAŽEM.....	204
VILI REZMAN.....	205
BOGDAN BAROVIČ.....	206
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	208
MAG. BORUT SAJOVIC.....	208
MATEVŽ FRANGEŽ.....	210
ZVONKO ČERNAČ.....	211
ZVONKO ČERNAČ.....	211
MIRO PETEK.....	212
RENATA BRUNSKOLE.....	212
RADO LIKAR.....	213
MAG. HELENA KAMNAR.....	213
ZVONKO ČERNAČ.....	214
ZVONKO ČERNAČ.....	214
JOŽE TANKO.....	214
VITO ROŽEJ.....	214
ZVONKO ČERNAČ.....	215
ZVONKO ČERNAČ.....	215
ZVONKO ČERNAČ.....	216
ZVONKO ČERNAČ.....	216
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O FINANČNEM POSLOVANJU, POSTOPKIH ZARADI INSOLVENTNOSTI IN PRISILNEM PRENEHANJU (ZFPPIPP-B) - NUJNI POSTOPEK, EPA 487-V.....	217
BOŠTJAN ŠKRLEC.....	217
ALOJZ KOVŠCA.....	218
DR. VINKO GORENAK.....	220
JOŽEF JEROVŠEK.....	221
VITO ROŽEJ.....	222
ANTON URH.....	223
BOGDAN BAROVIČ.....	224
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	225
MAG. BORUT SAJOVIC.....	226

ANTON COLARIČ.....	228
DR. VINKO GORENAK.....	228
SREČKO PRIJATELJ.....	229
JOŽEF JEROVŠEK.....	231
JOŽEF JEROVŠEK.....	232
DARJA LAVTIŽAR BEBLER.....	232
BOŠTJAN ŠKRLEC.....	233
EVA IRGL.....	234
MAG. BORUT SAJOVIC.....	235
JOŽE TANKO.....	237
JOŽE TANKO.....	237
Glasovanje k 2. točki dnevnega reda.....	238
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	238
BOGDAN BAROVIČ.....	239
MATEVŽ FRANGEŽ.....	240
FRANC BOGOVIČ.....	240
MATEVŽ FRANGEŽ.....	240
MAG. BORUT SAJOVIC.....	241
BOGDAN ČEPIČ.....	241
BOGDAN BAROVIČ.....	242
JOŽE TANKO.....	243
Glasovanje k 2.A točki dnevnega reda.....	243
ZVONKO ČERNAČ.....	243
ZVONKO ČERNAČ.....	244
BOGDAN BAROVIČ.....	244
ZVONKO ČERNAČ.....	245
MATEVŽ FRANGEŽ.....	246
MATEVŽ FRANGEŽ.....	246
MATEVŽ FRANGEŽ.....	246
MARIJAN POJBIČ.....	246
ZVONKO ČERNAČ.....	247
ZVONKO ČERNAČ.....	247
Glasovanje k 3. točki dnevnega reda.....	248
SREČKO PRIJATELJ.....	248
JOŽEF JEROVŠEK.....	249
JOŽEF JEROVŠEK.....	249
JOŽEF JEROVŠEK.....	249
JOŽEF JEROVŠEK.....	249
ANTON ANDERLIČ.....	250

SEZNAM GOVORNIKOV

A

ANDERLIČ, ANTON..... 134, 144, 147, 148, 151, 157, 162, 250

B

BAROVIČ, BOGDAN..... 30, 97, 137, 174, 184, 195, 206, 224, 239,
242, 244

BEVK, SAMO..... 42

BOGOVIČ, FRANC..... 65, 240

BRUNSKOLE, RENATA..... 72, 191, 212

BUKOVEC, SONJA..... 131

C

COLARIČ, ANTON..... 228

Č

ČEPIČ, BOGDAN..... 85, 123, 201, 241

ČERNAČ, ZVONKO..... 78, 84, 117, 120, 124, 125, 127, 131, 133,
163, 164, 168, 186, 202, 211, 214, 215, 216, 243, 244, 245,
247

ČRNUGELJ, SILVA..... 156

F

FRANGEŽ, MATEVŽ..... 62, 96, 167, 210, 240, 246

G

GANTAR, DR. PAVEL..... 153

GERMIČ, LJUBO..... 174, 176, 177

GORENAK, DR. VINKO..... 113, 124, 220, 228

GRILL, IVAN..... 94, 141, 165, 173, 176, 177

GRIMS, MAG. BRANKO..... 40

H

HROVAT, ROBERT..... 125, 130

I

IRGL, EVA..... 234

J

JANŠA, JANEZ..... 23

JELUŠIČ, DR. LJUBICA..... 150, 169, 172, 179, 180

JEROVŠEK, JOŽEF... 122, 141, 148, 149, 160, 163, 166, 173, 221,
231, 232, 249

K

KAMNAR, MAG. HELENA..... 56, 83, 123, 128, 132, 188, 198, 213

KEK, FRANCI..... 170

KLASINC, JANJA..... 164

KLAVORA, MAG. VASJA..... 29

KONTIČ, BOJAN..... 20, 114

KOVŠCA, ALOJZ	218
KRES GVIDO	179
KRIŽANIČ, DR. FRANC	6, 152, 166, 187
KUMER, DUŠAN	116, 119
<i>L</i>	
LAVTIŽAR BEBLER, DARJA	232
LEVANIČ, DEJAN	69, 139
LIKAR, RADO	128, 199, 213
<i>M</i>	
MARINIČ, BRANKO	133
<i>P</i>	
PAHOR, BORUT	3
PAVLINIČ KREBS, IRMA	35, 53
PEČAN, BREDA	132
PETAN, RUDOLF	102, 109, 121
PETEK, MIRO	38, 212
POJBIČ, MARIJAN	246
PRIJATELJ, SREČKO	229, 248
<i>R</i>	
REZMAN, VILI	29, 194, 205
ROP, MAG. ANTON	11
ROŽEJ, VITO	157, 161, 162, 171, 178, 180, 214, 222
<i>S</i>	
SAJOVIC, MAG. BORUT	15, 100, 126, 190, 208, 226, 235, 241
<i>Š</i>	
ŠKRLEC, BOŠTJAN	217, 233
<i>T</i>	
TANKO, JOŽE	90, 214, 237, 243
TROFENIK, VILI	27, 104, 110, 114, 129, 136, 141
<i>U</i>	
URH, ANTON	112, 223
<i>V</i>	
VEBER, JANKO	56
VERLIČ, DR. PETER	139
VIZJAK, MAG. ANDREJ	45, 89, 90, 111, 115, 116, 119, 192, 197, 238
VLAČIČ, DR. PATRICK	137, 140
<i>Z</i>	
ZALOKAR ORAŽEM, CVETKA	204
ZANOŠKAR, MATJAŽ	60

Ž

ŽERJAV, MAG. RADOVAN.....	13, 76, 170, 189, 196, 208, 225
ŽUPEVC, MELITA.....	172